

STŘEDA, 14. LISTOPADU 2007

PŘESEDÁJÍCÍ: PAN PÖTTERING

předseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:00 hod.)

2. Evropský zájem: dostát výzvě globalizace (rozprava)

Předseda. – Vážené dámy a pánové, s potěšením zjišťuji, že dva předsedové skupin jsou přece jen přítomni. Téměř jsem jednoho z nich přehlédl, ale již rychle přichází ke svému sedadlu.

Dalším bodem programu je představení prohlášení Rady a Komise na téma Evropský zájem: dostát výzvě globalizace.

Manuel Lobo Antunes, úřadující předseda Rady. - (PT) Vážený pane předsedo, vážený pane předsedo Komise, dámy a pánové, globalizace není jevem, který je třeba vnímat pouze v kontextu jeho hospodářských důsledků a technologických dopadů. Pro vás, dámy a pánové, pro členy Rady Evropské unie a vlastně pro nás pro všechny je to v zásadě politický problém. Znamená ztráty zaměstnání, regiony v krizi, mizící hospodářská odvětví a nové bezpečnostní a ekologické hrozby; ale znamená také nové pracovní příležitosti, nová výrobní odvětví a nižší ceny nesmírného množství výrobků, umožňuje zlepšené přidělování finančních zdrojů a růst obchodu se zbožím a službami.

Globalizace podnítila nevídanou výměnu myšlenek a kontaktů mezi lidmi. Vyhlídky na ekonomické a současně kulturní obohacení jsou značné, ale značné je i riziko různých druhů nové globální nerovnováhy. Čelíme výzvě usměrnit tuto novou a stále proměnlivější vzájemnou závislost ve stále menším světě. Vyrovnání se s globalizací a její regulování je především klíčovou otázkou pro naše demokracie a pro samotnou koncepci účinné demokracie: budeme schopni udržet politickou kontrolu nad základními možnostmi volby při řízení hospodářství a v tolika dalších hlediscích našeho života v rukou našeho lidu a našich zvolených zástupců?

Pevně věřím, že my Evropané budeme v různých zásadních oblastech úspěšní, jen pokud budeme schopni přijít s novými kolektivními politickými řešeními nejzávažnějších otázek naší doby, jako např. hospodářský růst a tvorba pracovních míst, ochrana životního prostředí, energie, migrace a boj proti terorismu.

Evropská unie průběžně aktualizovala svoje vnitřní politiky s cílem zajistit konkurenceschopnost a spravedlivý a udržitelný rozvoj. Posilování sociální soudržnosti a úcta k životnímu prostředí by měly vést hospodářské reformy. Investice do výzkumu, inovací a vzdělání musí podporovat růst a zaměstnanost. Nejsme tu však sami a bylo by nezodpovědné zahledět se do sebe a uvěřit, že sobectví může fungovat. Tento nový svět nemá účinné hradby nebo pevnosti. Musíme spolupracovat s ostatními zeměmi a regiony, abychom dosáhli výsledků, které budou přínosem pro každého.

Stabilita, svoboda, bezpečnost a prosperita budou pevné a trvalé pouze tehdy, pokud budou společné. To je úkol pro Evropu. Musíme vést a usměrňovat globalizaci podle našich zásad a našich hodnot, nebýt zahledění do sebe, ale pohlížet na okolí univerzalistickým pohledem, jako jsme to dělali v nejlepších okamžicích našich společných dějin.

Společnou práci ukázala EU a členské státy, že se dokážou se společnými problémy a společnými výzvami vyrovnat, pokud využijí svých zkušeností s 50 lety integrace. Nová Lisabonská smlouva poskytuje účinnější a transparentnější institucionální podmínky pro EU a její roli ve světě. Výzvou je zachovat a posílit to, co jsme za tu dobu dosáhli, a najít způsoby, jak bránit naše zájmy a přenést naše společné hodnoty za hranice.

Obnovená lisabonská strategie poskytla Evropě rámec, s jehož pomocí může na tuto výzvu reagovat. Zahájení nového cyklu řízení nám dává možnost zamyslet se nad cestou, kterou se hodláme vydat. Sdělení Komise, které je předmětem dnešní rozpravy, je vynikajícím východiskem pro diskusi a poskytlo základ pro diskusi na neformálním setkání hlav států a vlád v Lisabonu 19. října. Naše práce v Radě vychází z tohoto dokumentu a jejím záměrem je připravit balíček dokumentů, které přispějí k přípravě dalšího cyklu lisabonské strategie.

Zasedání Rady ECOFIN tento týden přijalo nyní závěry, některé texty 22. listopadu schválí též Rada pro konkurenceschopnost a Rada pro zaměstnanost má 5. a 6. prosince přijmout závěry o budoucnosti evropské strategie zaměstnanosti v kontextu nového cyklu lisabonské strategie. I v dalších složeních se Rada zabývala otázkami, které jsou významné pro přípravu nového cyklu. Mohu potvrdit, že se v zásadě shodujeme s Komisí: obnovená lisabonská strategie musí zůstat vhodným rámcem pro odpověď Evropy na klíčové výzvy, kterým čelí, především na výzvu globalizace. Evropa činí významný pokrok. Cíle, které byly v roce 2006 vybrané a nastavené ve čtyřech prioritních oblastech, a to zaměstnanost, vzdělanost a inovace, podnikatelské prostředí a energetika a změna klimatu, jsou stále aktuální.

V hlavních rysech musí nový cyklus zachovat stabilitu, která je potřebná v zájmu upevnění dosažených výsledků. Je důležité současně realizovat také úpravy a vylepšení, aby mohlo být dosaženo plného potenciálu obnovené lisabonské strategie. V situaci, kdy využíváme výhod tempa dosaženého pokroku, musí se naši prioritou stát urychlení reforem na posílení našich hospodářství.

EU má globální povinnosti a musí být lépe připravená čelit globalizaci strategickým, soudržným a odhodlaným přístupem na světové úrovni. Zároveň se musíme nadále rozhodně podílet na realizaci takových opatření na vnitrostátní úrovni, které nám umožňují účinněji řešit problémy plynoucí z demografické změny, kvality veřejných financí a jejich dlouhodobé udržitelnosti, pracovního trhu, zaměstnanosti, sociální soudržnosti, vnitřního trhu, konkurenceschopnosti, výzkumu a inovací, energetiky a změn klimatu a vzdělání a odborné přípravy.

Lisabonský program Společenství sehrává v novém cyklu důležitou úlohu i díky tomu, že nabízí účinnější záruky potřebné soudržnosti reforem. Musí být posíleny pravomoci Parlamentu a Rady a musí se rozvinout výměna osvědčených postupů mezi členskými státy. Migrace má v kontextu globalizace zásadní úlohu, neboť pomáhá zvyšovat růstový potenciál a ulehčovat přizpůsobení se. Podle nedávné zprávy o vlivu této situace na mobilitu pracovní síly, která byla předložena Radě tento týden, migrační toky stále častěji podporují demografický růst EU, a měli bychom si všimnout, že rozhodujícím způsobem pomáhají posilovat flexibilitu potřebnou na překonávání krizí a vyrovnávat nízkou úroveň mobility v rámci regionu.

Vnější rozměr lisabonské strategie musí být v těchto globalizovaných podmínkách posílen a rozvinu tak, aby přenášel politické a hospodářské cíle a sociální a ekologické standardy EU za její hranice. Jak víte, toto hledisko se stalo předmětem diskuse na neformálním setkání hlav států a vlád v Lisabonu, kde jsme řešili v první řadě otázky týkající se nestability finančních trhů a změn klimatu. Tato zajímavá a podnětná politická diskuse, které se zúčastnil i předseda tohoto Parlamentu, posílila naši víru v budoucnost.

Jak zde již uvedl předseda portugalské vlády José Sócrates, povinností Evropy je stát v čele globalizačního procesu a má na to vhodné postavení, neboť těží z nově vytvořených příležitostí, včetně příležitostí v oblasti výměny myšlenek a kulturní výměny. V posilování vztahů mezi jednotlivými skupinami lidí a vzájemné závislosti mezi národy spočívá klíčový příspěvek EU k míru a celosvětové stabilitě. Evropa má politické a institucionální podmínky pro soudržné reagování na výzvy, které globalizace přináší v hospodářské, sociální a ekologické oblasti, a může proto ovlivnit proces globalizace. Potřebujeme užší strategickou spolupráci s našimi partnery, abychom vypracovali nový globální program, který spojí vzájemné otevírání trhů, lepší sociální a finanční standardy a standardy v oblasti životního prostředí a duševního vlastnictví a též potřebu podpory institucionálních kapacit v rozvojových zemích.

Jak také řekl předseda portugalské vlády na závěr neformálního setkání v Lisabonu, prohlášení EU o globalizaci bude schválené na evropském summitu ve dnech 13. a 14. prosince. Pro občany a pro svět to bude jasný důkaz odhodlanosti a angažovanosti evropských vůdců podporovat schopnost EU ovlivňovat globalizační program a nalézat správné odpovědi.

Výzvy, které před námi stojí, jsou náročné a současně podnětné a portugalské předsednictví se jimi bude nadále zabývat. Stejně jako vždy počítáme s pomocí Evropského parlamentu při podpoře a přípravě takových opatření na úrovni Unie i na vnitrostátní úrovni, která budou přijímána na celém světě a umožní Evropě ujmout se své odpovědnosti a uspět v reakci na budoucí výzvy.

Někdy máme sklon zapomínat, co Evropa pro tolik lidí v tomto globalizovaném světě znamená. Obrazy vyčerpaných migrantů na našich plážích jsou krutou připomínkou této skutečnosti i toho, jak privilegovaní jsme zde v Evropě, která se stala oporou naděje – naděje, že je možné vybudovat model, který spojuje svobodu, hospodářský růst, společenskou spravedlnost a ochranu životního prostředí a který je založený na partnerství, spolupráci a společné zodpovědnosti.

Nejde pouze o náš úspěch jako Evropanů. Jak víte, silnější Unie pro lepší svět je mottem našeho předsednictví, a upřímně věříme, že Evropa musí sehrát rozhodující úlohu při budování spravedlivějšího a vyváženějšího světa.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – (PT) Vážený pane předsedo, vážený pane státní tajemníku pro evropské záležitosti zastupující předsednictví Rady, dámy a pánové, globalizace je pro tuto generaci Evropanů ústředním tématem. Tak či onak se týká životů všech našich občanů, a proto je na místě, že se dostala na přední místo evropského zájmu.

Jak víte, osobně jsem přesvědčený, že evropský program pro 21. století se musí soustředit převážně na téma globalizace a samozřejmě současně zachovávat hodnoty a zásady, které vždy dávaly evropskému projektu jeho charakter. Avšak globalizace musí být zároveň vnímaná jako příležitost pro Evropu, aby bránila a prosazovala svoje zájmy v tomto stále častěji vzájemně závislém světě. Proto se s velkým potěšením účastním rozpravy o této otázce, kterou zorganizoval Evropský parlament.

Jak právě řekl pan státní tajemník, k návrhu dokumentu Komise o evropském zájmu se na neformálním zasedání Evropské rady minulý měsíc v Lisabonu vedla výborná rozprava. Odvahu mi dodal především povzbudivý konsensus dosažený v otázce našich představ, jak reagovat na globalizaci. Rád bych také poděkoval portugalskému předsednictví za jeho stálou podporu tomuto evropskému programu i potřebě dodat lisabonské strategii rozměr, který dokáže reagovat na výzvy globalizace.

Podporuji také myšlenku prohlášení o globalizaci na prosincovém zasedání Evropské rady. Byl by to skvělý způsob, jak upevnit tento konsensus, který musí být podporován i zde, v Evropském parlamentu, formou společného návrhu usnesení k této tak důležité otázce.

Evropská unie skutečně rozvíjela postupnou a vpravdě Evropskou reakci na globalizaci, která Evropany povzbudila, aby z tohoto jevu vytěžili co nejvíce. Tato reakce však bere na vědomí i oprávněné obavy těch, kteří jsou vystaveni změnám, neboť nesmíme zapomínat, že na některé lidi může působit opačně a my musíme mít odpověď i pro ně.

Věřím, že evropský zájem spočívá v nalezení správné míry, ale v žádném případě to nesmí být bázlivá nebo poráženecká reakce – musí být založená na sebedůvěře. Jeden nový zájem se vlastně objevil v několika posledních měsících: otřesy na finančních trzích ukázaly, jak velmi je zdraví evropského hospodářství napojené na celosvětové trendy, zatímco extrémní klimatické podmínky ukázaly, jak vážné jsou potenciální následky změn klimatu a že reakce na tento problém se stává stále naléhavější. Každý den pozorujeme, že pracovní místa v Evropě, energetika v Evropě, zdraví našich lidí a kvalita života po celé Evropě jsou všechny ovlivněny globálním rozměrem.

předseda Komise. - Vážený pane předsedo, jsem přesvědčený, že naším východiskem by měla být sebedůvěra. Máme zkušenosti největšího hospodářství a největšího vývozce na světě. Razili jsme cestu inovativním způsobem řešení nových problémů – podívejte se pouze na obchodování s emisními kvótami – a máme určitá jasná základní pravidla, která nám dobře sloužila.

Za prvé, máme povinnost chránit naše občany bez toho, abychom byli protekcionisty. Měli bychom nasměrovat své politiky tak, aby se ostatní vydali stejnou cestou jako my a otevřeli se. Neměli bychom zavírat dveře, spíše bychom měli dosáhnout toho, aby ostatní otevřeli své dveře. Protekcionismus by byl pro Evropu, která je největším vývozcem na světě, sebevražednou doktrínou.

Za druhé, jsme otevření, ale nejsme naivní. To znamená, že těm, kteří nerespektují určité klíčové zásady, nedáváme nic zadarmo. Tato pohnutka byla za našimi nedávnými návrhy, aby se zajistilo, že se pravidla investování do energetiky budou vztahovat i na společnosti ze třetích zemí.

Za třetí, ze systému založeného na pravidlech se dá vytěžit velmi mnoho a zkušenost Evropské unie ji staví do mimořádně výhodné pozice, aby poskytla dobrý základ pro regulaci na celosvětové úrovni – konkrétní způsob, jak formovat globalizaci. Buďme upřímní: pokud máme mít otevřená hospodářství, potřebujeme pravidla. Trhy bez institucí nemohou fungovat a v Evropské unii máme více zkušeností než kdokoli jiný se spojováním různých pravidel, se spojováním různých vnitrostátních zkušeností. To je důvod, proč skutečně věřím, že jsme lépe než kterýkoli jiný subjekt na světě připraveni utvářet globalizaci – nikoli ukládat, ale předkládat náš model této fáze globalizace, do které právě vstupujeme.

Máme také jisté nástroje, které nám pomáhají sebedůvěrně čelit globalizaci. Nikdy nebylo jasnější, že euro je v mezinárodním finančním systému silou stability. Rovněž schopnost používat právo Evropské unie na

stanovení závazných cílů v oblasti skleníkových plynů a obnovitelných zdrojů nám dává bezkonkurenční důvěryhodnost a v podobě obnovené lisabonské strategie získáváme osvědčenou páku na reformu v Evropě.

Když jsme v roce 2005 obnovili lisabonskou strategii, snažili jsme se ji zdokonalit mnoha způsoby. Vymezením partnerství mezi členskými státy a Komisí jsme zvětšili vlastnictví a zodpovědnost. Vyjasnili jsme budoucí úkoly tím, že jsme zohlednili doporučení specifická pro jednotlivé země. Každý členský stát má nyní svůj vlastní vnitrostátní program reforem a každý členský stát přijímá, že existuje kolektivní snaha v těchto reformách pokračovat. Dále jsme přeorientovali finanční nástroje Unie na růst a pracovní místa.

Tato opatření nyní přinášejí ovoce. Navzdory momentálním obavám se výkonnost zlepšila: v Evropské unii 27 států bylo za poslední dva roky vytvořeno skoro 6,5 milionu nových pracovních míst a očekává se, že dalších 8 milionů bude vytvořeno v období 2007 – 2009. Lisabonské reformy nepochybně posilily růstový potenciál evropského hospodářství.

Avšak pro samolibost není místo: úkol má daleko do splnění. Členské státy a Unie musí v reformě pokračovat. Toto je nejlepší způsob, jak dosáhnout odolnosti našich hospodářství vůči nejistým hospodářským vyhlídkám.

Čtyři prioritní oblasti odsouhlasené v roce 2006 poskytují pro Lisabon ten správný rámec: výzkum a inovace; lepší podnikatelské prostředí (omezování byrokracie a podpora lepších podmínek pro investice); vyšší zaměstnatelnost a velké otázky energetiky a změn klimatu. Tyto oblasti a vymezení těchto oblastí dodaly strategii mnohem přesnější zaměření. Samozřejmě jsou tyto oblasti úzce propojeny. Nikdy se nestaneme na znalosti založeným hospodářstvím s nízkými emisemi CO₂ bez vysoce kvalifikované pracovní síly, ani bez více výzkumu a rozsáhlejších inovací.

Proto bych rád podtrhl tuto poznámku o výzkumu a inovacích. Rád bych využil tuto příležitost, abych poděkoval Evropskému parlamentu za jeho podporu požadavku Komise na znalostní trojúhelník výzkumu, vzdělání a inovací. Rád bych vám skutečně poděkoval a obrátil vaši pozornost na potřebu naší společné práce v zájmu zachování projektu Galileo jako významného evropského projektu a rovněž bych vám rád poděkoval za podporu projektu ETI.

Děláme pokroky s ohledem na potřebu evropského znalostního prostoru. V našem dokumentu bylo ve skutečnosti jednou z novinek právě představení myšlenky páté svobody – svobody oběhu znalostí v Evropské unii.

Novou dynamiku nikdy nevytvoříme ani bez správných podmínek pro naše malé a střední podniky. V Evropě je 23 milionů malých a středních podniků. Takže toto je důvod, proč věřím, že všechny tyto oblasti dohromady mohou vytvořit účinný cyklus, který pomůže při naplňování všech našich cílů zároveň.

Během přípravy na zahájení dalšího tříletého cyklu musíme aktualizovat strategii v souladu s novými okolnostmi a lekcemi, ze kterých jsme se poučili. Větší důraz musí být kladen na sociální rozměr. Více investic do vzdělání a odborné přípravy v každém věku jsou nejlepší zbraní proti nerovnosti a sociálnímu vyloučení, a jak jsem již uvedl předtím, ne každý díky globalizaci vítězí. Pokud si chceme být jisti podporou našeho programu ze strany občanů Evropské unie, měli bychom v pravý čas naslouchat obavám týkajícím se sociálního rozměru. To je důvod, proč například Komise navrhla zřízení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci – právě proto, že jsme si od začátku uvědomovali potřebu dát ve vztahu k těmto oblastem konkrétní odpovědi.

Za zvláště povzbudivou považuji dohodu sociálních partnerů o souboru zásad flexikurity, který Komise navrhla před létem. Na neformálním zasedání Evropské rady v Lisabonu jsme se doslechli opravdu velmi dobré zprávy o této dohodě mezi evropskými sociálními partnery. Doufám, že Evropská rada na svém prosincovém zasedání tyto zásady podpoří. Poskytují každému členskému státu velmi dobrý základ pro definování lepší rovnováhy mezi flexibilitou a bezpečností na svých pracovních trzích.

Energická realizace dobrých reforem, silnější důraz na schopnosti a vzdělání, konkrétní kroky směrem k přeměně Evropy na nízkouhlíkové hospodářství: to jsou podle mne priority pro další cyklus.

Integrovaný soubor hlavních směrů vytváří významný nástroj koordinace a společný rámec, ve kterém mohou jednotlivé členské státy sledovat své vlastní vnitrostátní programy reforem. Rozbory a zpětná vazba ze strany členských států ukazují, že hlavní směry fungují. Jsou základem lisabonského programu Společenství. I když existuje potřeba jejich aktualizace, podle mého názoru bychom je neměli opravovat, pokud nejsou pokažené.

Potřebujeme též učinit více pro to, abychom zajistili, že lisabonská strategie bude postupovat stejným tempem ve všech členských státech: pomalejší tempo reformem v jednom členském státě má nepochybně vedlejší účinky v jiných státech. Potřebujeme též větší zapojení parlamentů, sociálních partnerů, místních a regionálních orgánů.

Angažovanost tohoto Parlamentu ve prospěch lisabonské strategie měla zásadní význam pro udržení rychlosti jejího vývoje. Spolu s panem místopředsedou Verheugenem a s celým kolegiem se velmi těším na prohlubování naší společné práce s přechodem do dalšího cyklu Lisabonu.

Vazba mezi globalizací a Lisabonem představuje skvělou příležitost, jak můžeme předvést, že v dnešní době není evropský hospodářský program volitelným doplňkem: je to klíč k úspěšné budoucnosti Evropy. Hospodářská reforma, globální vize, nízkouhílkové hospodářství: to jsou vzájemně spojené cíle, o něž musíme usilovat současně, a jedině Evropská unie může poskytnout akční rádius a soudržnost, kterou Evropa tak moc potřebuje. Jedině společně můžeme sledovat to, co v našem dokumentu nazýváme „evropský zájem“.

Dovolte mi uzavřít slovy, že skutečně věřím, že to není pouze evropský zájem. Skutečně věřím, že v éře globalizace svět rovněž potřebuje odhodlanější Evropu, která bude ochraňovat a bránit naše zájmy, ale i zachovávat naše hodnoty – hodnoty svobody a solidarity – v tomto věku globalizace.

(potlesk)

Joseph Daul, jménem skupiny PPE-DE. – (FR) Vážený pane předsedo, můj drahý Hansi-Gerte; vážený pane úřadující předsedo Rady Manueli Lobo Antunesi; vážený pane předsedo Komise José Manueli Barroso – v očích našich spoluobčanů není globalizace žádným abstraktním pojmem. Globalizace je skutečností, která ovlivňuje každodenní život obyčejných Evropanů, a oni se spoléhají, že jejich vlády a orgány přinesou odpovědi na problémy, které s sebou přináší.

Naši spoluobčané očekávají v tomto směru od Evropské unie velmi mnoho. Očekávají, že budou chráněni a zabezpečeni: fyzicky chráněni vůči hrozbám teroristů a také chráněni před rozmary finančních trhů. Spoléhají se na nás ale i v tom, že jim zaručíme přísun potravin a potravinovou bezpečnost; a přece například prudký nárůst cen obilnin letos v létě vyhnal spotřebitelské ceny do závratných výšek. Evropští zákazníci potřebují ujištění, že dovážené laciné produkty budou v každém ohledu bezpečné. Toto je obzvlášť aktuální problém: před blížícími se svátky musíme být schopni uklidnit rodiče a prarodiče, že hračky, které kupují dětem do vánočních punčoch, neohroží jejich zdraví.

Globalizace musí sice přispívat k blahobytu, musí být též čestná – a musí být předmětem etických pravidel, například zákazu zneužívání práce dětí. Globalizaci nemohou na svých bedrech nést ti nejslabší: globalizace se musí stát nástrojem boje proti nerovnosti nejen v rámci jednotlivých zemí, ale rovněž mezi zeměmi. Globalizace musí být směřovaná ke zvyšování kupní síly těch nejchudších ve společnosti. Vždy jsme se zastávali volného obchodu, ale takový obchod musí být založen na přísných pravidlech. Otevřenost Evropské unie vůči zbytku světa je hnací silou světového hospodářství a mnoho společností chce začít obchodovat v Evropě. Budou muset přijmout naše pravidla a dodržovat naše standardy v oblasti zdraví, životního prostředí a ochrany spotřebitele.

V průběhu 50 let se Evropské unii podařilo vytvořit funkční vnitřní trh, na kterém bylo vždy pravidlem sbližování právních předpisů členských států. Úloha Evropské unie spočívá ve vývozu know-how a v pomoci při zvyšování standardů výroby a kontroly kvality jejich partnerů. S mnoha z nich už na tom spolupracujeme. Úspěch prvního setkání Transatlantické hospodářské rady, které se konalo minulý pátek ve Washingtonu, je pozitivní známka a my nyní musíme zvýšit naši snahu připomenout Brazílii, Číně a Indii jejich povinnosti. Ve vztahu k Africe postupujeme o něco volněji.

Abychom uspěli vůči vnějším výzvám, musíme za prvé posílit náš vlastní jednotný trh většími investicemi do výzkumu a vývoje a za druhé zajistit lepší koordinaci výzkumu a inovací mezi členskými státy. Globalizace sice poskytuje nové příležitosti, ale vyžaduje také úsilí o přizpůsobení se, například ve smyslu vzdělání a odborné přípravy v průběhu celého pracovního života.

Moje skupina vítá nové iniciativy v rámci lisabonské strategie pro růst a zaměstnanost a rovněž zákon o malých podnicích navržený Komisí, protože malé a střední firmy jsou i nadále nanejvýš důležitým motorem stability a tvorby pracovních míst v Evropě.

Dámy a pánové, jakožto od politiků se od nás stále více žádá, abychom se zabývali výzvou energetických problémů. Evropská unie zůstane zranitelná, pokud nebude mít společnou politiku energetické bezpečnosti a ekologické bezpečnosti. Při ceně ropy téměř na úrovni 100 USD za barel je Evropa, ve které žijeme, ve

stavu nouze. Potřebujeme evropskou energetickou politiku, která nám zaručí jistotu dodávek a trvale udržitelný rozvoj tohoto odvětví. Potřebujeme důkladně prověřit obnovitelné zdroje energie a prozkoumat potenciál civilní jaderné energie.

Celá diskuse o těchto otázkách musí být transparentní, aby se zvyšovalo povědomí lidí a zajišťovala jejich podpora toho, co uskutečňujeme. V první řadě chceme čistější, účinnější a bezpečnější energii pro Evropu. Evropa musí podrobně vysvětlit své zájmy, nejen pokud jde o obchod a světové hospodářství, ale i v oblasti kultury, jazyka a tradic. Prací na přijímání společných řešení výzev globalizace dosáhneme pozice, ze které budeme schopni chránit oprávněné zájmy našich spoluobčanů bez toho, abychom se stali protekcionisty.

(potlesk)

Martin Schulz, jménem skupiny PSE. – (DE) Vážený pane předsedo, dámy a pánové, název této rozpravy odráží skutečnost, že Evropský parlament má s Radou a Komisí diskutovat o roli, kterou Evropa – evropské orgány a členské státy EU – hodlá hrát při vyrovnávání se s příležitostmi a nástrahami globalizace. Musíme si proto vyjasnit, co má vlastně dnešní rozprava za cíl, protože následky globalizace je možné vidět různými způsoby a přistupovat k nim různými protichůdnými metodami.

Jednání o usnesení, které má dnes být přijato, ukázala existenci zásadních rozdílů, v mnoha oblastech až propastných, mezi koncepcemi pravicové části tohoto Parlamentu a tím, co chceme my v socialistické skupině. Tím, co v této rozpravě povíme, tedy vymezíme námi používaná měřítka na posuzování úloh, které by orgány, zejména Komise, mohly sehrávat. Poté, co jsem si velmi pozorně vyslechl vás, vážený pane předsedo Komise, a pana Daula, bych řekl, že sice existuje nějaký společný základ, ale jsou tu rovněž krajní rozdíly.

Kdokoli, kdo se v současnosti či budoucnosti bude ucházet o úřad předsedy Komise, bude naší skupinou hodnocen podle určitých klíčových kritérií, která se vztahují hlavně k jeho či jejímu vnímání role Komise v globalizovaném hospodářství. Koordinace makroekonomických politik, odborně řečeno, jinak nazývaná také společná hospodářská a daňová politika, se musí řídit zásadami sociální politiky. Hospodářský pokrok v Evropě musí vyústit do větší společenské stability. EU musí zajistit, že celosvětový hospodářský pokrok povede k větší rovnosti práv a příležitostí ve světě. I to je sociální politika. Lidské blaho doma i v zahraničí je naším jednotným měřítkem.

Hospodářský pokrok je podmínkou sociální jistoty – nikoli naopak, jak to naznačovali někteří řečníci, které jsme si v tomto Parlamentu vyslechl. Představa, že horší sociální zajištění by se mělo stát zdrojem hospodářského pokroku, je úplným bludem. Kdokoli věří, že EU se dá pod rouškou globalizace využít k odstranění výdobytků v oblasti sociální politiky, je na omylu. Deregulované trhy vedoucí k maximalizovaným ziskům a nižším sociálním standardům jsou možná ideálem v myslích těch na pravici tohoto Parlamentu. Naším nikoli. Co říkáme my je, že tajemstvím evropského úspěchu byl sociální pokrok a hospodářský pokrok, které jsou dvěma stranami téže mince. Pokud jde o nás, v tomto směru se nic nezměnilo.

(potlesk)

Bylo zajímavé, co řekl pán Daul. Pro ty, kteří to neslyšeli: „hospodářství na prvním místě!“ Ne! Hospodářský růst a společenské blaho musí jít ruku v ruce – to je zásadní myšlenka, která zároveň podtrhuje pomýlenost pravicové politiky v Evropě. Dovolte mi jasně říci jednu věc: převážná většina vlád zastoupených v Radě je středoprávní, a Komise samozřejmě není žádným eldorádem socialismu. Vy, pane Barroso, jste politikem ze středoprávní části spektra, stejně jako většina vašich komisařů. Proto pozorně sledujeme jednání Komise, abychom posoudili věrohodnost vašich prohlášení.

Samozřejmě, potřebujeme výzkum, inovace a vzdělání, a samozřejmě potřebujeme i to, aby se vnitřní trh rozvíjel způsobem, který chrání životní prostředí a stabilizuje společenské zdroje. To nepochybně! Potřebujeme však také, aby Komise předkládala vhodné návrhy směrnic. Potom budeme potřebovat odpovídající legislativní iniciativy, které tento proces podpoří. Objevuje se několik dobrých nápadů a ty podporujeme, ale je tu i dost těch, které musíme důkladně prověřit.

Potřebujeme též výkonnou veřejnou zprávu. Nevím, jestli by měla být nazývána lisabonskou *governance*, jak se označuje v hlavičkách dokumentů EU. Nevím, zda obyčejní lidé z ulice rozumějí, co tím myslíme. A pokud mluvíte o zjednodušování administrativy a naverbujete bývalého bavorského předsedu vlády, aby toto úsilí vedl, vše, co mohu říci, je hip-hip-hurá a mnoho štěstí!

Jedna věc, kterou potřebujeme určitě – a na tomto se s vámi bezvýhradně shodneme, vážený pane předsedo Komise – je soubor pravidel na zkrocení kapitalismu ve stylu divokého západu, který dominuje finančním trhům a vpravdě ohrožuje celé národní hospodářství. Pojďme se tedy začít těmito pravidly v Evropě zabývat. Pokud dovolíte, abych jasně pojmenoval, co je třeba, očekáváme, že mezinárodní finanční kapitalisté budou podrobeni dohledu, jejich operace budou transparentní a jejich moc bude samozřejmě oslabená – a vaše snaha uskutečnit tyto záměry dostane naši podporu. To je jeden z klíčů k sociálnímu pokroku v Evropě.

Na závěr, pane předsedo – Hansi-Gerte –, dámy a pánové, mi dovoluji říct, že otázka, o které tu dnes diskutujeme, tedy jakou pozici bychom měli zaujímat při konfrontaci s výzvou globalizace a jakým vlivem může Evropa, čímž myslím institucionalizovanou Evropu (vás v Komisi a nás v Parlamentu), skutečně disponovat při dosahování těchto ambiciózních cílů, je zároveň kritériem, podle kterého nás budou posuzovat naši voliči. Pokud se budeme i nadále omezovat na všeobecné rozpravy, ve kterých sice přesně popíšeme, co chceme, ale zde a v členských státech nebudou následovat konkrétní legislativní opatření, pak bude celá tato procedura zbytečná. Proto očekáváme, že se to, co zde popisujeme, rovněž odrazí v našem společném usnesení a proměnění na konzistentní politiku.

(potlesk zleva)

Předseda. - Vážený pane Schulzi, skutečnost, že vám bylo dovoleno dost významně překročit vyměřený čas, nemá nic společného se způsobem, jakým jste oslovoval předsedu. Čas, který jste si vzal navíc, bude nakonec odečten z doby přidělené vaší skupině.

Graham Watson, jménem skupiny ALDE. – Vážený pane předsedo, právě jsme slyšeli jazyk minulosti:

v mene skupiny ALDE. – Die Rede der Vergangenheit!

v multiling. subore oznacene ako DE

v mene skupiny ALDE. – Lidé v jiných částech světa vědí, často lépe jak my, že už žijeme v globální společnosti. Indie, Čína a Brazílie využily příležitosti, která je vynáší do výšek, zatímco příliš velká část Evropy se obává, že se přes ni tato vlna převalí.

Ve svém včerejším projevu prezident Sarkozy mluvil o „různých možných budoucnostech Evropy zítřka“ a navrhl nám, abychom vedli diskusi o našich politikách v oblasti konkurence, energetiky a rozšiřování.

Výraz pana Barroso během toho projevu nám řekl více než všechna jeho slova z dnešního rána. Pokud Evropa nebude schopná konat, protože národní vůdci, kteří odkazují na obavy občanů, zpochybňují program EU, potom přemeškáme šanci ovlivnit globalizaci ve prospěch kolektivních zájmů Evropy.

Nejsou to občané, které potřebujeme přesvědčit, jsou to členské státy. Jeden průzkum za druhým ukazuje, že většina našich občanů považuje za nejvhodnější pozici pro řízení globalizace nikoli pozici vnitrostátních vlád, ale pozici Evropské unie.

Podívejte se, jak zemětřesení globalizace otřásá politickou obcí Evropy. Někteří na pravici se v reakci na globální výzvy stahují z konzervatismu do nacionalismu nebo z křesťanské demokracie do křesťanské samovlády. Zlom globalizace prochází přímo naší PPE.

Na levici Kurt Beck a jeho přátelé brzdí velmi potřebné reformy. Franz Müntefering to viděl, a proto obrátil kabát. A přece vizionáři vidí potřebu reform a vepsali ji do nového manifestu evropských socialistů, příhodně přijatého v Oportu.

Naše politika se už nedělí na levici a pravici, pokud jde o hospodářskou politiku, ale na ty, kteří v reakci na globální výzvy zvedají padací most, a na ty, kteří – spolu s liberálními demokraty – obhajují otevřenou společnost.

Pane Barroso, v tomto Parlamentu máte většinovou podporu pro přístup vaší Komise ke globalizaci. Ale není to většina založená na jednom politickém příbuzenství. Ve skutečnosti může dokonce tato většina evropské politické příbuzenství rozvrátit a přetvořit.

Globalizace bude naši politiku formovat stále častěji. Ne globalizace v tom dost úzce hospodářském smyslu, který vymezuje toto sdělení – jakkoli jsou stabilní euro a účinná pravidla soutěže a tržní regulace v zájmu nás všech – ale v širším, více holistickém smyslu, který zahrnuje růst a migraci světové populace, klimatické změny a energetickou bezpečnost a mezinárodně organizovaný zločin napojený na terorismus.

Není toto potvrzením, že musíme „jednat v kontinentálním měřítku“, jak tvrdí tento dokument, a používat náš „rozhodující vliv“, abychom „Evropanům umožnili utvářet globalizaci“, jak sdělení Komise žádá?

Pokud to tak je, pane Barroso, kde jsou vaše politiky? Váš časový plán? Váš ucelený přístup? Byly nám slíbeny činy: místo nich se nám nabízí text, který je bohatý na slova, ale dost chudý na návrhy. Toto nemůže být konečné slovo v odpovědi Evropy na globalizaci. Očekávám vaše hodnocení jednotného trhu, abych se dozvěděl, jak chcete v náročných podmínkách urychlovat růst a pracovní příležitosti, a také vaši politiku legálního přistěhovalectví, v naději, že reflektuje i zájmy zemí původu.

Kolegové i já očekáváme neodkladná opatření na snížení spotřeby energie a boj proti přeshraniční kriminalitě. Věříme rovněž, že zdraví společnosti a vitalita hospodářství jsou stejně důležité. Pokud vytváříme světový trh, potřebujeme novou světovou společenskou smlouvu, která usmíří požadavky flexibility a spravedlnosti, protože „nespravedlnost někde“, jak nás učil Martin Luther King, „je hrozbou pro spravedlnost všude.“

Unie tedy musí spojit lisabonský program s jeho důrazem na konkurenceschopnost, cardiffský program s jeho důrazem na sociální práva a gothenburský program s jeho důrazem na životní prostředí.

Svět potřebuje silnou, jednotnou Unii, která bude bojovat proti nespravedlnosti, konfliktům a chudobě všude, kde se vyskytují, protože jsme jedním z mála světových hráčů, kteří jsou schopni řešit globální otázky, – a pokud nepřevzmete vedení, nikdo jiný to neudělá.

To znamená skoncovat s pokrytectvím celních sazebníků a vypracovat v Dohá čestnou dohodu pro rozvojové země; to znamená dosáhnout na Bali dohody o emisích oxidu uhličitého a využít náš společný vliv, abychom zaangažovali Ameriku; a vybudovat mezinárodní přístup k finančním trhům s důrazem na regulační spolupráci, sbližování standardů a rovnocennost pravidel.

Řešení těchto výzev, které bude spravedlivé ke každému, si žádá více, nikoli méně globalizace. Žijeme totiž v propojeném světě, světě, který potřebuje solidaritu na celosvětové úrovni stejně, jako potřebuje solidaritu mezi evropskými občany.

A společně s Victorem Hugem se musíme těšit na den, kdy jedinými bojišti budou trhy otevřené pro obchod a lidský duch přístupný novým myšlenkám.

Mirosław Mariusz Piotrowski, jménem skupiny UEN. – (PL) Vážený pane předsedo, globalizace je jevem, který je v mnoha ohledech nezvratný. Jednotlivé země Evropské země by si to nejenže měly uvědomit, měli by na tyto změny i praktickým způsobem reagovat. Opatření EU však nemohou narušovat hospodářské zájmy nezávislých států, například neodůvodněným omezováním emisí oxidu uhličitého, které vážně poškodí hospodářství zemí jako je Polsko.

Na druhé straně by tyto politické kroky neměly vést ke ztrátě národní identity. Zatímco asijské země se nové situaci úspěšně přizpůsobují a jejich hospodářství rychle expandují, my v Evropském parlamentu diskutujeme o tak závažných otázkách, jako jsou zpětná zrcátka na zemědělských a lesnických traktorech, úkol a význam cirkusů v Evropské unii, a o dalších podobných záležitostech.

EU stále přidává nová nařízení, stále častěji ztěžuje účinnou soutěž, a jak dokazují dnešní projevy zástupců socialistů, zjevně si neuvědomuje realitu. Doufám, že dnešní rozprava pomůže změnit způsob, kterým přemýšlíme o globalizaci z evropského pohledu.

Jean Lambert, jménem skupiny Verts/ALE. – Vážený pane předsedo, domnívám se, že pokud vezmeme v úvahu vážnost situace, které čelíme, máme v tomto konkrétním sdělení možnost vidět úplné selhání představitosti.

Nemáme v ní žádné skutečné vymezení globalizace. Obvykle se týká hospodářského hlediska – a to je to, o čem chci mluvit.

V tomto dokumentu se hovoří o tom, že máme před sebou třetí průmyslovou revoluci. Myslím, že se potřebujeme poučit ze zkušeností z předcházejících průmyslových revolucí. Těch, které plně nezohlednily environmentální náklady; těch, které plně nezohlednily sociální náklady. Předpokládá se, že nízké ceny komodit přetrvávají i nadále, často na úkor nejchudších zemí světa; že můžeme podnikat v zemích, kterým vnutíme otevřené trhy bez toho, že by tam existovala sociální infrastruktura a přijatelné veřejné odvětví; že se musíme vyvarovat svodům reciprocity, pokud nejde o vztah mezi rovnými. Stávalo se též, že jsme přecenili úlohu trhů při dosahování společenských cílů, a další problémy provázejí hospodářskou integraci, zejména

pokud je založená spíše na zadluženém hospodářství a spekulaci než na realitě, čímž se stává velmi nebezpečnou pro hospodářskou stabilitu.

Nový kontext, kterému čelíme, se netýká pouze změn klimatu. Týká se rostoucích cen ropy a jejich následků pro příležitosti rozvojových zemí; týká se naplňování rozvojových cílů tisíciletí.

Je pravda, že potřebujeme obnovit rovnováhu mezi obchodem, sociálním rozměrem a environmentálním rozměrem. WTO dává přednost obchodu před výrobními metodami a před čímkoli dalším, co by nás opravňovalo říci, že máme problém se způsobem, jakým se vyrábí zboží, protože nesplňuje naše standardy. To jsme se rozhodli nezapsat do pravidel.

Pokud jde o růst, stále mluvíme, jakoby záleželo na kvantitě, ne na kvalitě a na tom, co skutečně v našich společnostech roste. Vítám konferenci Komise na toto téma, která se bude konat příští týden, ale toto je věc, na které se mělo pracovat už celé roky.

Co hodláme udělat s odvětvím našeho zemědělství? S naším turistickým odvětvím? S tolika dalšími odvětvími s ohledem na změnu klimatu? Nesouhlasíme s názorem, že bychom se nepotřebovali vrátit k hlavním směrům a přehodnotit je. Myslíme si, že to potřebujeme.

Pokud jde o odbornou přípravu a vzdělávání, strategie trvale udržitelného rozvoje si nyní žádá, abychom se na ně dívali v kontextu změny klimatu a pokroku v oblasti životního prostředí. O žádném skutečném vážném propojení tohoto druhu jsem zatím neslyšela. V tomto směru neexistuje vůbec žádná evropská strategie.

Pokud jde o nízkouhlíkové hospodářství, jak ho plánujeme vytvořit? Tento dokument neobsahuje nic, co by nás ve vztahu k těmto otázkám naplňovalo nějakou zvláštní důvěrou.

A potřebujeme se znovu zaměřit na sociální začleňování. Stále je tu rodová propast. Nadále potřebujeme mzdy, ze kterých se dá vyžít, a flexikurita musí zohlednit finanční zajištění jednotlivců.

Nadále potřebujeme propojit Lisabon a Gothenburg. To je hlavní výzva. Tento dokument se s ní nevyrovnává a nejsem přesvědčená, že se to daří Parlamentu.

Jiří Maštálka, jménem skupiny GUE/NGL. – (CS) Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl především vyjádřit svoje zklamání nad výsledným zněním společného návrhu rezoluce. Moje zklamání je hned dvojitý. Zaprvé je škoda, že tak dlouho nemohlo dojít ke shodě a že shoda určité většiny byla nalezena až na poslední chvíli v časovém tlaku a podle mého názoru za cenu příliš velkých ústupků v zásadních otázkách. Zadruhé moje zklamání vyplývá z toho, že návrh nevyjadřuje evropský zájem, jak je ostatně uvedeno v názvu dokumentu, a co je podstatnější, nevyjadřuje ani zájem většiny občanů Evropského společenství.

Tato moje zklamání vychází z analýzy textu možné společné rezoluce, ve kterém naprosto chybí uznání negativních dopadů globalizace, a fakticky nenabízí občanům nic jiného než návod, aby se s globalizací smířili asi tak jako s povodněmi. Podle mého názoru ani globalizaci ani povodně nelze mít rád, natož se s nimi smířovat. Normální je snažit se tyto procesy ovlivnit, předcházet jejich negativním dopadům. To ovšem předkládaný návrh neobsahuje, dokonce ani nenabízí model globálního udržitelného rozvoje.

Naše politická skupina se ve svém návrhu zaměřovala zejména na následující fakta:

- boj proti chudobě, neboť ze statistik vyplývá, že v Evropské unii má 80 milionů lidí čistý příjem nižší než 60 % národního průměrného příjmu,
- zdůrazňovali jsme potřebu efektivnějších prostředků k tomu, aby byla občanům zajištěna jejich práva jako přístup ke kvalitní a dobře placené práci, minimální sociální standardy,
- v otázce Lisabonské strategie jsme zdůrazňovali, že je potřeba vytvořit novou integrovanou strategii pro udržitelnost a solidaritu, která by nahradila současný dokument a dala účinné nástroje k realizaci.

Některé politické skupiny se včera dohodly na společném návrhu a zcela vyloučily návrh naší skupiny. Daly tím jasně najevo, že nad otázkou sociálních práv a spravedlnosti staví otázky ekonomické. Z výše uvedených důvodů naše frakce návrh nepodpoří.

Godfrey Bloom, jménem skupiny IND/DEM. – Vážený pane předsedo, včera jsme si vychutnali úžasné důvtipný projev francouzského prezidenta. Pozorně jsem poslouchal toho výřečného mužíka. Neústupně se zastával volného obchodu. Ale, samozřejmě, pokud by ostatní země byly pro protekcionismus, byl by pro něj i on. Neústupně zastával demokracii: lidé mají právo, aby byly jejich názory vyslyšeny, ale následně,

podle všeho, mají být ignorovány, tak jako hlasy obyvatel Francie a Nizozemska. Jak by on sám řekl, je v první řadě Evropanem, ale skrznaskrz Francouzem, v první řadě Francouzem, ale skrznaskrz Evropanem. V pořádku, ještě s trochou maďarského guláše navrch.

Potřebujeme evropskou armádu, námořnictvo a letectvo, které zajistí, že naše mírumilovné evropské hodnoty budou rozšířeny široko daleko, protože už nikdy nesmíme vstoupit do války. Musíme stavět na našich demokratických orgánech, ale zdálo by se, že zase ne příliš. Francouzi nemohou mít další referendum, protože by to mohlo vést k anglickému referendu, a samozřejmě všichni víme, že by Britové odmítli novou ústavu – ach, promiňte – „smlouvu“.

Tvrdil, že musíme důkladněji zkoumat sami sebe a zajistit, aby bylo více matek, a to nejen žen, ale i mužů, a více vzdušných zámků, zejména pro chudé – bez ohledu na to, zda to chtějí či nikoli. Pokud bych to měl charakterizovat nějakým obratem, starým anglickým obratem – a já rád testuji nejlepší tlumočníky světa – celé to byl humbuk!

Dimitar Stoyanov (ITS) - (BG) V prvé řadě bych rád připomněl Komisi a Radě, že globalizace není procesem, který by existoval sám o sobě, že Evropa je ve světové politice významný činitel a že politika uplatňovaná Evropou bude rozhodovat o tom, jestli bude globalizace pokračovat.

A to je přesně to, co mi ze strategie Komise nebylo jasné. Je Komise ochotná uplatňovat politiku, která globalizaci podpoří, nebo takovou, která tento proces zpomalí? Kromě toho bych rád vaši pozornost obrátil na fakt, že jednotný trh sám o sobě není zárukou úspěchu Evropy v procesu stupňování globalizace.

Rada deklarovala, že chápe konkurenceschopnost jako velmi důležitou, ale momentálně jsou v Evropské unii nová hospodářství, která jsou křehká a chybí jim konkurenceschopnost dokonce i na vnitřních trzích.

Komise pak prohlásila, že pro uskutečnění svých plánů v oblasti globalizace považuje za nejdůležitější rozvoj lisabonské strategie.

Očekávám, že zejména v Bulharsku lisabonská strategie selže, protože moje země, jak jsme opakovaně uvedli, nebyla v době vstupu do Evropské unie připravená. Jak tedy můžeme chránit zájmy evropských občanů, pokud neuplatníme nějaké formy protekcionismu?

Otevřená společnost, o které hovoří pan Graham Watson, je pro slabší hospodářství v EU jednoduše zrádná. Pokud postavíme na první místo před solidaritu v rámci Společenství celosvětovou solidaritu, nač potom vůbec potřebujeme Společenství?

V tomto kontextu bude budoucí rozvoj globalizace vyvíjet takový tlak na slabá hospodářství s velkým schodkem obchodní bilance, která nejsou konkurenceschopná ani na vnitřním trhu, až způsobí jejich rozpad, a tato hospodářství, která usilovala o nastoupení cesty normálního rozvoje, se zhroutí jako domečky z karet.

Jana Bobošíková (NI) - (CS) (*Začátek vystoupení nebylo slyšet*) ... usilovat o to, aby Evropa měla co nejsilnější pozici na světovém trhu. K tomu je ale třeba dokončit jednání o světovém obchodě, snížit dotace evropským zemědělcům a omezit americké celní poplatky. Dále je nutné mnohem razantněji vystupovat v rámci WTO vůči Číně a systematicky využívat antidumpingových opatření. Abychom v globalizaci uspěli, je nutné také odstranit břemeno nadměrné regulace pro malé a střední podniky. Toto Barrosova Komise slíbila, zůstala ale na počátku cesty.

V neposlední řadě by sílu Unie posílilo její rozšíření o Turecko a Ukrajinu a korektní ekonomické partnerství s Ruskem. Nezdravá je politika migrace. Evropa by se měla změnit z cílové stanice chudých na cílovou stanici pro mozky, které nyní odcházejí do Číny a USA. A to nejdůležitější, máme-li skutečně dostát výzvám globalizace, musí Unie na mezinárodní scéně znít jednotným hlasem, jinak bude směšná. Doufám, že hlavy států dospějí v prosinci k témuž názoru.

Dovolím si ještě poznámku. Kolega Schulz tu hovořil o kapitalismu Divokého západu, který běsní na finančních trzích. Toto byla rétorika nejtvrďšího komunismu, který finanční kapitalisty označoval za „vrahy z Wall Street“. Jak to s takovým přístupem.

Timothy Kirkhope (PPE-DE). - Vážený pane předsedo, rád bych poděkoval předsedům Rady a Komise za jejich stanoviska k těmto otázkám zásadním pro budoucnost Evropy.

Aby Evropa přežila a vzkvétala, potřebuje čelit výzvám globalizace, a my se s těmito výzvami musíme dokázat vyrovnat a vidět i příležitosti, nejen hrozby. Pro budoucí blahobyt Evropy je klíčové splnění lisabonského programu a potřebujeme rovněž zajistit, že jednání o světovém obchodu konečně uzavřeme nějakou dohodou.

Potřebujeme zreformovat společnou zemědělskou politiku a musíme uzavřít čestnou dohodu nejen s našimi vlastními zemědělci, ale i se zemědělci v rozvojovém světě. Musíme rozhodněji a rychleji pokračovat v programu deregulace a osvobodit obchod a průmysl, aby mohl v podmínkách hospodářské soutěže konkurovat Číně a Indii, a musíme dosáhnout skutečného pokroku při podpoře snahy paní kancléřky Merkelové vytvořit transatlantický společný trh.

Vítám nedávné prohlášení pana předsedy Komise o globalizaci, v němž řekl, že *raison d'être* EU v 21. století je jasný: připravit Evropu na globalizovaný svět. A bychom to dokázali, řekl, musíme investovat do lidí, do růstu, do pracovních míst, do energetické bezpečnosti, do boje se změnami klimatu a čestnějšího jednání se spotřebiteli. Pokračoval tím, že protekcionismus nemůže učinit Evropu bohatší; protekcionismus by naše občany ochudil, a ne ochránil. Toto je zásadní stanovisko, kterému by nyní měly věnovat pozornost všechny evropské vlády.

Samozřejmě, ve finančních službách a účetnictví se evropské standardy stávají rychle globálními standardy a na to jsem hrdý. V Evropě cesta vpřed vede přes radikální reformu evropského sociálního modelu, zvýšenou flexibilitu na pracovních trzích a další opatření na deregulaci a snížení zátěže pro obchod.

Samozřejmě, musíme též razit cestu pro řešení změn klimatu a vítám rozhodnutí Parlamentu zahrnout letecké emise do systému na obchodování s emisemi jako další známku naší ochoty vést světové Společenství.

V boji proti chudobě musíme zajistit, aby byly programy EU věrohodné, hospodárné a cílené. Potřebujeme zvýšit obchodní příležitosti pro rozvojový svět a dosáhnout skutečné změny v Africe.

Měli bychom být hrdí na naše úspěchy, ale existuje ještě mnoho příležitostí, kterých bychom se měli chopit.

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Vážený pane předsedo, při jednáních o návrhu usnesení o výzvách globalizace jsem velmi jasně viděl rozsah rozdílu mezi levicí a pravicí v tomto Parlamentu. Moji kolegové z PPE a ALDE se snažili kritizovat miliony obyčejných lidí, kteří když vidí, jak přicházejí o svá pracovní místa kvůli stěhování, slučování a přebírání velkých podniků, nebo když porovnávají své drobné příjmy s okázalými bonusy, které se sypou vysoce postaveným manažerům (kteří, mimochodem, kážou o přednostech mzdové regulace), pochybují o výhodách globalizace.

Z mého pohledu je globalizace potřebný proces, především proto, že dává nejchudším zemím přístup na mezinárodní trhy a umožňuje jim tak zvýšit životní úroveň obyvatel. Ale nenechme se oklamat zkratkovitými mediálními výkřiky! Dokonalý trh, který tak milují liberálové, je iluzí. Soutěž je potřebná, ale nikdy není volná.

Vezměme si například energetický trh, na kterém 90 % světových zdrojů ovládají svrchované státy. Na ropném trhu dominuje kartel. Další hýbe pákami, aby se zmocnil trhu se zemním plynem. Politiky regulace cen jsou netransparentní a nevztahují se na více jak 40 % objemu světového obchodu. Třetina konečné ceny připadne dlouhému řetězu spekulantských prostředníků, jejichž hospodářský přínos je nulový. Pokud tito spekulanti a jejich „speciální prostředky“ skončí na dlažbě, centrální banky nalévají do finančního systému miliony, aby odvrátily rozsáhlou nestabilitu, ale účinek je v skutečnosti ten, že se zaručují za spekulace.

Několika řídicím pracovníkům se podaří měkké přistání díky jejich zlatým padákům, ale miliony spotřebitelů končí po uši v dlužích a jsou nuceni odevzdat své příbytky. V rozmezí šesti měsíců muselo skoro půl milionu Američanů vyhlásit osobní bankrot. Evropské hospodářství mezitím přeshlapuje na místě. Komise možná upravila svoje ekonomické prognózy, ale namísto politických návrhů se spokojila s odříkáním známých manter. Ano, skutečně potřebujeme vyšší růst a větší tvorbu pracovních míst poháněnou lepší koordinací a větším výzkumem a vývojem, a ano, skutečně potřebujeme čelit novým společenským skutečnostem.

Ale kde jsou pro tyto věci rozpočty? Kde jsou zdroje? Pan Barroso nechce zlepšit integrovaný soubor hlavních směrů. Právě odmítá diskutovat o hospodářské koordinaci. Pan Sarkozy vypouští množství vzosně znějící páry, ale ani jednou za půl hodiny nepoužije slovo „sociální“. Všechny průzkumy veřejného mínění přitom potvrzují, že lidé chtějí vidět větší důraz na sociální otázky: chtějí se cítit jistěji, chtějí, aby se zlepšila jejich kupní síla, a chtějí lepší veřejné služby.

Starostové deseti evropských hlavních měst právě podepsali deklaraci, která brání veřejné služby přístupné všem. Ale co dělá Komise? Skrývá se za omšelý malý protokol k budoucí smlouvě, zaručující jen subsidiaritu služeb, které nejsou hospodářské povahy – aby ještě více poškodila veřejné služby, po kterých obyčejní Evropané volají! Moje skupina se s tímto útekem Komise nesmíří. Máme v úmyslu se spojit se starosty, Výborem regionů, Hospodářským a sociálním výborem a odborovými svazy v politickém boji za Evropu se silnějším sociálním rozměrem, ve které budou mít přednost veřejné služby.

(potlesk)

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Mnozí občané EU se obávají změn svých životních podmínek následkem globalizace a naší povinností jakožto politiků je poskytnout odpověď. Velmi často Parlament vyzývá členské státy, aby připravovaly společné strategie, ale já bych ráda zdůraznila, že bychom měli začít od sebe. Připravovat toto usnesení byla velmi těžká práce a nebylo lehké skloubit názory všech výborů do jednoho zevšeobecněného názoru. Proto bych ráda navrhla, abychom se snažili spojovat názory různých výborů a různých usnesení do jednoho zevšeobecněného názoru častěji, abychom mohli občanům EU dát koordinovanou odpověď, co se skutečně chystáme dělat.

Další velmi důležitou otázkou je naše role jakožto světového hráče. Ráda bych podotkla, že naše role ve světě by měla být aktivní. V současnosti je Evropská unie největší unií, a to díky rozšiřování, díky novým příležitostem. Jsme povinni hrát největší roli bez ohledu na naši ochotu či zdráhání ji přijmout. Avšak zdá se, že příliš otálíme, jako bychom čekali, až přijde s řešením někdo jiný. Naše zahraniční politika prostřednictvím vnějšího rozměru lisabonské strategie by měla být aktivní.

Co se týká domácí politiky, ráda bych podtrhla důležitost přehodnocení našich priorit. Podle posledního výzkumu důvodem, proč Evropská unie zaostává v růstu produktivity, není nedostatek počítačů nebo high-tech zařízení. Důvodem jsou naše problémy s řízením. Nevyužíváme jednotný trh v největší možné míře a nedaří se nám vytvářet vhodné podmínky pro pohyb zboží a rozšiřování finančního trhu. Ještě jedna otázka: je správné, aby hlavní prioritou EU pro budoucnost byl vývoj technologií? Existuje možnost, že se hlavní prioritou stane výroba potravin, jak nás varují odborníci?

Mám-li to shrnout, měli bychom rozvinout nový postoj k našemu hospodářskému trhu a přednost dát rozšiřování domácího trhu. Co se týká sociální politiky, která tu byla uvedena při mnoho příležitostech, souhlasím: ano, měla by to být jedna z hlavních priorit našeho programu, ale rovněž by měla být aktivní. Měli bychom skoncovat se sklonem podporovat určité lidi; naším úkolem by mělo být vytvářet pro ně příležitosti, aby se živilí sami. Lidé by neměli být tlačeni do postavení příživníků; měli by být aktivními účastníky trhu. Proto by bylo moudré investovat do společenských oblastí, které by v budoucnosti pomohly akumulovat intelektuální kapitál a zajistily růst produktivity.

Na závěr bych ráda zdůraznila význam zvyšování koordinace mezi orgány EU. Toto usnesení a dnešní rozprava jsou příkladem dobré koordinace. Doufám, že v budoucnosti budeme mít možnost diskutovat o těchto otázkách nejen na nočních zasedáních, ale i přes den.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Vážený pane předsedo, je v zájmu EU mít silný a čestný mezinárodní obchodní systém pod záštitou Světové obchodní organizace. Není proto přijatelné, aby se jednání v Dohá točila výhradně okolo dalších zvýhodnění EU v oblasti zemědělství, které konec konců představují pouze 5 % světového obchodu. Co těch dalších 95 %? Mohlo by tu jít o kapitulaci?

Na můj vkus je pan komisař Mandelson příliš ochotný ustupovat, pokud jde o zemědělství EU. V současnosti obhajuje snížení dovozního cla v odvětví zemědělství o 46 %. Ale jak včera zde v Parlamentu řekl pan prezident Sarkozy, potřebujeme zachovat naše domácí zdroje potravin. Například Amerika zatím ve věci zemědělství neustoupila ani o píď. Pro ilustraci postačuje nedávno zveřejněný návrh amerického zemědělského zákona.

Potřebujeme se pohnout vpřed v jednáních o světovém obchodu v oblastech průmyslu, obchodu a služeb. Průměrné clo platné v EU je na úrovni 4 %, zatímco v Asii a Jižní Americe je odpovídající sazba 30 %. Pokud se indický a čínský trh otevrou v odvětvích softwaru a telekomunikací, bude existovat šance na dosažení pokroku založeného na hospodářské soutěži. Navíc zjednodušování by se nemělo vztahovat pouze na celní postupy, ale i na budoucí režimy obchodování.

Pierre Jonckheer (Verts/ALE). – (FR) Vážený pane předsedo, vážený pane místopředsedo Komise, z mého pohledu chybí v dokumentu před námi něco podstatného a chybělo to také v řeči pana Barrosa. Chybějícím prvkem je účinný rozbor návrhů vznášených ve vztahu k fungování mezinárodních finančních trhů, k existenci mezinárodních daňových rájů a k daňovým úpravám na mezinárodní úrovni – ke kapitálovým tokům v nejužším smyslu.

Věřím, že mezinárodní rozprava potřebuje obnovit kontakt s realitou. Ani v dokumentech, ani ve slovech pana předsedy Komise nenacházím žádnou aspoň vzdáleně pronikavou politickou iniciativu v těchto koneckonců krajně závažných otázkách a nemohu v této souvislosti nepřipomenout změnu klimatu a blízkí

se diskusi na Bali, kde bude finanční rozměr nanejvýš důležitý, především ve vztahu k pomoci nejzranitelnějším zemím, aby podepsaly druhý Kjótský protokol.

Všichni víme, že to bude vyžadovat značné částky veřejných financí. Odkud je vezmeme? I když si uvědomuji, že je extrémně náročné dostávat tyto problémy do popředí mezinárodních programů, věřím, že pokud se nám to nepodaří nebo to odmítneme, uškodíme našim vlastním mezinárodním politikám.

Můj druhý komentář se týká celosvětového boje o standardy, zejména standardy v oblasti životního prostředí a sociální standardy a konkrétněji standardy v oblasti životního prostředí.

Dokument Komise je velmi všeobecný, jak říká pan Watson, a já s jeho názorem souhlasím. Na straně 6 nám říkáte: „Nový mezinárodní přístup zaměřený na regulační spolupráci, sbližování standardů a rovnocennost pravidel vzniká jako výsledek odborových bilaterálních rozhovorů se třetími zeměmi.“ Vážený pane místopředsedo, rád bych věděl, co to znamená pro zachování evropských standardů v oblasti životního prostředí. Co to znamená z hlediska rozvíjení těchto standardů a jaké to má praktické dopady ve smyslu jejich mezinárodního prosazování, se kterým počítá pan Barroso?

Mé obavy jen narůstají, jestliže v novinách čtu o právě probíhajících jednáních mezi Evropskou unií a Jižní Koreou, zprávy, které naznačují, že pokud jde o dodržování standardů – přinejmenším sociálních standardů – je náš postoj slabší než postoj USA.

Dlužíte nám podrobné odpovědi na tyto otázky.

Sahra Wagenknecht (GUE/NGL). - (DE) Vážený pane předsedo, dámy a pánové, globalizace není přirozený proces, i když by ho někteří možná rádi tak představovali. Samotná globalizace je plodem politiky. Je to politické dílo zrozené každým opatřením, které deregulovalo a liberalizovalo mezinárodní pohyb kapitálu. Jeho politické utváření pokračuje vždy, když je nějaká rozvojová země nucena otevírat svůj kapitálový trh a povolit akvizice do cizích rukou. Je to politický výtvar průmyslových států a v neposlední řadě Evropské unie.

Pojem „globalizace“ ve skutečnosti zdaleka do takové míry neoznačuje internacionalizaci hospodářství jako spíše moc majitelů nemovitostí, bank a konglomerátů, které jsou dnes mimo dosah vnitrostátních zákonodárných orgánů, vkládat své peníze kamkoli, kde to přináší nejvyšší zisky, a to bez ohledu na sociální důsledky. Tato moc jim, samozřejmě, umožňuje i stavět proti sobě země jako potenciální lokality pro podnikání a tím je nutit vytvářet podmínky, které jsou stále prospěšnější pro maximalizaci zisku.

A to je také skrytý plán, který se maskuje cíli konkurenceschopnosti, zejména kampaň za radikální snížení firemních daní, zničení sociálních systémů a hrubé snižování mezd – jinými slovy, tažení za stále nespoutanější kapitalismus. To samozřejmě neznamená, že by v této globalizační hře každý prohrával; produkuje též některé přebujelé vítěze. V neposlední řadě jsou to evropské konglomeráty, které v průběhu globalizačního procesu vyrostly ve světové hráče a jejichž zisková křivka v posledních letech by mohla být sotva lepší. Obrovská většina však z tohoto vývoje neprofituje. Naopak, zákon džungle, který vládne v nespoutaném kapitalismu, dovoluje majetným utláčet a vykořisťovat nemajetné.

Usnesení, které máme před sebou, tento stav věcí maskuje a naše skupina ho nepodpoří. Místo toho budeme pokračovat v boji za jiný hospodářský pořádek v Evropě, za hospodářský pořádek, ve kterém lidé nejsou jen položkami v nákladech a země jsou více než pouze lokality k podnikání.

Witold Tomczak (IND/DEM). - (PL) Vážený pane předsedo, musíme rozlišovat mezi dvěma skutečnostmi: jevem globalizace a programem globalismu.

Globalizace je následkem rozvoje nových technologií v oblastech jako jsou doprava, komunikace a sběr a zpracování dat. Globalizace otvírá nové příležitosti, ale vytváří i nové hrozby. Je na nás, jak ji využijeme.

Globalismus, na druhé straně je programem s cílem vytvořit nadnárodní světovou mocnost. Odporuje svobodě lidí a národů, jedná ve prospěch malého množství lidí disponujících největším kapitálem a globální infrastrukturou, aby jim umožnil uskutečňovat jejich vlastní sobecké zájmy v rámci světového státu, a nejedná pro blaho lidí a národů. Je to ve své podstatě totalitární program. Odporuje mírovým ideálům a vyvolává hrozbu války.

Evropa je konfrontovaná s pokusem podkopat práva svých vlastních národů v zájmu posílení úlohy, kterou při správě světa hraje kosmopolitní elity. Podvolit se tomuto pokusu by znamenalo vymazat stoleté dědictví evropských národů, které spočívá v úctě k lidským právům a právům lidských společností.

Ve věku globalizace by byl úspěchem Evropy respekt k lidským právům, k právům rodin a národů, vyjádřený rozvojem institucí, které zaručí respekt pro jejich výdobytky. Úspěchem Evropy bude ukázat ostatním národům a státům světa, jak nastolit stav svobody a důstojnosti pro občana. Jít cestou totalitárního programu globalismu by bylo pro Evropu pohromou.

Jean-Claude Martinez (ITS). – (FR) Vážený pane předsedo, vážení kolegové: globalizace, internacionalizace či „planetizace“, jak by to nazval jezuita Teilhard de Chardin, tu s námi zjevně zůstane, přičemž dnes jsme svědky druhé vlny globalizace, komplexnější než byla globalizace 90. let, protože zahrnuje finance, hospodářství, jazyk, pohyb obyvatelstva a ideologii, to vše s jediným dominantním modelem – tedy trhem.

Negativní následky této globalizace jsou stejně zjevné, například na jižní polokouli, kde jsou zdroje nadměrně využívány, nebo v Indii a Číně, kde jsou postiženi lidé, půda, lesy, moře a řeky a lidská práva jsou ohrožena. Zde na severu vidíme její vliv v přesídlování korporací, ztrátách zaměstnání, finanční destabilizaci našich sociálních systémů a v nebezpečí, že Evropa – s tím, jak naše populace stárne a my stojíme před otázkou ceny péče o velmi staré – se změní na geriatrickou Rwandu i se všemi důsledky, jako je lhostejnost k lidskému životu a porušování lidských práv.

Jaká bude naše reakce tváří v tvář těmto skutečnostem, tomu, co je zjevné? Zdálo by se, že jde o směs zaříkad, minimalismu a nesmyslných rituálů. Čarovná slova slyšíme například z našich současných rozprav a usnesení. Naše politická „zakládla“ se skládají z odkazů na lisabonskou strategii a konkurenceschopnější hospodářství. Připomíná to Chruščov v OSN v 60. letech, když se snažil dohnat kapitalistický systém. Je to odpověď na globalizaci hodná Harryho Pottera.

Potom je tu minimalismus. Dokonalý příklad je globalizační fond: malý sáček finančních sladkostí. Bez schopnosti kontrolovat, co se děje, se dále obracíme k nebesům a zkoušíme staré obřady. Ve jménu otce Adama Smitha, syna Davida Ricarda a ducha svatého trhu konáme před velkým světovým oltářem ideologie volného obchodu obětí, která spočívá ve snižování a rušení cel.

Vyslovená magie! A přitom největší vynález Evropy, produkt jejího génia před 2 500 roky, bylo logické myšlení – rozum! Rozum nám dnes říká, že volný obchod je potřebný, ale stejně potřebné je chránit naše sociální a kulturní statky. Musíme tedy nalézt způsob, jak usmířit volný obchod s lidským bezpečím.

Ve skutečnosti je díky nové formě celní technologie v našich možnostech to uskutečnit. Mluvím o technologii odpočitatelných cel: v tomto systému jsou cla samozřejmě splatná vývozci, ale jejich platby dávají těmto vývozcům odpovídající množství celního kreditu, který je odpočitatelný z hodnoty nákupů v zemi dovozu. Tato nová generace proměnlivých, vratných a převoditelných cel, na která se vztahují rabaty, nám dovolí velmi dobře vyřešit známý problém hospodářských, sociálních a ekologických nerovností v mezinárodním obchodě mezi severem a jihem.

Jim Allister (NI). - Vážený pane předsedo, pro rostoucí počet našich voličů znamená globalizace bídu, protože továrna za továrnou zvedá kotvy a stěhuje se na východ.

Před pouhými dvěma týdny továrna Seagate Technology v Limavady, v mém volebním okrsku, ohlásila uzavření, které přineslo ztrátu 960 pracovních míst a otrásl celým městečkem. Není to pouze lákadlo laciné pracovní síly, ale i ničivá zátěž uvalená na evropský průmysl, které likvidují naši výrobu.

Pan prezident Sarkozy měl pravdu, když nám včera řekl, že EU se má právo bránit před takovými spouštěmi; přeji si, aby se bránila. Pomohly by dva okamžité kroky: snížení prahu pro Evropský fond na přizpůsobení se globalizaci. Ztráta tisíce pracovních míst v Paříži je zlá, ale v malém městě jako Limavady je to katastrofa. Takže práh by měl být nižší pro menší hospodářství. Za druhé, EU potřebuje rozvolnit svá omezení státní pomoci, aby mohla skromným snižováním odvodového zatížení průmyslu a podobně pomáhat udržet naši výrobu v chodu. Rád bych vyzval Komisi, aby v těchto dvou ohledech reagovala kladně.

Werner Langen (PPE-DE). - (DE) Vážený pane předsedo, každý, kdo nyní poslouchal promluvy, zejména promluvy paní Wagenknechtové a pana Schulze, poznal, že mluvili o době, která – a říkám to s radostí – dávno skončila. Byla to hesla vyhrabaná ze socialistické komory, která nás v globalizačních otázkách neposouvají o nic dále.

Každý v této sněmovně ví, že hospodářská svoboda, zvýšený blahobyt a sociální model jsou navzájem slučitelné. Evropa je nejlepší ilustrací této skutečnosti. Přesně tak, jako jsme zavedli euro jako vnitřní program pro zdatnost jednotného trhu, máme nyní lisabonskou strategii, která je navzdory všem výhradám a problémům, které ji provázejí, programem na dosažení formy potřebné pro globální konkurenci. Nemáme vůbec žádný důvod schovávat se před globalizací. Způsob, jakým tu o ní diskutujeme, je absolutně neskutečný.

Globalizace je hnací silou demokracie a blahobytu pro rozvojové země. Určitě není pravda, že má pouze odvrácenou stránku, jak to naznačovaly příklady uvedené v několika posledních promluvách. Ve skutečnosti globalizací získaly všechny země: rozvojové země, nově industrializované země a dokonce i ty rozvojové země, jejichž přebujelé vládní aparáty si už daňoví poplatníci nemohou dovolit. Nemůžeme čas vrátit zpět a Evropa je modelem pro zbytek světa. Divím se, proč to zamlčujeme. Proč mluvíme jen o těch špatných věcech?

Samozřejmě, můžeme hovořit o praktikách divokého západu na finančních trzích. Ano, skutečně potřebujeme mezinárodní koordinaci. Potřebujeme mezinárodní regulaci a dohled. Ale kdo, kromě pana Goebbelse, se zmínil o skutečnosti, že existují též systémová selhání, které se nám doposud nepodařilo dostat pod kontrolu? V Japonsku je pravidlem, že vysoce postavený manažer nesmí vydělávat více než dvacetinásobek platu průměrného zaměstnance jeho společnosti. Jaké ospravedlnění existuje pro to, že v Evropě a ve Spojených státech mohou manažeři vydělávat tisíckrát více než pracovníci jejich firem? Můžeme mluvit o těchto věcech, ale určitě nemůžeme demonizovat globalizaci ve všeobecnosti, protože globalizace otvírá nové příležitosti a současně kombinuje svobodu s prosperitou.

Anne Van Lancker (PSE). - (NL) Vážený pane předsedo, vážený pane úřadující předsedo Rady, vážený pane komisaři, dámy a pánové, je dobré vidět, že Komise uznává vnější rozměr jak nový prvek lisabonské strategie, ale v první řadě bychom neměli zapomínat, že má globalizace důsledky i pro naši vnitroeurospouskou politiku.

Lisabonská strategie byla prospěšná pro hospodářský růst a pracovní místa, to je pravda, ale pravda je rovněž to, že z ní nakonec neprofitoval každý. V Evropě globalizace podstatně prohloubila propast mezi těmi, kteří mají schopnosti, a těmi, kteří je nemají.

Jsem proto ráda, že Komise a Rada ministrů práce bude v budoucnu věnovat větší pozornost sociálnímu rozměru, protože existuje stále příliš mnoho lidí – málo kvalifikovaných, zdravotně postižených, starších pracovníků, migrantů – kteří nemají přístup ke slušné odborné přípravě ani vyhlídky na dobré zaměstnání. Šest milionů mladých lidí odejde ze škol bez kvalifikace, 72 milionů lidí žije v chudobě na okraji společnosti a Evropa má dokonce i 14 milionů chudých pracujících.

Z hospodářského blahobytu by měl profitovat každý, dámy a pánové. Ráda bych tedy podtrhla další tři body.

Za prvé, je jasné, že nová generace politických nástrojů pro Lisabon se musí mnohem silněji soustředit na sociální začleňování, rovné příležitosti, snižování chudoby a správnou sociální ochranu. Sociální rozměr se musí znovu stát součástí integrovaných usměrnění.

Za druhé, větší důraz se musí klást na plnění závazků, které si členské státy dávají ve vztahu k zaměstnanosti a odborné přípravě. Hospodářský růst automaticky neznamená kvalitní pracovní místa – o ty se musí jednoznačně postarat členské státy.

Za druhé, mnohem více se toho musí učinit v partnerství. Dobrá strategie pro růst, pracovní místa a sociální začleňování vyžaduje účast ze strany národních parlamentů, místních a regionálních orgánů, sociálních partnerů a občanské společnosti.

Moje skupina si tedy nemyslí, že další generace nástrojů lisabonské strategie může být „standardní záležitostí“. Pan místopředseda Komise by měl uznat, že existuje mnoho důvodů, proč je třeba lisabonský balíček zásadně upravit.

Bernard Lehideux (ALDE). – (FR) Vážený pane předsedo, dámy a pánové, tato stále se opakující diskuse o pro a proti globalizaci má asi takový smysl, jak diskuse o pro a proti zimě o Vánocích.

Jedinou skutečnou otázkou je, jak se může Evropská unie pokusit obrátit tento nezvratný jev ve prospěch svých obyvatel. To, co občané Evropy očekávají, jsou účinné reformy, které zvýší zaměstnanost a podpoří je v dobách změn.

Sledovat lisabonskou strategii bylo doposud jako *Čekání na Godota*. Slýcháme, jak se o ní mluví, velmi dychtíme po její realizaci, ale nikdy se s ní skutečně nesetkáme. Ti, kdo mají klíče k úspěchu lisabonské strategie, především členské státy, musí přijít se zdroji na dosažení cílů, které si stanovily. Očekáváme od nich, že dodají iniciativy stejně jako úplné a objektivní hodnocení jejich výsledků.

Nechci vidět všechno černě. Je tu několik povzbuzujících znaků, například fond na přizpůsobení, který funguje, i když jeho účinnost bude teprve posouzena. Je též významné, že se sociální partneři v Evropě poprvé shodli na analýze výzev, které je třeba řešit v oblasti pracovních trhů. Dohodli se také, že požádají

členské státy, aby zaváděly politiky flexikurity, která spojuje úzce související prvky flexibility a bezpečnosti pro zaměstnance i zaměstnavatele.

Závěrem vám chci, vážený pane Barroso, adresovat naléhavou výzvu, abyste neobětoval sociální rozměr lisabonské strategie v domnění, že nás činí méně konkurenceschopné. Obyčejní lidé od Evropy očekávají, že bude vnímavá k jejich obavám, a firmy od ní očekávají zavedení politiky, která bude bránit šířícímu se sociálnímu dumpingu.

Wojciech Roszkowski (UEN). - (PL) Vážený pane předsedo, dokument Komise obsahuje mnoho slov o místě Evropské unie v procesu globalizace, ale poskytuje také konkrétní odpovědi na otázky, které si sami klademe? Dost o tom pochybuji.

Tento dokument vytváří dojem, že dobrá regulace EU zaručí v EU růst a blahobyt pro své občany. Avšak růst a blahobyt závisí od úsilí těchto občanů, kteří musí být výkonnější a produktivnější než předtím a také výkonnější a produktivnější než občané jiných zemí.

Dobrá regulace nestačí na zajištění budoucího hospodářského růstu v Evropské unii. Nestačí na vyrovnání rozdílů mezi ekonomickou úrovní starých členských států a nových členských států, které rostou rychlejším tempem, než je průměr EU. Nestačí ani efekt ekonomické migrace ze zemí s nízkými mzdovými náklady do zemí s vysokými mzdovými náklady.

Budoucí hospodářský růst v EU bude záviset na její konkurenceschopnosti, ale namísto toho dokument Komise mluví hodně o ochraně sociálních výtěžků. To je vše zcela v pořádku, ale ty nejsou příčinami růstu, ale jeho výsledkem. I když tyto výtěžky chráníme, nezapomínejme, že růst vyplývá z inovace, zlepšené organizační efektivity, vyšší produktivity a konkurenceschopnosti.

Jill Evans (Verts/ALE). - Vážený pane předsedo, ráda bych Komisi a Radě poděkovala za jejich prohlášení. Souhlasím s tím, že EU může sehrát velmi pozitivní úlohu. Ale globalizace doposud vedla ke zrychlení znehodnocování životního prostředí, špatným podmínkám pro pracující a k růstu sociální nerovnováhy.

Na místní úrovni bývá ztotožňována s pracovní nejistotou a, co je ještě horší, se ztrátou pracovních míst ve výrobě a službách, což jsem na vlastní oči tento rok viděla ve své obci a v bydlišti ve Walesu, kde zavření továrny Burberry znamenalo ztrátu stovek míst ve velmi chudé oblasti – v konvergenčním regionu.

Pro firmy je nyní lehčí přemístit se a hledat nejlevnější pracovní sílu bez obav z následků, a to navzdory dobrovolným dohodám o společenské zodpovědnosti firem, které – jako ta s Burberry – vypadají skvěle na papíře, ale v praxi znamenají velmi málo.

Následky jsou pro místní komunity zničující – a právě tyto místní komunity, jak jsme už slyšeli, jsou klíčem k pracovním místům a růstu, k samotnému smyslu lisabonského programu. To vše vede k rozčarování ohledně politiky a dokazuje to, že trh je silnější než demokracie.

EU může pomoci tím, že zabezpečí zlepšování pracovních a sociálních standardů na celém světě a prosadí zahrnování ceny změny klimatu do tržní ceny s cílem zabránit environmentálnímu dumpingu. Následky globalizace činí sociální ochranu pracovníků a obcí ještě důležitější.

Souhlasím, že cesta vpřed znamená podporovat malé podnikání a poskytovat dlouhodobě udržitelná a vysoce kvalitní pracovní místa, a skutečně věřím, že návrh zákona o malých podnicích to pomůže v delším časovém horizontu dosáhnout.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ KRATSA-TSAGAROPOULOU

místopředsedkyně

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Vážená paní předsedající, je na místě v této rozpravě zdůraznit, že úspěch Evropské unie závisí na tom, jak bude reagovat ve smyslu solidarity a hospodářské a sociální soudržnosti. Pokud Evropská unie nadále trpí vysokou mírou chudoby, která se dotýká 17 % obyvatel, tedy 80 milionů lidí v EU 27, pokud zaměstnanecká nejistota roste a podíl chudých zaměstnanců roste, naší základní prioritou musí být vzdát se neoliberalních politik a upřednostnit zaměstnanost s právy, slušnými mzdami, rozšířenou sociální ochranou a vysoce kvalitními veřejnými službami pro všechny, která podporuje produktivní investice od mikropodniků a malých podniků a spravedlivější rozdělení získaného bohatství, s cílem napomoci reálnému sblížení mezi členskými státy, podpořit rozvoj a sociální pokrok a realizovat politiku spolupráce se zeměmi třetího světa.

Patrick Louis (IND/DEM). – (FR) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, naši spoluobčané – kteří jsou též pracujícími, spotřebiteli a daňovými poplatníky – dost jasně chápou, že Evropská unie není ve svém současném uspořádání ani tak hradbou proti excesům finanční globalizace, jako spíše zastávkou na cestě k těmto excesům.

Už 20 let je nám slibovaná zárná budoucnost, ke které nám pomůže euro a odstranění hranic; to je důvod, proč se například od nás v roce 1992 snažili vyloučit podporu pro Maastrichtskou smlouvu. Navzdory všemu se však naše výrobní základna balí a stěhuje pryč, přičemž za sebou nechává miliony nezaměstnaných, lány průmyslové pustiny a vyliďněný venkov.

Když člověk slyší pana prezidenta Sarkozyho, jak před tímto Parlamentem hájí mise na ochranu Evropy, skoro by si řekl, že nikdy nesouhlasil ani s Maastrichtskou, ani s Lisabonskou smlouvou. Je dost fantastické poslouchat ho, jak jako generál de Gaulla prohlašuje, že se ve WTO postaví proti jakýmkoli jednáním, které by mohly poškodit naše vnitrostátní zájmy. Zdá se ale, jakoby zapomněl, že Francie nemá právo veta a že jediný, kdo vede nějaká jednání, je komisař z Bruselu, a ten systematicky ignoruje pokyny, které dostal od členských států.

Podobné iluze byly zjevné, pokud – znovu vcelku opodstatněně – napadl deflační posedlost nezávislé Evropské centrální banky ve Frankfurtu. Ale komu máme věřit: muži, který před televizními kamerami proklamuje francouzskou svrchovanost, nebo muži, který se naší vnitrostátní svrchovanosti vzdá v Evropské smlouvě? Skutečnost je taková, že lisabonská smlouva potvrzuje logiku existujících smluv, které nám brání řídit kurz eura, chránit své trhy a postavit se v jednáních o světovém obchodě za své zájmy.

Ano, smlouva jako jeden z cílů uvádí ochranu občanů, ale to není nic víc než politické prohlášení, za kterým není zákonná síla. Smlouva významně posiluje moc a nezávislost Komise stejně jako ECB a jejich orientaci na volný obchod. Protokol 6 a také články 3 a 4 Smlouvy o ES potvrzují jejich dogmatické pojetí bezuzdné soutěže, která se nestará o vnitrostátní zájmy, bez uzdy hranic a bez ohledů na demokracii.

Věříme, že lid Francie a lid Evropy chce něco jiného. Rehabilitujme tedy skutečný volný obchod ve formě výměny mezi národy, která je obohacuje bez toho, že by je okrádala o obranné prostředky či identitu.

Udo Bullmann (PSE). – (DE) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, v průběhu dalších tří let hodlá Komise představit návrhy na sladění hospodářských, sociálních politik a politik v oblasti životního prostředí v Evropské unii. To je dobrý záměr, protože, jak všichni víme, na stole zatím není nic. Říjnový text, který je základem této naší rozpravy, je stručný dokument. I když se musím jen tak mimochodem zmínit, že je vždy dobré předkládat stručné texty, toto je ale plytký a chatrný text, ze kterého se nemůžeme dozvědět nic o směru, kterým by se měla tato cesta ubírat.

Komise nám musí pomoci tím, že vyřeší jistý protiklad. Pokud si vezmeme dnešní rozpravu jak titulní list, jako úvod, zabýváme se tu obrovskými výzvami: globalizací, změnou klimatu, otázkou mezinárodních finančních trhů – to jsou ohromné výzvy, kterým čelíme ve všech členských státech. Pokud se však v diskusi dostaneme dále, do říše praktických dopadů, dozvíme se, že není potřeba měnit hlavní směry pro praktickou politiku. To je nepochopitelné. Je to zcela nepochopitelné, protože to přirozeně vede k otázce o skutečné povaze této rozpravy o globalizaci. Je to záminka pro nečinnost ve smyslu praktického zavádění našich politik v oblasti sociální, v oblasti životního prostředí a hospodářských politik, nebo je to skutečně příležitost, abychom získali jasný obraz a poskytli odpovědi na naléhavé otázky a potřeby lidí v zemích Evropské unie?

Dovolte mi vznést několik otázek. Pokud se naše budoucnost skutečně nachází v environmentální industrializované společnosti, proč je tak těžké hovořit v Komisi, s Komisí a dokonce i v tomto Parlamentu o správné investiční politice, která je potřebná na dosažení tohoto cíle? Proč nemůžeme hovořit o programech rekonstrukce budov a moderních dopravních prostředcích a systémech, které potřebujeme, abychom toho cíle dosáhli? Proč je skoro tabu diskutovat o dobré investiční politice? A proč tyto záležitosti nefigurují v programu Komise? Proč nejsou ani v lisabonském pracovním programu? Skutečně doufám, že ještě nastanou změny.

Když hovoříme o znalostním trojúhelníku – potřebě vzdělání, výzkumu a inovací – proč nemůžeme z Evropského paktu pro mládež učinit praktický nástroj a zaručit vysoce kvalitní odbornou přípravu pro všechny mladé lidi v Evropě, aby mohli svoje specializované znalosti a inteligenci využívat při úsilí o restrukturalizaci industrializované společnosti? Toto jsou praktické výzvy, na které chceme reagovat.

Marco Cappato (ALDE). - (IT) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, myslím, že se i v této rozpravě našli řečníci, kteří stavěli hospodářskou svobodu do protikladu s bezpečností a ochranou sociálních práv a s bojem proti chudobě.

Tento protiklad hospodářské svobody a sociálních práv zavání minulým stoletím a pro politiku naší Evropy už není aktuální. Nepochybně je naší povinností zabezpečit, že pravidla ve vztahu k hospodářské svobodě a zákazu monopolů budou plně dodržována a že cena znečištění životního prostředí bude zaplacená. To je bezpochyby zásadní! Z hlediska sociálních práv však to, co nám nyní znemožňuje pomoci těm nejchudším občanům v našich zemích, jsou staré systémy sociálního zajištění, které jsou namířeny proti firmám a organizované práci a nepomáhají nezaměstnaným a osobám mimo sociální sítě a bez sociální ochrany.

U nás v Itálii máme systém, který víceméně nutí lidi odejít do důchodu ve věku 58 či 59 let, přičemž jen 20 % nezaměstnaných má nějakou sociální ochranu. To je problém, kterému nejchudší čelí: ne globalizaci nebo hospodářské svobodě, ale skutečnosti, že mechanismy sociálního zajištění jsou staré, přežitě a zastaralé; tyto mechanismy je nutné přehodnotit a v tom může být nápomocná i lisabonská strategie a Komise.

Ryszard Czarnecki (UEN). - (PL) Vážená paní předsedající, nechci opakovat stará známá banální prohlášení o přínosu globalizace. V evropském parlamentu by bylo přínosné přednést i kritický názor na globalizaci.

Pro mne je nejlepší ilustrací naší rozpravy hlas kanadského filozofa Johna Ralstona Saulta. Věnuji jeho slova chóru, který zpívá ódu na globalizaci a který stejnou písničku zpívá i dnes v evropském parlamentu. Globalismus je ideologie, která mnohé základní prvky přebírá z typického západního náboženství. Globalismus je víra v jedinou ideu, která vylučuje alternativní úhly pohledu. V jejích základech leží přesvědčení, že hospodářství je nadřazené ostatním oblastem života, a jistota, že všechny ekonomické teorie kromě liberalismu selhaly a že neexistuje žádná jiná cesta.

Toto přesvědčení vychází ze skutečnosti, že liberalismus uvedl do pohybu globální síly, které ho podporují jako správnou cestu vpřed a jiné přístupy se prezentují jako nesprávné. Avšak globalismus se mylí ve víře, že hospodářství je hnací silou civilizace. Za posledních dvacet či třicet let jsme se naučili dívat se na všechno z hlediska hospodářství. Dokonce ani Marx nezašel tak daleko. Říkal, že hospodářství je důležité, ale nezašel tak daleko, aby řekl, že by všechno mělo být viděno zorným úhlem zisku.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). - (EL) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, téma, které dnes Komise představuje, je plně rozporů. Dovolte mi vyzdvihnout dva body.

Za prvé, Komise zdůrazňuje, že je třeba zvýšit přizpůsobivost vůči globalizaci, s cílem zajistit trvalou udržitelnost životní úrovně našich občanů. V současnosti tomu tak díky selhání lisabonské strategie není. Pravdou je, že tyto politiky zostřené hospodářské soutěže prohlubují nerovnosti v bohatství a výrobní kapacitě a že zvýšení blahobytu či odstranění nerovností v rozvoji mezi členskými státy EU vidí pouze Evropská komise.

Za druhé, z dokumentu se dozvídáme, že Komise směřuje své úsilí k sociální Evropě – myšlenka, o které jsme tolik slyšeli, ale důkazy o ní jsme na vlastní oči neviděli. Dovolte mi uvést jednoduchý příklad: od roku 2002 stouply ceny automobilových pohonných hmot v členských státech o 35 – 50 %. Toto spolu s mnoha dalšími věcmi ohrožuje peněženky lidí s nízkými příjmy a nezdá se, že by některá ze sociálně-hospodářských strategií Komise nabízela řešení.

Daniel Caspary (PPE-DE). - (DE) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, náš evropský cíl uspět ve věku globalizace může být dosažen, pokud využijeme svých příležitostí. Naše diskuse na veřejných fórech se až příliš často soustřeďuje na nepříznivé následky globalizace. Mluvíme se o nich vždy, když musí firmy propouštět nebo přesídlovat do ciziny, ale o dobrých věcech, které plynou z globalizace, hovoříme jenom zřídka.

Vezměme například můj volební obvod – můj domácí region. Celých 74 % průmyslové výroby z mého obvodu se nyní vyváží. Z globalizace jednoznačně profitujeme. I v mém domácím regionu jsou, bohužel, zaměstnanci propouštěni z podniků, které už nejsou ziskové, ale mnoho dalších z nich se může nechat zaměstnat jinými podniky, které jsou díky globalizaci ziskové a které se přizpůsobily, a náš podíl nezaměstnaných tedy prudce klesá. Naneštěstí hovoříme příliš zřídka o této straně mince.

Evropská unie sehrává při usměrňování globalizace důležitou úlohu. Čtyřistaosmdesát milionů Evropanů se musí společně postavit za své zájmy a hodnoty. Máme už nejotevřenější hospodářství na světě, ale potřebujeme celosvětový přístup na trhy. Musíme více dbát o reciprocitu. Necelní zábrany a další překážky pro obchod jsou nepřijatelné. Musíme být schopni bránit se proti nečestným obchodním praktikám. Na to

potřebujeme nástroje na ochranu obchodu a také komisaře, kterému nechybí důvěryhodnost a při zastupování Evropské unie ve světě z něho nebude vyzařovat arogance, ale namísto toho bude odvázně hájit naše obchodní zájmy v duchu spolupráce a vzájemné důvěry. Musíme účinněji chránit duševní vlastnictví, musíme se více domáhat celosvětových pravidel a standardů, musíme posílit WTO a musíme uvést do života transatlantické partnerství.

Pokud spolu s Komisí splníme tyto úkoly, budeme skutečně schopni využívat a formovat proces globalizace tak, abychom zajistili, že lidé obecně budou moci i nadále žít svoje životy ve svobodě a blahobytu.

Edite Estrela (PSE). - (PT) Uspěť ve věku globalizace je pro Evropskou unii obrovská výzva. Otázka zní, jak se dá sladit konkurenceschopnost se sociální soudržností, nebo jinými slovy, globalizace s regulací.

Odpověď poskytuje lisabonská strategie a lisabonská smlouva ulehčí přijímání rozhodnutí, ale úspěch závisí především na tom, zda bude Evropa vidět globalizaci jako příležitost a nikoli jako hrozbu. Musíme pochopit, co se děje s Čínou a Indií. Čína předběhla Spojené království, Francii a Itálii v pořadí nejprůmyslovějších států, předběhla Spojené státy jako největšího vývozce technologických výrobků a nashromáždila enormní finanční zdroje.

Co se týká Indie, nemnoho lidí zná název „TATA“. V roce 2006 měla však dceřinná společnost skupiny TATA vyrábějící automobily vyšší burzovní hodnotu než General Motors, a podobně o skupině MITTAL nikdo neslyšel, dokud nenabídla nepřátelské převzetí společnosti ARCELOR a nevyvolala paniku v Paříži, Bruselu a Lucemburku.

Nesmíme však zapomínat ani na druhou stranu asijského zázraku. Je to příběh utrpení plynoucího ze spojenectví pekingské vlády se západními nadnárodními společnostmi, které sem přestěhovaly své továrny, aby mohly těžit z levné pracovní síly a absence sociálního státu.

Navíc je to Asie, kde se rozhodne, zda v boji proti globálnímu oteplování zvítězíme nebo prohráme. Evropa musí být pevná a musí v mezinárodním obchodě požadovat vzájemnost, ale nesmí systematicky přijímat protekcionistické politiky. Je pravda, že čínská konkurence je vzhledem k nízkým mzdám, nedostatku politických a odborářských práv, falšování a podhodnocené měně, nečestná. To všechno je pravda. Pravda je však i to, že je tu 800 milionů Číňanů a 700 milionů Indů, kteří dychtí po slušném minimálním příjmu a možnosti žádat větší sociální spravedlnost. Toto jsou výzvy pro silnější Evropu a lepší svět.

Sarah Ludford (ALDE). - Vážená paní předsedající, i já věřím, že naše reakce na globalizaci by neměla být založená na strachu, ale na vědomí příležitostí spojeném s inteligentním přizpůsobením se.

Jak se říká v usnesení, EU patří mezi ty globální hráče, kteří mají z otevřeného světového hospodářství největší prospěch. Vzhledem k rozsahu evropské protiglobalizační rétoriky by vás to ani nemuselo napadnout. Souhlasím s panem Czarneckým, že liberalismus se rozšířil po celém světě. Ale na rozdíl od něho jsem tomu ráda.

EU může dosáhnout svého cíle pouze tím, že bude ve světové aréně vystupovat aktivně a organizovaně, a zejména to platí o migraci. S radostí zjišťuji, že odstavec I navržený skupinou ALDE přežil skoro bez ujmy až do konečného usnesení. Skutečně se domnívám, že si migrace zaslouží být v programu EU prioritou na jedné úrovni se změnou klimatu a energetikou. Jsme svědky tlaku zvenčí; vidíme společenské napětí a dokonce i rasismus vycházející zevnitř EU. Ale stále neexistuje žádná komplexní politika EU ve vztahu k legálnímu, stejně jako nelegálnímu přistěhovalectví a ve vztahu k začleňování.

Nezapomínejme konečně na potenciál celosvětového komunikačního spojení a zejména internetu napomáhat rozvoji lidských práv. Dobrá, možná to není tak jednoznačné, jak jsme si kdysi mysleli – pokud se například podíváme na cenzuru, kterou úspěšně praktikuje Čína – ale přece jen globalizace, internet a další globální komunikace jsou velmi mocnou silou na straně dobra. I to je součást globalizace.

Jan Tadeusz Masiel (UEN). - (PL) Vážená paní předsedající, vážení kolegové v Radě a Komisi, tak jako v životě člověka následuje po dětství období adolescence, tak se globalizace jeví jak přirozený stupeň ve vývoji lidstva a jako další výzva.

Rád bych řekl, že v této náročné rozpravě o tomto neustále se měnícím a neznámém problému měli paradoxně všichni dosavadní řečníci z levicové i pravicové části Parlamentu do značné míry pravdu.

Nejdůležitější je to, že existuje skutečná potřeba vypracovat správné hlavní směry a pravidla pro spravedlivé rozdělení přínosů globalizace. Neboť už ze samotné definice globalizace je jasné, že je to všeobecně rozšířený

jev, nestačí, aby měla tato pravidla a tyto orgány Evropská unie – musí je přijmout celý svět. Pan Barroso docela příhodně řekl, že Evropská unie může a měla by světu navrhnout vyvážený a spravedlivý model globalizace.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Vážená paní předsedající, téma dnešní rozpravy je pojato nesprávně. Úspěch ve věku globalizace nechrání ani evropské zájmy, ani blahobyt pracovníků v zemích EU, ale pouze zájmy kapitálu. V kontextu globalizace má nový pořádek, který na úrovni Společenství a mezinárodní úrovni vytvářejí obchodní zájmové skupiny a nadnárodní společnosti, za cíl znásobit zisky kapitálu prostřednictvím většího vykořisťování pracovníků.

Včerejší prohlášení pana Sarkozyho o globalizaci potvrzují, že EU se spoléhá na velkokapitál. Podtrhuji intenzitu vnitřních rozporů imperialismu a úmysl použít EU jak beranidlo proti dalším velkým imperialistickým centrům a především proti výdobytkům a oprávněným požadavkům pracujících. Společným jmenovatelem všech těchto snah je totální válka proti pracujícím. Snížení mezd, delší pracovní doba, přizpůsobování se potřebám kapitálu, zvýšený věk odchodu do důchodu, flexikurita a restrukturalizace pracovněprávních vztahů – to je jádro lisabonské strategie.

Zastáváme proto názor, že krutou realitu, kterou prožívají miliony pracujících, nemůžeme posuzovat z žádné perspektivy globalizace. Nikoho nepřesvědčily ani argumenty o ochraně životního prostředí, které předložily Komise a Rada.

Robert Sturdy (PPE-DE). - Vážená paní předsedající, pro pana komisaře Verheugena je velmi těžké naslouchat všemu, co se v této sněmovně řekne, ale samozřejmě byly vzneseny nějaké velmi trefné připomínky, a já doufám, že je vezme v úvahu.

Poslouchal jsem, o čem mluvil pan předseda Barroso. Pronesl jednu poznámku, se kterou se plně ztotožňuji, a sice že globalizace tu je, aby z ní Evropská unie měla prospěch. Pan Toussas tu právě velmi chmurně hovořil o pracujících třídě, ale pokud nebudeme mít globalizaci, pokud nebudeme mít v Evropské unii průmysl a obchod, nebude pro lidi žádná práce. Co mě skutečně vážně znepokojilo, byla včerejší slova pana Sarkozyho. Budeme mít co do činění se starou Francií, protekcionistickou Francií, nebo s Francií, které se chopí nové generace? Připomíná mi to situaci, když šli Číňané do Spojených států podepsat deklaraci o vstupu do WTO. Prezidentu Clintonovi se dařilo bránit jim v tom po dobu 10 let. Když ji podepsal prezident Bush, jeho poradcové pak říkali: „Pane Bože, Čína to podepsala! Co jsme to udělali?“ Co udělali je ve skutečnosti to, že pro nás vnesli do hry určité skvělé příležitosti.

Musíme se na Čínu a Indii dívat jako na příležitost. Nesmíme zvedat padací mosty, stavět vojáky na cimbuří, zavírat dveře, protože Evropa tu má obrovskou příležitost a my jí musíme využít. Pan Caspary velmi správně mluvil o zaměstnanosti ve svém volebním obvodu. Víím, že je velmi těžké udržet zaměstnanost, ale pokud nedovolíme, abychom se stali součástí světového trhu, potom se nikam nedostaneme. Skutečně věřím, že máme obrovskou příležitost, pouze se jí musíme umět chopit. Musíme brát v úvahu věci jako dohody o volném obchodě. Právě nyní podepsalo Maroko dohodu o volném obchodě se Spojenými státy. To musíme brát v úvahu.

Na závěr bych požádal Komisi, ať dovolí obchodu a průmyslu, aby mohl pokračovat v tom, co je jeho posláním. Buďte velmi opatrní, pokud jde o právní předpisy, které přijímáte a které poškozují evropské šance.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Vážená paní předsedající, vážení pánové předsedové Komise a Rady, právě jsme slyšeli pana Barrosa, jak nám řekl, že Evropská unie je ve výjimečně vhodném postavení, aby poskytla dobrý základ pro regulaci na světové úrovni. Má pravdu. Ale pokud je toto tím, co hodláme učinit, musíme si zamést i před vlastním prahem. Mezi nástroje, které v unii máme na řešení těchto výzev, patří i to, co nazýváme „hlavními směry“ hospodářských politik a politik zaměstnanosti. Dnes se obávám, že Komise se snaží tyto potřebné hlavní směry zamést pod koberec globalizace. Jsou však užitečné a my je musíme přehodnotit.

Musíme to učinit za prvé proto, že na březnovém zasedání Evropské rady hlavy států a vlád přijaly nejlepší možnou strategii, která umožní Evropské unii reagovat na globalizaci a výzvy dodávek energie a změn klimatu. Pokud při sledování této strategie nepoužijeme všechny prostředky, které máme v Evropské unii k dispozici, včetně hlavních směrů – a řekl bych především hlavní směry – nikam se nedostaneme a pouze přivíváme rozčarování ohledně schopnosti unie vypořádat se s globalizací.

Potřebujeme to udělat také proto, jak přiznal sám pan komisař Almunia, že otázky měnových kurzů, cen ropy a skutečných následků krize na trhu s rizikovými půjčkami pro hospodářství EU ovlivní předpokládaný hospodářský růst EU. Upravil prognózy směrem dolů: z 2,9 % na 2,4 % pro Unii jak celek a z 2,6 % na 2,2 % pro eurozónu.

Potřebujeme to i z dalšího důvodu, a tím je, že musíme reagovat na aspirace lidí v Evropě a bez ohledu na to, co si asi myslí Nicolas Sarkozy, je sociální Evropa nanejvýš reálným problémem, kterým se budete muset zabývat, pokud se chcete vyhnout tomu, aby vás občané Evropy ve velmi blízké budoucnosti odvrhli.

Poslední důvod, proč to udělat, dnes přesně pojmenoval pan komisař Almunia, když připustil, že v mezinárodní atmosféře, která nyní panuje, bude růst Evropy především, i když nikoli výhradně, pohánět vnitřní spotřeba.

Je představitelné, aby na pozadí těchto komplexních změn tvořila hlavní směry jediná stálá veličina? Je představitelné, aby se nějaká změna netýkala jediného nástroje Unie, který umožňuje účinně řídit hospodářské a sociální politiky svých členských států?

Ráda bych požádala zástupce Komise a pana místopředsedu Komise, ať panu Barrosovi řeknou, že musí hlavní směry změnit; že musí vzít v úvahu nový kontext, aby se Unie mohla vnitřně vyzbrojit těmi nejlepšími dostupnými pomůckami na boj s výzvami globalizace.

Wolf Klinz (ALDE). - (DE) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, ti, kteří mluví o svém odhodlání vůči spravedlivějšímu světu, dokáží globalizaci bez výčitek svědomí vinit za těžkosti svých vlastních hospodářství. Volají proto po méně volném trhu, větší regulaci a větším vládním zásahům. Globalizace přitom nabízí reálnou vyhlídku na výhru pro každého, protože umožňuje rozvíjejícím se a pomaleji startujícím ekonomikám ve světě dohnat, co zameškaly, a nám zase dává příležitost rozvinout nové trhy pro vysoce kvalitní, špičkové výrobky, zařízení a služby.

Pokud se však máme těchto příležitostí chopit, musíme se pořádně připravit, to znamená zdvojnásobit své úsilí v oblasti odborné přípravy, dalšího vzdělání – zejména mladých nezaměstnaných lidí – a celoživotního vzdělání, stát se ještě tvořivějšími ve způsobech, jimiž formujeme řetězce a procesy přidané hodnoty v našem hospodářství, a povzbudit ještě více svobodného podnikání. Nerušená globalizace vede k otevřenějším trhům a větší soutěži, což přináší prospěch všem spotřebitelům.

Vzdorujme pokušení obrnit své hospodářství. Takový tah by se rychle zvrhl na čirý protekcionismus. Namísto toho podporujme vrozenou schopnost našeho hospodářství neustále se obnovovat. Investujme do technologií budoucnosti a budoucnost bude naše.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Vážená paní předsedající, hospodářství by mělo být ku prospěchu lidí a nikoli naopak. Přirozené rozdíly v tempu pohybu kapitálu a pracovních sil ve věku globalizace vedou ke spirálovitému úpadku zaměstnaneckých standardů. Výroba se stěhuje do oblastí se stále nižšími platy a stále nebezpečnějšími pracovními podmínkami. To vede ke ztrátě pracovních míst pro zaměstnance v regionech s vyššími zaměstnaneckými standardy a ke snížení kupní síly těchto zaměstnanců, což následně tlumí poptávku po spotřebním zboží.

Pokud si Evropská unie přeje být ve věku globalizace úspěšná, musí nalézt účinné nástroje pro boj proti sociálnímu dumpingu a pro udržení a uhájení sociálního rozměru Evropy.

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). - Vážená paní předsedající, myslím si, že příspěvek Komise do diskuse o globalizaci je velmi cenný.

Domnívám se, že globalizace není hrozba, ale příležitost. Evropa má pozici, aby se této výzvě postavila. Máme vysoce rozvinutou infrastrukturu, vzdělávací systémy, technologii, kapitálové trhy a pulzující domácí trhy, které se stále utvářejí.

Není možné dostatečně silně zdůraznit, že síla Evropy spočívá v jejím jednotném trhu, který je odrazovým můstkem pro naše firmy na globální úrovni. Obchodní inovace se rodí napříč celou Evropou. Jejich rozšiřování, které přináší Evropě blahobyt, by nemělo být zatěžováno byrokracií. Obzvlášť se v tomto spoléhám na pana komisaře Verheugena. Snižování byrokracie v Evropě je klíčovou úlohou pro globalizaci a konkurenceschopnost Evropy. Soustředit se musíme zejména na malé a střední podniky. Jsou tím správným ohniskem pro pozornost Komise. Mnohého se podařilo dosáhnout, ale například daňové překážky nadále brání obchodu v Evropě.

Silné podniky neexistují bez pracovní síly, které hrozí, že se z nich v Evropě brzy stane nedostatkový zdroj. Demografie Evropy vyžaduje přistěhovalectví. V tomto jsou další světové regiony daleko před námi, což se projevuje v jejich hospodářské výkonnosti. To je složitá otázka, která si vyžaduje objektivní zvážení všech zájmů, v neposlední řadě i zájmů zaměstnavatelů. Je to samozřejmě otázka pro EU, protože konkurenceschopnosti nelze dosáhnout bez mobilní pracovní síly. Plány vedoucí k tomuto cíli, jako například „modré karty“, jsou vítané.

Dalším prvkem, který by se měl pohybovat volně, ale pravidelně, je kapitál. Finanční stabilita je sine qua non konkurenceschopné a hospodářsky bezpečné Evropy. Finanční trhy jsou na globální úrovni jedním ze silných odvětví Evropy, jedním z našich nových vítězných odvětví. Rovněž je důležitá inovace díky regulaci vedené trhem, což se nerovná politice nezasahování, jež ulehčí tomuto odvětví fungovat napříč Evropou.

Pokud jde o vnější svět, Evropa by se měla prosadit jako silný světový hráč. Potřebujeme od členských států Evropské unie jednotnost a Komise může rovněž nadále přispívat k této jednotě.

Jan Andersson (PSE). – (SV) Vážená paní předsedající, vážený pane komisaři, vážený pane úřadující předsedo Rady, raději bych se zabýval příležitostmi globalizace než jejími hrozbami, ale to záleží na tom, jak budeme v Evropě jednat. Souhlasím, že bychom měli investovat do výzkumu a vývoje, že bychom měli vložit více dlouhodobých investic, do dobrého životního prostředí a že bychom měli investovat do lidí a celoživotního vzdělání, ale Komise zapomíná na to – a v tom spočívá chyba dokumentu Komise – že zanedbáváme sociální rozměr.

Trendy dnes v Evropě směřují k dobrému růstu a větším pracovním příležitostem, ale také k většímu vyloučení, hlubším propastem a vyššímu počtu nejistých pracovních míst – v neposlední řadě míst v Německu, která lidem neposkytují dostatečné živobytí, a tak musí pobírat dávky sociálního zajištění, aby svůj plat doplnili. Musíme růst a zaměstnanost spojit se sociálním rozměrem, který zmenšuje rozdíly mezi lidmi a regiony v Evropě. Toto bylo tématem diskuse v Guimarães, které jsem se zúčastnil v průběhu setkání ministrů práce a sociálních věcí.

Portugalské předsednictví se snaží pokročit v otázce integrovaných hlavních směrů a změnit je tak, aby byla tato sociální vazba mnohem jasnější a mnohem více integrovaná.

Komise to však udělat nechce. Komise nechce změnit hlavní směry. Hlavní směry se změnit musejí. V našem usnesení jsme dosáhli dohody, že chceme nové hlavní směry, které zahrnují sociální rozměr a samozřejmě i řeší otázky měnící se bezpečnosti a „flexikurity“. V úvahu by to měla vzít i Komise, abychom měli silnější vazbu mezi problémy růstu a sociální dimenzí.

Musíme též nechat zakořenit lisabonskou strategii. V současnosti není zakořeněna na vnitrostátní, regionální ani místní úrovni. Existuje mnoho lidí, kteří o lisabonské strategii nevědí. Musíme ji začlenit a zajistit, že tyto otázky – sociální rozměr, růst a zaměstnanost – budou chápány jako důležité a že budou navzájem integrovány.

Samuli Pohjamo (ALDE). - (FI) Vážená paní předsedající, chtěl bych do této rozpravy vnést severský úhel pohledu. Asi před dvěma lety jsem pracoval v organizaci pro regionální rozvoj blízko polárního kruhu a ruské hranice. Pro tento vzdálený kraj byla globalizace současně hrozbou a příležitostí. Začali jsme s rozvojovou prací a při využívání globalizace jsme věřili v naše silné stránky. Firmy, veřejný sektor, vzdělávací systém a univerzity spojily své zdroje a vytvořily prostředí produktivních inovací. Základna zručností byla posílena napojením na světové sítě zručností v duchu lisabonské strategie. Současně byly spuštěny projekty v oblasti obnovitelných zdrojů energie. Výsledky jsou povzbuzující. Konkrétním příkladem je rychlý růst mezinárodního turismu v této oblasti. Věřím, že tento region by mohl jinde v Evropě sloužit jak užitečný model, a EU by měla učinit tento druh činnosti uskutečnitelnější.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). - (NL) Vážená paní předsedající, velikost Evropy vyplývá z jednotného trhu, liberalizace tohoto jednotného trhu a liberalizace světového trhu – globalizace. To nám přineslo nejen blahobyt, ale i stabilní demokracii. Musíme se proto mít na pozoru – a teď mluvím zejména o obchodních hlediscích – před přílišnou obrannou strategií a v první řadě před protekcionisticky laděnými obchodními nástroji.

Vážená paní předsedající, konkurenceschopnosti Evropy lépe slouží postoj otevřenosti vůči světu, a myslím tedy, že je důležité přisoudit vyšší naléhavost otevírání hospodářských trhů v nečlenských zemích EU, přesněji v rozvíjejících se průmyslových zemích jako Indie, Brazílie a Čína, protože obrovský růstový potenciál těchto trhů znamená příležitost pro Evropské společnosti a příležitost pro evropské hospodářství. Tyto rozvíjející

se průmyslové země budou muset rovněž otevřít své trhy našim firmám, a to i v oblasti služeb, a v zájmu reciprocit vyžívám Komisi, aby konkrétně v těchto zemích dosáhla jednáními příslušné změny.

Navštívili jsme Singapur jako součást delegace Výboru pro mezinárodní obchod a viděli jsme, že americké firmy sem mají mnohem lepší přístup než evropské, a to, vážená paní předsedající, nemůžeme přijmout. Potřebujeme proto být aktivní. Koneckonců jsme největší hospodářství na světě. Pokud budeme všichni společně tahat za jeden provaz, měli bychom být svou silou schopní tyto trhy otevřít. Potom je tu zrušení dovozních poplatků a necelních překážek obchodu, vážená paní předsedající, a v naší strategii pro přístup na trhy je rovněž důležité klást tyto rostoucí trhy do popředí.

Katerina Batzeli (PSE). – (EL) Vážená paní předsedající, vážený pane komisaři, vážený pane úřadující předsedo, Evropa byla požádána, aby svým občanům ukázala jinou podobu globalizace. Ta nespočívá v nespoutané hospodářské soutěži, ale v sociální solidaritě, přerozdělování, diverzifikaci a kulturních hodnotách.

V tomto vnitřním dialogu a také při jakémkoli otvírání se EU vůči zbytku světa prostřednictvím hospodářských, sociálních politik a politik v oblasti životního prostředí a bezpečnosti, rozumného rozvoje a přistěhovalectví musí Evropská komise podporovat a posilovat kulturní étos EU. Komise musí ve své výroční legislativní práci, v lisabonské strategii a rovněž v procesu posilování post-reformní smlouvy přímo podporovat následující prvky v kulturní oblasti:

Za prvé, Komise musí posilovat odvětví kulturního průmyslu, která jsou založena na vysoce kvalitních a inovativních službách a současně otvírají pro evropské hospodářství významné výrobní a inovační možnosti. Toto je sektor s nemalým významem pro mezikulturní dialog.

Za druhé, musí posilovat „znalostní trojúhelník“ výzkumu, vzdělání a inovací. Ten bohužel zatím nemá oporu v zákonných opatřeních, i když by to měl být jeden z cílů EU.

Inovace na poli kultury by neměly být luxusem dostupným pro několik nadnárodních společností, ale horizontální politikou pro malé a střední podniky.

Vážená paní předsedající, Evropská komise a Rada se musí jasně rozhodnout pro pozice, ze kterých budou čelit výzvám globalizace. Musí to udělat prostřednictvím otevřeného dialogu, vedeného nejdříve s vnitrostátními parlamenty. Globalizace se bude moci prezentovat jako součást evropských dějin, pokud se jí podaří vštípit étos evropské kultury.

Sharon Bowles (ALDE). - Vážená paní předsedající, globalizace je viněna ze všeho možného, od populační exploze přes změnu klimatu až po vykořisťování. Ale toto všechno jsou pouze lidské výtvoř, stejně jako hospodářská soutěž. Darwin je nazval přírodním výběrem.

Evropští občané se bojí. Musíme je vzdělávat, nikoli však prohlášením, že potřebujeme na úrovni EU politiku, která bude čelit výzvě globalizovaného hospodářství. To mi nahání strach, neboť to vytváří dojem, že nemáme žádnou takovou politiku.

EU má na nadnárodní úrovni jedinečnou moc usměrňovat věci a protestovat proti excesům. V červenci *Financial Times* napsaly: „Brusel je hlavním městem světa pro regulaci a není možné ignorovat ho od Washingtonu po Tokio.“ Takže pokud ji máme, použijme ji, ale rozvážně. Jaký je smysl programu pro konkurenceschopnost, pokud jím není udržení našeho postavení ve světě? Jaký je smysl jednotného trhu, pokud se nám nepodaří dotáhnout ho do úplného konce? Přestaňte se slaboduchými výmluvami. EU je postavena na vyrovnávání se s výzvami. Pouze s tím musíme začít, než nás dožene přírodní výběr.

Cristobal Montoro Romero (PPE-DE). - (ES) Vážená paní předsedající, vážení zástupci Rady a Komise, globalizace je pro Evropu dobrá; Evropa musí globalizaci podněcovat.

Jsmo svědky zatím pomalého, ale nezvratného rozplývání hranic ve světě, procesu, kterému se podařilo za méně než dvacet let pozdvihnout z chudoby více než 400 milionů lidí, a v roce 2007 bude Čína poprvé zemí či oblastí světa, která nejvíce přispěje k růstu světového hospodářství – Čína, nikoli Evropská unie, dámy a pánové!

Ve zkratce to znamená, že globalizace je výzvou, ale též obrovskou příležitostí. Je výzvou v tom smyslu, že otevřenost znamená vyšší růst, vyšší prosperitu a vyšší zaměstnanost, a toto je něco, co musíme vysvětlit evropským občanům. Co mě znovu znepokojuje je to, že v tomto Parlamentu slyším slovo „chránit“.

Protekcionalismus je popření globalizace a popření Evropské unie. Není třeba občany chránit, pokud jsou strůjci svého vlastního hospodářského růstu a svého vlastního blaha. Musíme tuto schopnost odevzdat zpět lidem, a musíme si tedy v Evropské unii rovněž procvíčit sebekritiku.

Důvod je ten, že my v Evropské unii neděláme to, co dělat musíme, pokud není náš růst dostatečný, pokud i my máme svůj díl odpovědnosti za krizi na světových finančních trzích a pokud zkrátka neděláme všechno potřebné doma, před svým vlastním prahem, abychom podpořili hospodářský růst malých a středních podniků a zvýšili zaměstnanost, protože potřebujeme mnohem více zaměstnanosti, než bude schopen poskytnout proces otevírání hospodářství.

Lisabonský program je skutečně ukazatelem: dosáhnout vnitřního trhu, dát do pořádku veřejné finance, reformovat, modernizovat náš pracovní trh, angažovat se za reformu v oblasti životního prostředí a obnovitelných zdrojů a jedním slovem otevřít Evropu skutečně znamená větší sociální soudržnost v Evropě.

Enrique Barón Crespo (PSE). - (ES) Vážená paní předsedající, vážený pane předsedo Rady, vážený pane místopředsedo Komise, dámy a pánové, považuji za zvláště vhodné, že se rozprava o globalizaci uskutečňuje během portugalského předsednictví, protože Portugalsko je zemí, na jejíž vlajce je zeměkoule, protože Portugalci byli v první linii, když jsme my Evropané globalizaci zahájili, a protože globalizace není morovou ranou. Evropané začali proces globalizace v době renesance, když jsme byli méně civilizovaní než Číňané a Indové, a podle toho jsme viděni ve zbytku světa.

Nyní, s lisabonskou smlouvou, budeme též průkopníky toho, co bych nazval „postimperální globalizace“. Nechystáme se dobývat nové kontinenty; místo toho dáváme odpověď, ve které z naší vlastní vůle spojujeme hodnoty společné státům a národům, a můžeme se stát příkladem takové globalizace, která je potřebná nejvíce, a to politické a sociální globalizace.

Hovořili jsme tu o dravé, nekontrolované finanční globalizaci navzdory skutečnosti, že máme Evropana například v čele Mezinárodního měnového fondu. Ve WTO tvoříme přední blok a máme specifickou zodpovědnost. Co nám chybí? Chybí nám právě to, abychom uměli v globalizovaném světě nacházet odpovědi, které jsou s námi v souladu. Konkrétně jsou tu dvě velmi důležitá a náročná hlediska, při kterých musíme postupovat velmi aktivně: nejen v oblasti obchodu a technologického rozvoje, ale i na podporu univerzální ochrany lidských práv, zejména práv pracujících, pro které existuje Mezinárodní organizace práce, a také v jednáních a politikách potřebných pro zvládnutí změny klimatu.

V každém případě, vážená paní předsedající, a tím uzavřu, věřím, že my Evropané nemáme žádné právo na pesimistický pohled na globalizaci. Usilovali jsme o ni, a nyní musíme přijít s vynalézavými odpověďmi.

Jerzy Buzek (PPE-DE). - (PL) Vážená paní předsedající, vážený pane předsedo, je evidentní, že se nám nepodaří vyřešit všechny problémy globalizace jedním prohlášením a jedním opatřením na podporu lisabonské strategie. Avšak prohlášení Rady a Komise je dobré, protože obrací pozornost na skutečnost, že globalizace není prokletí a nemusí být hrozbou, že by ve skutečnosti mohla být pro občany Evropy něčím pozitivním a že jsou to občané a jejich aktivity, které by měly být hlavním vodítkem pro opatření EU.

Jsem pro čtyři oblasti opatření. V první řadě znalostní trojúhelník, především inovace, a rozumím, že v tomto je třeba jednat rychle, aby přinejmenším začal pracovat Evropský technologický institut.

Za druhé, podnikatelské prostředí, a to znamená celkem otevřený a volný vnitřní trh bez monopolů a s otevřenou soutěží, menší regulací a menší byrokracií, což je něco, za co tak odvážně bojuje pan místopředseda Komise Günter Verheugen.

Za třetí, lidské zdroje, které zahrnují i problémy migrace a zejména opatření proti odlivu mozků, a to znamená lepší vzdělání, přitažlivé investice a sociální rozměr EU založený na úspěších hospodářství.

Za čtvrté a za poslední, energetika a změna klimatu, to znamená společná energetická politika (věřím, že toto je něco, co si všichni uvědomujeme) a snížení emisí. Není však možné, aby snížení emisí skleníkových plynů v Evropské unii samo o sobě zachránilo světové podnebí. Z toho důvodu potřebujeme EU, která je politicky silná, neboť jediné silná EU může přimět Spojené státy, Čínu a Indii, aby dodržovaly směrnice o ochraně klimatu.

Co se týká snižování emisí v EU – ano, jsem pro, ale jsem rovněž pro EU, která je politicky silná, a to znamená co nejrychlejší a úplnou ratifikaci Evropské smlouvy.

Gary Titley (PSE). - Vážená paní předsedající, doufáme, a říkám doufáme, že lisabonská smlouva bude představovat uzavření jedné kapitoly v dějinách Evropské unie, kapitoly růstu EU, upevňování a míru a stability na kontinentu, odstraňování obchodních a hospodářských překážek mezi členskými státy a institucionálního rozvoje, který byl na dosažení těchto věcí potřebný. Nyní ale potřebujeme začít novou kapitolu, kapitolu vyhlížení ven a postavení se výzvám globalizace.

Potřebujeme globální Evropu, která si stanoví zcela nový program pro globalizaci, spočívající na zásadách otevřenosti a spravedlnosti a na důležitosti spolupráce mezi členskými státy. Víme, o jaké výzvy se jedná – v této rozpravě byly dobře projednány. Potřebujeme mít moderní a účinný sociální program. Potřebujeme se zabývat terorismem a zločinem, podporovat bezpečnost za našimi hranicemi a řešit chudobu. A jak řekla paní Bowlesová, skutečně máme politiky s těmito cíli. Ale buďme upřímní: pokrok byl doposud pomalý, byl nevyrovnaný a ne vždy velmi účinný.

Pokud se skutečně máme vypořádat s globalizací, potřebujeme radikální a zásadní posun nejen v politikách, ale i v celém způsobu uvažování v Evropské unii. Musíme se nyní jednoduše soustředit na činy a výsledky. Musíme zajistit, aby členské státy plnily své sliby, protože máme rámec EU. Co nemáme je 27 členských států, které všechny dělají to, co říkají, a důraz musíme nyní klást na dodržování slibů a naplnění celého potenciálu, který EU má.

Alexander Radwan (PPE-DE). - (DE) Vážená paní předsedající, shrnout globalizaci do dvou minut – dobře, jak si přežete! Můj první požadavek je, abychom se tématem globalizace v našich rozpravách zabývali trochu upřímněji. Můj rodný region Bavorsko má polovinu svého HDP z vývozu. Mnozí lidé jsou ke globalizaci kritičtí, ale pokud bychom se jich zeptali, zda by souhlasili s tím, kdyby jejich místní společnosti už neměly dovoleno dodávat zboží na světový trh, řekli by „ne“.

Podobně, pokud bychom zašli do nákupních center a zeptali se, zda je někdo ochoten vzdát se možnosti nakupovat zboží za konkurenceschopné ceny – ať už by to byla elektronika, textil nebo jiné zboží – nenašli by se žádní dobrovolníci. Každý ví, že dovoz ze zemí s nízkými náklady je důvodem nízké inflace posledních let. Je jedině správné a vhodné přiznat to i navzdory tomu, že pravidelně mluvíme o globalizaci jako o hrozbě.

Evropa musí usměrňovat proces globalizace, protože přináší užitek našim výrobcům stejně jako našim spotřebitelům. To je například smysl odstraňování byrokracie, což je důležitým cílem pro pana komisaře Verheugena i pro Evropu. Nechci naznačovat, že je to úkol pouze pro Komisi; mluvím i o Parlamentu a o Radě. Nyní mluvíme o globalizaci, ale za chvíli budeme přijímat směrnici o ochraně půdy a vytvářet více byrokracie. Naše činy v Evropě musí být přísně soudržné a naše poslání je formovat Evropu.

Zvážíme-li krizi na trhu s rizikovými hypotékami ve Spojených státech, musíme si uvědomit, že mezinárodní finanční trhy jsou navzájem propojené a že my Evropané musíme pomoci, má-li se něco stát. Jak budeme přistupovat k ratingovým agenturám a jak budeme přistupovat k rizikovým fondům? Politováníhodné je, že pan komisař McCreevy, který je za tyto záležitosti odpovědný, zatím nepřevzal vedení v hnutí za zvládnutí amerických a dalších trhů, a Evropa tak zaostává.

Navzdory tomu pevně věřím, že Evropa je na globalizaci dobře připravená. Máme z ní zisk, což musíme veřejnosti vysvětlit, a musíme též trvat na minimálních standardech, třebas by to nebyly evropské standardy, a potom budeme připraveni na výhru v hře globalizace. Zda ke globalizaci dojde či nikoli, o tom se nerozhoduje v Bruselu nebo ve Štrasburku.

Magda Kósáné Kovács (PSE). - (HU) Děkuji vám, vážená paní předsedající. Hovořím jako zástupkyně regionu, který si po válce nemohl zvolit svůj osud. Mezi naší zemí a šťastnější částí Evropy byl ostnatý drát, ale dokonce ani ten nedokázal zabránit nepředvídaným následkům globalizace.

V roce 2000 jsme se začali seznamovat s konkurenceschopností a solidaritou ve strategii pro práci a pracovníky a v lisabonské strategii. Od té doby se rovnováha mnohokrát vychýlila ve prospěch obnovy kapitálu a objevila se obava, že se vytrácí lidská tvář této strategie.

Konkurenceschopnost a práce jsou nepopíratelně a historicky neoddelitelnými koncepty a začínáme si uvědomovat, že hodnotná práce je pouze částí hodnotného života. Hodnotný život zahrnuje také základní jistotu, příspěvek ke zdravému životu a rozvoji, absenci diskriminace a přijatelné životní podmínky.

Evropa by však neměla vidět sebe sama jen jako obránce hodnot, ale i jako subjekt, který formuje sny pokolení, vytváří příležitosti pro evropské občany a pro ty, kteří přicházejí ze třetích zemí, aby zde vyráběli. A toto je právě důvod, proč by solidarita neměla zůstat pouze sloganem; měla by se stát šancí pro lidi, kteří umějí vyrábět, nebo by jim to měla umožnit.

Dámy a pánové, trh práce a kapitál, který požaduje výnos, je neúprosně selektivní, a nové lidské zdroje si žádají vyšší investice, než je cena, za kterou čím dál pohyblivější kapitál dokáže pracovní sílu nakoupit. Evropa hodnot nemůže přijmout, že ti, kteří začínají svou kariéru, starší lidé, lidé izolovaní chudobou, nucení učit se novým dovednostem stejně jako Romové zatížení břemenem vícenásobného znevýhodnění nebudou mít práci. Především s ohledem na to, aby břemeno znevýhodnění nespočívalo na bedrech dalších generací, by měly výdaje fondů Společenství nejen umožnit těmto lidem vést hodnotný život, ale i dále zvyšovat vyhlídky evropské konkurenceschopnosti. Děkuji vám, vážená paní předsedající.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Vážená paní předsedající, z této rozpravy přirozeně vyplývá závěr, že promítání evropského modelu na světové „megaplátno“ přináší nebezpečí i příležitosti.

Je pravidlem, že evropští občané vnímají globalizaci jako vnější jev: nevztahují se na ni žádné patrné evropské regulační či politické zásahy. Proto je úkolem evropského akčního plánu ukázat, že se tu skutečně brání viditelný a měřitelný evropský zájem a že se současně podporuje celosvětové porozumění.

Co se týká unijního programu zahraničního obchodu, zastávám názor, že prioritu by především mělo dostat zajištění recipročního přístupu na trhy a hospodářská soutěž za rovných podmínek, jak včera v tomto Parlamentu důrazně prohlásil francouzský prezident, pan Sarkozy.

Prísny evropský regulační rámec pro ochranu životního prostředí a ochranu veřejného zdraví spotřebitelů a pracovníků je významným dokladem politické a institucionální zralosti Evropské unie. Avšak pokud se z něho nemá pro Unii stát chronická konkurenční nevýhoda, musí na něj další přední mezinárodní aktéři přiměřeně reagovat.

Kompromis mezi vnitřními a vnějšími aspekty lisabonské strategie pomůže prosazovat evropský model na poli globální správy. Je však v rozporu s nižším stupněm regulační přísnosti a úplnosti právních závazků ve WTO a také dalších mezinárodních organizacích. Unie nyní stojí před výzvou, aby sehrála vůdčí a konstruktivní úlohu na vyšším stupni mezinárodní spolupráce. Je vyzývána, aby upřednostňovala přijímání závazných povinností a schvalování mezinárodních standardů v zájmu většího regulačního sbližování.

Stephen Hughes (PSE). - Vážená paní předsedající, toto byla velmi široce zaměřená rozprava a na konci bych rád opět obrátil pozornost k sociální politice jakožto produktivnímu činiteli.

Zahájení balíku integrovaného souboru hlavních směrů mělo vést k vyváženému pokroku v oblasti hospodářské a sociální udržitelnosti lisabonského procesu, ale v praxi, pokud vezmeme třeba hlavní směry politik zaměstnanosti, to nebyl případ integrování, ale podřízení. Hlavní směry politik zaměstnanosti se staly fakticky neviditelnými, a zakrývaly tak značné rozdíly jednotlivých členských států, pokud jde o plnění různých ukazatelů a cílů, které by měly podle strategie zaměstnanosti dosahovat v oblasti nezaměstnanosti mládeže, začleňování starších zaměstnanců a celé řady dalších faktorů. V některých členských státech výdaje na celoživotní vzdělávání a na aktivní opatření na trhu práce za posledních pět let ve skutečnosti klesly – nezvýšily se, ale klesly. To je rána pro lisabonský proces jako celek.

Strategie zaměstnanosti musí být tedy v dalším cyklu Lisabonu mnohem viditelnější. Jedna další poznámka – společné usnesení, o kterém tu dnes hovoříme, na několika místech zdůrazňuje potřebu poskytovat slušnou práci a soustředit se na zvyšování kvality práce. Tomuto cíli nepomáhá soustředění Komise na myšlenku jistoty zaměstnanosti v protikladu k zajištění pracovních míst, což se opakuje jak v zelené knize o pracovním právu, tak ve sdělení o flexikuritě. Při práci na flexikuritě ve Výboru pro zaměstnanost a sociální věci zdůrazňujeme, že důležitá je jistota zaměstnanosti i zajištění pracovních míst.

Co rychle se měnící, flexibilní firma potřebuje – firma měnící svou výrobní linku každých šest měsíců a svoji IT konfiguraci každé čtyři měsíce – je přizpůsobivá, zručná, věrná a cílevědomá pracovní síla, nikoli příležitostný a roztržitý trh práce. Uděláme tedy, co je v našich silách, abychom vytvořili dobrý soubor zásad flexikurity, na jejichž základě je však třeba pozměnit hlavní směry. Pan Barroso předtím řekl: „Pokud to není pokažené, nespravujte to.“ Ale ono to pokažené je a potřebuje to opravu.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). - Vážená paní předsedající, gratuluji Komisi k výbornému dokumentu a rád bych pouze zdůraznil tyto čtyři body.

První se týká znalostního hospodářství. Myslím si, že způsob, jak je to vyjádřeno v textu, o volném pohybu myšlenek a výzkumníků, který lze vnímat jako „pátou svobodu“ EU, je krásným způsobem vyjádření a byl bych rád, aby se rozvíjel.

Abych zareagoval na to, co právě řekl pan Hughes, myslím, že tato poznámka skutečně odráží, kde se v diskusích ve Výboru pro zaměstnanost a sociální věci nacházíme, že se chceme posunout od představy prostého zajištění pracovních míst k ochraně zaměstnanosti prostřednictvím podpory zaměstnatelnosti a zlepšováním schopností; tímto způsobem může úspěch Evropy ve věku globalizace znamenat současně úspěch jednotlivců – úspěch lidí – a to by také měla především EU představovat.

Druhý postřeh se týká malých a středních podniků. Je tu odkaz na širokou škálu nových návrhů na konec roku 2008. Jsem rád, ale je tu „ale“: prosím, nepřesouvejme svou pozornost k novým návrhům, které mají být schvalovány zítra, pokud se nejprve nesoustředíme na plnění dnešních závazků konat. Zde bych rád obrátil pozornost, zejména pozornost pana Verheugena, k tomuto 25% zjednodušení stávající právní úpravy EU. Ukažte nám prosím v tomto ohledu nějaké skutečné výsledky pro všechny raději dříve než později, protože to přinese malým a středním podnikům mimořádný prospěch. V tomto kontextu bych rád vyzval k hromadnému přehodnocení směrnice o pracovní době, k němuž budeme potřebovat mnohem více laterálního myšlení – a myslím skutečně nás všechny, včetně poslanců Evropského parlamentu.

Za třetí, jednotný trh: přidat vnější rozměr je plně v pořádku, ale věnujme se nejprve vnitřnímu rozměru a dokončeme náš jednotný trh předtím, než si vytvoříme velké ambice směrem ven. Rád bych panu Schulzovi a také panu Hughesovi řekl, že plně souhlasím s tím, že to není pouze pro náš hospodářský pokrok, ale i pro dosažení sociálního pokroku.

Na závěr o něco osobnější poznámka: jediná věc, se kterou mám v dokumentu problém, je hned první řádek na titulní straně, který zní „Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů“. Uvědomuji si, že Evropský hospodářský a sociální výbor i Výbor regionů existují – i když nikdy nevím proč – ale prosím, nevyzdvihujte je na stejnou úroveň jako jmenované spolurozhodovací orgány.

Miroslav Míkolášik (PPE-DE). - (SK) V situaci, kdy se stále více projevuje fenomén globalizace, musí Evropská unie reagovat velmi promptně a klást si otázky, zda je konkurenceschopnost Evropy nejen zachována, ale zda roste. Zda je lisabonská strategie, nástroj, který to má zajišťovat, schopná přinášet řešení zejména v oblasti inovace, energie, migrace, vzdělání a demografie. Toto všechno musí být spojeno s růstem a se schopností vytvářet pracovní místa.

Přicházejí nové výzvy v oblasti životního prostředí, jako např. emise CO₂, používání pesticidů, starost o čistotu zásob a zdrojů pitné vody, ochranu půdy a půdního fondu. V neposlední řadě jsou to i výzvy v oblasti zdraví, epidemií, ale i v boji proti obezitě, kardiovaskulárním chorobám a rostoucímu výskytu všech druhů rakoviny.

Dámy a pánové, globalizace přináší i výzvy v oblasti bezpečnosti, migrace a rostoucí nebezpečí v oblasti kriminality a terorismu. Brzy budeme svědky pádu posledních zbytků železné opony a rozdělení Evropy vstupem 9 nových členských zemí do schengenského prostoru. Musíme dělat všechno pro to, aby byl tento společný prostor dokonale střežen, aby k nám nepronikali ilegální migranti, kteří dále zhoršují bezpečnostní situaci ve členských státech. Na druhé straně vyzývám k zodpovědnému přístupu při vydávání pracovních povolení pro legální migranty – činně to promyšleně, vybírejte si kvalifikované pracovníky do odvětví, kde je to životně důležité.

Zároveň věřím, že starší členské země, a toho by si mohla všimnout i Komise, starší členské země Evropské unie odstraní nesmyslná omezení pro zaměstnávání občanů z nových členských zemí Evropské unie. V dnešní situaci je to nepochopitelný anachronismus.

Tokia Saïfi (PPE-DE). – (FR) Vážená paní předsedající, Evropská unie nemůže dopustit, aby se stala obětí globalizace, nebo aby její obyvatelé nabyli dojmu, že jsou lapeni v něčem, co nedokážou ovlivnit. Otázka tedy nyní nezní, zda je globalizace dobrá nebo špatná: jde o to, zda jsme připraveni využít naši váhu, abychom ji směřovali a regulovali. Aby mohla Evropská unie čelit této výzvě, musí nalézt soulad mezi konkurenceschopností a hospodářskou a sociální soudržností. Posilování multilaterálních pravidel je součástí tohoto procesu.

V otevřeném hospodářském systému je nejlepším způsobem, jak zajistit dodržování práv spotřebitelů a občanů, dodržovat pravidla hospodářské soutěže a vytvořit spravedlivý a rovný trh, který odráží standardy v oblasti životního prostředí i sociální standardy. Proto je důležité, abychom si do té doby, než budeme mít soubor mezinárodně uznávaných pravidel, zachovali a neoslabovali naše nástroje na ochranu obchodu, které jsou našimi jedinými účinnými prostředky proti dumpingu. A ano, je možné, aby Evropa chránila své

občany bez toho, aby byla protekcionistická. Evropa též potřebuje investovat do odvětví, která budou určovat hospodářský vliv v budoucnosti: především výzkum, inovace a vývoj čistých technologií.

V zájmu podpory těch, pro něž je nejtěžší mít z globalizace prospěch, musí Evropa urychlit svá opatření na zavedení solidarity do praxe, například pomocí flexikurity a Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci. Je v zájmu Evropy, má-li obstát v mezinárodní hospodářské soutěži, aby se přizpůsobila v předstihu a začala se reformovat. Evropská unie má všechny potřebné schopnosti a zdroje, aby v této výzvě obstála.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). - (FI) Vážená paní předsedající, úspěch v globalizaci je životně důležitý pro blahobyt Evropy: je zdrojem jejího hmotného blahobytu. Nyní když se tříletý cyklus obnovené lisabonské strategie chýlí ke konci, musíme soustředit svou pozornost především na vnější rozměr. Rada bych vyzdvihla tři konkrétní prvky.

Za prvé, energie, její dodávky a dostatek, zlepšuje a zhoršuje postavení společností v celosvětové hospodářské soutěži. Situace v Evropě se nezdá být nejlepší. Úpadek energetické soběstačnosti je pro EU vážnou výzvou. Už nyní dovážíme polovinu své energie ze zemí mimo EU a očekává se, že závislost na dovozu poroste. Kromě intenzivního úsilí zvýšit naši energetickou soběstačnost potřebujeme silnou zahraniční politiku v oblasti energetiky, společný hlas, solidaritu a zajištění dovozu.

Druhou klíčovou otázkou je změna klimatu, globální jev, který má negativní globální vliv na životní prostředí, hospodářství a společnost a který si žádá globální řešení. Jednostranná opatření deformují hospodářskou soutěž a způsobují úniky CO₂. Pokud jde o globalizaci, prvořadým se stává nutnost celosvětového systému na obchodování s emisními povolenkami, povinný závazek vůči této myšlence ze strany všech industrializovaných zemí a rozvíjejících se hospodářství a odstranění překážek pro přístup čisté technologie na trhy.

Za třetí, EU by neměla zapomínat na Schumanovu skvělou ideu, že na cestě našeho úspěchu by mělo hospodářství sloužit společným cílům, lidskému dobru, míru a stabilitě. Naše kulturní tradice nás zavazuje, abychom usilovali o lidštější svět, který respektuje lidská práva. Jen tak může být globalizace v zájmu všech. Jen tak zabráníme, aby se nám svět vymkl z rukou.

Panayiotis Demetriou (PPE-DE). - (EL) Vážená paní předsedající, vážený pane úřadující předsedo Rady, vážený pane komisaři, evropští občané podle všeho obecně hledí na historický jev globalizace se skepsí – mnozí dokonce se strachem a zcela negativním postojem. Důvodem je revoluce, která probíhá ve světovém hospodářství a sociální struktuře Evropy. Předsudky, strach a zejména nečinnost a pasivní přihlížení vývoji však nejsou cestou, jak čelit novému pořádku na světovém dějišti. Situace se nedá změnit. Globalizace tu bude, ať se nám to líbí, nebo ne. Obrovská globální vesnice se staví, jak řekl pan předseda Barroso.

Úkolem EU je chránit evropské zájmy. Musí se proto metodickým, plánovaným, kolektivním a dynamickým způsobem zapojit do procesu globalizace, aby rozvinula správná pravidla fungování v rámci nového světového systému. EU se musí pohnout vpřed; musí usilovat o blaho evropských občanů a samozřejmě i o blaho občanů světa. Jako společenství zásad a hodnot musí EU přiznat čestné místo své humanistické povaze a mezinárodně ji prosazovat. Musí přeměnit hospodářskou soutěž na skutečné soupeření napomáhající svobodě, demokracii, zásadě zákonnosti, sociální spravedlnosti, úctě k lidským právům, ochraně životního prostředí a mírumilovné koexistenci národů a jednotlivců. To je role, kterou EU může a musí sehrávat v procesu globalizace.

Marianne Thyssen (PPE-DE). - (NL) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, tato rozprava nepřichází příliš včas. Globalizace je fakt. Říká se, že každá generace má svoje vlastní výzvy. Naši výzvou je zareagovat co nejlépe na nové okolnosti vyvolané globalizací.

Nejlepší odpovědí je samozřejmě globalizaci nevzdorovat, jak by si mnozí ještě přáli. To nemůžeme a nesnažíme se o to. V každém případě by to bylo pro nás v Evropě výjimečně kontraproduktivní, neboť jsme více než kdokoli jiný závislí na zbytku světa, co se týká surovin, energií, odbytových trhů pro naši výrobu a dokonce, vezmeme-li v úvahu naše stárnoucí obyvatelstvo, i pracovní síly.

Naši odpovědi musí být v globalizaci pokračovat a lépe ji formovat. To znamená uzavírat dohody a stanovovat pravidla na mezinárodní úrovni. Jako Evropa máme dostatek zkušeností s uzavíráním dohod v rámci Společenství. Použijme tedy tuto zkušenost, abychom se mohli ujmout vedení v mezinárodním měřítku.

Měli bychom to dělat, vážená paní předsedající, s potřebnou sebedůvěrou a inspirování stejnými hodnotami, které vedou naše jednání v EU, hodnotami, které jsme tak dobře vyjádřili v reformní smlouvě a Chartě základních práv.

Dámy a pánové, včerejší ujištění, že legislativní a pracovní program Komise na rok 2008 se soustředí na přání formovat globalizaci s cílem co nejlepšího výsledku, je dobrým znamením, znamením, že se tyto záležitosti začínají brát vážně. Skutečnost, že jedním z témat projednávaných na neformálním summitu v Lisabonu byla i globalizace, naznačuje, že lisabonská strategie potřebuje nový vnější rozměr.

Jako koordinátorka skupiny pro lisabonskou strategii bych ráda zdůraznila, že tato strategie nás vyburcovala k činům. Postupně a s přestávkami se nyní někam dostáváme. První tříletý cyklus po střednědobém přezkumu už téměř skončil a možná jsou potřebné nové úpravy. Navrhovala bych, vážená paní předsedající, abychom se od nynějška méně soustředili na cíle, procentuální poměry a statistiky a více na skutečné cíle: inovace, dobré podnikatelské prostředí, konkurenceschopnost, růst a větší množství lepších pracovních míst.

Celá naše práce musí směřovat ke konečnému cíli, který máme, doufám, všichni společný, a to dobré šance na slušnou kvalitu života pro co největší počet lidí.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Evropa se dokázala skvěle vyrovnat s věkem moderny, ale na globalizaci rozpacitě hledáme adekvátní strategii, abychom si udrželi klíčové postavení. Prvním krokem je pochopení, že Lisabonské strategii chybí externí dimenze a že se bude muset stát součástí složitější hospodářské a společenské strategie. Ta by měla pojmenovat pravdivě rozpor mezi silně regulovaným evropským hospodářstvím a liberalizovaným světovým obchodem a dát nám do ruky nástroje na zmenšování tohoto rozporu, který je pro Evropu vážnou konkurenční nevýhodou.

Důvody, které ospravedlňují regulaci uvnitř jednotného hospodářského prostoru, jsou rovná soutěž a vysoká ochrana spotřebitelů. Obojí však narušuje stále více příliv levného zboží ze třetích zemí a padělky. Před námi stojí takové děsivé úkoly, jako je kontrola gigantického objemu dováženého zboží, které nespĺňuje evropské požadavky na bezpečnost.

Klíčovým bodem v naší komplexní strategii musí být tlak na konvergenci regulačních mechanismů. Tedy vytvoření globálních pravidel a standardů, a to nejen technických, ale také ekologických, sociálních a bezpečnostních. Jednou z cest jak tomu napomoci je důsledně trvat na dodržování lidských práv ve třetích zemích. Svoboda projevu umožní jejich občanům vynutit si vyšší pracovní a životní standard, a tím napomohou konvergenci z druhé strany.

Naše nová energetická koncepce dobře odpovídá na výzvu globalizace, je dobrým příkladem. Potřebujeme však revizi dalších politik, které se tak stanou součástí adekvátní komplexní strategie na zvládnutí globalizace. Musíme se zbavit reliktní, jako je například zemědělská politika.

Chceme-li zůstat důležitým hráčem na globálním hřišti, nesmíme jen reagovat, ale aktivně spoluvytvářet globální konvergenční pravidla na obou stranách mimo i uvnitř EU. Ano i Evropa se musí trochu změnit. Jinak nás čeká osud žáby uvařené v kotli. Ta totiž není schopna zaznamenat, že se voda začíná vařit a včas z kotle vyskočit.

Hans-Peter Martin (NI). - (DE) Vážená paní předsedající, jeden z předešlých řečníků, pan Alexander Radwan, řekl, že Evropa je dobře připravená na globalizaci, ale moderní verze globalizace tu přece s námi je už 18 let. My se zatím soukáme z globalizační pasti – řeči o tom, jak bývávalo, o neúspěchu masového blahobytu a útoku na demokracii – rovnou do evropské pasti, produktu politického prvotního hříchu spočívajícího v neschopnosti zajistit slušnou smlouvu tehdy v Nice, kdy se dala přednost unáhlenému rozšiřování před hlubším sjednocováním.

Následkem toho spočívá jádro dnešních problémů v byrokracii, rozhazování miliard eur a, ano, v chybách při politickém verbování elit Evropy. Skutečně, vy sám, pane komisaři Verheugene, jste toho příkladem. Opovrženíhodné osobní útoky na vás začaly, když jste se pokusil dostat byrokracii pod kontrolu. Nyní je na vašem místě nový člověk a už se mu snaží podrazit nohy. Uvidíme, jakého pokroku v odstraňování byrokracie se mu podaří dosáhnout.

Tímto způsobem nemůžeme pokračovat. Pokud se nám nepodaří vyléčit tyto neduhy, unie zůstane v sevření politické paralýzy a výzvy globalizace nás přemohou.

Manuel Lobo Antunes, úřadující předseda Rady. - (PT) Vážená paní předsedající, vážený pane místopředsedo Komise, dámy a pánové, toto byla skutečně dlouhá a obsažná rozprava, a ze všech rozprav, kterých jsem se tu zúčastnil jako zástupce předsednictví, tato měla nejdelsí seznam účastníků a poslanců, kteří vyslovili svůj názor. Toto je zjevně vysoce aktuální otázka nejvyššího významu, ale nedělejme si iluze, že to není současně náročná a kontroverzní otázka, která vyprodukovala velkou rozmanitost názorů, rozborů a připomínek.

Vidím tu ale přece jistý společný závěr, a to je, že globalizace tu bude, bude se rozvíjet a projevovat novými způsoby.

Není žádná cesta zpět, není možný návrat, nemůžeme zvrátit dějiny. Samotná globalizace je výsledkem našeho pochodu směrem k budoucnosti. Co musíme udělat, co musíme analyzovat a o čem musíme rozhodnout, to se přirozeně týká způsobu, jak globalizaci co nejlépe využít a co nejvíce zužitkovat a současně omezit či odstranit všechna známá rizika, která jsou s ní spojená, přičemž bychom vždy měli mít na paměti – což je pro mě velmi důležitá věc – že globalizace musí sloužit lidstvu a občanům, a nikoli naopak. Není to lidstvo, občané či lidské bytosti, které by musely sloužit globalizaci.

Je také málo pochyb o tom, že musíme my v Evropě své podniky, ať už velké nebo malé a střední, vybavit nástroji a politikami, které jim umožní čelit výzvám hospodářské globalizace, abychom byli schopni co nejlépe využít to, co globalizace nabízí, a mít z toho co největší prospěch. Musíme zvyšovat kvalifikovanost a odborně připravovat evropské občany a musíme i reformovat náš sociální model. To není otázka redukce či oslabování tohoto modelu, ve skutečnosti je tomu právě naopak. Musíme ho posílit a přizpůsobit, aby se mohl úspěšně utkat s výzvami a hrozbami, které globalizace přináší. V oblasti životního prostředí musí být patrná skutečnost, že se Evropská unie osvědčila při ochraně životního prostředí a že prokázala svou schopnost vést a ukazovat cestu k budoucnosti tak, jak se to nepodařilo žádnému jinému regionálnímu bloku států na světě. Jednání, která začnou v prosinci na Bali, to jasně ukáží.

Na závěr se musím dotknout i „vnějšího rozměru“ lisabonské strategie, která je úzce spojená s globalizací. Chci vyzvat další, kteří mají stejnou cestu a čelí stejným těžkostem a problémům globalizace, aby se s námi podělili o hospodářské, sociální a environmentální hodnoty a zásady, a samozřejmě chci také vysvětlit, že globalizace bude úspěchem pro všechny jen tehdy, pokud se dokážeme shodnout na sociálním, hospodářském a environmentálním světě, který je skutečně regulovaný ve prospěch a ke službě všech. Toto hledisko má zásadní význam. Nebuďme naivní, dámy a pánové. Věříme, že s pevnými politikami, pevnými zásadami a pevnými hodnotami, můžeme skutečně dosáhnout toho, co jsem už nazval naším klíčovým cílem: globalizace ve službě lidstva.

Günter Verheugen, *místopředseda Komise*. - (DE) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, sdělení Komise o evropském zájmu, které nám posloužilo jako základ pro dnešní rozpravu, není ničím více než jistým druhem podkladu pro diskusi. Není to lisabonský plán na další tři roky. Je to dokument, jehož záměrem je vyvolat diskusi v Evropské radě a Evropském parlamentu, aby Komise mohla zapracovat výsledky této diskuse do návrhů na další lisabonský cyklus. Tyto návrhy nevzniknou dříve než v prosinci. Nejsou ještě na stole, takže ti vážení poslanci, kteří kritizovali Komisi za to, že nepředstavila žádné hmatatelné návrhy, se namáhali na základě nedorozumění.

To nebylo smyslem dnešní rozpravy. Úmyslem Komise bylo zjistit, na co vy, zástupci evropských voličů, chcete, aby Komise soustředila při formulování lisabonského plánu svou pozornost. S potěšením mohu říci, že na mnoho z toho, co se tu dnes řeklo, jsem schopný reagovat kladně.

Hlavní směry zůstanou ústředním nástrojem nového lisabonského balíčku. Jak vysvětlil pan předseda Barroso, tento nástroj fungoval a my ho jako takový nebudeme měnit, ale samozřejmě ho budeme formulovat takovým způsobem, který nám dovolí vzít náležitě v úvahu zkušenosti posledních tří let a posoudit větší váhu problémů, které se během tohoto období dostaly do popředí.

Dovolte mi uvést několik příkladů. Budeme muset klást větší důraz na spojení konkurenceschopnosti, energetiky a životního prostředí. V dnešní rozpravě zaznělo několik požadavků v tomto smyslu. To je vcelku správné. Je na čase přestat zvažovat politiky v izolaci. Potřebujeme zcela angažovaný přístup. Musíme přiznat větší důležitost formulaci jednoznačných návrhů s cílem zajistit, že globální hospodářská soutěž, kterou si nepochybně přejeme, bude probíhat za rovných podmínek se stejnými pravidly pro každého. Více pozornosti musíme věnovat nacházení cest pro podporu strukturální změny sociální politiky. Zdálo se, že v dnešní rozpravě byl napříč stranami přítomný názor, že toto je skutečně velký problém, a tento názor je vskutku na místě.

Dovolte mi k tomuto tématu něco podotknout. Věřím, že není správné nevidět investice do sociální stability a sociálního zajištění jako něco víc než milosrdnou almužnu. Naopak, jsou to investice rovněž do hospodářského potenciálu, protože určitě nemůže být pochyb o tom, že hospodářský potenciál Evropy je závislý na vysoce motivované a vysoce efektivní pracovní síle, a důvodem, proč tuto výhodu máme, je naše vysoká mzdová úroveň a vysoký stupeň sociálního zajištění.

Není pravda, že by se hospodářský růst a sociální systém vzájemně vylučovaly. Ve skutečnosti, jak dnes řeklo i několik dalších řečníků, každý z nich doplňuje a posiluje ten druhý. To považuji za zásadní úvahu. Měl bych též poznamenat, že už jenom z toho důvodu, že stále více regionů a odvětví trpí nedostatkem vzdělané a kvalifikované pracovní síly, se musíme otázkou zaměstnatelnosti zabývat mnohem intenzivněji než doposud. Věřím tedy, že jsme v mnoha těchto záležitostech na stejné vlnové délce.

Dovoľte mi připomenout, že Komise se ztotožňuje s názorem, že otřesy, které jsme nedávno zažívali na finančních trzích, vyžadují mezinárodní, multilaterální kroky. Nemůžeme jednoduše nechat věcem volný průběh, protože tu máme, jak bylo řečeno, strukturální chybu zabudovanou do mezinárodního finančního systému. Není to lidské selhání na straně manažerů, kteří jsou nyní propouštěni s balíčky odškodného v hodnotě 100 až 200 milionů dolarů; ne, je to výsledek strukturální chyby.

Rád bych učinil další tři stručné poznámky ke klíčové rozpravě, která tu dnes proběhla na téma globalizace. Za prvé, vypracovat společnou evropskou politiku na základě této rozpravy je tak těžké proto, že neexistuje shoda o tom, co je vlastně evropský zájem. Ve své každodenní práci se ve skutečnosti stále setkáváme s kaleidoskopickým vymezením zájmů Evropy. V závislosti na situaci v té které době může zájem Evropy spočívat v nízkých cenách v supermarketech v jednom členském státě nebo ve vysokém stupni zaměstnanosti v průmyslu v jiném státě a tento konflikt zájmů není lehké vyřešit. Zájem Evropy může spočívat ve vysokém stupni zaměstnanosti v ocelářském průmyslu v Liège, abych použil jeden aktuální příklad, nebo ve vysokých environmentálních standardech v oblasti evropského obchodování s emisemi. Neustále bojujeme s těmito rozpory a neexistuje žádná jednotná linie, kterou by 27 členských států mohlo sledovat, aby definovaly svůj společný evropský zájem.

Za druhé, nemůžeme si osvojit názor, že globalizace byla v pořádku, pokud nad chudými zeměmi jihu dominovaly bohaté země severu, tedy byla dobrá, dokud trvaly takové okolnosti, ale je špatná, jakmile se země jihu stanou konkurencí. Takto nemůžeme reagovat. Přijatelné není ani vznášet požadavky na vysoké standardy v oblasti životního prostředí a sociální standardy v rozvojových regionech, dokud sami odmítáme změnit naše vlastní politiky.

Dnes v Evropě slyšíme, že Čína a Indie musí změnit své standardy v oblasti životního prostředí a sociální standardy. To samozřejmě učinit musí, ale Číňané a Indové vnímají takovéto nároky jak pouhý evropský protekcionismus, neboť jsme sami dospěli k blahobytu s pomocí nízkých sociálních standardů a nízkých standardů v oblasti životního prostředí a nyní jiným říkáme, že si chceme ponechat, co máme, ale oni to stejné mít nemohou.

Taková politika, dámy a pánové, je odsouzená k neúspěchu, to vám zaručuji. Jediný přijatelný přístup je těmto rozvojovým ekonomikám předvést, že existuje odlišná cesta, že je možné environmentální a sociální výzvy proměnit na hospodářskou příležitost. To vyjadřuje termín „environmentálně-průmyslová politika“.

Věřím, že v tomto ohledu se z velké části shodujeme a z toho bude nyní Komise ve svém usilovném snažení vycházet, aby mohla představit svoje návrhy na další lisabonský cyklus. Tímto se bude zabývat jarní setkání Rady v březnu, což dává Evropskému parlamentu dostatek prostoru, aby vyslovil svůj názor na specifické iniciativy a návrhy dříve, než bude v březnu příštího roku přijato závěrečné rozhodnutí.

(potlesk)

Předsedající. – Děkuji vám za shrnutí, pane komisaři.

Dostala jsem sedm návrhů na usnesení v souladu s čl. 103 odst. 2 jednacího řádu.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra ve 12:00 hod.

(zkráceno v souladu s článkem 142 jednacího řádu)

Edít Herczog (PSE), písemně – (HU) Vážený pane předsedo, vážená Rado, vážená Komise, dámy a pánové, následkem globalizace se stále více a více stává demokratickými a přechází k volnému světovému obchodu. To je dokladem úspěchu půlstoletí evropské politiky míru a demokracie. Na druhé straně skutečnost, že některé země někdy získávají v mezinárodním obchodě výhodu použitím protiprávních nástrojů, je známkou toho, že přechod k ústavnosti je postupný a ne hned dokonalý. Právě z tohoto důvodu by mělo být cílem Evropy pokračovat v prosazování a posilování demokracie.

Jak úspěšní budeme v globální hospodářské soutěži, která z toho vyplývá, záleží na nás. Jako autorka zprávy Parlamentu o globalizaci vím, že tyto výzvy známe a že je čas na činy.

Musíme myslet na skutečnost, že naše dnešní prosperita by měla být zachována pro naše vnuky, a to takovým způsobem, aby se zároveň rozvíjely i jiné národy světa. Budou mít energii? Budou mít obyvatelné životní prostředí? To je obsahem Evropské energetické politiky a budování „nízkouhlíkového“ hospodářství.

Musíme zajistit, aby každý člověk v Evropě bez ohledu na svůj původ a stav, i každý podnik bez ohledu na svou velikost a sídlo mohl rozvinout všechna svá nadání a své nejlepší schopnosti. To je cílem rovných příležitostí, budování znalostní společnosti, politiky inovací a nové evropské politiky pro malé a střední podniky.

Musíme přepnout do digitálního věku a na to musíme zavést elektronické začlenění ve všech oblastech a pro každého.

Stručně řečeno, máme všechny nástroje; musíme to pouze udělat. Dejme se do toho!

Janusz Lewandowski (PPE-DE), písemně. – (PL) Globalizace je nezastavitelný proces, ale úspěch Evropské unie v globalizaci není samozřejmostí. Lisabonská strategie v podobě, v níž se doposud zaváděla, není receptem na tento úspěch. Ve skutečnosti je to pouze papírová strategie a dokonce už v roce 2005 bylo jasné, že nebyl dosažen hlavní cíl, tedy soutěž s USA v oblasti konkurenceschopnosti a inovací.

Mezi tím se objevily další výzvy v podobě hospodářské ofenzívy z Číny, Indie a dalších asijských zemí. Doposud mnoho smysluplných cílů zakrývalo skutečnost, že neexistuje politická odvaha uskutečnit strukturální reformy na vnitrostátní úrovni, tedy úrovni, na které se rozhoduje o možnosti inovativní a dynamické Evropy. Kvůli nedostatku této odvahy hledá Evropská unie náhradní řešení. Například tak, že vkládá své naděje do radikální změny rozpočtu Společenství, což představuje zvýšené veřejné výdaje na výzkum a vývoj. To ale nestačí, pokud tuto snahu nebude provázet schopnost přijímat rizika a podpora pro inovativní společnosti v soukromém finančním sektoru.

Řešení v podobě Evropského technologického institutu ilustruje sklon k institucionálním řešením, zatímco Evropský fond pro přízpůsobení se globalizaci ukazuje rozsah přehnaných evropských obav. Správnou odpovědí na výzvu globalizace je úplná tržní liberalizace a odvážná reforma evropského sociálního modelu.

Joseph Muscat (PSE), písemně. – Má-li Evropská unie uspět v tomto věku globalizace, potřebuje rozvíjet politiku přímých zahraničních investic pro Evropu.

Potřebujeme politiku, která bude pokrývat:

- příchozí přímé zahraniční investice, tedy přímé investice v Evropské unii pocházející z jakékoli jiné části světa;

- odchozí přímé zahraniční investice, tedy investice v jakékoli části světa pocházející z Evropské unie;

- a vnitřní přímé zahraniční investice, tedy přímé investice v některém členském státě Evropské unie pocházející z kteréhokoli dalšího členského státu Evropské unie.

Je pravda, že máme základy takovéto politiky, například sedmý rámcový program, který vytváří podmínky pro získávání investic do výzkumu a vývoje.

Ale to je pouze jedna část příběhu, i když důležitá.

Údaje a čísla ukazují nesmírný význam přímých zahraničních investic v dnešním světovém hospodářství nebo i to, jaké postavení má Evropa v oblasti přímých zahraničních investic vůči zbytku světa.

Tyto údaje ukazují, že pokud máme dodat lisabonským cílům nějakou skutečnou sílu, potřebujeme všeobecnou politiku přímých zahraničních investic, abychom z nich pro naše lidi vytěžili co nejvíce.

Alexander Stubb (PPE-DE), písemně. – Dnes se Evropanům nezdá nijak výjimečným cestovat s ruksakem na zádech po Latinské Americe, chatovat online s přáteli z Afriky a objednávat si CD ze Spojených států. Díky globalizaci se svět zmenšuje. Především mladá generace vnímá Evropu jako svůj dvorek a planetu asi jako rodné město.

A přece má výraz globalizace stále špatný zvuk. Je rozšířená obava, že zásluhou globalizace země s nízkými pracovními náklady připraví Evropu o pracovní místa.

EU má významnou úlohu při měnění těchto postojů. Měla by dokázat, že spolu jsou členské státy dost silné nejen na to, aby globalizaci přežily, ale aby z ní dokonce těžily. Jak se uvádí v prohlášení, Evropa je největším světovým vývozcem zboží a služeb a druhou největší cílovou oblastí přímých zahraničních investic. A pokud mluvíme o zaměstnanosti: v roce 2006 bylo vytvořených celkem 3,5 milionu nových pracovních míst!

Samozřejmě jsou věci, které musíme zlepšit: Evropskou politiku inovací by bylo vhodné posílit, potřebná je globální tržní regulace a předcházení změně klimatu by nemělo být pouze problémem Evropy. Avšak obecně nemám žádné pochybnosti, že EU vyjde ze zkoušky globalizace jako vítěz.

PŘEDSEDAJÍCÍ: EDWARD McMILLAN-SCOTT

místopředseda

3. Hlasování

Předsedající. - Dalším bodem programu je hlasování.

(Informace o výsledku a ostatních podrobnostech hlasování: viz zápis)

3.1. Regionální dopady zemětřesení (hlasování)

- Zpráva: Nikolaos Vakalis (A6-0388/2007)

3.2. Evropská unie a humanitární pomoc (hlasování)

- Zpráva: Thierry Cornillet (A6-0372/2007)

3.3. Definice rámce pro ochranu půdy (hlasování)

- Zpráva: Cristina Gutiérrez-Cortines (A6-0410/2007)

3.4. Evropský výbor pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (prováděcí pravomoci svěřené Komisi) (hlasování)

- Zpráva: Pervenche Berès (A6-0236/2007)

· Před zahájením hlasování:

.

Pervenche Berès (PSE), zpravodajka. – (FR) Vážený pane předsedající, jsme před hlasováním o devíti zprávách. Šest z nich se ve skutečnosti nese ve stejném duchu. Všechny se týkají zavádění dohody o postupu komitologie, kterou tak působivě uzavřely tři orgány. Naším úkolem je dotáhnout ji do konce a po dlouhých a plodných jednáních mezi Radou a Komisí potřebujeme podporu tohoto Parlamentu.

3.5. Průhlednost týkající se informací o emitentech cenných papírů (prováděcí pravomoci svěřené Komisi) (hlasování)

- Zpráva: Pervenche Berès (A6-0418/2007)

3.6. Kapitálová přiměřenost investičních podniků a úvěrových institucí (prováděcí pravomoci svěřené Komisi) (hlasování)

- Zpráva: Pervenche Berès (A6-0419/2007)

3.7. Přístup k činnosti úvěrových institucí a její výkon (prováděcí pravomoci svěřené Komisi) (hlasování)

- Zpráva: Pervenche Berès (A6-0420/2007)

3.8. Životní pojištění (prováděcí pravomoci svěřené Komisi) (hlasování)

- Zpráva: Pervenche Berès (A6-0421/2007)

3.9. Dozor nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu (prováděcí pravomoci svěřené Komisi) (hlasování)

- Zpráva: Pervenche Berès (A6-0422/2007)

3.10. Obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (prováděcí pravomoci svěřené Komisi) (hlasování)

- Zpráva: Pervenche Berès (A6-0423/2007)

3.11. Trhy s finančními nástroji (prováděcí pravomoci svěřené Komisi) (hlasování)

- Zpráva: Pervenche Berès (A6-0424/2007)

3.12. Prospekt týkající se cenných papírů (prováděcí pravomoci svěřené Komisi) (hlasování)

- Zpráva: Pervenche Berès (A6-0425/2007)

3.13. Kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (prováděcí pravomoci svěřené Komisi) (hlasování)

- Zpráva: Michael Cashman (A6-0289/2007)

3.14. Záměrné uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí (prováděcí pravomoci svěřené Komisi) (hlasování)

- Zpráva: Gyula Hegyi (A6-0292/2007)

· Před zahájením hlasování:

.

Gyula Hegyi (PSE), zpravodaj. – Vážený pane předsedající, nechci své kolegy okrádat o čas, ale protože jsme neměli plenární rozpravu a dosáhli jsme prvního čtení, rád bych vás informoval o základních prvcích nové právní úpravy o GMO.

Tento kompromisní balíček dává Parlamentu právo kontrolovat záměrné uvolňování GMO. Parlamentní kontrola vnáší transparentnost do této citlivé otázky. Průzkum veřejného mínění Eurobarometer ukázal, že ve vztahu ke GMO chce 94 % našich občanů právo vybrat si, 86 % chce před spotřebou GMO vědět více a 71 % prostě potraviny z GMO nechce. Proto je naším největším úspěchem, že Rada a Komise souhlasily s parlamentní kontrolou zavádění požadavků na označování GMO.

Rád bych poděkoval stínovým zpravodajům, Komisi a portugalskému předsednictví. Díky větší otevřenosti ve vztahu ke geneticky modifikovaným organismům bude Evropa demokratičtější.

3.15. Uvádění biocidních přípravků na trh (prováděcí pravomoci svěřené Komisi) (hlasování)

- Zpráva: *Åsa Westlund (A6-0344/2007)*

3.16. Povinný audit ročních a konsolidovaných účetních závěrek (prováděcí pravomoci svěřené Komisi) (hlasování)

- Zpráva: *Bert Doorn (A6-0374/2007)*

3.17. Mezinárodní účetní standardy (prováděcí pravomoci svěřené Komisi) (hlasování)

- Zpráva: *Manuel Medina Ortega (A6-0370/2007)*

3.18. Předcházení praní peněz a financování terorismu (prováděcí pravomoci svěřené Komisi) (hlasování)

- Zpráva: *Philip Bradbourn (A6-0225/2007)*

3.19. Kontrolní opatření a trestněprávní sankce týkající se drogy 1-benzylpiperazin (BZP) (hlasování)

- Zpráva: *Jean-Marie Cavada (A6-0417/2007)*

3.20. Mezinárodní účetní standardy (hlasování)

- Návrh usnesení (B6-0437/2007)

3.21. Provádění mezinárodních účetních standardů (hlasování)

- Návrh usnesení (B6-0438/2007)

3.22. Schůzka na nejvyšší úrovni EU-Rusko (hlasování)

- Společný návrh usnesení: *Schůzka na nejvyšší úrovni EU-Rusko (RC-B6-0434/2007)*

· Před zahájením hlasování:

.

Konrad Szymański (UEN). - (PL) Vážený pane předsedající, rád bych obrátil vaši pozornost ke skutečnosti, že po diskusi o kompromisní verzi tohoto usnesení jsme měli přesně 16 minut na podání pozměňovacích návrhů a kontrolu výsledků své práce. Domnívám se, že se tak podrývá právo každého poslance tohoto Parlamentu a každé politické skupiny v tomto Parlamentu moci svobodně ovlivňovat texty našich usnesení, a to i prostřednictvím pozměňovacích návrhů.

Dovoluji si požádat, aby v budoucnosti nebylo umožněno opakování takovéto situace.

- před začátkem hlasování o pozměňovacím návrhu č. 1:

Ria Oomen-Ruijten, jménem skupiny PPE-DE. - (NL) Vážený pane předsedající, ráda bych předložila následující pozměňovací návrh k bodu 6. To bude vyžadovat hlasování po částech. Znění první věty bodu by mělo být změněno na:

„zdůrazňuje, že situace v Čechách je i nadále sporným bodem ve vztazích mezi EU a Ruskou federací“

(NL) a nahradit tak text v jeho současné podobě. Zpravodaj s tím souhlasí.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat.)

· Před zahájením hlasování o bodu 23:

.

Ria Oomen-Ruijten, jménem skupiny PPE-DE. – (NL) Vážený pane předsedající, musíme respektovat skutečný běh událostí, a to i v případě summitu o přeletech nad Sibiří. Ten se nekonal, a proto žádáme, aby byl v textu odkaz na něj nahrazený odkazem na příští summit.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat.)

· Před zahájením hlasování o bodu odůvodnění O:

.

Hannes Swoboda, jménem skupiny PSE. – Vážený pane předsedající, hovoříme o zmrazených konfliktech. Zmiňujeme se o dvou konfliktech – v Abcházii a Jižní Osetii – ale já bych jménem své skupiny rád navrhl vložit za slova „zmrazený konflikt“ obrat „jako například v Podněstersku“, aby bylo v bodu odůvodnění O zmíněno i Podněstersko.

Marianne Mikko, jménem skupiny PSE. – Vážený pane předsedající, pan Swoboda už vás informoval o našem pozměňovacím návrhu, který se týkal Podněsterska.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat.)

3.23. Jednání Petičního výboru v roce 2006 (hlasování)

- Zpráva: Carlos José Iturgaiz Angulo (A6-0392/2007)

Předsedající - Tímto je hlasování ukončeno.

4. Složení politických skupin

Předsedající. - Dnes jsem obdržel dopisy od paní Daniely Buruiană-Aproduové a pana Cristian Stănescu, v nichž mi oznamují své rozhodnutí opustit skupinu ITS. Parlament bere toto rozhodnutí na vědomí s účinností od dnešního dne, 14. listopadu 2007.

Spolu se sděleními z tohoto týdne, která se týkají dalších tří poslanců opouštějících tuto skupinu, konstatuji, že počet členů skupiny ITS spadl pod hranici 20 poslanců, potřebnou na vytvoření politické skupiny, jak to stanoví čl. 29 odst. 2.

(hlasitý potlesk)

Parlament proto bere na vědomí skutečnost, že skupina ITS už nesplňuje podmínky jednacího řádu na vytvoření skupiny. Následkem toho skupina přestává existovat s účinností od okamžiku tohoto sdělení.

(potlesk)

Hans-Peter Martin (NI). - (DE) Vážený pane předsedající, rád bych vás upozornil na to, že když jsem podobně jako mnoho dalších poslanců tleskal vašemu poslednímu sdělení, Jean-Marie Le Pen učinil přímo na mě gesto rukou s významem (EN) „Fuck you!“ (DE). Mohl byste to prosím ověřit na videonahrávce? Věřím, že takové jednání skutečně musí mít následky. Považuji za otřesné, aby se ke mně někdo choval tímto otevřeně agresivním způsobem.

Předsedající. - Děkuji vám, pane Martine, sám jsem to neviděl, ale beru vaši poznámku na vědomí.

5. Vysvětlení hlasování

- Zpráva: Vakalis (A6-0388/2007)

Den Dover (PPE-DE), písemně. - Konzervativci podpořili Vakalisovu zprávu, ale mají vážné výhrady k odstavcům 16 a 17. Jsme přesvědčeni, že kapacity na předcházení a rychlou reakci na zemětřesení by se měly soustředit ve zdrojích členských států, a nepodporují „zřízení Evropských sil civilní ochrany.“

Glyn Ford (PSE), písemně. - Podporuji tuto zprávu o regionálních dopadech zemětřesení. Jsem geolog a oceánograf – moje diplomová práce se týkala seizmicity Středoatlantického hřbetu od 12° severní zeměpisné šířky po 20° jižní zeměpisné šířky. Velmi dobře si uvědomuji, že Spojené království je skoro dokonale mimo ohrožení. Podle záznamů ve Spojeném království následkem zemětřesení zahynula jen jedna osoba a to bylo v polovině 17. století. Pro celou Evropu s tisíci mrtvých a obrovskými škodami za staletí od Lisabonu po Sarajevo to však neplatí.

Část mého volebního obvodu, hrabství Gloucestershire, v červenci zničily záplavy, které způsobily na silnicích a železnicích, nemocnicích a školách, čistírnách vod a elektrárnách škody za miliardy eur. Pravděpodobně dostaneme pomoc od Fondu solidarity EU. Doufám, že to nebude potřebné, ale pokud ano, musí Evropa prokázat svoji ochotu pomáhat národům a regionům postiženým zemětřesením.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. - (PT) Jak již bylo řečeno, celá jižní Evropa je obklopená okrajem dvou tektonických desek, které procházejí přes Středomoří a potom pokračují Atlantickým oceánem přes část Azorských ostrovů, což znamená, že zemětřesení jsou jednou z nejčastějších přírodních katastrof v této oblasti.

Tato zpráva EP obsahuje mnoho důvodů ke znepokojení a návrhů, což oceňujeme, zejména pokud uznává, že nejdlehlší regiony trpí těmito jevy pravidelně, nebo pokud upozorňuje na potřebu podporovat mimo jiné vnitrostátní opatření ve smyslu prevence, reakce a odstraňování škod, informování veřejnosti, vědeckého výzkumu, civilní ochrany a solidarity na úrovni Společenství.

Pokud jde o koordinaci, zpráva navrhuje spolupráci mezi členskými státy navzájem a mezi nimi a třetími zeměmi při zavádění uvedených opatření. Avšak i navzdory tomu, že podporuje vytvoření „Evropských sil civilní ochrany“ jako „nástroje centralizované prevence a řízení“ – což je politika, se kterou nesouhlasíme –, konstatuje, že tyto síly „jsou smysluplné pouze na základě zlepšené vnitrostátní civilní ochrany a lepších nástrojů koordinace mezi členskými státy“, což podle našeho názoru opět nastoluje otázku, kterou je třeba si položit.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. - (PL) Náš kolega poslanec pan Cornillet nám předložil velmi důkladnou zprávu, která upozorňuje, že zemětřesení mají negativní dopad na sociální a hospodářskou soudržnost v regionech.

Měli bychom mít na paměti, že k vážným zemětřesením často dochází i v zemích a regionech Evropské unie, především v jižní Evropě a u Středozemního moře. Z tohoto důvodu musíme zajistit, aby na příslušných místech byly kapacity pro prevenci a okamžitou reakci na jakoukoli takovou pohromu.

Je třeba začít se sociálním vzděláváním a informačními kampaněmi po celé EU a zajistit vzdělávání a odbornou přípravu příslušných technických orgánů členských států, přičemž součástí by měla být odborná příprava na regionální a místní úrovni a rovněž pro všechny odborníky, kteří působí v oblastech souvisejících se zemětřeseními. Navíc musíme vzít v úvahu úlohu, kterou sehrávají mnohé vnitrostátní, regionální a místní orgány, a zajistit, aby existovaly pokyny pro účinnou ochranu základní infrastruktury, jako je přístup k telekomunikační infrastruktuře, elektrické sítě, nemocnice, mosty, přístavy, letiště a tak dále.

V budoucnu by měla politika soudržnosti důkladně zvážit škody způsobené zemětřeseními a promítnout je do rámce nového finančního nástroje na ochranu obyvatelstva.

Věřím též, že by se do této diskuse měly zahrnout otázky koordinace, spolupráce a pružnosti spojené s aktivitami orgánů na úrovni Společenství a na vnitrostátní, regionální a místní úrovni, neboť představují značné problémy při řešení přírodních pohrom.

- Zpráva: Cornillet (A6-0372/2007)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Dnes jsme hlasovali pro usnesení o evropském konsensu o humanitární pomoci, vypracovaného na základě zprávy pana Cornilleta. Ráda bych poděkovala panu zpravodajci a znovu projevila svůj souhlas s tímto důležitým dokumentem.

Dobře si uvědomuji skutečnost, že Evropská unie – a tím myslím Komisi a členské státy – je předním poskytovatelem humanitární pomoci. Příspěvek EU dosáhl v roce 2006 pouze 2 miliardy eur. Plně souhlasím s názorem, že EU by měla stanovit, kde bude ležet hranice nového stupně humanitární pomoci. Na druhé straně musí EU vymezit svoji pozici s ohledem na nové mezinárodní iniciativy a zaváděné reformy, kterou zahájila Organizace Spojených národů. Jako členka Rozpočtového výboru bych ráda poukázala na třetí problém, který musí EU řešit, konkrétně zlepšení koordinace zdrojů Společenství a členských států tak, aby byly obětím humanitárních katastrof snadno přístupné.

Doufám, že konkrétní a přesná pozice Parlamentu usnadní dosažení našich společných cílů a pomůže nalezení shody v otázce humanitární pomoci.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Vážený pane předsedající, rád slyším, že existuje evropská shoda o humanitární pomoci, a žádný rozumný člověk by samozřejmě neprotestoval proti pomoci zemím, které ji skutečně potřebují. Ale musíme také být upřímní a přiznat, že zjevně neexistuje žádný evropský konsensus o kodexu chování ve vztahu k diktátorům.

Záměr Spojeného království bojkotovat summit EU – Afrika ostatní členské státy jednoduše ignorují, a humanitární tragédie – jak všichni víme – velmi často nastávají v důsledku válek nebo zločinecké, špatné vlády, což je případ Zimbabwe. Stále platí, že Afrika je dějištěm krvavých konfliktů a že Afričané utratí za zbraně více, než kolik dostanou rozvojové pomoci.

Stejně tak je pravdou, že státy s demokratickým systémem, ve kterém vládcové a vlády nestojí nad zákonem, sotva kdy vstoupí vzájemně do války. Pokud je diktátorům, jako je Mugabe, umožněno účastnit se evropského summitu, zcela to podvrací důvěryhodnost Evropy ve vztahu k lidským právům a demokracii. Tato dvojznačnost je důvodem, proč jsem se zdržel hlasování o Cornilletově zprávě.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Bez ohledu na naši podporu jednotlivým hlediskům humanitární pomoci, která jsou v této zprávě zdůrazněna, nemůžeme přijmout takový „konsensus“ o zásadách, cílech a strategiích EU pro poskytování humanitární pomoci ve třetích zemích, který žádá prosazování „práva a vlastně povinnosti zasahovat v případech vážného porušování mezinárodního humanitárního práva a/nebo lidských práv“ a připouští možnost, že „donucovací prostředky včetně vojenského zásahu“ budou použity až jako „poslední možnost“. Známe výsledky takovéto politiky „dobrých úmyslů“, např. agresi a vojenskou okupaci Iráku ze strany USA a jejich spojenců a z toho plynoucí statisíce mrtvých.

Jak bylo řečeno, takzvaná „humanitární intervence“ velmi často zakrývá jiné, skutečné cíle, které ji používají a manipulují v souladu se zájmy a bezohlednými kalkuly velmocí a nadnárodních společností, což zpochybňuje základní zásady mezinárodního práva.

Jsme přesvědčeni, že řešení vážných problémů týkajících se milionů lidských bytostí zahrnuje mimo jiné respekt ke svrchovanosti všech národů a zemí, mírové řešení mezinárodních konfliktů, uspokojení naléhavých potřeb ekonomicky nejchudších zemí na základě přátelství a solidarity a jejich efektivní rozvoj.

Bogusław Liberadzki (PSE), písemně. – (PL) Pan zpravodaj Thierry Cornillet správně zdůrazňuje, že je třeba, aby Společenství a členské státy přenesly diskusi o politických strategiích pro humanitární operace i do příslušného fóra Rady, a to vytvořením nové samostatné pracovní skupiny. Vytvoření této skupiny (např. RAHUPO, tj. pracovní skupiny Rady pro humanitární pomoc) by pomohlo vytvořit soudržné metody, které by umožnily rychlé a systematické jednání v této oblasti.

Bylo také zapotřebí upozornit, že četnost přírodních katastrof se zvýšila a že jejich následky se stávají stále závažnějšími, což znamená, že je třeba posílit intervence.

Z těchto důvodů souhlasím s návrhem, že by EU měla zvýšit svoje kapacity rychlé reakce. Připravenost a schopnost reagovat určitě vyplynou z vylepšení koordinace, mechanismů včasného varování a rovněž skladování příslušného materiálu a zásob na mezinárodní úrovni.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Humanitární pomoc se často velmi těžko poskytuje vinou nepříznivých okolností či bezpečnostních problémů. Proto je ještě důležitější dobré sladění a koordinace takových aktivit.

Úsilí o dosažení tohoto cíle však v žádném případě nesmí být využito jako záminka pro další bujení evropských orgánů, přitom však ani agentura EU pro civilní ochranu, ani síly rychlé reakce EU nemohou poskytnout účinnou ochranu v případě přírodních pohrom.

Navíc je třeba zohlednit včerejší kritiku ze strany Účetního dvora, který zjistil „materiální rozsah chyb“ v různých oblastech, včetně 5,2-miliardového rozpočtu EU na potravinovou pomoc, humanitární pomoc a spolufinancování nevládních organizací. Neboť předložená zpráva podle mého názoru není vhodným východiskem pro usnesení o těchto problémech, hlasoval jsem proti ní.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), písemně. - Jako rozhodný zastávce projektů humanitární pomoci, které jsou včasné, dobře cílené a účinně vybavené zdroji, jsem hlasoval pro tuto zprávu o humanitární pomoci.

Mám však vážné výhrady k mnohým použitým formulacím. Je nešťastné, že zpráva obsahuje odkazy na takzvanou reformní smlouvu – oživenou Ústavu EU – se kterou zásadně nesouhlasím. Představovat si, že humanitární pomoc může existovat bez všech politických ohledů, je iluzí; samotná zpráva je velmi politický dokument, který podporuje program EU.

V každém případě, priority, rozsah pomoci a způsob poskytování této pomoci, která se nedostane do rukou zvrácených režimů – to všechno jsou politické otázky. Odhlédneme-li od řady dalších výhrad proti zapojení EU do vojenských akcí, je to rušivý prvek, který narušuje jednoznačné zaměření na humanitární pomoc. EU není samostatným aktérem humanitárních záležitostí. Měla by se soustředit na přidávání hodnoty k humanitárním snahám našich zemí tím, že zlepší koordinaci úsilí v jednotlivých oblastech a zabezpečí řádnou kontrolu zdrojů a hodnocení jejich dosahu.

- Zpráva: Gutiérrez-Cortines (A6-0410/2007)

Hans-Peter Mayer (PPE-DE). - (DE) Vážený pane předsedající, považuji tuto rámcovou směrnici o ochraně půdy za vážný omyl, který ohrožuje konkurenceschopnost evropského zemědělství a dodávky potravin v Evropě. Jakou představu o našich zemědělcích vlastně mají zastánci této směrnice? Dovolte mi to říci: věří, že aby se mohli zemědělci o svou půdu řádně starat, potřebujeme nejdříve mohutnou byrokratickou směrnici, že potřebujeme zmapovat 420 milionů hektarů zemědělské půdy, ohánět se hrozbou horentních pokut a nakonec vytvořit prioritní oblasti pro ochranu půdy.

Říkám však, že tato představa je zcela odtržená od reality. Půda je nejcennější majetek zemědělců. Každý zemědělec, který nebude se svou půdou zacházet opatrně, nebude dlouho zemědělcem. O většinu půdy v EU se dbá; je zachovalá a opatrovaná našimi zemědělci. Považuji tuto směrnici za příklad byrokracie odtržené od života a doufám, že můžeme tento omyl rychle napravit ještě dříve, než dojde k nějakým vážným škodám na našem zemědělství.

Péter Olajos (PPE-DE). - (HU) Děkuji vám, vážený pane předsedající. Jako poslanec Evropského parlamentu za Maďarské demokratické fórum jsem hlasoval pro vytvoření evropské směrnice o ochraně půdy, protože jsem přesvědčen, že je potřebná. Bez dostatečného množství kvalitní půdy bude ohroženo i evropské zemědělství. Jsem přesvědčen, že pokud tato právní úprava vznikne, otevře se nám příležitost k využití zdrojů unie na čištění půdy od stop znečištění a na ochranu její kvality.

Avšak v této chvíli bych rád obrátil pozornost členských států na skutečnost, že toto bude možné, jen pokud budou své povinnosti brát vážně i členské státy. V mé domovské zemi se například opatření většinou omezují na přípravu plánů, jejichž realizace se vleče. V Maďarsku je program národní obnovy, ale ani slovo o jeho soudržném zavádění. Vláda nezaručuje třeba zdroje. Pro budoucnost je vyčleněných 18 milionů EUR, což je vzhledem k rozsahu problému směšné. Takto bychom potřebovali více než 220 let, abychom odstranili pouze to znečištění půdy, o kterém dnes víme. Berme to vážněji, prosím! Děkuji vám.

Anja Weisgerber (PPE-DE). - (DE) Vážený pane předsedající, v hlasování jsem odmítla návrh Komise. Návrh porušuje zásadu subsidiarity. Půda nemá žádné přeshraniční aspekty, a proto může být tato záležitost upravovaná v členských státech stejně dobře nebo dokonce lépe než na evropské úrovni. Mnohé země už mají právní předpisy na ochranu půdy. Návrh Komise tuto skutečnost nebere dostatečně na vědomí.

V závěrečném hlasování jsem rovněž hlasovala proti zprávě a většině kompromisů, i když skutečně věřím, že zpráva přijatá Parlamentem představuje oproti návrhu Komise značný pokrok. Obsahovala zlepšení například ve vztahu k identifikaci potenciálně kontaminovaných lokalit. Přepracovaný návrh nabízí větší pružnost při uplatňování kritérií vyjmenovaných v příloze II. Obecně jsou v něm však stále mnohá ustanovení, která z této směrnice činí komplikovaný, byrokratický a drahý nástroj.

Jednou z dobrých věcí je to, že kritéria uvedená v příloze I aspoň už nebudou závazná. Další spočívá v tom, že směrnice uznává zvláštní povahu využívání zemědělské půdy. Avšak mínusy převažují nad plusy. Například v otázce financování bychom měli jasněji vysvětlit, že směrnice o ochraně půdy nebude mít žádný vliv na rozpočet Společenství a že nebudou vytvářeny žádné nové fondy na zavádění směrnice. Bude možné použít jen stávající podpůrné mechanismy.

Z těchto důvodů jsem hlasovala proti směrnici a doufám, že Rada nyní provede potřebné opravy.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Pane předsedo, Parlament kdysi žádal, aby Komise předložila směrnici na ochranu půdy, a tak nám ji komisař Dimas po pěti letech dodal. Není tajemstvím, že ji už nepotřebujeme. Máme jiné směrnice na ochranu specifických problémů půdy, pokud překračují hranice státu. Komise ignoruje, že řada zemí – a Česká republika je příkladem – mají vlastní zákony a dobré systémy, které chrání půdu před další erozí a degradací. To, co potřebují některé země včetně Flander, je společná strategie a posílená koordinace.

Díky obrovské práci zpravodajů Parlament mohl odhlasovat přepracovanou směrnici, která tak možná nebude příliš škodit, protože umožní alespoň ponechat si národní úpravu tam, kde již existuje. Ve své včerejší řeči komisař projevil nepochopení pro rozumné řešení, které obětavě vyjednávala v Parlamentu zpravodajka. Komisař tím, že nevnímá signály z Parlamentu, pomáhá pohřbit vlastní směrnici. Řekl si tak o můj hlas pro zamítnutí jeho zprávy. Věřím, že Rada se zachová podobně.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Vážený pane předsedající, jsem přesvědčen, že ustanovení, která jsme schválili, jsou zcela potřebná a pomohou zlepšit stav životního prostředí i lidské zdraví. Půda je omezeným a neobnovitelným přírodním zdrojem. Zaslouhuje si zvláštní ochranu vzhledem ke své sociální, hospodářské, environmentální a kulturní funkci.

Souhlasím s názorem, že ochrana půdy by měla být předmětem regulace na úrovni Společenství, aby byla zaručena minimální úroveň ochrany ve všech členských státech EU.

Velmi příznivě vnímám návrh vytvořit veřejně přístupné soupisy znečištěných lokalit. Soupis by měl zaznamenávat lokality, kde mohla být půda v minulosti zamořena. S hledem na zásadu poskytování pomoci by měly členské státy EU dostávat pomoc, která by jim umožnila začít kontaminovanou půdu opět obdělávat a odstranit nebezpečné sloučeniny, které v ní zůstávají.

Zavedení vhodné úpravy, která omezí degradaci půdy, zajistí trvale udržitelné využívání půdy a současně obnoví kultivaci znehodnocených oblastí, bude nepochybně představovat krok vpřed z hlediska ochrany zdrojů přírodního životního prostředí.

Věřím též, že je mimořádně důležité sladit právní úpravu členských států v oblasti ochrany půdy.

Richard Seebler (PPE-DE). - (DE) Vážený pane předsedající, všichni rakouští členové PPE prosazují ambiciózní soubor opatření na ochranu půdy, ale ten musí být přijat na správné politické úrovni. Tento návrh a zpráva jsou podle našeho názoru v jasném rozporu se zásadou subsidiarity, a proto jsme hlasovali proti mnoha pozměňovacím návrhům a rovněž proti zprávě jako celku.

Navzdory znamenité práci zpravodajky, paní Gutiérrézové, která v tomto návrhu obrousila mnohé hrany, jsme toho názoru, že tato zpráva zdaleka překračuje meze stanovené pro právní předpisy EU. Členské státy by však měly být vyzývány, aby se v této oblasti hluboce zaangažovaly, protože půda je základem vši hospodářské a zemědělské aktivity. Musíme též říci, že členské státy jsou odpovědné za financování svých vlastních programů.

Albert Deß (PPE-DE). - (DE) Vážený pane předsedající, hlasoval jsem proti této takzvané směrnici o ochraně půdy, protože se mi zdá, že ztrácíme všechnu důvěryhodnost, pokud den co den hovoříme o odstraňování byrokracie a potom vytvoříme takovouto byrokratickou obludu v podobě směrnice. Na rozdíl od vzduchu a vody není půda přeshraniční, ale vnitrostátní záležitostí. Tuto směrnici potřebujeme jako ryba jízdní kolo. Komise a pan předseda Barroso měli tento návrh stáhnout. Předseda Barroso výřečně hovoří o odstraňování byrokracie, ale jeho činy neodpovídají jeho slovům. Tam, odkud pocházím, jsou takoví lidé nazýváni *Dampflauderer* – obchodníci se slovy. 46 let jsem oral svou půdu. Moje půda je nyní plodnější, než byla před 46 lety. Jsem plně pro evropskou úpravu ochrany půdy, ale takovou, která ochrání moji půdu před evropskou byrokracií.

Bogusław Sonik (PPE-DE). - (PL) Vážený pane předsedající, hlasoval jsem ve prospěch směrnice. Zavedení ustanovení směrnice umožní ekonomicky využívat znehodnocené oblasti a současně ochrání luční lokality

před použitím pro průmyslové a obchodní účely. Tato směrnice rovněž dovolí klasifikovat půdy v souladu s hodnocením jejich potenciálu pro rostlinnou a živočišnou výrobu, přičemž zvláštní pozornost bude věnována výrobě vysoce kvalitních potravin.

Rád bych zdůraznil důležitost přípravy evropské strategie pro rozpoznání a řešení problémů spojených s degradací půdy. Značná rozmanitost různých druhů půdy znamená, že bez ohledu na kroky přijaté jednotlivými zeměmi je potřebná evropská strategie, založená na prevenci, zvyšování povědomí o potřebě ochrany půdy a též popisu existujících rizikových faktorů, aby se tento problém řešil na evropské úrovni.

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh a Inger Segelström (PSE), písemně. - (SV) Rozhodli jsme se hlasovat pro tuto zprávu, i když mnohé země EU už mají plně funkční právní úpravu v oblasti ochrany půdy.

Podpořili jsme pozměňovací návrhy č. 106, 107, 108 a 110, které znějí takto:

„Členské státy, které už disponují specifickou vnitrostátní právní úpravou na ochranu svých půd, budou vyňaty ze závazků vyplývajících z tohoto článku pod podmínkou, že jejich právní úprava zajišťuje alespoň rovnocenný stupeň ochrany.“

I když směrnice může být v určitých členských státech viděna jako zbytečná, doufáme, že v mnoha členských státech, kterým v této chvíli chybí fungující právní úprava na ochranu půd, může přinést změny k lepšímu.

Doufáme také, že členské státy, které fungující právní úpravu v této oblasti mají, budou s Parlamentem spolupracovat při pokračujících jednáních, aby zajistily, že jim směrnice po vstoupení v platnost nepřinese zbytečné zdvojení administrativní práce.

Jens-Peter Bonde (IND/DEM), písemně. - (DA) Skladování CO₂ má ve vztahu ke snižování emisí skleníkových plynů obrovský význam. Nadměrné využívání půdy zahrnující spalování uhlíku je zdrojem značného tlaku. Je to tedy otázka, který si žádá mezinárodní iniciativu.

Červnové hnutí proto podporuje kroky EU na ochranu půdy v členských státech.

Je velmi dobré, že Evropský parlament souhlasil s přezkoumáním možného uplatnění zásady „znečišťovatel platí“ podle článku 22 a hodnocení využívání půdy podle článku 28 vzhledem k jeho velkému významu ve vztahu k sekvestraci uhlíku. Oba návrhy jsou iniciativou pana Bondeho.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. - Po důkladné úvaze jsem hlasovala pro zprávu paní Gutiérrez-Cortinesové, neboť věřím, že ve svém textu významně přepracovala původní návrh: obnovila subsidiaritu, odstranila zdvojování závazků a zavedla dobrovolný kodex chování pro zemědělství, a to bez předepisování další byrokracie. Vhodným způsobem také uznává důležitou úlohu zemědělců jakožto správců půdy.

Je důležité, že tento návrh chrání rašeliniště jako cenné lokality v ohrožení a současně povoluje přiměřenou těžbu rašeliny jako suroviny. Není jasné, zda pozměňovací návrh č. 36 ke zprávě paní Gutiérrez-Cortinesové (o úpravě seznamu funkcí v článku 1) toto povoluje, a vyzývám Komisi a Radu, aby to v rámci svého posouzení návrhu vyjasnily.

Edite Estrela (PSE), písemně. - (PT) Hlasovala jsem pro zprávu paní Gutiérrez-Cortinesové o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o zřízení rámce pro ochranu půdy a o změně směrnice 2004/35/ES, protože považuji půdu za životně důležitý zdroj, který potřebuje ochranu v zájmu zmírnění účinků změn klimatu a zajištění toho, že aktivity budoucích pokolení budou moci probíhat v bezpečném a zdravém životním prostředí.

Proto věřím, že tento návrh přispívá k účinné ochraně půdy tím, že vymezuje cíle, ke kterým se nevztahuje žádná právní úprava Společenství a/nebo vnitrostátní právní úprava. S ohledem na svou specifickou situaci a s ohledem na zásadu subsidiarity se však členské státy budou muset rozhodnout, jaká budou jejich prioritní opatření.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. - (PT) Chápeme důležitost ochrany půdy, v první řadě pro zemědělství, které bude muset vyrábět více potravin a bude vyžadovat více vody. Ochrana půdy je proto zásadní pro zajištění výroby potravin a pro zaručení dostatku čisté vody pro budoucí generace, neboť půda má společenskou funkci, kterou by neměl ohrožovat žádný soukromý zájem.

Půda je platformou lidských činností, včetně měst a dopravní infrastruktury, ale také pro přírodu a krajinu. Její ochrana je proto rozhodující pro zachování našeho kulturního dědictví a přírodních zdrojů.

Návrh předložený Evropskou komisí však není nejvhodnější, a to vzhledem ke svému dílčímu pohledu, podmínkám, které předepíše, a nedostatečnému ohledu na zemědělství.

Evropský parlament ji významně změnil a doplnil návrhy, které podporují zásadu subsidiarity, uznávají význam zemědělství, konstatují, že „každý členský stát může podle svého podnebí, vlastností půdy (...) rozhodnout o své vlastní zemědělské politice ve vztahu k půdě“, a uznávají různé přístupy k ochraně půdy.

Navzdory tomu si zachovává prvky, ke kterým máme výhrady. Proto jsme se zdrželi při závěrečném hlasování.

Duarte Freitas (PPE-DE), písemně. - (PT) Považuji existenci rámcové směrnice o ochraně půdy za mimořádně důležitou, neboť půda je neobnovitelný zdroj, který životně důležitým způsobem slouží lidským činnostem a přežití ekosystémů, především v situaci, kdy se změna klimatu stává stále znepokojivějším problémem a kdy nemáme ještě specifické evropské právní předpisy o ochraně půdy.

Proto podporuji zprávu paní Gutiérrez-Cortinesové a hlasuji proti všem pozměňovacím návrhům, které usilují o odmítnutí návrhu Komise nebo významné oslabení zprávy.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), písemně. - (PL) Navrhovaná rámcová směrnice konsoliduje zákonná řešení v oblasti ochrany půdy, která jsou v roztržitěné formě obsažena v jiné právní úpravě týkající se odpadového hospodářství, používání pesticidů a ochrany životního prostředí. Dokument navrhuje nejen opatření na ochranu a trvale udržitelné využívání půdy s cílem zabránit její degradaci vlivem změn klimatu, ale též opatření na obnovu půdy, která je už znehodnocená.

Rámcová směrnice je nástroj, který v první řadě umožňuje zohlednit rozdíly mezi půdami v jednotlivých členských státech EU, a tak zaručí pružnost při zavádění. Jeho cíle jsou už dosahovány, i když v různé míře, na základě právních předpisů jednotlivých členských států. Na druhé straně směrnice nabízí skvělou příležitost těm zemím, které doposud nemají žádnou úpravu ochrany půdy.

V tomto ohledu se rozhodnutí zavést vymezení kontaminované půdy jeví významné, stejně jako závazek zemí EU vytvořit vnitrostátní seznamy takových lokalit, které by se staly veřejnými zdroji informací a byly by aktualizovány každých pět let. Navíc ustanovení, týkající se závazku vypracovat strategii obnovy, která bude obsahovat cíle pro nápravná opatření, mechanismus financování a identifikaci prioritních oblastí vyžadujících ochranu před erozí, zasolováním a okyselováním, po sedmi letech od zavedení směrnice, jsou velmi povzbuzující.

Děkuji vám za pozornost.

Robert Goebbels (PSE), písemně. - (FR) Geologické a klimatické podmínky v Evropské unii se v jednotlivých zemích výrazně liší, a často dokonce i v rámci jedné země. Je tu asi tak 300 různých druhů půdy. Navzdory tomu se Evropská komise chystá kontrolovat využívání půdy stejně v celé Evropě a Výbor pro životní prostředí chce vlastně ještě více kontroly. Zastávám subsidiaritu a jsem proti nadměrné regulaci. To je důvod, proč jsem hlasoval proti této nestravitelné a zbytečné zprávě.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. - (SV) Rámcová směrnice o ochraně půdy není potřebná. Stav půdy v členských státech se liší. Problémové oblasti zahrnuté do směrnice jsou národní povahy, a proto jsou nejlépe spravovány na vnitrostátní úrovni. Ochrana půdy, která potřebná je, se už řídí stávajícími vnitrostátními právními předpisy a právní úpravou EU.

Tento návrh povede pouze k zvýšené byrokracii a složitějším pravidlům pro zúčastněné strany. Podrobná ustanovení a pobídky jsou typické nápady EU, které vedou ke zvýšeným nákladům a vyvolávají podráždění vůči aparátu EU. Někteří z nás ve Švédsku pochybují o slučitelnosti směrnice s úsilím EU na zjednodušování pravidel a chtějí, aby švédský parlament přezkoumal návrh v souladu se zásadou subsidiarity.

Rozhodli jsme se proto z principu odmítnout tento návrh jako celek.

Marian Harkin (ALDE), písemně. - Pozměňovací návrh č. 112: Odmítám návrh Komise, neboť rámcová směrnice o půdě by znamenala jen více byrokracie a zdvojení úprav bez jakýchkoli dalších vylepšení v oblasti ochrany půdy. Široká škála opatření existuje v rámci reformy SPP a také reformy právní úpravy v oblasti životního prostředí, a tato opatření ochraně půdy prospějí.

Christa Klauß (PPE-DE), písemně. - (DE) Půda je životně důležitý majetek. Jako neobnovitelný zdroj má prvořadý význam pro zachování biologické rozmanitosti, jako zdroj surovin a také jako úložné a filtrační médium pro živiny a vodu. Půda však není ničím, co by překračovalo hranice, a nemůže být ani přesunuta

Evropskou unií. Chránit naši půdu je v nejlepším zájmu těch, kteří pozemky vlastní, a proto to spadá mezi povinnosti členských států. Toto uplatnění zásady subsidiarity musí zůstat netknuto.

Není žádný důvod ignorovat všechna stávající evropská zákonná ustanovení a dosavadní obětavost zemědělců, a proč by se měla přijímat nová ustanovení, která budou platit souběžně s evropskými směrnicemi, vnitrostátními předpisy a pravidly křížového souladu s přímým či nepřímým dopadem na ochranu půdy. Mezi četnými směrnicemi a úpravami ve vztahu k půdě, které uzákonila EU, jsou i nástroje jako směrnice o dusičnanech, rámcová směrnice o vodě, směrnice o obchodování s povolenkami na emise a směrnice o přípravcích na ochranu rostlin.

Byrokratické závazky, které by zasáhly členské státy a zemědělce, jsou v zásadním rozporu se společným úsilím o omezení byrokracie. Navíc předběžná opatření, která návrh směrnice předpokládá, se dotýkají všech hledisek práva v oblasti zemědělství. Považuji evropskou směrnici o půdě za zbytečnou a nijak prospěšnou a hlasovala jsem proti tomuto návrhu.

Astrid Lulling (PPE-DE), písemně. - (DE) Zdravá půda je základem lidského zdraví a bohatství. Musí být chráněna. Nemůžeme se spokojit se současným stavem půd ve všech částech EU.

Avšak chtít regulovat tento problém paternalisticky a byrokraticky na evropské úrovni je krok, který zachází příliš daleko.

Půda, která je už chráněna směrnicí o integrované prevenci a omezování znečištění (směrnicí IPPC) a směrnicí o stanovištích, nemigruje, jak všichni víme, z jedné země do druhé, i když totéž se nedá říci o vodě, která je potenciální příčinou znečištění půdy. To však už pokrývá rámcová směrnice o vodě a směrnice o spodní vodě. Pokud k tomu nyní přidáme směrnici o ochraně půdy, výsledkem bude zdvojená právní úprava a nákladná byrokracie, což nechce nikdo.

Otevřená koordinace a výměna osvědčených postupů by byl lepší přístup. Přijmout rámcovou směrnici o ochraně půdy by bylo jako zapřahat vůz před koně. Je nemyšlitelné, aby země, které už mají ukázkovou právní úpravu na ochranu půdy, musely investovat množství času a peněz do opětovného přezkoumávání možných rizikových oblastí na celém svém území.

Pokusila jsem se v tomto hlasování omezit škody, ale obávám se, že jsem neuspěla. Nemohla jsem tedy hlasovat ve prospěch této zprávy. Chtěla bych mít jistotu, že se ještě mohu našim zemědělcům podívat do očí.

David Martin (PSE), písemně. - Spolu se svými labouristickými kolegy poslanci Evropského parlamentu jsem hlasoval proti této navrhované směrnici. I když jsme včera podpořili všeobecnou tematickou strategii na ochranu půdy, směrnice o ochraně půdy toho v této podobě příliš mnoho předepisuje. Nebere v úvahu ani stávající a dobře fungující právní úpravu, kterou už mají členské státy.

Mairead McGuinness (PPE-DE), písemně. - Navzdory mému deklarovanému odporu vůči návrhu směrnice o ochraně půdy jsem v závěrečném hlasování hlasovala pro tuto zprávu.

Už jsem dala najevo svůj odpor vůči takové směrnici ve vztahu k tematické strategii. Nevěřím tomu, že jsou potřebné další právní předpisy týkající se ochrany půdy. Máme už celou řadu zákonných nástrojů na zajištění ochrany půdy, a pokud nejsou tyto části právní úpravy plně zavedeny a jejich účinky plně analyzovány, nevěřím, že další právní úprava v této oblasti je potřebná, či žádoucí.

Avšak pozměňovacím návrhem se zpravodajce částečně daří snížit míru, v níž se tento nový návrh a existující právní úprava překrývají, a to je třeba uvítat.

Erik Meijer (GUE/NGL), písemně. - (NL) Ochrana půdy je nanejvýš potřebná v zájmu předcházení ničení přírodních půdních systémů, erozi, zamořování a vysoušení. Bez opatření tohoto druhu nebude možné pěstovat rostliny v hustě osídlených oblastech s intenzivním využíváním půdy. Na mnoha místech Evropy vidím pustiny, které ztratily všechnu hodnotu pro přírodu a lidské využití.

Včera jsem spolu s většinou tohoto Parlamentu hlasoval pro Prodiho zprávu, která jasně vyjadřuje potřebu aktivních opatření na ochranu našich půd.

Dnes se zabýváme tím, jaká by tato opatření měla být. Jsem pro to, abychom vyzvali členské státy, které zatím nepřijaly potřebná opatření samy od sebe, aby tuto mezeru nyní zaplnily. Jejich neschopnost jednat má vliv nejen na ně, ale i na sousední státy, například tím, že se vytváří zvětralina, která ucpává řeky a způsobuje záplavy.

Ale pravidla EU nesmí v žádném případě znamenat, že by členské státy, které už tyto záležitosti řádně regulují, měly čelit větší byrokracii nebo překážkám při jejich účinném řešení. Podporuji pozměňovací návrhy, podle nichž státy se stejnými či vyššími standardy mají mít možnost si je nadále ponechat. Ale je nezodpovědné odmítat, oddalovat či omezovat balíček na ochranu půdy způsobem, který navrhuje největší skupina v Parlamentu.

Robert Navarro (PSE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem za zprávu Gutiérrez-Cortinesové, protože navrhuje pozitivní kroky vpřed směrem k ochraně a trvale udržitelnému využívání půdy – neobnovitelného zdroje, který je bezpodmínečně třeba zachovat, a jehož kvalita má zásadní význam, pokud máme zachovat dostatečnou úroveň výroby potravin a přístupu k čisté vodě. Evropský parlament vyslovil žádost o jasnější identifikaci kontaminovaných míst, kde nebezpečné látky, přítomné v důsledku lidské činnosti, představují významné riziko pro zdraví a životní prostředí. Budou sestaveny vnitrostátní či regionální seznamy takových míst a budou zpřístupněny pro veřejnost. Každý členský stát bude muset připravit strategie obnovy, aby mohl být snížen počet zamořených míst, a s cílem uchovat čistou půdu budou podporovány udržitelné zemědělské politiky, které zohledňují vnitrostátní půdní charakteristiky. Přijetím této zprávy Evropský parlament podtrhuje potřebu ochrany zdrojů na planetě a jejich rozumnější využívání.

James Nicholson (PPE-DE), písemně. - To je opět další příklad přístupu „jedna velikost pro všechny“, díky kterému má Evropská unie v členských státech špatné jméno. Jak můžeme očekávat, že pokryjeme všechny z více než tři sta typů půdy v Evropské unii pomocí jediné směrnice? Jistě je to vynikající příklad oblasti, ve které bychom měli členské státy nechat, aby si určovaly své vlastní právní předpisy na základě svých typů půd.

Je velkým zklamáním, že Evropská komise se vši odborností, kterou disponuje, vypracovala legislativní návrh, kterému se nedaří zohlednit jednoduchá vědecká fakta. Pokud Spojené království trpí povodněmi a Řecko trpí vedry v průběhu jednoho léta, je zjevné, že vliv těchto povětrnostních podmínek na půdu v těchto členských státech bude celkem odlišný. Jediným skutečným výsledkem tohoto návrhu bude to, že omezí odvětví zemědělství ještě větší byrokracií a zatíží ho ještě vyššími výdaji. Je frustrující, že zemědělci znovu doplatí na snahu o zbytečnou uniformitu.

Frédérique Ries (ALDE), písemně. – (FR) Vítám skutečnost, že Parlament přijal zprávu paní Cristiny Gutiérrez-Cortinesové, která vyzývá k zavedení jednotné, soudržné evropské politiky ochrany půdy.

Ochrana půdy se pro EU stala prioritou, protože půdy Evropy jsou stále častěji znehodnocovány. Na vině jsou činitelé jako prudká urbanizace, zvýšení počtu zamořených míst (na více jak 2 miliony při posledním sčítání) a v posledních 50 letech postupy intenzivního zemědělství, které využívá pesticidy a hnojiva založená na dusičnanech.

Z mého pohledu těch 225 poslanců Evropského parlamentu, kteří hlasovali pro odmítnutí této směrnice, bylo buď vedeno nacionalistickým fanatismem, nebo přinejmenším ztratilo kontakt se starostmi obyčejných lidí! Evropa může nabídnout skutečnou přidanou hodnotu ve věci ochrany půdy – oblasti, v níž má vlastní právní úpravu pouze devět členských států.

Dodala bych, že tato směrnice ponechává členským státům značnou svobodu, přičemž stanovuje dva přesné cíle, které mají být dosaženy v poměrně velkorysém lhůtě: do pěti let od provedení textu ve vnitrostátním právu musí sestavit seznam kontaminovaných míst a do sedmi let přijmout vnitrostátní strategie obnovy.

Myslím, že toto bezpochyby představuje projev úcty k zásadám pružnosti a subsidiarity!

Brian Simpson (PSE), písemně. - Obávám se, že budu hlasovat proti této zprávě, protože podle mého názoru není rámec pro ochranu půdy potřebný. Hlasoval jsem pro odmítnutí už na začátku, protože věřím, že tato otázka by se podle zásady subsidiarity měla ponechat členským státům.

Legislativní dokument, který máme před sebou, je nepřiměřený, málo flexibilní a pouze opakuje to, co už pokrývají jiné směrnice. Snaží se na jedné straně pokrýt desertifikaci a na druhé straně čištění půdy – skutečně široký záběr – ale nakonec je z něho zpráva, která nepokrývá dostatečně ani jedno a namísto toho vytváří problémy ohledně toho, jak bude zavedena.

V mém regionu, kde se místní orgány snaží recyklovat půdu, by tento návrh jejich úsilí tak zkomplikoval, že by to mohlo ohrozit pokračování této činnosti.

Říkám to s lítostí, ale myslím si, že toto je špatná, nepotřebná úprava, a budu hlasovat proti ní v naději, že tak ochráním zemědělce, zahradníky a místní orgány před byrokratickou noční můrou.

Gabriele Stauner (PPE-DE), písemně. - (DE) Odmítám rámcovou směrnici o ochraně půdy, protože představuje vážné porušení zásady subsidiarity, a proto je jako evropská právní úprava nepřijatelná. I kdyby ji Evropský parlament odhlasoval, budu ve svém boji pokračovat na úrovni spolkové vlády s cílem dosáhnout, aby Spolková republika Německo tuto směrnici napadla u Evropského soudního dvora.

Jacques Toubon (PPE-DE), písemně. - (FR) V souladu s hlasováním ve Výboru pro právní záležitosti věřím, že Komise zde překročila svou úlohu a že Evropská unie nepotřebuje vydávat nové pokyny členským státům. Je to odpovědnost členských států. Snahu vydávat stejné předpisy pro země se zcela rozmanitými právními tradicemi a situací v oblasti životního prostředí považuji za umělý pokus. Komise by proto měla svůj návrh přehodnotit a označit konkrétně situace, kdy jsou evropské právní předpisy potřebné.

Thomas Ulmer (PPE-DE), písemně. - (DE) Odmítám rámcovou směrnici o ochraně půdy, protože je to vážné narušení zásady subsidiarity, a proto je jako evropská právní úprava nepřijatelná. I kdyby ji Evropský parlament odhlasoval, budu ve svém boji pokračovat na úrovni spolkové vlády s cílem dosáhnout, aby Spolková republika Německo tuto směrnici napadla u Evropského soudního dvora.

- Zpráva: Berès (A6-0425/2007)

Janusz Lewandowski (PPE-DE), písemně. - (PL) Vážený pane předsedající, ve zdůvodnění návrhu Komise pro Evropský parlament se říká, že jde o nový postup komitologie, který významně posiluje pravomoci Evropského parlamentu. Je to regulační postup kombinovaný s kontrolou. Podle názoru zpravodajky, který si zaslouží podporu, se nový postup bude vztahovat na záležitosti předpisů, které se týkají prospektů zveřejňovaných při veřejné nabídce cenných papírů, jako jsou opatření vztahující se k výjimkám z povinnosti zveřejnit prospekt, k formátu prospektu a také k rovnocennosti se třetími zeměmi.

To je podstata pozměňovacích návrhů předložených jménem Hospodářského a měnového výboru pro plenární hlasování. Předmětná zpráva rovněž dodává nový impulz myšlenky významného pokroku při harmonizaci předpisů pro evropské finanční a akciové trhy. Z velké části je to dáno neúspěšným procesem globalizace a částečně Akčním plánem pro finanční služby z roku 1999.

Současně to potvrzuje rozumnou volbu, kterou na začátku 90. let 20. století udělaly země jako Polsko, kde byla rekonstrukce kapitálových trhů založená na evropských standardech, což nyní zjednodušuje harmonizaci nařízení v rámci Evropské unie.

- Zpráva: Cashman (A6-0289/2007)

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. - (PT) V roce 2006 bylo po letech jednání mezi Radou, Komisí a Evropským parlamentem konečně přijato rozhodnutí, kterým se měnilo předchozí rozhodnutí z roku 1999, kterým se určují pravidla pro uplatňování prováděcích pravomocí přenesených na Komisi.

Byl tak zaveden regulační postup s přezkumem. Ten musí být uplatňován při přijímání opatření všeobecného rozsahu, jejichž cílem je změnit (odstranit či doplnit) jiné než podstatné prvky některého základního nástroje přijatého v souladu s článkem 251 Smlouvy, jinými slovy podle postupu spolurozhodování.

Toto je tedy nový postup komitologie, který musí být přidán do seznamu sestaveného Komisí a obsahujícího 25 nástrojů, které už byly přijaty a musí být přijaty, včetně stávajícího nařízení o Schengenském hraničním kodexu.

Podporuji proto technické návrhy zpravodaje pana Cashmana, aby byla zohledněna zvláštnost Schengenského hraničního kodexu, neboť představuje rozvoj schengenského *acquis*.

Andreas Mölzer (NI), písemně. - (DE) Schengenské *acquis* je mimořádně citlivá oblast, v níž musíme být schopni reagovat na jakékoli nepředvídané události. Organizované gangy obchodníků s lidmi neustále hledají nové mezery v našem obranném systému, přes které by mohly zaplavit EU migranty. Z tohoto důvodu nesmí docházet k unáhlenému rozšiřování schengenského prostoru. Nejprve musí být přijaty kroky na zajištění toho, aby příslušné členské státy plně zvládly úlohu ochrany svých vnějších hranic. Jelikož toto je podle mého názoru krajně pochybné, hlasoval jsem proti Cashmanově zprávě.

- Zpráva: Hegyi (A6-0292/2007)

Hiltrud Breyer (Verts/ALE). - (DE) Vážený pane předsedající, hlasovala jsem pro Hegyiho zprávu, protože jsme opakovaně kritizovali demokratický deficit, který existuje ve vztahu ke geneticky modifikovaným organismům.

Víme, že Rada nebo Výbor stálých zástupců v podstatě nikdy nepřijaly jasné rozhodnutí pro či proti povolení GMO. Vždy to bylo víceméně totéž, Evropská komise vykonávala svou odpovědnost za řízení rizika v oblasti povolení GMO proti vůli obyvatel EU a v rozporu s výhradami mnoha členských států a odborníků. Nemůžeme dovolit, aby měla Evropská komise konečné slovo. Její rozhodnutí musí být předmětem kontroly Evropského parlamentu.

I když se zpráva pana Hegyiho ubírá správným směrem, když trvá na závazném právu Parlamentu spolurozhodovat o povolení GMO, odmítáme dohodnutý kompromis, protože ponechává nedemokratický postup komitologie beze změny. Možná je skutečně pouze jedno řešení, konkrétně právo spolurozhodování pro Evropský parlament ve všech záležitostech týkajících se udělování licencí na GMO. Proto se mi zdá dost politováníhodné, že jsme z tohoto hlasování nevytěžili co nejvíce a po dlouhých odkladech se nechopili této příležitosti vyvinout větší odpor proti pokračující existenci tohoto demokratického deficitu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. - (PT) Je pravda, že dlouhodobé důsledky GMO technologie stále neznáme. Vědecká stanoviska si protičeří a mnozí lidé se obávají možných nebezpečí a rizik. Proto musí být přijata bezpečnostní opatření a na využití GMO v zemědělství nelze trvat.

Směrnice 2001/18/ES týkající se uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí je platná. Tato směrnice pokrývá experimentální uvolnění GMO do životního prostředí, jinými slovy uvolnění GMO do životního prostředí z experimentálních důvodů (jako například při praktických testech), a umístování GMO na trh (výrobky obsahující či skládající se z GMO), například pro kultivaci, dovoz či zpracování pro průmyslové výrobky.

Věříme, že je důležité mít přinejmenším širší kontrolu nad GMO technologií aspoň ve vztahu k postupům, jak to nyní Evropský parlament zamýšlí, ale zdůrazňujeme potřebu uplatňovat opatrnost, ať už ve vztahu k zemědělství nebo zpracovaným potravinám.

Andreas Mölzer (ITS), písemně. - (DE) 70 % evropského obyvatelstva je proti genetickému inženýrství. V Rakousku mají lidé dokonce větší strach z pozůstatků ječů v potravinách než z teroristických útoků či ptací chřipky. Kromě podezření, že existuje spojení mezi geneticky modifikovanými organismy a zvýšeným výskytem zdravotních problémů, máme stále více důkazů, že používání genetického inženýrství způsobuje znehodnocení zemědělské půdy na pustinu a rovněž bude mít za následek závislost zemědělců na nadnárodních konglomerátech.

- Zpráva: Bradbourn (A6-0225/2007)

Philip Bradbourn (PPE-DE), písemně. - Konzervativci hlasovali ve prospěch této zprávy, ale vyjadřují politování nad přístupem, který si během parlamentního procesu zvolila Rada. V raných fázích přípravy zprávy vyvíjelo tehdejší předsednictví Rady na Parlament nepřiměřený nátlak. To považuji za nepřijatelné vzhledem k úloze Parlamentu jako kontrolního subjektu zákonodárního procesu.

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. - (PT) Tato směrnice je mimořádně důležitá vzhledem k rostoucím obavám z praní peněz a z jeho úlohy při financování mezinárodního zločinu a terorismu.

Proto je potřebný přístup na úrovni Společenství, který vytvoří jednotná pravidla, vyplní mezery v zákonech a najde rovnováhu mezi potřebou kontrolovat a požadavky na ochranu vnitřního trhu a na volný pohyb kapitálu.

Podporuji tuto iniciativu, která se snaží modernizovat směrnici 2005/60/ES o praní peněz, a to hlavně pokud jde o všechna prováděcí opatření uvedená v článku 41 této směrnice.

To je tedy další příklad modernizace platné právní úpravy v souladu s novým regulativním postupem s kontrolou při komitologickém rozhodování.

Umožní to Evropskému parlamentu větší kontrolu nad prováděcími pravomocemi přenesenými na Komisi.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. - (SV) Rozhodli jsme se hlasovat pro návrh jako celek. Je důležité, aby byly zaváděny a dodržovány mezinárodní standardy s cílem chránit finanční systém proti zločinu a praní špinavých peněz obecně, přičemž vlastní opatření členských států nesmí být neslučitelná s pravidly jednotného trhu. Považuji však za ohavné, že se častým používáním pojmu terorismu snaží EU rozšířit svou moc na úkor členských států. Peníze pro terorismus tvoří nepatrnou část praní peněz. Velké sumy peněz putují do jiných druhů dobře organizovaného zločinu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. - (PT) Předložený návrh mění ustanovení směrnice 2005/60/ES o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu, která stanovila časové omezení prováděcích pravomocí svěřených v této oblasti Komisi.

V souladu s nedávným rozhodnutím o výkonu pravomocí Komise bylo toto omezení odstraněno, ale Evropský parlament si ponechává právo kontrolovat zavádění zákonů přijatých postupem spolurozhodování. Proto je nyní jasné, že veškeré pozměňovací návrhy k této směrnici musí být předloženy ke zvážení jak Evropskému parlamentu, tak Radě.

To by však nemělo znamenat, že budou vnitrostátní parlamenty vyloučeny ze zákonodárného postupu nebo že se jejich úloha omezí pouze na provádění směrnic přijatých v této oblasti na úrovni Společenství do vnitrostátního práva. A kromě toho, „reformní“ smlouva se postupně pokouší převést oblasti soudnictví a vnitřních záležitostí do budoucí společné politiky, což pochopitelně odmítáme.

Závěrem musíme poukázat na nesoudržnost Evropské unie, která podporuje úplnou volnost pohybu kapitálu a daňové ráje a současně vede boj proti praní špinavých peněz.

Jeffrey Titford (IND/DEM), písemně - Zdůvodnění tohoto právního předpisu je ochrana finančního systému EU před praním špinavých peněz a financováním terorismu. Strana za nezávislost Spojeného království (UKIP) vždy usilovala o mezinárodní spolupráci v těchto záležitostech, avšak EU nemá žádné sjednané kompetence v oblasti obrany. Navíc Komise EU, která třináct let nebyla schopná nechat schválit vlastní finanční výkazy, nemůže být považována za organizaci s jakoukoli odborností v oblasti financí nebo za orgán způsobilý předkládat právní úpravu pro kontrolu finančního systému.

- Zpráva: Cavada (A6-0417/2007)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh a Inger Segelström (PSE), písemně. - (SV) My, švédští sociální demokraté, jsme hlasovali pro tuto zprávu, protože se domníváme, že je třeba zlepšit naše poznatky o BZP, což je syntetická droga, a podřídit tuto látku kontrolním opatřením a trestním sankcím. Hlasovali jsme však proti všem návrhům, které zamýšlely bránit zavádění rozhodnutí o kontrolních opatřeních a trestních sankcích, protože to odporuje zásadě předběžné opatrnosti.

- Usnesení: Mezinárodní účetní standardy (B6-0437/2007)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. - (PT) Od roku 2005 se od společností za jistých okolností vyžaduje vypracování konsolidovaných účetních závěrek v souladu s mezinárodními účetními standardy. Tyto standardy byly vyvinuty londýnskou soukromou organizací (Nadací Výboru pro mezinárodní účetní standardy/Radou pro mezinárodní účetní standardy) a následně začleněny do právní úpravy Společenství prostřednictvím nařízení.

Toto usnesení navzdory určitým výhradám přijímá návrh Komise (kterým se mění uvedené nařízení) schválit standard (IFRS 8), který začleňuje americký standard (SFAS 131) do práva EU.

Tento návrh je přijat, jak konstatuje usnesení, i když posouzení vlivu vypracované Komisí dostatečně nezohlednilo zájmy uživatelů stejně jako malých a středních podniků působících v různých evropských zemích a podniků působících jen lokálně.

Proto nemůžeme toto usnesení podpořit.

- Společné usnesení: Summit EU – Rusko (RC-B6-0434/2007)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). - Vážený pane předsedající, požádala jsem o vysvětlení hlasování o usnesení Summitu EU – Rusko. Lituji, že některé důležité body byly z nějakého zvláštního důvodu obětovány, abychom měli kratší usnesení místo usnesení sice delšího, ale pokrývajícího důležité otázky.

Myslím si, že je velmi důležité apelovat na Komisi a Radu, aby realizovala společné iniciativy s ruskou vládou s cílem posílit bezpečnost a stabilitu ve společném sousedství, především prostřednictvím intenzivnějšího dialogu o Ukrajině a Bělorusku, a společné snahy o konečné vyřešení zmrazených konfliktů v Náhorním Karabachu stejně jako Moldavsku a Gruzii, a to cestou zaručení úplné územní integrity těchto států a v případě Podněsterska i stažení zbývajících ruských jednotek, které by v případě potřeby měly být nahrazeny mezinárodními pozorovatelskými misemi.

Jana Hybášková (PPE-DE). - (CS) Hlasovala jsem jasně proti tomuto usnesení k summitu EU-Rusko. Ruský režim KGB potřebuje legitimitu. Odmítám být loutkou a stydím se za všechny, kteří z neznalosti, zbabělosti a hlavně malých ekonomických výhod tuto loutku Rusku dělají. Rusko není partnerem Evropy. Zcela odmítám názor, že Rusko je naším partnerem ve věci samostatnosti Kosova. Proč mu tento dům dává takovou váhu? Rusko pokračuje ve vyhazování čečenských těl z helikoptér nad Čečnou, vězní tisíce odpůrců režimu, pokračuje v ilegálních soudech s politiky Jiného Ruska, pokračuje v ilegálním věznění Chodorkovského. Kdo a kdy vyšetří smrt Anny Politkovské? Kdy přestane Rusko vyhrožovat bojovníkům za lidská práva? Jak to, že nejsme pozváni jako pozorovatelé na ruské parlamentní volby? Proč nás, partnery, Putin nechce? Snesou nás v Maroku i Palestině.

Tento dům považuje za partnera někoho, kdo porušuje základní princip solidarity, pomoc Polsku ve věci svobodného vývozu, rovných podmínek exportu. Rusko nás drží jako rukojmí. Jsme sami proti sobě, nepodporujeme-li demokratické stabilní Rusko a namísto toho podporujeme režim tajných služeb. A naposledy, naše země má právo svobodně přispívat k bezpečnosti Evropy, bránit ji proti možnému útoku iránských sil. Jak můžeme apelovat na Ameriku, aby svoji politikou neohrožovala mír v Evropě, zatímco dovolíme Rusům jejich více než zjevnou podporu iránského režimu? Tato rezoluce je ukázkou podlosti a slabosti. Ta, jak my z Čech víme, se vůči Rusku opravdu nevyplácí. Již z úcty k odkazu českých politických vězňů, všech kdo se stavěli proti okupaci, rezoluci tvrdě odmítám.

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). - Vážený pane předsedající, po hlasování pro návrh usnesení o summitu EU – Rusko stále lituji, že můj pozměňovací návrh na nové odůvodnění byl zpravodajem odmítnut. Proto ho nyní cituji: „vzhledem k tomu, že Ruská federace nesplnila žádné ze závazků, které učinila při svém přijetí do Rady Evropy v roce 1996, a že před dvěma lety otevřeně vypověděla už podepsanou novou pohraniční dohodu s členským státem EU Estonskem, díky čemuž zůstává tento úsek hranice mezi EU a Ruskem neupraven dodnes; vzhledem k tomu, že platná právní úprava Ruské federace stále obsahuje agresivní stanoviska, jako např. o společenských privilegiích jejich vojáků v případě ztrát na životě či zranění během ozbrojených operací v baltických státech, nebo ten o postupu přijetí cizích států nebo jejich částí do Ruské federace“. Jsem přesvědčen, že tyto postoje budou tímto Parlamentem později znovu zváženy.

Glyn Ford (PSE), písemně. - Podpořil jsem toto usnesení s jistým zdráháním. Rusko a jeho vůdce Vladimír Putin se nedávno ukázali jako problematictí ve více oblastech, především v energetice.

Avšak jednou věcí, ke které mám jisté sympatie, je jejich reakce na vysoce sporný plán Spojených států amerických rozmístit v EU svůj systém protiraketové obrany, který má údajně sloužit na obranu proti těžší uvěřitelné hrozbě iránských mezikontinentálních balistických střel s jadernými hlavicemi, ale který sám představuje ohrožení ruské obrany.

Proto lituji, že pozměňovací návrh č. 3 skupiny zelených, pro který jsem hlasoval, byl odmítnut poměrem 362 hlasů k 242.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. - (PT) O tomto usnesení o summitu EU – Rusko by se dalo říci velmi mnoho, a proto zmiňme jen některé příklady, které se týkají jeho cílů.

Na jedné straně například dodává hodnověrnosti iniciativám vlády USA a jejich odpovědnosti za podporu nového stupňování militarizace Evropy – za podpory členských států NATO, na to nesmíme zapomínat –, na druhé straně se tu vyjadřuje stanovisko, že „prohlášení ruských úřadů“ a „[...] nepřiměřené vyhrožování Ruska odstoupit od Smlouvy o konvenčních ozbrojených silách v Evropě (Smlouva CFE) vzbudily vážné obavy o zachování míru a stability na evropském kontinentu“.

Více či méně přímo zdůrazňuje určité zásadní aspekty, jako například to, že Rusko dovolilo společností z EU kupovat strategické podíly v ruských společnostech, důležitost zlepšování investičního prostředí v Rusku (k radosti hlavních finančních skupin z EU) a „rovný přístup k trhům, infrastruktuře a investicím“ na základě zásad „Smlouvy o energetické chartě“.

A v souladu s uvedenými příklady zachovává politický tlak na Ruskou federaci, a dokonce se snaží o podporu intervenčních nástrojů, přičemž přehlíží nepřijatelný stav nejzákladnějších práv ruský hovořících obyvatel členského státu EU, Lotyšska.

Richard Howitt (PSE), písemně. - Labouristická strana Evropského parlamentu podporuje toto usnesení a jeho záměr vybudovat strategickou spolupráci s Ruskem založenou na společných hodnotách, demokracii a respektování lidských práv. Podporuje zejména apely na pozitivní ruský příspěvek k hledání trvale udržitelného politického řešení v otázce Kosova.

Hlasovali jsme ve prospěch pozměňovacího návrhu č. 3, neboť existují obavy, o kterých by se mělo hovořit, ve vztahu k dalšímu zvyšování přítomnosti konvenčních a nekonvenčních zbraní na evropském kontinentu, a proto podporujeme pokračování bilaterálních rozhovorů mezi USA a Ruskem v této otázce.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), písemně. - (PL) Vážený pane předsedající, summit EU – Rusko v Mafře ilustruje změnu ve vztazích, která nastala v 90. letech 20. století se vznikem dohody o partnerství a spolupráci s platností do roku 2007. Tyto vztahy ovlivnily tři hlavní činitele.

Za prvé, rozšíření Evropské unie, které se stalo předělem konečného zrovnoprávnění celé skupiny zemí z ruské sféry vlivu, s čímž bývalé impérium není ochotno se smířit.

Za druhé, autoritativní povaha Putina prezidentství, která zatím odložila demokratizaci Ruska. I když v Rusku je tato vláda obecně přijímána a i když zajišťuje základní hospodářský pořádek, EU nemůže zůstat nečinná tvář v tvář případům porušování lidských práv, což vytváří další spornou oblast.

Za třetí, situace na energetických trzích, která umožňuje snadněji využívat Gazprom k politickým cílům a v jejímž důsledku jsou evropské země citlivější v otázce energetické bezpečnosti.

Vezmeme-li v úvahu uvedený kontext, usnesení navržené skupinou Evropské lidové strany a Evropských demokratů poskytuje vyváženou kombinaci kritiky Ruska a naděje na uklidnění diplomatické atmosféry posílenou zásadami odrážejícími náš systém hodnot. Hodné zvláštní pozornosti jsou body týkající se lidských práv a také požadavek překonání slepé uličky v otázce vývozu polských zemědělských výrobků na ruský trh, což je ukáзка potřebné solidarity mezi zeměmi Evropské unie ve vztazích s Moskvou.

David Martin (PSE), písemně. - Hlasoval jsem pro společné návrhy na usnesení plynoucí ze summitu EU – Rusko, kde Parlament mimo jiné vyzýval ruskou vládu, aby spolu s Evropskou unií vytvořila potřebné podmínky pro rychlé zahájení jednání o nové Dohodě o partnerství a spolupráci mezi EU a Ruskem. Mezi další oblasti, které byly pokryty, patřily probíhající proces přijetí Ruska do WTO, otázka lidských práv v Rusku, investiční prostředí a přetrvávající obavy o udržení Smlouvy o konvenčních ozbrojených silách v Evropě.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. - (PT) 18. výročí pádu berlínské zdi přišlo po summitu EU – Rusko, který se uskutečnil po diskusi o této zprávě, ale před hlasováním o ní. To, co byla před osmnácti lety východní Evropa, je dnes demokratickým prostorem s plně rozvinutým tržním hospodářstvím. Rusko má zatím daleko k demokracii i k tomu stát se spolehlivým partnerem. Příspěvek Ruska k řešení otázek energie, Kosova, Kavkazu, Střední Asie, Ukrajiny, Moldavska či k iránské jaderné otázce stále chybí.

Ve stejném týdnu byla na zasedání Evropské rady o zahraničních vztazích představena zpráva, která konstatovala, že pravidla ve vztazích mezi Ruskem a Evropskou unií vytvářejí Rusové a že Evropa prokázala nedostatek jednoty a strategie, přičemž v některých případech jakoby nebyla schopná překonat vzpomínku na sovětskou éru, v jiných zas byla příliš pragmatická. Zpráva následně správně konstatuje, že by strategie EU měla Rusko vyzvat, aby respektovalo zásady právního státu. I když Rusko není liberální demokracií, musí být předvídatelnou a spolehlivou demokracií a Evropa musí na tomto cíli trvat.

- Zpráva: Iturgaiz Angulo (A6-0392/2007)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh a Inger Segelström (PSE), písemně. - (SV) Považuji svobodu zveřejňovat informace za důležitou zásadu. Státní úředníci by měli být schopní bez rizika poskytnout informace, získat informace, aby mohli uplatnit svou svobodu projevu a svobodu zveřejňovat informace a měli by mít právo na anonymitu a zákaz vyšetřování, což znamená, že by úřady a další veřejné orgány nesměly vyšetřovat, kdo poskytl informace v souladu se svobodou zveřejňovat informace.

Proinsias De Rossa (PSE), písemně. - Důrazně nesouhlasím s Atkinsovým pozměňovacím návrhem (pozměňovací návrh č. 1 k bodu 15) ke zprávě Petičního výboru, kterou vypracoval Carlos José Iturgaiz Angulo.

Zvláštní zpráva Veřejného ochránce práv o Evropském úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) se týká obvinění vznesených úřadem proti novináři, který napsal článek o vyšetřování obvinění vznesených panem van Buitenenem.

Bez ohledu na to, zda jsou obvinění pana van Buitenena pravdivá či nikoli, měli bychom bránit právo novinářů informovat o záležitostech veřejného zájmu, včetně novinářů, kteří pracují pro noviny ne příliš nakloněné našim názorům.

Zvláštní zpráva Veřejného ochránce práv dospěla k závěru, že OLAF jednal nesprávně, když na novináře podal žalobu. Petiční výbor se dohodl, že si z vlastní iniciativy vyžádá zprávu o této záležitosti, aby mohl OLAF donutit k uznání, že pochybil. Budeme-li hlasovat pro pozměňovací návrh skupiny PPE-DE, bude to z naší strany selhání při obraně práv novinářů, kteří dělají svou práci, selhání v podpoře práce Petičního výboru a selhání v podpoře práce Veřejného ochránce práv.

6. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Jednání bylo přerušeno ve 13:10 hod. a pokračovalo v 15:00 hod.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: pan VIDAL-QUADRAS
místopředseda

7. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

8. Situace v Pákistánu (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem programu je rozprava o prohlášení Rady a Komise o situaci v Pákistánu.

Manuel Lobo Antunes, úřadující předseda Rady. - (PT) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, dámy a pánové, jak víme, Evropská unie pozorovala nedávné události v Pákistánu s velkým znepokojením, zejména ty, které vedly 3. listopadu k vyhlášení výjimečného stavu a následně k velkým občanským nepokojům a rozsáhlému zatýkání, mimo jiné i k zatčení předsedy Nejvyššího soudu, který je momentálně v domácím vězení.

Nepochybuje o tom, že toto je vážný krok zpět ve struktuře zásad právního státu a v demokratickém procesu v Pákistánu, a řekl bych, že boří jakékoli naděje na posílení legitimacy demokratických institucí v Pákistánu, které mohl mít pákistánský lid a mezinárodní Společenství obecně. Proto předsednictví vydalo 6. listopadu jménem Unie prohlášení, v němž vyjadřuje naše hluboké znepokojení ohledně vyhlášení výjimečného stavu a pozastavení platnosti ústavy a základních svobod.

4. listopadu, tedy dva dny předtím, vyjádřil vedoucí mise v Islámábádu a vysoký zástupce Javier Solana znepokojení nad vývojem událostí. Naše slova, slova EU, se tak přidala k mnoha dalším, která opakovala, že je důležité obnovit platnost ústavy, nastolit civilní pořádek, zaručit nezávislost soudnictví a svobodu sdělovacích prostředků, propustit všechny politické vězně, novináře a obhájce lidských práv a vytvořit podmínky potřebné pro konání voleb do zákonodárného sboru v plánovaném termínu, tedy v lednu 2008.

Nemáme žádné pochyby o tom, že stabilita a rozvoj všech národů může být zaručena jen v atmosféře úplné demokratické důvěryhodnosti. Jsme vážně znepokojeni zprávami o rozsáhlém zatýkání, bojkotu svobody informací, potlačování základní svobody občanů – svobody projevu – a útocích na soudce, právníky, novináře a aktivisty za lidská práva. Současně však důrazně vyzýváme všechny strany, aby zachovaly co největší zdrženlivost a spolupracovaly při hledání demokratického a mírového řešení současné krize, které dovolí rychlý návrat k běžnému stavu.

Evropská unie chápe výzvy, jimž Pákistán čelí s ohledem na svou bezpečnostní situaci, a také oběti a úsilí pákistánského lidu v boji proti extremismu a terorismu, je však pevně přesvědčena, že řešení těchto výzev nemůže zahrnovat přerušování demokratického procesu.

Nemůžeme se však nepřihlásit ke spojenci, se kterým jsme v tomto zápase proti extremismu a terorismu mohli vždy počítat. Musíme proto zajistit, že Pákistán zůstane angažovaný v boji proti této celosvětové hrozbě, v němž je mezinárodní spolupráce prvořadým nástrojem.

Na závěr, Unie doufá, že současná atmosféra nejistoty bude vyřešena pohotově a mírovou cestou, a vyzývá pana prezidenta Mušarafa, aby ctil svůj slib, odložil vojenskou uniformu a vzdal se postu šéfa armády.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. - Vážený pane předsedající, Pákistán je na programu tohoto plenárního zasedání po třetí v průběhu několika měsíců. To svědčí o velmi náročném přerodu, kterým v současnosti tato země prochází. Vyhlášení zákona o výjimečném stavu prezidentem Mušarafem 3. listopadu v jeho postavení šéfa armády vyslalo Evropě a okolnímu světu hluboce znepokojující signál a narušilo vývoj demokracie v Pákistánu.

Před nařízením výjimečného stavu jsme byli svědky jistých povzbudivých trendů, které vyvolávaly naději na více inkluzivnější politický proces a silnější demokratické instituce, což však bylo bohužel nyní zpochybněno, a my si klademe otázku, zda se dá tato situace ještě zvrátit, nebo zda už není příliš pozdě na obnovení důvěry a podmínek ještě před parlamentními volbami.

Pan prezident Mušaraf řekl ve svém projevu, který televize vysílala večer 3. listopadu, že pozastavuje platnost ústavy z důvodu hrozeb pro národ vyplývajících z viditelného nárůstu aktivit teroristů a počtu jejich útoků. Není pochyb o tom, že Pákistán momentálně čelí velmi vážné hrozbě náboženského extremismu a násilí, jak jasně ukázaly nedávné události v severozápadní pohraniční provincii a útok na kolonu paní Bhuttové v Karáčí 18. října. Nyní jsme však také svědky zatýkání tisíců právníků, novinářů, pracovníků politických stran a aktivistů za lidská práva, včetně tak významných osob, jako paní Asma Džahangirová, předsedkyně Komise pro lidská práva v Pákistánu, nebo pan Aitzaz Ahsan, předseda advokátní komory nejvyššího soudu.

Toto jsou lidé, kteří se zasazují za otevřený a tolerantní Pákistán. Nejsou to teroristé a není správné, aby byli zadržováni. Měli by být okamžitě propuštěni na svobodu. Za zvlášť závažná považují drastická opatření proti soudnictví Pákistánu. Zásady právního státu jsou jádrem každého demokratického procesu a funkční demokratický systém nelze udržovat bez nezávislého soudnictví.

Prohlášení předsednictví jménem EU, právě zmíněné i z úst našeho pana předsedy, je proto velmi jasné a je nadále i naším stanoviskem. Minulou neděli pan prezident Mušaraf na tiskové konferenci oznámil, že doufá, že se v Pákistánu do 9. ledna 2008 uskuteční parlamentní volby. To by byl krok správným směrem, ale mnoho problémů zůstává. Kdy můžeme očekávat konec výjimečného stavu? Jak můžeme mít svobodné a spravedlivé volby, jestliže jsou tiskoviny a elektronická média cenzurovány, další občanská práva a svobody pozastaveny a nezávislost soudnictví podkopána? Jak budou strany moci vést kampaně, pokud svoboda shromažďování je omezena a straničtí vůdci jako Bénazír Bhuttová jsou drženi v domácím vězení? Tyto otázky nejsou v této fázi vůbec jasné.

V zájmu ukončení této nejistoty má zásadní význam, aby bylo co nejdříve oznámeno datum voleb spolu s jasným časovým rámcem pro ukončení výjimečného stavu. Aby měly tyto volby vůbec nějakou šanci být demokratické a transparentní, bude nezbytné odvolat všechna omezení politických práv a základních svobod. A za daných okolností se zdá, že nebude možné k volbám vyslat pozorovatelskou misi. Některé minimální podmínky, které stanovuje sdělení Komise o volební pomoci a pozorovatelích EU pro demokratický průběh voleb, nejsou splněny.

I kdyby však byl přesto výjimečný stav odvolán přece jen včas a podmínky by se výrazně zlepšily dostatečně brzy, mohla bych ještě situaci přehodnotit. V každém případě jsem provedla potřebné přípravy k případnému vyslání volební pozorovatelské mise EU do Pákistánu pro případ, že by se podmínky rychle a citelně změnilly k lepšímu. Jak ale říkám, velmi se obávám, že to není příliš pravděpodobné.

Zazněly výzvy na zastavení či přehodnocení naší pomoci Pákistánu a některé členské státy EU už v tomto směru podnikly jistá opatření nebo je zvažují. Ráda bych vám připomenula, že podpora Evropské komise Pákistánu se soustřeďuje na klíčové problémy jako snižování chudoby a na vzdělání, a to i v Severozápadní pohraniční provincii a Balúčistánu, které jsou nejvíce znevýhodněnými provinciemi v Pákistánu.

Proto si myslím, že budeme muset zvážit, jak nejlépe postupovat, ale vzhledem k povaze této pomoci se domnívám, že se nad tím budeme muset zamyslet velmi důkladně.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, *jménem skupiny PPE-DE*. – (ES) Vážený pane předsedající, pravda je taková, že situace je velmi znepokojivá: pozastavení platnosti ústavních záruk, výjimečný stav, zadržování mnoha příslušníků občanské společnosti, včetně právníků, jako je pan Ahsan, který je předsedou advokátní komory nejvyššího soudu, a oponentů – vůdkyně opozice paní Bhuttová je v domácím vězení. Co bychom měli v této situaci udělat?

Dozvěděli jsme se, že náměstek ministerstva zahraničních záležitostí USA pan Negroponte hodlá vbrzku navštívit Pákistán a že jeden z členských států, Spojené království, se přidal k výzvě pro prezidenta od Organizace spojených národů, aby se do deseti dní vzdal velení v armádě a odvolal výjimečný stav.

Co můžeme my jako Evropská unie udělat? Věřím, že v první řadě musíme jednat nanejvýš opatrně. Věřím, že představitel současného předsednictví velmi správně poznamenal, že Pákistán je životně důležitým partnerem v boji proti terorismu a také zemí s jadernými zbraněmi.

Proto věřím, že Evropská unie musí na jedné straně požádat vládu, aby obnovila v nejvyšší možné míře – protože nesmíme zapomínat na skutečnost, že terorismus je v Pákistánu klíčovým faktorem – aby do jisté

míry obnovila pořádek, stabilitu a ústavní práva a svobody a aby propustila ty, kteří byli nezákonně zadrženi. Dále bych vás rád požádal, paní komisařko, abyste zmobilizovala své značné zdroje a úsilí o zajištění, aby se mohly konat svobodné a spravedlivé volby, a aby Evropská unie – na základě záruk, o kterých jste ve své řeči hovořila – byla při tom a při celém tomto procesu v Pákistánu, který je tak důležitý pro stabilitu regionu a pro všechny vztahy mezi regionem a Evropskou unií, přítomna.

Proto, paní komisařko, vkládáme velkou důvěru do vašich schopností, do vašich diplomatických kroků a do vaší snahy a doufáme, že výsledek bude úspěšný a umožní přítomnost Evropské unie při volebním procesu.

Robert Evans, jménem skupiny PSE – Vážený pane předsedající, rád bych poděkoval Radě a Komisi, a především Radě za její rozhodné prohlášení z 8. listopadu.

Nemyslím si, že by kdokoli mohl pochybovat o tom, že situace v Pákistánu je velmi vážná a velmi proměnlivá. Je jistě složité uchovat si přehled o všem, co se dělo a k čemu došlo jen v průběhu posledních asi deseti dnů od vyhlášení výjimečného stavu. Několik poslanců se setkalo před několika měsíci v Bruselu a později v Islámábádu s panem generálem Mušarafem a dostalo se jim několika ujištění. Pevně trval na tom, že bude postupovat podle ústavy a že proběhnou svobodné a spravedlivé volby. Vítám jeho sdělení, že volby mohou proběhnout do 9. ledna, ale mám stejné obavy jako paní komisařka a kladu si otázku: v souvislosti s nedávnými událostmi a stávajícími výjimečnými opatřeními – pozastavení vysílání určitých televizních stanic a platnosti dalších lidských práv – jsou svobodné a spravedlivé volby za necelých osm týdnů možné?

Když se obracím na paní komisařku, rád bych také obrátil její pozornost zejména na náš bod 14 tohoto usnesení, kde vyzýváme Komisi, aby zvážila rozšíření podpory vzdělání, snižování chudoby, zdravotní péče a humanitární pomoci pro Pákistán, ale aby za těchto okolností prostředky směřovala raději prostřednictvím sekulárních nevládních organizací než přímo přes vládu.

Nemáme žádný problém s pákistánským lidem. Uvědomujeme si, že Pákistán je klíčový spojenec západu, jak řekl pan Salafranca Sánchez-Neyra. Uvědomujeme si klíčovou úlohu, kterou sehrál v mnoha, mnoha oblastech, a že se rovněž stal obětí terorismu. Ale nemyslím si, milí kolegové, že to znamená, že bychom nyní měli stát bokem a ignorovat, co se momentálně děje. Moje skupina chtěla přijmout bod o případných sankcích, který by vyzýval Radu...

(předsedající požádal řečníka, aby mluvil pomaleji)

Myslel jsem, že hovořím dostatečně zřetelně, aby to mohli zvládnout bez problémů, ale samozřejmě zpomalím.

Vyzývám rovněž Radu, aby zvážila cílené sankce, které by už socialistická skupina chtěla prosadit, ale nedostali jsme pro ně žádnou podporu: např. zákazy cestování, zmrazování kont. Doufáme však, že toto vše nebude nutné, a doufáme, že se Pákistán ještě vrátí z okraje propasti, že výjimečný stav bude odvolán a že pan generál Mušaraf odstoupí z postu velitele armády. Vážený pane předsedající, přijměte mou omluvu za to, že jsem mluvil příliš rychle.

Sajjad Karim, jménem skupiny ALDE. – Vážený pane předsedající, Pákistán je pro Evropskou unii životně důležitým spojencem. Dnes zjišťujeme, že se Pákistán ocitl na křižovatce. Věřím však, že chce s námi spolupracovat a že navážeme na nedávné spojení s Pákistánem, které podle mého úsudku pokračuje velmi úspěšně.

Nesmíme však zapomínat na historický kontext, ve kterém se dnes nacházíme. Známe Pákistán poměrně dobře a zdaleka největší otázkou a problémem, kterému dnes Pákistán vnitřně čelí, je teroristická hrozba přicházející přes hranice s Afghánistánem. Afghánistán je společný světový problém. My na západě jsme se k Afghánistánu před nějakým časem obrátili zády. Je důležité, abychom se dnes neobrátili zády k Pákistánu.

Pákistán byl v první linii této bitvy a někdy za mezinárodní Společenství nesl velmi těžké břemeno, těžké břemeno někdy nesené na slabých bedrech – pákistánský lid vstřebal tolik násilí a krveprolití, které by se jinak šířilo do jiných částí světa. Řešením není izolovat liberály a liberální hodnoty a sebrat tyto liberální hodnoty pákistánskému lidu.

Dnes vidím, že Komise znovu vyzvala k propuštění zadržovaných vězňů, a tuto výzvu podporuji. Patří mezi ně lidé, jako je předseda Nejvyššího soudu pan Aitzaz Ahsan, který je předním pákistánským právníkem. Prezident Pákistánu musí – a to musí být náš hlavní cíl – okamžitě ukončit výjimečný stav. Musí znovu nastolit ústavu. Musí obnovit nejvyšší soud a pokračovat v přípravách svobodných a spravedlivých voleb.

Pan prezident Mušaraf by si měl uvědomit, že jsme se k Pákistánu neobrátili zády. Zůstáváme po jeho boku. Nyní je na něm, aby se stáhl ze své současné pozice, aby uznal naše ústřední hodnoty a učinil z nich společné hodnoty. Určitým zvláštním způsobem má dokonce i nyní, v této zoufalé situaci, jedinečnou možnost odevzdat moc pákistánskému lidu, který je jejím skutečným držitelem.

Eoin Ryan, *jménem skupiny UEN* – Vážený pane předsedající, i já si uvědomuji důležitost Pákistánu pro nás pro všechny v boji proti terorismu i to, že byl v tomto boji spojencem nás všech. Neuvěřím však ani na okamžik, že to za jakýchkoli okolností ospravedlňuje, co se v Pákistánu za poslední týdný stalo.

Žádná odchylka od všeobecného demokratického procesu nemůže být řešením pro politické problémy v rámci Pákistánu. Jedna z věcí, která mě na tom skutečně znepokojuje, je důvod, proč to udělal: protože se obával, že nedostane od Nejvyššího soudu rozhodnutí, které očekával nebo chtěl. V jistém smyslu je to dost triviální záležitost a zdá se, že zašel do krajnosti ve svém chování vůči lidem v Pákistánu, vůči soudnictví v Pákistánu, a způsob, jakým to udělal, je mimořádně nebezpečný.

Vítám skutečnost, že se zavázal uspořádat volby, ale mezinárodní Společenství mu nesmí dovolit, aby na svůj závazek zapomněl. Výjimečný stav v Pákistánu musí být okamžitě odvolán a pákistánská vláda musí respektovat ústavou vymezené hranice. Rozpuštění Nejvyššího soudu nesmírně poškodilo rozdělení státní moci v rámci Pákistánu. Generál dal velmi, velmi špatný příklad. Jednoznačně odsuzuji masové zatýkání politických oponentů generála, včetně 3 000 mírumilovných demonstrantů a aktivistů za občanská a lidská práva.

Evropský parlament musí dnes vyslat generálovi Mušarafovi velmi zřetelný signál, že jeho nedávné kroky porušují všechny uznávané mezinárodní dohody a že posouvá Pákistán velmi negativním a velmi nebezpečným směrem.

Jean Lambert, *jménem skupiny Verts/ALE* – Vážený pane předsedající, stejně jako mnoho dalších si myslím, že jsme tu s hlubokým pocitem lítosti a jistým hněvem nad tím, že opět musíme diskutovat o situaci v Pákistánu. Souhlasím prakticky se vším, co tu dnes po obědě zaznělo. Jsme ve vážné situaci, v neposlední řadě proto, že jde o stát s jadernými zbraněmi a z představy zhrouteného státu s jadernými zbraněmi bychom měli být všichni velmi nervózní.

Mají pravdu ti, kdo říkají, že moc ustoupit od kraje propasti má v první řadě pan prezident Mušaraf a jeho zastánci. Myšlenka, že je tu výjimečný stav, ale volby by měly proběhnout bez narušení, neobstojí. Určitě není možné mluvit o nenarušených volbách, pokud jsou vůdcové jiných politických stran zadržováni doma či ve vězení. Pokud není svoboda tisku, pokud si lidé dokonce nemohou obstarat satelity, protože jejich dovoz byl nyní zakázán, potom neexistují podmínky pro svobodné a čestné volby.

Je jasné, že chceme propuštění všech politických vězňů, svobodu tisku a svobodné fungování soudnictví, protože pokud budou zavřeni všichni, kdo prohlásili věrnost demokracii, kdo zůstane na ulicích? Signály, které nyní činy pákistánské vlády vysílají, jsou tedy krajně znepokojivé pro stát, který o sobě říká, že je věrný demokracii.

Souhlasím s tím, co řekl pan Robert Evans. Musíme mít připraveny nějaké sankce, pokud by nebyla dodržena lhůta 22. listopadu, kterou stanovilo Britské společenství národů a OSN a do které se má prezident Mušaraf vzdát vojenského velení a ukončit výjimečný stav.

Měli bychom zítra podpořit den organizace Amnesty International připomenout si politické vězně zadržované v Pákistánu, a rozhodně se musíme zabývat pomocí a způsobem, jakým je využívána. Pákistán dostal od USA za posledních pět nebo šest let 10 miliard USD pomoci, a to hlavně na protiteroristická opatření, nikoli na udržení vzdělání a jeho rozvoj.

Georgios Georgiou, *jménem skupiny IND/DEM*. – (EL) Vážený pane předsedající, byl jsem svědkem toho, jak celý západní svět se Spojenými státy v čele požadoval v Pákistánu předčasné volby. Chtějí volby dříve, než bude opozice venku z vězení a než bude pan Ahsan, předseda Advokátní komory nejvyššího soudu, propuštěn z domácího vězení.

Následky budou v Pákistánu určitě citelné. Nezbytně dojde k politické nestabilitě a negativnímu vlivu na hospodářství země, která je už nyní v dost špatné situaci. Krize bude mít pravděpodobně další důsledky na regionální úrovni a prostřednictvím širších trendů ovlivní stabilitu v celé Asii. Zdá se mi nemožné oddělovat události v Pákistánu a Kašmíru od událostí v Afghánistánu.

Navrhuji, aby EU trvala na zabezpečení značného pákistánského jaderného arzenálu, v případě potřeby přes OSN, přinejmenším do návratu země do svého předchozího politického a podle možnosti demokratického stavu.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). - (FI) Vážený pane předsedající, vážená paní komisařko, dnes jsou to už roky, co my a zbytek západního světa uvažujeme o Pákistánu jako o důležitém spojenci. Hrozba terorismu a sliby a tvrdá rétorika pákistánské vlády ve vztahu k zastavení této hrozby představovaly ujištění i pro EU. Toto spojenectví a vzájemná solidarita však byly spojeny s příliš mnoha temnými momenty. Nyní nadešel čas, abychom konečně otevřeli oči.

Výjimečný stav vyhlášený generálem Mušarafem již trvá tři dny, trhlina v pákistánské ústavnosti, a to je pouze špička ledovce, před kterým jsme tu varovali v červenci a říjnu. Společnost se v průběhu let postupně militarizovala a lakmusový test stavu lidských práv, svobody náboženství a práv menšin ukázal, že jsou omezené. Na místo toho, aby se Pákistán letos připravoval na triumfální pochod demokracie, vysílal jasné známky upevňování diktátorského systému vlády. Zatýkáni členů opozice, narušení práce Nejvyššího soudu, zákaz vstupu jednoho vůdce opozice do země a domácí vězení druhého, zadržení představitele OSN a násilí používané úřady proti mírumilovným demonstrantům – to všechno ukazuje, že Pákistán stojí na okraji propasti.

Paní komisařko, EU by měla nyní vyslat silné a jasné poselství, že je demokratická moc lidu a společnosti a úcta k lidským právům, a nikoli armáda, která je největší překážkou pro růst moci radikálních skupin. Chápeme, že tato země čelí vnitřním hrozbám své bezpečnosti a že na ně musí reagovat, ale demokracie hrozbu pro bezpečnost nepředstavuje. Demokracie je právě tou odpovědí v boji proti talibanizaci. EU musí mít odvalu promluvit a říct, že budování stabilní a demokratické společnosti vidíme jako zásadní pro naše spojenectví. Prvním krokem ke stabilitě Pákistánu je zaručit, že Nejvyšší soud může pracovat nezávisle a nerušeně. Potom jsou tu parlamentní volby v lednu. Poskytnutí mezinárodní pomoci při vyšetřování bombového útoku z října by dokázalo naši účast. Společnost, která je aspoň oficiálně ústavní, s dlouhou demokratickou tradicí a s lidmi, kteří skutečně touží po demokracii, míru a stabilitě, se nevzdá tak lehce. Pákistán je tedy plný naděje.

Libor Rouček (PSE). - (CS) Pane předsedo, paní komisařko, dámy a pánové, dlouhodobé zkušenosti mnohých zemí ukazují, že nejlepším a nejúčinnějším způsobem, jak zamezit extremismu, nestabilitě a chaosu, je vláda demokracie a práva. Z tohoto pohledu je rozhodnutí prezidenta Mušarafa zavést výjimečný stav obrovským omylem a chybou. Pákistán není zemí bez demokratických tradic, naopak jak ukazují odvážné a zodpovědné postoje pákistánských soudců, právníků, novinářů a dalších zástupců nevládních organizací, občanská společnost má v Pákistánu hluboké a silné kořeny. Tato občanská společnost však potřebuje pomoc. Vyzýváme proto prezidenta Mušarafa ke zrušení výjimečného stavu, propuštění všech politických vězňů a obnovení všech Ústavou zaručených práv a svobod, včetně svobody pohybu, projevu, sdružování a shromažďování tak, aby mohly být na počátku příštího roku uskutečněny skutečně demokratické, svobodné a transparentní parlamentní volby.

Neena Gill (PSE). - Vážený pane předsedající, několik posledních týdnů bylo jako horská dráha šokujících událostí v této neustále a problematické zemi. Nařízení stanného práva pod rouškou výjimečného stavu je lstivým pokusem destabilizovat Pákistán v zájmu osobních ambicí jednoho muže.

Prezident Mušaraf své kroky zdůvodňuje jako snahu zabránit zemi ve spáchání sebevraždy, i když ve skutečnosti to není tak, že by země páchala sebevraždu, ale zabíjejí ji kroky a činy diktátora.

Je absolutně nepřijatelné, že vůdkyně opozice Bénazír Bhuttová byla uvržena do domácího vězení a byla jí zakázána politická činnost a že byli umlčeni další aktivisté, stejně jako média a nezávislé soudnictví.

Uznávám, že extrémisté v této zemi představují skutečné nebezpečí, jsem však přesvědčená, že kroky generála Mušarafa, extrémisty nezastaví, ale ještě více povzbudí, a že jejich jediným výsledkem bude oslabení demokratických a umírněných hlasů v zemi.

Podle některých je Pákistán na pokraji zhroutilí. Tomu musíme zabránit rozhodnou reakcí. Umírnění lidé v Pákistánu se cítí frustrováni a rozzlobení a jsou zklamaní nedostatečnou odpovědí ze strany Evropy.

Proto vyzývám paní komisařku Ferrerovou-Waldnerovou a Radu, aby panu prezidentovi vyslaly jednoznačný, jasný signál o vážných následcích, které nastanou, pokud potlačování ústavy, politiků, médií a soudnictví okamžitě nepřestane.

Philip Claeys (NI). - (NL) Vážený pane předsedající, skoro všichni předešlí řečníci uvedli, že vyhlášení výjimečného stavu v Pákistánu a způsob, jakým k tomu došlo, jsou zcela nepřijatelné. Je nepřijatelné, aby pan Mušaraf projevoval tak lhostejné opovrhování demokracií.

Navíc tento výjimečný stav ještě více prohlubuje vážný problém, protože otevírá, abych tak řekl druhou frontu – frontu islámského terorismu.

Jak víte, na režimu pana Mušarafa je mnohé hodno kritiky: například je neúspěšný ve svých opatřeních proti Talibanu a skupinám spojeným s al-Káidou, které operují podél hranice s Afghánistánem. Vyhlášení výjimečného stavu otevřelo teroristickým organizacím tohoto druhu dveře a jediným výsledkem může být jen další zhoršení situace.

Manuel Lobo Antunes, úřadující předseda Rady. - (PT) Vážený pane předsedající, vážená paní komisařko, dámy a pánové, úvodem bych rád poděkoval Evropskému parlamentu za to, že zařadil na program tuto rozpravu, která je vzhledem k situaci v Pákistánu a naší spolupráci s touto zemí v tak důležitém boji proti extremismu a terorismu skutečně velmi aktuální.

Nemůžeme zůstat a nezůstaneme lhostejní vůči zemi jako je Pákistán. Tato rozprava také ukazuje, že tři orgány – Parlament, Rada a Komise – mají stejné základní a bezprostřední cíle, konkrétně rychlou a úplnou obnovu zásad právního státu a demokratických svobod v Pákistánu a konání svobodných a demokratických voleb. To je cíl, který nás spojuje a na jehož dosažení musíme pracovat všichni, zejména tyto tři orgány ve svých příslušných oblastech kompetenci a pravomocí.

Rád bych též řekl, že jakožto předsednictví si rovněž uvědomujeme to, co řekla paní komisařka, že se musí důkladně zvážít a promýšlet všechna opatření, která by mohla vést k možnému pozastavení spolupráce a zasáhnout obyvatelstvo, které už nyní trpí různými druhy nedostatku. Lid Pákistánu už trpěl dost a nesmí trpět dále. Toto je také otázka, která by měla být důkladně vzata v úvahu, bude-li to třeba.

Ať už se bude situace vyvíjet jakkoli, naše cíle jsou nyní jasné a vymezené, a mohu vás ujistit, že předsednictví a Rada vyvinou všechny iniciativy a opatření, které budeme považovat za přiměřenou reakci na další vývoj situace.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. - Vážený pane předsedající, velmi jasně se myslím ukázalo, že všichni cítíme, že to, co se stalo, je velmi těžké pochopit. Je to velmi vážné. Všichni máme obavy, protože nařízení výjimečného stavu vážně ohrozilo posilování demokratických institucí a tvorbu více integračního demokratického procesu. Je proto nanejvýš důležité, aby byla plně obnovena občanská a politická práva, zrušena omezení médií a vylepšen rámec a podmínky voleb. Stabilita a rozvoj mohou být dosaženy jen prostřednictvím demokracie a zásad právního státu.

Musíme proto dále uvažovat o otázce možného vyslání volebních pozorovatelů. Jak jsem řekla, za stávajících okolností bychom mohli poslat menší tým poradců, aby proces sledovali. V opačném případě by, jak jsem řekla, musel být výjimečný stav velmi rychle odvolán a občanské svobody obnoveny.

Pokud jde o pomoc, dovoluji mi říci, že jsme už významně zvýšili pomoc Pákistánu, zejména v oblastech vzdělání a rozvoje venkova. Proto si myslím, jak jsem již řekla, že musíme v této fázi zůstat nečinní, chvíli vyčkávat a velmi rozvážně usuzovat. Neměli bychom samozřejmě ohrozit chudé lidi v Pákistánu, ale musíme jít na věci správným způsobem.

Předsedající. - Abych ukončil tuto rozpravu, dostal jsem sedm návrhů na usnesení, předložených v souladu s čl. 103 odst. 2 Jednacího řádu.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek, 15. listopadu 2007.

Písemná prohlášení (článek 142)

David Martin (PSE), písemně. – Pákistán je životně důležitý spojenec ve válce proti terorismu. Následkem toho čelil obrovským vnitřním tlakům a hrozbě nestability. Prezident Mušaraf reagoval na tuto situaci vyhlášením výjimečného stavu.

Tvrdí, že nenormální situace vyžaduje nenormální opatření. Jeho reakce je částečně pochopitelná, ale značně nesprávná. S nedemokratickými silami je třeba bojovat demokraticky. Měl by ukončit výjimečný stav, oznámit

datum voleb a datum, kdy se vzdá své uniformy. Potom by měl vyzvat k otevřené a široké diskusi o budoucnosti Pákistánu.

Jsem přesvědčen, že tato diskuse by odhalila, že velká většina Pákistánců odmítá extremismus a fundamentalismus a chce žít v zemi ve vzájemném míru, v míru se sousedy a s dobrými vztahy se západem.

9. Strategie Rady pro konferenci o změně klimatu na Bali (COP 13 a COP/MOP 3) (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem je rozprava o

- ústním dotazu pana Guida Sacconio jménem Dočasného výboru pro změnu klimatu týkajícím se Strategie Rady pro konferenci o změně klimatu na Bali (COP 13 a COP/MOP 3) (O-0057/2007 - B6-0379/2007) adresovaným Radě

- ústním dotazu pana Guida Sacconio jménem Dočasného výboru pro změnu klimatu týkajícím se Strategie Rady pro konferenci o změně klimatu na Bali (COP 13 a COP/MOP 3) (O-0057/2007 - B6-0380/2007) adresovaným Radě.

Guido Sacconi (PSE), autor. – (IT) Vážený pane předsedající, vážený pan ministře, vážený pane komisaři, dámy a pánové, jsem si jist, že vám nemusím připomínat význam konference smluvních stran na Bali, která se blíží a kvůli které jsme požádali o další informace ohledně vaší strategie a linie, které se hodláte držet.

Jakožto Evropská unie se nezávisle podílíme na výjimečném úsilí, mohu-li to tak říci, i když víme, že nepředstavuje konečné řešení. Naším společným cílem je udržet globální oteplování do dvou stupňů od úrovně oproti předprůmyslovému období, a to s plným vědomím, že jde o vysoce rizikovou hranici a že podle předpokladů některé části světa i některé části Evropy budou muset přijmout politiku přizpůsobení. Pokud se však skutečně chceme snažit tohoto náročného cíle dosáhnout, víme, že nová mezinárodní smlouva je zcela zásadní.

Jak víme, břemeno odpovědnosti Evropské unie je omezeno (14 % světových emisí skleníkových plynů). Nová mezinárodní smlouva zohledňující změny, které nastaly od přijetí Kjótského protokolu, především výjimečný a explozivní růst asijských obrů: Bali je skutečně klíčovým krokem v tomto směru, a i když nebude místem, kde bude dosažena dohoda, bude místem, kde začnou jednání, a proto bude pro konferenci velmi důležité přijít s jasným jednacím mandátem a přesnými lhůtami s cílem dopět k závěrům do roku 2009.

V posledních měsících se změnil světový kontext z politického, hospodářského a kulturního hlediska, o čemž svědčí události od zveřejnění zpráv Mezivládního panelu o změně klimatu (IPCC), jejichž konečná syntéza bude na konci tohoto týdne představena ve Valencii, po udělení Nobelovy ceny Alu Gorovi a vědcům IPCC. Mnoho se toho v posledních měsících změnilo, a proto můžeme být optimističtí, i když kriticky a ostražitě.

Rád bych tedy shrnul smysl usnesení, jehož návrh jsme připravili a o němž jsme si jisti, že bude zítra v tomto Parlamentu přijat velkou většinou; je to příspěvek, příspěvek pro vyjednavče, který by jim měl pomoci zastávat po zahájení jednání tvrdší linii. Rád bych poděkoval paní Hassiové, které se spolu s dalšími zpravodaji podařilo vytvořit syntézu a zabránit, aby se z celé věci stal jen pěkně nazdobený vánoční stromek. Pozornost se silně soustředí na tato jednání, a tak vám to i předkládáme.

Satu Hassi (Verts/ALE), autorka. – (FI) Vážený pane předsedající, ráda bych vyjádřila svou vděčnost za vynikající úroveň spolupráce se stínovými zpravodaji politických skupin na jednáních o tomto usnesení. Změna klimatu probíhá nyní a postupuje rychleji, než se předpokládalo. Dramatická známka tohoto faktu přišla koncem minulého léta, kdy se rozpustilo milion čtverečních metrů ledu v Severním ledovém oceánu, tedy oblast odpovídající rozloze Finska, Švédska a Norska dohromady. Informace vědců o postupu změn klimatu a naléhavé potřebě snížit emise jsou stále znepokojivější. Ozývají se i v předběžném sdělení o zasedání mezivládního panelu o změně klimatu, které se bude konat tento týden ve Valencii.

Je důležité, aby se nevytvořila propast mezi Kjótským protokolem a další dohodou o klimatu. To je důvod, proč musí být smlouva s platností od roku 2012 připravená nejpozději v roce 2009. Na Bali musí EU udělat vše, co je v jejích silách, aby dosáhla to, k čemu bude mít mandát - udržet globální oteplování pod dvěma stupni. K tomu je potřebná vedoucí úloha, kterou EU převzala. Ukazujeme cestu prostřednictvím vlastních opatření na snižování emisí, ale také koordinací mezinárodních jednání. Je důležité dosáhnout účasti všech průmyslově vyspělých zemí včetně Spojených států amerických, i když na záchranu klimatu to stačit nebude.

Stejně podstatné je přimět velké rozvojové země jako Čínu a Indii, aby přijaly omezení pro růst svých emisí. To je možná největší výzva v dějinách mezinárodní diplomacie. Musíme pochopit, že pokud Čína, Indie a další podobné země přijmou omezení svých emisí, bude to znamenat ohromnou změnu v jejich způsobu uvažování a způsobu jednání. Musíme být připraveni dát jim nějakou protihodnotu. Jinými slovy, pro nástup čistě, vůči klimatu šetrné technologie v těchto zemích musíme poskytnout i finanční pomoc.

Ráda bych každému připomněla, že Nicholas Stern odhadl, že každý rok bude na ochranu podnebí třeba vynaložit 1 % světového hrubého domácího produktu. Po druhé světové válce Spojené státy odevzdaly 2 % svého HDP ve formě Marshallova plánu. Nastartovat rekonstrukci bylo po válce důležité, ale ještě důležitější je odvrátit srovnatelnou katastrofu v podobě následků změny klimatu. Musíme být proto připraveni zaplatit rovněž za ochranu klimatu.

Manuel Lobo Antunes, úřadující předseda Rady. - (PT) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, dámy a pánové, blíží se čas, kdy indonéský ostrov Bali přivítá delegáty 13. konference smluvních stran Rámcové úmluvy Organizace Spojených národů o změně klimatu, od nichž se bude opět očekávat, že zúročí své zkušenosti a vyjednávací schopnosti a budou tvořit historii.

Zhodnotíme-li první období dodržování Kjótského protokolu v letech 2008 – 2012, potom znepokojující vědecké informace o nedávném vývoji ve vztahu ke změně klimatu, které se objevily mezi tím, dokreslují, jak naléhavé je nalézt kolektivní a účinnou odpověď na tuto výzvu, protože ve hře je samotná budoucnost naší planety. V tomto kontextu je Bali poslední příležitostí zahájit jednání o celosvětové a komplexní dohodě o klimatickém režimu po roce 2012. Jsme si vědomi obtíží tohoto nestranného procesu.

Evropská unie půjde na Bali se stejnou cílevědomostí, jíž byla vedena posledních 15 let, kdy jsme bez váhání a rozhodně převzali úlohu vůdce mezinárodního společenství v boji s touto velkou světovou výzvou. Hlavní cíl Evropské unie na konferenci na Bali se bude vztahovat k procesu samotnému – zajistit, že bude zahájen celosvětový a komplexní proces jednání.

Rád bych vás také informoval o hlediscích, která považuje EU za zásadní pro vytvoření účinného a vhodného rámce od roku 2012: za prvé, pokračovat v rozvoji společného pohledu na problém, aby byl splněn hlavní cíl Rámcové úmluvy; za druhé, dosáhnout dohody o přijetí pevnějších závazků ze strany rozvinutých zemí ve vztahu ke globálnímu snižování emisí; za třetí, ulehčit ostatním zemím přispívání novými, spravedlivými a účinnými způsoby, včetně stimulů vytvořených novými typy pružných závazků snížení intenzity emisí skleníkových plynů, spojených s hospodářským rozvojem; za čtvrté, rozšířit uhlíkový trh, zejména posilováním inovativních a pružných mechanismů; za páté, posilovat spolupráci v oblasti výzkumu, rozvoje, šíření, předvídání a transparentnosti v technologickém odvětví; a nakonec, zintenzivnit úsilí o přizpůsobení se, především pokud jde o nástroje řízení rizika, financování a technologie.

Vážený pane předsedající, dámy a pánové, čísla hovoří sama za sebe. V Kjótu jsme byli v první linii, když jsme přijímali větší závazky, než se od nás čekalo, a dnes si EU a její členské státy jasně určily ambiciózní cíle, které nás znovu stavějí do první linie v boji proti změně klimatu. Jak zdůraznil v New Yorku úřadující předseda Evropské rady, klimatické změny jsou dnes bezpochyby jednou z největších výzev, kterým lidstvo čelí, a po opuštění teorií se staly silným a obecně známým důvodem znepokojení lidí celého světa.

Toto je globální výzva, která si žádá globální odpověď, a její účinnost bude záviset na kolektivním postupu mezinárodního společenství. To je důvod, proč trváme na tom, že je třeba učinit co nejvíce pro sjednání celosvětové komplexní dohody, jak jsem řekl, v souladu s Rámcovou úmluvou Organizace Spojených národů o změně klimatu, která představuje a musí i nadále představovat ústřední a základní referenční rámec pro všechny kroky a iniciativy v této oblasti.

Nastal proto čas, aby se i ostatní státy chopily své odpovědnosti a sehrály skutečnou a přiměřenou úlohu v globálním zápase se změnou klimatu. Půjdeme na Bali povzbuzeni diskusí hlav států a vlád na nedávném neformálním summitu v Lisabonu o Evropě a globalizaci, který jasně ukázal, že klimatické změny jsou pro EU prioritní oblastí, a také závěry Výboru pro životní prostředí ze dne 30. října o přípravě 13. konference smluvních stran, a půjdeme tam s odhodláním aktivně přispět k dosažení výsledku, který může být převeden do konkrétního, viditelného pokroku v budoucnosti klimatického režimu. Bali nepředstavuje konec, ale spíše začátek cesty, onen „cestovní plán“, o kterém se v posledních letech tak mnoho hovořilo. Je to komplexní a náročná výzva, které ale může být dosaženo a nesmí být odložena. EU je připravená stát v čele této výzvy, protože to od nás lidé chtějí.

Stavros Dimas, člen Komise. - (EL) Vážený pane předsedající, děkuji vám za dnešní příležitost vyměnit si názory na pozici, kterou bude EU zastávat na konferenci OSN na Bali, která začíná 3. prosince.

Komise a Evropský parlament rozhodujícím způsobem přispěly k přijetí ambiciózní evropské politiky ve vztahu ke změně klimatu. Na mezinárodní scéně jsme zaujali vedoucí úlohu a konstruktivní pozici vůči našim hlavním partnerům z řady rozvinutých i rozvojových zemí. Těším se na pokračování této úzké a plodné spolupráce na Bali, kde bude Parlament zastoupen silnou delegací.

Otázka odevzdaná Dočasným výborem pro změnu klimatu se týká nejdůležitějších problémů, kterými se budeme na Bali zabývat.

Jedním z těchto problémů je způsob, jak zabezpečit podporu našich hlavních partnerů pro otevření jednání s cílem uzavřít mezinárodní dohodu, jejímž záměrem bude zajistit, že globální oteplování nepřesáhne 2 °C.

Konference na Bali bude bezpochyby milníkem mezinárodního úsilí v boji proti změně klimatu. Bude to první praktický test odhodlání mezinárodního společenství uvést politická prohlášení v činy.

Je tu mnoho povzbuzujících znaků. Klimatické změny jsou nyní první prioritou mezinárodní politiky; představují otázku, kterou se přímo zabývají hlavy států či vlád po celém světě. Před měsícem první setkání svého druhu, které do New Yorku svolal generální tajemník OSN Pan Ki-mun, vyslalo velmi silnou zprávu: změna klimatu je nyní uznaná všemi představiteli na celém světě jako otázka, která si vyžaduje neodkladný a rozhodný postup mezinárodního Společenství.

Nedávné setkání v Bogoře též potvrdilo, že stále více zemí je přesvědčených, že na Bali musí být dosažena dohoda o otevření oficiálních jednání s cílem uzavřít smlouvu o změnách klimatu pro období po roce 2012.

Dosavadní diskuse též ukázaly, že probíhá sblížování názorů v hlavních bodech, které by měla dohoda pro období po roce 2012 obsahovat. Samozřejmě, někteří by upřednostnili tematické skupiny (snižování, přizpůsobování se, technologie, financování) před stanovením hlavních bodů dohody na Bali, což je postoj, který zastává EU.

Každopádně je pravda, že se EU do značné míry podařilo ovlivnit program jednání konference na Bali. Strategie EU pro klima a energetiku, kterou Evropská rada schválila v březnu 2007 na základě souvisejícího návrhu Komise, měla rozhodující vliv na cíle a stupeň ambicí konference na Bali, stejně jako na strukturu dohody o změně klimatu pro období po roce 2012.

Strategie EU tvořila základ série multilaterálních a bilaterálních rozhovorů. Koncem měsíce bude EU diskutovat o otázce změny podnebí jako prioritní záležitosti na summitech EU – Čína a EU – Indie. Je na našich partnerech z rozvojových zemí, aby reagovali na cíle stanovené EU a spolupracovali na nich, přičemž je třeba se stále opírat o vědecké údaje.

Rozvinuté země musí pokračovat ve vedení tím, že si budou klást ambiciózní závazky snižování emisí v absolutních číslech. Máme hospodářské a technologické prostředky na omezování emisí skleníkových plynů. Pokud my a další rozvinuté země neučiníme první kroky, jak můžeme očekávat činy od rychle se rozvíjejících a rostoucích hospodářství, zvláště pak v požadovaném rozsahu?

Předpovědi celosvětového nárůstu emisí v každém případě nedávají prostor pochybnostem, že rozvojové země musí přispět. Zatím je nežádáme, aby se zavazovaly snižovat emise v absolutních číslech. S naší pomocí však rozvojové země musí zpomalit tempo růstu svých emisí. Na globální úrovni od určitého okamžiku v průběhu příštích 10 – 15 let, kdy emise CO₂ dosáhnou vrcholu, budou moci začít v absolutních číslech klesat.

Toto je jediný způsob, jak můžeme udržet nárůst průměrné teploty planety pod hranici 2 °C. V tomto kontextu se musíme soustředit na specifické návrhy na posílení financování a investic do čistých technologií a na transfer těchto technologií do rozvojových zemí.

Proto podporuji iniciativu našich indonéských hostitelů pozvat ministry financí na setkání o změně klimatu a financování, které se bude konat na Bali v průběhu konference.

Má-li EU uchovat svou vůdčí úlohu na mezinárodní úrovni, musí v první řadě dosáhnout výsledků na vlastním území. Komise začátkem příštího roku schválí balíček opatření v oblasti klimatu a energetiky a naplňuje opatření potřebná pro dosažení našich cílových hodnot, konkrétně jednostranného snížení emisí o 20 % nebo v případě dosažení mezinárodní dohody o 30 %.

Tento balíček opatření bude obsahovat návrhy na přidělení povinností a závazků jednotlivým členským státům s cílem zlepšit systém EU na obchodování s emisemi a dosáhnout cílové hodnoty v oblasti obnovitelných zdrojů energie.

Opatření přijímané na úrovni Společenství musí mít rovněž podíl na redukování emisí. Jednou z takových oblastí je náš nadcházející návrh o CO₂ a motorových vozidlech, o kterém jednal Evropský parlament na svém říjnovém plenárním zasedání.

Komise navrhne legislativní rámec pro dosažení cíle na úrovni Společenství 120 g/km do roku 2012. Komise rovněž předloží legální rámec pro zachytávání a skladování CO₂ s potřebnými zárukami ochrany životního prostředí.

Bali je pouze začátek procesu jednání, jak už řekl pan předseda. Musíme nyní připravit a zabezpečit co nejširší možnou mezinárodní podporu pro cestu vpřed, kterou jsme naplánovali.

EU bude posilovat bilaterální styky s hlavními partnery a bude plně využívat blížící se summity, stejně jako všechna důležitá mezinárodní setkání.

Jak jsem již řekl, navzdory povzbuzujícím známkám na mezinárodní úrovni existují i závažné názorové rozdíly. Nesoulad se týká například toho, jak bojovat proti změně klimatu a především druhu a povahy cílů. USA nadále odmítají závazné cíle.

Cíle tohoto druhu mají zásadný význam, pokud chceme zajistit účinnost naší dohody a posilování světového uhlíkového trhu. Budeme pokračovat ve spolupráci se všemi ve Spojených státech, kdo mohou pomoci ke změně postojů na federální úrovni.

V samotných Spojených státech už probíhá velmi živý dialog o otázce boje proti změnám klimatu. Z různých částí Spojených států dostáváme jasné zprávy a výzvy na rozhodné jednání v přípravné fázi před konferencí na Bali.

Počítáme s podporou Evropského parlamentu při prosazování ambiciózních cílů EU v otázce změn klimatu prostřednictvím vašich kontaktů s kolegy z jiných parlamentů po celém světě, s představiteli průmyslu a s občanskou společností.

Potřebujeme tuto podporu v našem úsilí o posílení mezinárodní spolupráce v oblasti změn klimatu.

(potlesk)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ ROURE

místopředsedkyně

Eija-Riitta Korhola, jménem skupiny PPE-DE. – (FI) Vážená paní předsedající, v první řadě patří můj upřímný dík paní Hassiové za spolupráci na tomto usnesení. Je zřejmé, že tato konference bude možná jedna z nejdůležitějších o změně klimatu, ne-li nejdůležitější. Bohužel, na posledních pěti konferencích nebylo dosaženo velkého pokroku. Nyní konečně nadešel čas rozhodnout o konkrétních opatřeních v období po roce 2012.

Všechny tyto dřívější konference měly společné to, že namísto mementa v podobě skutečných přelomů byla EU vychvalována za to, že razí cestu vpřed svými jednostrannými kroky a environmentálním úsilím, a příští rok pak šlo vše po starém. Problém je, že jsou naléhavě potřebná celosvětová opatření k řešení tohoto celosvětového klimatického problému, i když se zdálo těžké je vypracovat. Například před rokem se v Nairobi nepodařilo dosáhnout žádného náznaku, že některá z nových důležitých zemí přijme závazek snížit od roku 2013 emise. Museli jsme proto doufat, že jednání mimo rámec Kjótského protokolu vyústí do snížení emisí čtyř největších znečišťovatelů na světě – Spojených států amerických, Číny, Indie a Ruska.

Nejvíce hmatatelnou výzvou pro rozvojové země je asi koncept solidarity. Dříve nikdo nedokázal předvídat rozsah, ve kterém začnou emise růst, a nyní přibližně polovina všech emisí pochází z rozvojových zemí, hlavně Číny a Indie. Samozřejmě jejich občané mají právo na hospodářský růst, ale je v zájmu všech, aby byl tento růst co nejčistší. Situace jednání je tedy složitá, ale taková je konec konců i praxe. Společnosti působící na světových trzích by mohlo nadále lákat investovat v místech, kde neexistují řádné environmentální standardy či emisní limity. Znečišťování jejich životního prostředí však lidem v rozvojovém světě nepřináší žádnou solidaritu. Navíc přestěhovat emise neznamená omezit je. Výsledek je potom takový, že tři ze čtyř emisí rychle rostou. Jak se dostaneme z této situace? Bude dost času na to, abychom odpoutali průmyslovou výrobu od omezení specifických pro jednotlivé země a namísto toho vytvořili celosvětový režim pro průmyslové odvětví a mezinárodní uhlíkové hospodářství? Prioritami by měly být energetická účinnost, ekologická účinnost, technologie s nízkými emisemi CO₂ a jejich vývoj.

Elisa Ferreira, jménem skupiny PSE. – (PT) Vážený pane úřadující předsedo Rady, vážený pane komisaři, dámy a pánové, začnu upřímnou gratulací zpravodajce, paní Hassiové, za její úvodní text a její schopnost věnovat se této složité otázce.

Text, o kterém se bude hlasovat, odráží skutečné úsilí jednotlivých politických skupin vyslat jasnou, účinnou a burcující zprávu na Bali. Toto je jediný způsob, jak zajistit vhodné podmínky na dosažení hlavního cíle, kterým je učinit ze setkání na Bali výchozí bod procesu, ve kterém všichni světovní partneři do roku 2009 přijmou jasné a kvantifikované politické závazky v boji proti změně klimatu.

Každý musel něco obětovat a přizpůsobit se. Cíle bude dosaženo, pokud tento text získá napříč Parlamentem širokou podporu. To průkopnickému duchu EU v oblasti životního prostředí a podnebí dodá v očích celého světa demokratickou legitimitu. Tento průkopnický duch však představuje další povinnost, zejména pokud jde o kvalitu specifických návrhů, které musí časem zahrnovat i snižování, i přizpůsobování se. V úvahu je třeba především vzít to, že nejvyšší náklady na přizpůsobování se zasahují nejchudší oblasti světa, které se na vzniku problému podílely nejméně a které jsou nejhůře vybavené na jeho řešení. Návrhy musí zatím zajistit, aby různé mezinárodní povinnosti snižovat byly rozděleny vyrovnaně, úměrně a spravedlivě.

Environmentální závazky budou muset být přizpůsobeny procesu rozvoje, na který mají nejchudší země a oblasti právo, včetně přístupu k normálním standardům blahobytu a pohodlí, ať už pro méně rozvinuté země nebo pro obrovské populace v rostoucích hospodářstvích. I když průkopnický přístup ze strany Evropy je povinností, současně by měl být vnímán i jako příležitost získat technologické a inovační komparativní výhody ve vztahu k životnímu prostředí. Toto bude však možné zrealizovat jen tehdy, pokud se environmentální ohledy a závazky postupně stanou pravidlem fungování světového hospodářství. Pokud se tak nestane, správné postupy EU naruší soutěž a zklamou své občany.

V tomto kontextu Parlament předkládá praktický návrh, aby byly vnitrostátní závazky doplněny průzkumem globálních sektorových závazků s cílem vytvořit referenční hodnoty a mezinárodně přijímané osvědčené postupy pro všechna odvětví průmyslu a služeb, která vstupují do mezinárodní soutěže. To je velmi ambiciózní plán, ale EU musí převzít odpovědnost v souladu se svou rolí pozitivního vůdce, která je tak důležitá pro přežití planety.

Lena Ek, jménem skupiny ALDE. – (SV) Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, vážený pane komisaři, jednání na Bali o dalším osudu nového Kjótského protokolu, které bude zahájeno v prosinci, je samozřejmě výjimečně důležité. Parlament se připravuje touto rozpravou a usnesením a Rada se rovněž připravila usnesením. Jsem přesvědčena, že stále chybí jasnější spolupráce mezi jednotlivými orgány EU. Velká zodpovědnost tu spočívá na portugalském předsednictví. Evropská unie musí na Bali mluvit jednotným hlasem.

Důležitým prvkem je, jak bude zvládnuta situace rozvojových zemí a jak budou schopny sloučit hospodářský rozvoj s technologií šetrnou vůči životnímu prostředí. Potřebují naši pomoc. Nejen pěknými slovy, ale ve formě peněz, metodického rozvoje a přístupu k nové technologii. Potřebujeme zaměřit své snahy na různé oblasti politik a pomoc musí být upravena tak, aby byla šetrná i vůči klimatu.

Část řešení závisí i na jiné věci, kterou jsem chtěla v rozpravě zmínit – lesy. Velké plochy lesů jsou dnes ničeny a všichni víme, co to znamená pro podnebí. Ale je to také katastrofa pro lidi, kteří v těchto oblastech žijí a jejichž zdroje obživy mizí. Je třeba vyvinout pracovní metodu, v rámci které budeme rozvojovým zemím a obyčejným rodinám platit, aby dohlížely na zalesněné oblasti a staraly se o ně. Trvale udržitelná výroba je mimořádně důležitá. Zcela nedotčený les je dobrý z perspektivy biodiverzity, ale hničící les vypouští velké množství metanu. Potřebujeme rostoucí les s konečným produktem, se kterým se zachází tak, aby nedocházelo k uvolňování CO₂ a dalších skleníkových plynů.

Konference na Bali bude velké, náročné a chaotické setkání. Nejlepší, co můžeme udělat, je dobře se připravit, aby jednání začala dobře. Na to je tato rozprava vynikajícím nástrojem, ale musíme se též připravovat společně s našimi přáteli v transatlantickém dialogu a v dialogu s Čínou a Indií. Víme, že 25 států vypouští 83 % plynů, což musíme zastavit, a skutečný přítel, vážený pane komisaři, vážený pane ministře, je někdo, kdo se zeptá, jak se máme, a potom i počká, aby si vyslechl odpověď.

Liam Aylward, jménem skupiny UEN. – Vážená paní předsedající, dovolte mi rovněž poblahopřát paní Hassiové k její práci a příspěvku do této rozpravy

Rád bych dále pogrataloval Alu Gorovi, bývalému viceprezidentovi USA, který nedávno získal Nobelovu cenu míru za svoji vynikající práci na zdůrazňování potřeby mezinárodních opatření pro zastavení změny klimatu.

Udělení tohoto ocenění je mezinárodním uznáním, že změna klimatu se dostala do popředí mezinárodního politického programu. Potřebná je nyní mezinárodní aktivita, abychom všichni mohli kolektivně zajistit, že emise oxidu uhličitého se v blízké budoucnosti podstatně sníží. Proto plně podporuji 20/20 a 50/50 závazky EU na snížení emisí uhlíku.

Bali představuje skutečně skvělou příležitost, jak schválit oficiální mandát a rámec a zajistit jasné a přísné mezinárodní závazky pro období po roce 2012.

Začněme na Bali připravovat stavební kameny a cestovní mapu, vycházející: ze společné vize; z pevných závazků ze strany rozvinutých zemí; z rozvoje trhů s uhlíkovými emisemi; z posilování spolupráce na technologickém výzkumu a nakonec z omezování odlesňování. Nezapomeňme také, že EU musí dosáhnout výsledků doma a vést silou příkladu.

Proto se těším na únorový návrh pana Pötteringa, jak může samotná tato sněmovna, Evropský parlament, omezit svoji uhlíkovou stopu.

Rebecca Harms, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Vážená paní předsedající, v Evropské unii se stalo běžným zvykem, jak jsme dnes znova slyšeli od pana úřadujícího předsedy Rady, mluvit o vedoucí úloze Evropy v mezinárodním úsilí v boji proti změně klimatu. Když se vrátím do března a připomenu si rozhodnutí summitu stanovit cíl snížit emise CO₂ o 20 %, zvýšit energetickou účinnost o 20 % a dosáhnout 20procentní podíl obnovitelných zdrojů do roku 2020, skutečně to zní jako vůdčí role.

Považuji za velmi politováníhodné, že jednání s členskými státy o energetickém balíčku nepokročila dostatečně na to, abychom měli tato rozhodnutí summitu v Bruselu před konferencí na Bali čím podložit. Pokud země, se kterými EU hodlá na Bali jednat, nahlédnou do evropského zákulisí a dozvědí se o náročnosti jednání s členskými státy, uvědomí si, že celá záležitost nemá daleko k tragédii. Věřím, že je špatným znamením, když na světovém fóru požadujeme obrovské kroky, ale doma jsme připraveni postupovat vpřed jen opatrně a po špičkách. Není to tak, že by naším problémem byl nedostatek technologií. Naším problémem je, že nám absolutně chybí politická odvaha realizovat onu přelomovou změnu, o které se v březnu jednalo v rámci našich energetických politik.

Musím říci, že když byla na poslední plenární schůzi přijatá Reulova zpráva, byla jsem zděšena, že jsme se vrátili k diskusím o uhlí a atomové energii jako jediným možností, a naplňuje mě vysloveně hanbou, že se Evropané nyní chystají africkým zemím nabízet jadernou energii jako řešení problémů klimatu. Jsem přesvědčena, že někteří Evropané museli přijít o rozum.

Roberto Musacchio, jménem skupiny GUE/NGL. – (IT) Vážená paní předsedající, text, který leží před tímto Parlamentem, je výsledkem kolektivní práce Dočasného výboru pro změnu klimatu. Tento výbor, založený ad hoc s velmi důležitým mandátem, podnikl rozsáhlé konzultační a diskusní iniciativy a vypracoval nástroj, se kterým může Evropa sehrát hlavní úlohu na 13. konferenci smluvních stran na Bali.

Jádro tohoto politického návrhu je jasné a silné. Potřebný je politický a mnohostranný přístup, který vychází z OSN a zohledňuje IPCC a zásadní změny nejen v technologii, ale i sociálním modelu. Potřebné jsou technologické přenosy, spolupráce a nový přístup k životnímu prostředí a rozvoji. Návrh Komise a Rady na 3,2 % je v tomto smyslu pouze výchozí bod, i když pozitivní. Naše myšlení musí mít široký záběr a dívat se dopředu, a upřímně, budoucnost nemůže zahrnovat návrat k technologiím minulosti, které jsou staré, nebezpečné a kontroverzní, jako je jaderná technologie.

Potřebujeme rovněž začít přemýšlet o inovativních návrzích, které jsme my sami představili v našich parlamentních rozpravách a ve kterých nyní více autoritativním způsobem pokračují hlavní postavy jako paní kancléřka Merkelová. Hovořím o výpočtu emisí na hlavu, který jsme navrhli spolu s panem Prodim a který je velmi významný v současné situaci, kdy se emise zdají být nevyrovnané a musí být sníženy podle zásady rovnosti.

Bastiaan Belder, jménem skupiny IND/DEM. – (NL) Vážená paní předsedající, dovolte mi jménem svého kolegy Hanse Bloklanda uvést několik poznámek.

Úvodem musím co nejupřímněji poděkovat Satu Hassiové za všechnu významnou práci, kterou vykonala na usnesení, jež máme před sebou. Vzhledem k blížící se konferenci o změně klimatu na Bali je důležité co

nejvýstižněji zaznamenat stanovisko Evropského parlamentu k politice v oblasti klimatu a to Satu Hassiová právě učinila.

Nyní, když se Evropská unie tak usilovně soustředí na změnu klimatu, je načase, aby ji následovaly i jiné části světa včetně zemí, které doposud neratifikovaly Kjótský protokol. Na Bali by Evropská unie měla ukázat svůj kredit pro úlohu vůdce – nikoli paternalisticky, ale v duchu spolupráce.

Vidím v konferenci na Bali skvělou příležitost, abychom si všichni společně sedli a zvážili, co musíme udělat s politikou v oblasti klimatu pro období po roce 2012. Na zachování kvality našeho světa a zajištění naší budoucnosti bude potřebné celosvětové společné úsilí.

Karl-Heinz Florenz (PPE-DE). - (DE) Vážená paní předsedající, dovoluji mi, abych vše pozdravil i pana Stavrose Dimase. Těším se, jak budeme na Bali diskutovat o cestě, kterou se Evropa hodlá ubírat na poli klimatické politiky.

Realizaci politiky v oblasti klimatu vnímám jako výzvu pro nás všechny. Není vyhrazena dojatým ekologům ani liberálním obchodníkům, ale je to výzva, na niž musíme odpovědět všichni společně, a přesně o to Dočasný výbor pro změnu klimatu začal usilovat. Ne každý to zatím oceňuje, ale v každém případě jsme začali dobře.

Bali je milník, o tom není pochyb. Mezera po Bali, která by byla zároveň mezerou po Kjótu, by byla katastrofou nejen pro životní prostředí, ale i ve smyslu hospodářské politiky, neboť průmysl nemůže investovat bez spolehlivých a aktuálních údajů. Je to také otázka toho, kde se v současnosti nacházíme a co můžeme na Bali skutečně nabídnout, protože něco nabídnout musíme, jinak od ostatních kontinentů nemůžeme očekávat, že se k nám přidají ve společném úsilí řešit tento problém.

Proto je správné a vhodné, abychom nabízeli. Tříkrát dvacet procent znamená velmi mnoho a budeme šťastní, pokud tyto cíle splníme. Jistě, stále vidím před námi zásadní překážky, ale dokážeme to. Kromě toho věřím, že právě díky potřebě dát dobrý příklad se dopracujeme k evropské zahraničně-ekologické politice, která ovlivní hledání odpovědí na otázky, jako například proč na celé planetě dochází k obrovským požárům, které produkují více CO₂ než všechny evropské elektrárny dohromady.

Věřím, že Evropa se zde musí angažovat, a jsme na nejlepší cestě, a potom dostanou Američané ve Spojených státech – nikoli nezbytně prostřednictvím své vlády – pozitivní podnět, aby se také pohnuli vpřed. Přesně k tomuto směřujeme. Chápu změnu klimatu jednoznačně jako zlatou ekonomickou příležitost. Pokud se jí nechopíme my, určitě ji využijí jiní.

Riitta Myller (PSE). - (FI) Vážená paní předsedající, důvěryhodnost vůdcovství, které v oblasti klimatické politiky prokazuje Evropská unie, podstoupí na Bali v prosinci test. Výsledkem musí být celosvětová vůle v podobě jasných mandátů zabránit tomu, aby se teplota země zvýšila o více než dva stupně. Pokud má však být tento cíl dosažen, bude to vyžadovat závazky všech průmyslově vyspělých zemí, například Spojených států a Austrálie, snižovat množství emisí.

Nemůžeme si už nadále dovolit druh rozpravy, jakou jsme vedli doposud, tedy zda bychom měli tohoto cíle dosáhnout prostřednictvím technologického rozvoje či stanovováním závazných cílů. Potřebujeme obojí. Jedině závazné a přiměřeně přísné emisní cíle totiž přivedou společnosti k přechodu na čistější a vůči životnímu prostředí šetrnější technologie. Musíme mít na paměti, jak tu zaznělo, že přijetí smlouvy všemi stranami bude vyžadovat solidaritu, zejména s rozvojovými zeměmi, které jsou na tom ze všech nejhůře. Potřebujeme však s rozvojovými zeměmi jako Čína a Indie také dosáhnout jasné pozice na jednáních ohledně budoucího snížení množství emisí.

Znovu bych ráda poděkovala všem, kteří se zapojili do přípravy tohoto návrhu usnesení pro Parlament, v první řadě paní Hassiové a vyjednávačům skupin. Vykonalí jste kus dobré práce.

Vittorio Prodi (ALDE). - (IT) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi uvítat pana komisaře Dimase, který bude na Bali v první linii. Globální oteplování je naléhavý, velmi vážný a vskutku globální problém, který si naléhavě žádá globální konsensus. Kvůli tomu je třeba okamžitě předložit návrhy na kontrolu emisí skleníkových plynů, které budou spravedlivější a přijímané v širším rozsahu než návrhy obsažené v Kjótském protokolu, který je založen na „vysadě starců“ – „kdo znečišťoval nejvíce, ten může nejvíce znečišťovat i nadále“. To je nepřijatelné.

Proto si myslím, že musíme předložit odvážnější návrh. Sám jsem předložil pozměňovací návrh, jak už bylo řečeno, který se dá shrnout slovy „jedna osoba – jedno právo emitovat“, což je myšlenka, se kterou přišel německý profesor pan Lutz a kterou také uvítala paní kancléřka Merkelová.

Pokud se má každému dostat stejného práva k určitému chování, stejný přístup k přírodním zdrojům, je třeba, aby Parlament podpořil tento proces, který by z pohledu mechanismu obchodování s emisemi mohl rozvojovým národům přinést množství zdrojů ve větším měřítku než mezinárodní spolupráce a rovněž snadněji kontrolovatelných. Jako protihodnota by byl požadován závazek respektovat uhlíková skladiště, jakými jsou rovníkové pralesy.

Zásada poměrnosti by měla představovat základ pro postupné zlepšování, které musí začít od základu, pokud mají být vypočítané emisní hodnoty přípustné v roce 2050. Je proto zásadní, aby postupně byly „výsady starců“ omezovány. Právě proto, že je tato záležitost tak vážná a naléhavá, musíme uvést věci do pohybu, aby mohlo být rychle dosaženo konečného výsledku.

Caroline Lucas (Verts/ALE). - Vážená paní předsedající, jedna z nejúčinnějších strategií, kterou může EU na Bali použít, je vést příkladem. První částí nové evropské právní úpravy v oblasti klimatu, o které se má po březnovém zasedání Rady rozhodnout, je zahrnutí letecké dopravy do systému obchodování s emisemi. Výsledek je životně důležitý nejen sám o sobě, ale i kvůli signálu pro ostatní na konferenci na Bali, pokud to EU myslí se svými závazky v oblasti změny klimatu skutečně vážně.

Zatím jsou vyhlídky popravdě dost bídné. Původní návrh Komise byl beznadějně slabý a skutečnost, že Rada nedokázala dosáhnout společného mandátu k dohodě v prvním čtení, vysílá krajně negativní signál. Vyzývám proto Radu i Komisi, aby zásadně a rychle zlepšily svůj styl hry.

O úspěchu na Bali rozhodne i to, zda bude do jádra nové dohody zabudována poměrnost. Proto musí být návrhy založeny na konvergenci směrem k rovným právům na emise na hlavu, čehož příkladem je přístup známý jako „snížit a harmonizovat“. Vyzývám Radu a Komisi, aby sledovaly tento přístup.

Na závěr bych ráda varovala před přílišným spoléháním se na mechanismy uhlíkových náhrad. Jak nezapomenutelně poznamenal můj kolega, uhlíkové kompenzace jsou užitečné asi jako kampaň proti kouření, v rámci které někomu v rozvojovém světě zaplatíte za to, aby přestal kouřit, zatímco sám vesele kouříte dál. Je to nezodpovědné a rozhodně neúčinné.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). – (EL) Vážený pane předsedo, vážený pane komisaři, záměrem balijské konference je prosadit ambiciózní a realistický rámec pro období po roce 2012. Není prostor na další odklady. Globálním oteplováním se musíme zabývat okamžitě a rázně. Ekologové a ekonomové mohou a musí koexistovat.

Výsledný přínos výrazně přesáhne finanční náklady. To však vyžaduje širší dohodu s konkrétními závazky snižovat emise, nejen zbožná přání. Musíme nezbytně přijmout závazky v boji proti emisím z mezinárodní letecké a lodní dopravy. Je třeba zachytávat skleníkové plyny pomocí trvale udržitelné správy lesů a změny výrobních standardů a spotřeby, stejně jako prostřednictvím způsobu využívání půdy.

Aby toho však dosáhla, musí se Komise vrátit k zapomenutým záměrům týkajícím se odvážné podpory obnovitelných zdrojů energie. Musí prosazovat ambicióznější cíle a prokázat silnější politickou vůli.

Toto očekáváme, pane Dimasi.

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). - (SL) Evropská unie má světové prvenství v boji proti změně klimatu a v rozvoji nových technologií šetrných vůči životnímu prostředí. Ale na jak dlouho? Vědomí potřeby omezit lidský vliv na životní prostředí roste ve velkém počtu zemí. Na to navazují strategie, plány a opatření, a to dokonce i v zemích, kde ochrana životního prostředí nebyla donedávna prioritou.

Vezměte si například Čínu, kterou nedávno navštívila delegace Dočasného výboru pro změnu klimatu, aby se seznámila s tamní situací. I když jako rozvojová země nemusí Čína podle Kjótského protokolu snižovat své emise skleníkových plynů, postupně si uvědomuje problém globálního oteplování a začala už jednat. Přijala národní program pro změnu klimatu, ve němž si mimo jiné stanovila velké množství ambiciózních cílů.

To vše ukazuje, že pokud si má Evropa udržet svůj globální vliv, nemůžeme usnout na vavřínech. Proto vyzývám delegaci na Bali, aby představila pozici Evropy v boji proti globálnímu oteplování odpovídajícím způsobem a jednotným hlasem. Z mého pohledu bude dostatečné omezení oteplování možné pouze tehdy,

pokud se nám podaří založit světový trh s uhlíkem. Cena, jinak řečeno peníze, je mimořádně účinným mechanismem na dosahování cílů v lidské společnosti.

Ve snaze dosáhnout dohody o celosvětových opatřeních nesmíme zapomenout na realizaci našich vlastních cílů. Musíme neustále rozvíjet své politiky a pokračovat v zavádění inovací v energetice, dopravě a dalších odvětvích, která produkují emise skleníkových plynů. Jedině s úspěšnou a účinnou realizací doma můžeme mít úspěch při jednáních a spolupráci se třetími zeměmi.

Doufám, že návštěva delegace na Bali bude velmi úspěšná a že uspěje s pozicemi, které vytyčuje naše usnesení.

Dorette Corbey (PSE). - (NL) Vážená paní předsedající, příští měsíc musí Evropská unie na Bali využít celé své politické váhy, aby byla konference úspěšná. K tomu potřebujeme podporu rozvojových zemí a rovněž zemí, jako je Čína a Indie. Dodnes tyto země ke změně klimatu přispěly pouze velmi málo, ale jsou vážně postiženy jeho následky. Evropa musí těmto zemím nabídnout pomoc a spojit se s nimi, aby se mohly přizpůsobit změnám klimatu, a musíme investovat do přenosu technologií.

Optimisticky věřím, že v roce 2009 dojednáme skutečně podstatné věci a budeme moci uzavřít dobrou dohodu, kterou podepíší i Spojené státy. Ale pokud zbytek světa nebude Evropu následovat a souhlasit se závaznými cíli, budeme potřebovat plán B či dokonce plán C.

Plán B by byl stanovit celosvětové cíle pro snížení v každém odvětví průmyslu, a pokud by to nefungovalo, plán C by byl uvalit dovozní přírážky na výrobky ze zemí, které odmítají zavádět politiku v oblasti klimatu.

Navrhované usnesení je dobré a zasluhuje si naši plnou podporu. Všechna čest Satu Hassiové a stínovým zpravodajům.

David Hammerstein (Verts/ALE). - (ES) Vážená paní předsedající, byla navržena průměrná míra emisí na hlavu pro každého, ale co může být spravedlivé v sociálním smyslu, se může ukázat jako nemožné ve smyslu ekologickém.

Environmentální cíle musejí zahrnovat země jako Čína a Indie a musejí zahrnovat poměrnost. Avšak environmentální sblížení mezi severem a jihem musí proběhnout rychle a míra emisí musí být velmi nízká, pokud to má být účinné opatření a nikoli jen obyčejné pozlátko.

Současně bychom měli zvážit daňová a obchodní opatření na zpomalení obchodu s vysoce znečišťujícími výrobky a také s výrobky, na jejichž výrobu byla použita nečistá technologie.

Vnější ochrana klimatu tohoto druhu může představovat reakci Evropské unie na růst emisí v našich vlastních výrobcích, které pocházejí ze zemí na jihu, a takto získaný příjem můžeme dát dohromady a investovat ho na jih do čistých technologií.

Jens Holm (GUE/NGL). - (SV) Brzy se budeme rozhodovat, jak budeme moci pokračovat v boji proti globálnímu oteplování po roce 2012, kdy vyprší platnost Kjótského protokolu.

Máme velmi dobrý základ. Potřebujeme snížení až o 80 % do roku 2050, pomoc pro rozvojové země při snižování jejich emisí, opatření proti masovému průmyslu, který je zodpovědný téměř za jednu pětinu světových emisí skleníkových plynů, pružnější patentové právo na usnadnění šíření zelených technologií, certifikaci biopaliv na zabránění tomu, aby se dostávala do konfliktu s dodávkami potravin a nakonec zachování světových lesů. Jak bylo řečeno, to všechno je fantastické.

Co nám však zatím chybí a co musíme udělat v budoucnosti je přijmout opatření proti neustále rostoucím dopravním proudům v rámci EU, dotacím EU a skutečnosti, že když EU schvaluje a zavádí právní předpisy, trhy mají obvykle přednost.

Je tu jedenáct pozměňovacích návrhů, z nichž většina je, myslím, dobrá a podporuje smysl usnesení, kterým je to, že za klimatické změny je odpovědná bohatá část světa, a proto musí převzít vedení při radikálním omezení.

Znepokojuje mě pozměňovací návrh č. 7, který hodlá na boj proti skleníkovému efektu použít atomovou energii. Neměli bychom jeden ekologický problém nahrazovat jiným.

Anders Wijkman (PPE-DE). - (SV) Vážená paní předsedající, je to už skoro 15 let, co byla na konferenci v Řiu podepsána úmluva o klimatu, a přece je skutečnost taková, že emise ohrožující klima dnes rostou rychleji než kdy předtím. To ukazuje, jak nedostatečná byla dosavadní mezinárodní spolupráce.

EU musí nadále přebírat vůdcovskou odpovědnost prostřednictvím vnitřních opatření – všech možných opatření, od přísnějších požadavků na budoucí vozidla po zvýšenou podporu alternativních zdrojů energie. Ale „domácí opatření“ nestačí. Pan Florenz se ptal, co můžeme nabídnout zbytku světa. To je dobrá otázka. Věřím, že můžeme nabídnout tři věci. Za prvé, čisté technologie šetrné vůči životnímu prostředí všem rozvojovým zemím ve fázi modernizace, především pro Čínu a Indii. Mají plné právo na svůj rozvoj, ale nemusí opakovat naše chyby. Poskytování podpory na technologie a znalosti musí být v rozpočtu EU prioritou. Získají tím, ale my tím získáme též.

Stejně důležité je, abychom přijali svou historickou odpovědnost a poskytli podporu na adaptační opatření všem zemím s nízkým příjmem, které budou tvrdě postiženy bouřkami, záplavami a delšími obdobími sucha. Nestačí peníze, které byly zatím vyčleněny do různých fondů na přizpůsobení se novým podmínkám, ani iniciativa nedávno zahájená Komisí s názvem „aliance proti změně klimatu“. Je to směšně málo. Potřeba je větší v řádu stovek.

Za třetí, jak zdůraznila paní Eková, je důležité věnovat pozornost úloze lesů, zejména tropických pralesů. Musíme majitele lesů motivovat, aby lesy nekáceli, ale zachovávali.

Politika v oblasti klimatu nestojí a nepadá s Bali, ale úspěch na Bali, samozřejmě, zlepší šance na dosažení konečné dohody v roce 2009. Předpokládám, že v tomto ohledu budou Komise a Rada naslouchat Parlamentu, a to především vzhledem k potřebě udělat mnohem více v oblasti technické spolupráce, opatření na přizpůsobení se novým podmínkám a v oblasti lesů.

Matthias Groote (PSE). - (DE) Vážená paní předsedající, vážený pane předsedo, dámy a pánové, na svém jarním summitu učinily hlavy států a vlád dobré rozhodnutí o boji proti změně klimatu. Jejich rozhodnutí o skleníkových plynech ukládá snížení míry emisí z roku 1990 o 20 % do roku 2020. Na jarním summitu se rovněž odsouhlasilo, že tento redukční cíl bude zvýšen na 30 %, pokud se další průmyslově vyspělé země zaváží omezovat své emise skleníkových plynů. EU by tedy měla vyvinout maximální úsilí, aby přiměla další průmyslově vyspělé země k podpisu nové dohody po Kjótu.

Rád bych se zmínil o dalším specifickém bodu, o dopravě, protože je důležité, aby se nám podařilo zabezpečit začlenění dopravy do dohody po Kjótu. Jen v Evropě produkuje doprava 21 % všech skleníkových plynů. Kjótský protokol předně nezahrnuje mezinárodní leteckou dopravu, protože Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO) ujišťovala, že existují plány na vytvoření celosvětového systému. Tento slib nebyl v celém období po roce 1997 dodržen a já se obávám, že začlenění letectva do protokolu je potřebné učinit. Doufám, že tento krok bude iniciován na Bali.

Herbert Reul (PPE-DE). - (DE) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, máme vážný klimatický problém. To nezpochybňuje nikdo. Politickou otázkou však je, jak budeme přistupovat ke snaze tento problém řešit. Musím říct, že jsme měli velké těžkosti s předmětnou zprávou vzhledem ke způsobu, jakým se tímto problémem zabývá.

Problémy se nevyřeší líčením apokalyptických scénářů a řečmi o porušování lidských práv ani volbou skličujícího tónu místo návrhů řešení. Musíme se snažit realisticky a objektivně hledat řešení a zvažovat různé argumenty. V tomto ohledu se mi zdá politováníhodné, že jsme nebyli ochotni tolerovat různé názory na příčiny klimatických trendů a změn. Jsem plně pro přijímání ambiciózních cílů, ale zásadní je také zajistit, aby byly dosažitelné, jinak bude naše klimatická politika neúčinná.

Nesprávné je také vytvářet tabu a říkat, že téma uhlí a vývoje čisté uhelné technologie nebo téma jaderné energie jsou už za hranicemi a že jedinou odpovědí je obnovitelná energie. Takovému přístupu se vůbec nedaří postihnout problém. Potřebná je komplexní rozprava, ve které budou podrobně zvaženy všechny aspekty a ve které budeme všichni otevření vůči celé škále nástrojů a informacím ze široké škály zdrojů.

Domnívám se, že bychom v rámci této rozpravy měli rovněž zvážit, jakého účinku můžeme s jednotlivými zdroji dosáhnout. Jak tento účinek maximalizovat? Měli bychom také přemýšlet o nákladech. Věřím, že bychom se neměli zaměřovat pouze na způsob, kterým se činí vnitrostátní politická rozhodnutí, ale i zvážit, jak mi řekl jeden či dva kolegové, jak se dá podnitit a podpořit technologický vývoj. Nevidím žádný smysl v tom, že tu dnes vedeme tuto rozpravu a potom, dvě – tři hodiny nebo dva – tři dny nato budeme ve stejné sněmovně jednat o lisabonské strategii a podobně. Pokud chceme bojovat proti změně klimatu a zmírnit její následky, tyto dvě rozpravy musíme spojit v jednu.

Podle mého názoru zde byla pouze omezená možnost vyslovit kritické připomínky, které jsme dávali najevo během našich diskusí ve výboru. Doufám, že příště, pokud se budeme zabývat celou zprávou Výboru pro změnu klimatu, budeme mít šanci předložit o dost širší spektrum argumentů.

Karin Scheele (PSE). - (DE) Vážená paní předsedající, ráda bych připojila svůj hlas k četným projevům uznání, kterých se dostalo paní zpravodajce za tuto dobrou a vyváženou zprávu, z velké většiny podpořenou i Výborem pro změnu klimatu. Je zbytečné mluvit o tom, že očekáváme výsledky a jasný mandát pro Bali. Ten musí zahrnovat společnou, ale rozlišenou zodpovědnost průmyslově vyspělých zemí, států s rostoucími hospodářstvími a rozvojových zemí.

Toto usnesení také jasně uvádí, že očekáváme výsledky do roku 2009. V zákonných nástrojích, které Evropský parlament přijímá – a předřečníci se dnes už zmiňovali o zahrnutí letecké dopravy do obchodování s emisemi, stejně jako o emisích CO₂ z motorových vozidel – musíme vyslat velmi jasný politický signál pro zbytek světa, pro ostatní kontinenty. To je nezbytná podmínka, pokud máme zapojit všechny země.

Katerina Batzeli (PSE). – (EL) Vážený pane komisaři, dovoluji vám nejprve, abych vám poblahopřála k vašemu úsilí v této důležité mezinárodní otázce změny klimatu.

Vážený pane předsedo, boj proti změně klimatu by měl inspirovat vytvoření nového modelu rozvoje. Tento model přehodnotí stávající politiky směrem k ochraně životního prostředí a propojí hospodářskou činnost s úctou k přírodním zdrojům a sociálnímu blahobytu.

EU by měla hrát vedoucí úlohu a zajistit, aby jednání neskončila rozvolněním pružných mechanismů Kjótského protokolu. Cílem by na Bali měla být dohoda s ekologickou perspektivou. Dohoda by rovněž měla využívat příležitosti pro technologické inovace, hospodářský rozvoj a tvorbu pracovních míst.

Posunem správným směrem by byl například přechod k nízkouhlíkovému světovému hospodářství, dosažený propojením uhlíkových trhů se systémy obchodování s emisemi.

Balijská konference by měla být příležitostí formulovat komplexní návrh se závaznými a dlouhodobými cíli pro období po roce 2012.

Manuel Lobo Antunes, úřadující předseda Rady. - (PT) Vážená paní předsedající, vážený pane komisaři, dámy a pánové, toto je rozprava nepochybného významu, jaká se tu v evropském parlamentu opakuje pravidelně. Otázky změny klimatu a příprav Evropské unie na balijskou konferenci jsou opakovaným námětem zasedání v tomto měsíci, kterých jsem se zúčastnil. To jasně podtrhuje význam, který Parlament právem přikládá změně klimatu, a i dnes ráno byla změna klimatu opět na programu v souvislosti s naší rozpravou o globalizaci.

Ve svém úvodním projevu jsem odkazoval na šest základních cílů, se kterými jde Evropská unie na balijskou konferenci. Jsou to jasné a vymezené cíle, které jsou, předpokládám, dobře pochopeny a plně přijímány, a naším záměrem bude přirozeně splnit je všechny. Velmi jasně jsem však konstatoval i to, že jde o náročný, složitý a politicky citlivý proces, ale pochopitelné uděláme, co bude v našich silách, abychom dosáhli přijetí závěrů.

Někteří kolegové poslanci naznačili, že EU možná nebyla v tomto procesu tím vůdcem, za kterého se často označovala. Nemohu s tímto názorem souhlasit, protože pokud existuje blok států, organizace nebo subjekt, který praktickým způsobem prokázal ambiciózní cíle, úsilí o pokrok a skutečný zájem o tento problém, zasahující naše občany, pak je jím Evropská unie. Stanovili jsme si vlastní cíle ve snižování emisí, které neměly a nemají nikde na světě srovnatelné obdoby, a vyvinuli jsme také významné úsilí šetřit energií, investovat do obnovitelných zdrojů energie atd. Musíme být proto hrdí na své úsilí a naši práci a nesmíme v nich ochabovat.

Na závěr bych rád řekl, že jsem vzal na vědomí doporučení a návrhy formulované v usnesení paní Hassiové. Na některé z těchto návrhů tu odkazovala paní Ferreirová a Rada bude mít určitě tato doporučení na paměti.

Stavros Dimas, člen Komise. - Vážená paní předsedající, nejdříve bych rád poděkoval všem řečníkům v dnešní rozpravě za jejich pozitivní příspěvky.

Rodí se konsensus, že na vítězství v boji proti změně klimatu je potřebná celosvětová snaha a že Bali musí stanovit proces a obsah klimatické dohody pro období po roce 2012.

Evropská unie posílí své bilaterální styky s klíčovými partnery, aby získala pro toto směřování podporu. Potřebujeme se však dívat i za Bali. Nezapomínejme, že Bali je jen začátek procesu jednání. Zajistit, abychom

na Bali nastoupili správnou cestu, je samozřejmě důležité. Během nadcházejících měsíců a let však budeme muset urychlit své snahy o dosažení názorové shody a vytvořit společné řešení se všemi našimi partnery.

Summity EU – Čína a EU – Indie, stejně jako summit EU – Asie, všechny letos v listopadu, jsou dalšími kroky k dosažení ještě většího sblížení a politické dynamiky pro mezinárodní dohodu o klimatu pro období po roce 2012.

Co se týká Spojených států a Kanady, zásadní bude pokračovat, ale zároveň překročit hranice našich styků s federální vládou. Mezinárodní partnerství pro trh s uhlíkem (ICAP) se státy USA a kanadskými provinciemi, které jsem jménem Evropské unie podepsal 29. října v Lisabonu, spojuje partnery, kteří aktivně usilují o zavádění trhu s uhlíkem pomocí povinných systémů „omez a obchoduj“.

Těším se na pokračování těchto diskusí s poslanci Evropského parlamentu v přípravné fázi před Bali a velmi vám děkuji za vaši podporu.

Musím zdůraznit, že bez nepřetržité podpory Evropského parlamentu bychom tento rok neměli energetický a klimatický balíček a že bez vaší podpory nemáme na Bali žádnou naději na dosažení lepšího výsledku. Takže přijďte prosím na Bali s vysokými ambicemi a zkuste nám pomoci, jak to půjde.

Předsedající. – Ukončuji nyní rozpravu a přijímám návrh na usnesení v souladu s čl. 108 odst. 5 Jednacího řádu jménem Dočasného výboru pro změnu klimatu.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra, ve čtvrtek.

10. Posílení evropské politiky sousedství – Situace v Gruzii (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem programu je společná diskuse o:

– zprávě o Posilování Evropské politiky sousedství, kterou předložili Raimon Obiols i Germà a Charles Tannock jménem Výboru pro zahraniční věci (2007/2088(INI))

· a o prohlášení Rady a Komise k situaci v Gruzii.

.

Raimon Obiols i Germà (PSE), zpravodaj. – (ES) Vážená paní předsedající, převzal jsem úlohu spoluzpravodaje této zprávy po našem kolegovi panu Beglitisovi, který je nyní poslancem řeckého parlamentu, a udělal jsem to s jistým rozehvěním, ale nyní musím říci, že jsem velmi spokojen s dosaženým výsledkem. V první řadě pro dobré pracovní vztahy se spoluzpravodajem, panem Tannockem, dále pro možnost spolupracovat se skupinou výjimečně schopných asistentů a úředníků a nakonec proto, že bylo při přípravě zprávy dosaženo vysokého stupně shody.

Bylo také možné přijmout většinu pozměňovacích návrhů, které byly rovněž předkládány v atmosféře souladu, a cítím, že výsledek je uspokojivý.

Zpráva podporuje dokument Komise z prosince roku 2006 o hodnocení a budoucím rozvoji Evropské politiky sousedství a s ohledem na dosažený konsensus můžeme v současnosti říci, že Parlament a Komise mají stejnou vizi, myšlenku, že evropský kontinent a Středomoří představují navzájem propojené celky, které nelze vnímat odděleně, a že politika sousedství nabízí nové cesty pro vztahy a spolupráci se společnostmi, které čelí společným výzvám a problémům, stejně jako významné příležitosti pro společný pokrok.

Zpráva zvyrazňuje několik aspektů, které mohou učinit Evropskou politiku sousedství tak silnou a ambiciózní, jak je to jen možné. Rychle se dotknu pěti z nich:

Za prvé, zásada širokého režimu politik v rámci rozlišování, zásady rozlišování, která má za cíl zabránit, aby Evropská politika sousedství nebyla vnímána jako standardizovaná, mechanická rutina, ale jako prostředek, kterým může Evropská unie uspořádat vztahy se svými sousedy a současně zůstat dost pružná, aby dokázala úspěšně reagovat na různé situace.

Za druhé, myšlenka rovnováhy mezi zeměmi východu a zeměmi jihu. Nesmíme upřednostňovat jednu stranu na úkor druhé – musíme mít v každém okamžiku zcela vyvážený přístup.

Za třetí, myšlenka posilovat s využitím politiky sousedství strukturu evropsko-středomořské politiky, což je hledisko, na kterém jsem v této zprávě pracoval nejdůkladněji. To neznamená vnucovat politiky a vytvářet příliš podrobný a příliš komplikovaný rámec, ale vytvářet součinnosti, takže Evropská politika sousedství může posilovat všeobecnou strukturu politiky partnerství nebo evropsko-středomořské přidružení.

Za čtvrté, myšlenka posouvat se od spolupráce směrem k integraci ve všech oblastech, kde by to bylo možné. To by znamenalo, že ta odvětví, která jsou na to připravená, by se v nadcházejících letech společně podílela na oblastech politiky, aby napomohla rozvíjet sbližování a součinnosti v klíčových odvětvích, jsou energetika, dopravní sítě, mezikulturní dialog, životní prostředí či vzdělání.

A nakonec, zapojení nejen ze strany vládních a parlamentních institucí, ale v nejvyšší možné míře i mnoha dalších odvětví občanské společnosti – čím více, tím lépe.

Proto by se Evropská politika sousedství měla zabývat i základní otázkou komunikace a viditelnosti. Řekl bych, že celkovými dějinami politiky Evropy ve vztahu ke svým sousedům.

Na závěr bych rád poznamenal, že v této chvíli čelí své první výzvě viditelnosti, historické výzvě, s návrhem francouzského prezidenta pana Sarkozyho založit Středomořskou unii. Včera jsme slyšeli projev francouzského prezidenta a já se domnívám, že uvedl do diskuse některé velmi pozitivní myšlenky, když řekl, že v první řadě jeho návrh Středomořské unie nikoho nevyklučuje, za druhé, musí být přidán k *acquis* evropsko-středomořské politiky, a za třetí, musí se snažit ji překonat.

Nemohl bych ani více souhlasit s touto myšlenkou pokusit se zjednodušit všeobecný politický a institucionální rámec Evropské politiky sousedství, zejména směrem do Středomoří.

Charles Tannock (PPE-DE), zpravodaj. – Vážená paní předsedající, i já bych se rád přidal k poděkování panu Beglitisovi, který je dnes řeckým poslancem ve svém vnitrostátním parlamentu, a jeho následovníku panu Obiols i Germàovi za vynikající mezistranickou spolupráci a konsensus, kterého jsme jako spoluzpravodajové této klíčové zprávy nakonec dosáhli.

Je celkem samozřejmé, že každý potřebuje dobré sousedy. V nejistém a neustále se měnícím světě musí EU rozvíjet dobré a posílené vztahy se zeměmi na svém okraji, vztahy založené na bezpečnosti, stabilitě a vzájemném prospěchu pro všechny. Zatím se Evropská politika sousedství (EPS) ukazuje jako cenný nástroj v tomto procesu vytváření kruhu přátel s cílem zlepšit obchod, cestování a politickou spolupráci, zejména v boji proti terorismu a obchodu s lidmi. Ale samozřejmě, největší význam mají společné hodnoty a konkrétní posilování demokracie, právního státu a lidských práv jakožto naše hlavní priorita.

Musím Komisi říci, že Evropská politika sousedství byla vytvořena tak trochu ve spěchu. Někteří lidé by tvrdili, že paušální řešení pro všechny sousední země jižní části partnerství Euromed, východní Evropy a Zakavkazska nemůže být pro Evropskou unii trvalou zahraničně-politickou ideou. Avšak naše zpráva zcela přijímá, že zde v blízké budoucnosti tato jednotná politika zůstane a že se na ní Parlament bude podílet.

V každém případě je jasné, že Moldavsko není totéž jako Maroko. Země ležící na jihu nejsou evropské, a tak nemají žádné reálné vyhlídky na členství v EU. Na východě, což je moje část zprávy, jsou však podle mého názoru přinejmenším dvě země – Ukrajina a Moldavsko – které mohou v souladu s článkem 49 Maastrichtské smlouvy přistoupit, neboť jsou svou povahou nepopíratelně evropské.

Záležitosti jako je uvolnění vízového režimu, zpětné přebírání osob po vstupu Ukrajiny do WTO – jež – jak doufáme – proběhne příští rok – i hloubková dohoda o volném obchodu s EU fungují v případě Ukrajiny dobře, a já doufám, že to bude rozšířeno i na Moldavsko, jakmile nastane správný čas, a i na další země Zakavkazska.

Podle mně konečným záměrem Evropské politiky sousedství směrem na východ musí být cestování bez víz.

Evropská politika sousedství ve všeobecnosti pomůže upevnit přání těchto zemí pevně se zapojit do orgánů EU. V případě Moldavska se možná tato politika ukáže být významným podnětem k vyřešení zmrazeného konfliktu v Podněstersku. V každém případě musí východoevropské země začleněné do Evropské politiky sousedství vědět, a to ze strany evropské Rady a Komise, že členství je pro ně v konečném důsledku dostupné a že politika sousedství není pouze oddalovací taktikou, která má odvrátit jejich ambice po dosažení členství.

Zpráva také uznává utrpení běloruského lidu a odvalu demokratických sil v zemi. Musíme být připravení, až se Lukašenkův režim zhroutí, přivítat Bělorusko zpět v Evropské politice sousedství a také mu zaručit evropskou perspektivu.

Zpráva navrhuje rozvoj společného parlamentního shromáždění Evropského parlamentu a východních zemí zařazených do Evropské politiky sousedství, které je provizorně nazýváno „EURO-NEST“. Vychází z úspěchu podobných struktur, například parlamentního shromáždění partnerství Euromed, které už existuje a funguje a v zásadě je jižní dimenzí parlamentní spolupráce v rámci Evropské politiky sousedství i barcelonského procesu, a také známějšího Parlamentního shromáždění Rady Evropy. Jsem osobně přesvědčen, že EURO-NEST by posílil demokratické instituce ve východních zemích politiky sousedství. Urychlil by konec izolace Běloruska a umožnil by například poslancům arménského a ázerbájdžánského parlamentu diskutovat o potenciálně výbušném zmrazeném konfliktu v Náhorním Karabachu, kde by vzhledem k množství ropných dolarů proudících do pokladny ázerbájdžánské vlády a rétorice obou stran mohla znovu vypuknout válka.

IEU se stala příliš závislá na ruských energetických zdrojích, takže se všichni shodneme, že musíme rozvinout alternativní zdroje. To je důvod, proč naše zpráva v podobě, v jaké prošla Výborem pro zahraniční věci, navrhovala potenciální možnost zařadit jednoho dne do Evropské politiky sousedství i Kazachstán. Obávám se však, že toto už bohužel nyní hlavní politické skupiny nepodporují, takže je dost dobře možné, že to bude při zítřejším hlasování ze zprávy vyřazeno. Prostřednictvím tohoto procesu bychom získali přístup k obrovským kazašským přírodním zdrojům, přičemž EU by napomohla další reformě v této obrovské – geograficky řečeno – sekulární zemi strategického významu. Pokud bude jednoho dne skutečně dotažena blíže k Rusku a Číně, což je zajisté záměr těchto dvou velmocí, budeme oplakávat den, kdy jsme přijali unáhlené rozhodnutí držet si Kazachstán od těla.

PŘESEDÁJÍCÍ: MIGUEL ANGEL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

místopředseda

Manuel Lobo Antunes, *úřadující předseda Rady*. - (PT) Vážený pane předsedající, vážená paní komisařko – rád bych vám vyslovil uznání zvláště za to, kolik svého času, práce, úsilí a nadšení jste rozvoji a zavádění Evropské politiky sousedství věnovali. Uznávám všechnu tu angažovanost, práci a snahu a musím vám za ni vyslovit uznání.

Dámy a pánové, Evropská politika sousedství, kterou budu dále označovat jen jako EPS, je pro EU politikou zásadní.

EPS je základním prvkem vztahů Unie s prstencem států, které ji obklopují. Stabilita, bezpečnost a rozvoj jsou navzájem propojené procesy. Vztahy mezi Unií a jejími sousedy musí být posíleny směrem na východ i na jih, aby mohla EPS poskytovat globální, jednotný, inkluzivní, vyvážený a soudržný politický rámec. Navzdory specifické povaze a jedinečnosti každé země a každé společnosti existují společné záměry a společné výzvy, kterým je třeba čelit společně.

Skutečnost, že EPS posilujeme, je v první řadě důkazem hodnoty této politiky. Zajímáme se pouze o posilování a prohlubování těch politik, které měly úspěch. Všichni ale uznáváme, že musíme pokračovat v upevňování a posilování EPS. Od chvíle, jak Komise představila koncem minulého roku své návrhy, dosáhly členské státy širokého konsensu o potřebě posílit EPS a s tím související opatření. V tomto kontextu bych jménem Rady rád poděkoval oběma zpravodajům, panu Tannockovi a panu Obiolsovi i Germàovi, za jejich vynikající a vyčerpávající zprávu.

Názory Parlamentu jsou výjimečně důležité a cenné, zejména pro zavádění posílené Evropské politiky sousedství, a při našem dalším postupu budou zohledněny. Jak víte, německé předsednictví představilo předběžnou zprávu o posilování EPS, kterou Rada a Evropská rada schválily v červnu. Na červnovém zasedání Rady byly rovněž přijaty závěry, které opakovaly hlavní zásady EPS. Za prvé, EPS upevňuje strategii založenou na partnerství a spolupráci. Naším cílem je pomoci našim sousedům, aby se modernizovali a reformovali. Z tohoto důvodu a v zájmu zajištění, že bude posílená EPS účinná, ji musí všechny členské země dodržovat jako součást privilegovaného partnerství s cílem uskutečnit potřebné reformy. Předepisovat harmonogram reforem z Bruselu určitě není nejlepší cesta k dosažení výsledků, a proto jsme naslouchali tomu, co od posílené EPS chtějí partnerské země.

Za druhé, je to globální, jednotný, inkluzivní, vyvážený a soudržný politický rámec. Členské státy souhlasí s tím, že nabídka intenzivnějších vztahů se vztahuje na všechny partnerské země, přičemž se udržuje celková rovnováha mezi východem a jihem.

Za třetí, aspekt rozlišování, které je stanovováno podle míry výkonu a asistence na jedno opatření, je i nadále zásadní pro vztahy EU se sousedními státy. Politický rámec EPS zjevně musí zůstat dostatečně pružný, aby

mohl zohledňovat potřeby každého partnera a míru, v jaké účinně a viditelně dělá a je připraven dělat pokroky na cestě reformem. Podpora EU by tedy měla být ještě více přizpůsobena potřebám a prioritám partnerů tak, jak je to stanoveno v akčních plánech EPS.

A nakonec, Evropská politika sousedství zůstává oddělená od procesu rozšiřování a předem nevyklučuje žádný možný budoucí vývoj ve vztazích partnerských států a EU. Samotná účast na EPS umožňuje podporovat procesy národní transformace v zájmu občanů našich partnerských států, a to nezávisle na vyhlídkách na přistoupení k EU. Musíme být proto opatrní a nesměšovat dvě věci, které jsou odlišné.

Článek 49 Smlouvy o Evropské unii stanoví, že každý evropský stát, který respektuje zásady právního státu, svobody, demokracie a úcty k lidským právům a základním svobodám se může ucházet o členství v Unii. Každá přihláška na členství bude přezkoumána v souladu s ustanoveními Smlouvy.

Rád bych se nyní věnoval posilování EPS. Jak víte, jedno z klíčových hledisek posílené EPS je co nejlépe využít finanční vliv Unie. Známkou zvýšené angažovanosti Unie je už nárůst financování pro partnery v rámci nového nástroje Evropského sousedství a partnerství. Na další podporu reformem byl vytvořen správný finanční nástroj založený na objektivních a transparentních kritériích přidělování. Poprvé budou dotace přidělovány prostřednictvím tohoto finančního nástroje letos na podzim. Postupují také práce na založení investičního finančního nástroje EPS, jehož záměrem je zlepšit dosah rozpočtových příspěvků unie a pomoci mobilizovat zdroje hlavních dárců. Tento nový mechanismus bude plně slučitelný se stávajícími finančními nástroji, zejména s nástrojem pro evropsko-středomořské investice a partnerství.

V zájmu podpory regulačních a administrativních reformem a budování institucí hodláme zemím EPS postupně otevírat přístup k agenturám a programům Společenství. Jistý pokrok už v této oblasti byl dosažen. Komise vyjednává s první skupinou partnerů EPS o nezbytných protokolech o všeobecných zásadách účasti na těchto nových programech Společenství. Prvními zeměmi, které budou moci toto opatření využívat, budou pravděpodobně Izrael, Maroko a Ukrajina.

Rád bych uzavřel několika poznámkami o tom, co považuji za klíčové prvky posílení EPS. V první řadě je jednou z jejích podstatných složek zvýšená hospodářská integrace, které musí být dosaženo především postupným přijímáním komplexních dohod o volném obchodu. Zahájení jednání o takových dohodách však musí předcházet vstup partnerských zemí do WTO.

Zásadní je také některým kategoriím lidí ulehčit mobilitu mezi partnerskými zeměmi a EU. Jako jasnou a hmatatelnou známku otevřenosti Unie vůči jejím sousedům a v souladu s jejím jednotným přístupem k usnadnění udělování víz jsme uzavřeli s Ukrajinou a Moldavskem dohody o usnadnění udělování víz a dohody o zpětném přebírání osob. Budeme také diskutovat o usnadnění udělování víz pro určité skupiny osob z východní Evropy, aby se mohly zúčastňovat akcí týkajících se EPS, přičemž budeme vycházet z obdobných opatření přijímaných ve vztahu ke skupinám občanů ze zemí partnerství Euro-Med od roku 2003.

Na závěr bych se rád dotkl závazku, který jsme nedávno přijali ve vztahu k Černému moři a zemím v tomto regionu. Iniciativa pro Černomořskou synergii má v úmyslu posílit spolupráci mezi zeměmi regionu a prohloubit jejich vztahy s EU na všech úrovních. Obecně řečeno, Evropská politika sousedství je stejně tak v zájmu Unie jako partnerských zemí. Nyní je načase učinit z ní přitažlivější, účinnou a důvěryhodnou politiku, která zaručí bezpečnost a blahobyt pro všechny.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. - (DE) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, považuji Evropskou politiku sousedství, o jejímž prohloubení dnes jednáme, za klíčovou strategickou politiku a ráda bych vyslovila svůj upřímný dík oběma zpravodajům této zprávy – skutečně důležitého dokumentu, který dodá našim plachtám vítr do dalšího úseku putování Evropské politiky sousedství.

Chceme tuto politiku sousedství samozřejmě využít k tomu, abychom ukázali navenek svou stabilitu a povzbudili reformy. Vzhledem k mezinárodním výzvám, kterým Evropa čelí, je úspěch této politiky životně důležitý nejen pro náš blahobyt, ale i pro blahobyt, stabilitu a bezpečnost nás a našich sousedů. To je základní myšlenka.

Děkuji vám i za klíčové prvky, které byly ve zprávě rozvedeny. Je to odlišená politika, politika, která musí mít soudržný politický rámec. Je to politika, která je také uzpůsobená pro vytváření součinnosti v rámci regionálních struktur – Černomořské synergie v jedné oblasti a Euro-středomořského partnerství ve druhé. Je to politika založená na rozeznání potřeby podporovat konkrétní odvětví. Zavádět a dále zintenzivňovat politiku sousedství je tedy absolutní prioritou. Jsem proto vděčná za podporu Parlamentu, která je zásadní.

Výsledky klíčové Konference o Evropské politice sousedství ze 3. září také ukazují, že naši partneři a naše členské státy nyní plně souhlasí s politikou sousedství jako prioritou. Konference byla skutečně úspěšná, protože spojila všechny partnery naší politiky a všechny členské státy spolu se zástupci různých orgánů a občanské společnosti dohromady. Zrodil se jasný konsensus o základních prioritách politiky sousedství, od hospodářské integrace po větší mobilitu a od energetické politiky po politickou spolupráci.

Parlament může sehrávat přední a mimořádně důležitou úlohu v oblasti politické spolupráce, a samozřejmě je také katalyzátorem rozvoje demokracie, lidských práv a reforem vedoucích k nastolení právního státu, čemuž tu přirozeně přisuzujeme nejvyšší význam a což slouží jako kompas této politiky sousedství. Politika sousedství už rovněž přináší zjevné výsledky. Stačí pouze vzít v úvahu, jak velmi jsme od Oranžové revoluce posílili v rámci Evropské politiky sousedství spolupráci s Ukrajinou. Skutečnost, že na Ukrajině nyní podruhé proběhly svobodné a spravedlivé volby, nepochybně představuje úspěch. Doufám, že ti, kteří v Kyjevě přijímají politická rozhodnutí, si udrží tempo posledních týdnů.

Budeme s vámi nadále pracovat i na realizaci klíčových reforem, a to pomocí důkladného akčního plánu Evropské politiky sousedství. Pokračují jednání o rozšířené dohodě, jejímž záměrem, jak víte, je přivést Ukrajinu co nejbližší k Evropské unii.

Samozřejmě, budeme pokračovat v podpoře vstupu Ukrajiny do WTO, abychom mohli založit zónu komplexního volného obchodu, a jak víte, už jsme uzavřeli dohodu o usnadnění udělování víz s Ukrajinou a doufáme, že totéž budeme moci brzy učinit s Moldavskou republikou, přičemž obě tyto dohody jsou doplněny dohodou o zpětném přebírání osob.

Maroko je dalším nadšeným příjemcem pomoci v rámci této politiky sousedství a obratně ji využívá jako motoru modernizace, což je přesně to, co jsme si přáli. Velmi jasně jsme chválili pokrok Maroka na základě jeho podrobného programu vnitřních reforem a dobrými modely plodné spolupráce jsou například nová dohoda o letecké dopravě a úzká energetická spolupráce mezi Marokem a EU.

Teprve minulý týden jsem byla v Rabatu na jednáních a iniciovala jsem při té příležitosti také další pokrok v procesu společného posuzování, který jsme zahájili v červenci s cílem vyhovět žádosti Maroka o pokročilý status v rámci Evropské politiky sousedství. Věřím tomu, že ve druhé polovině příštího roku budeme schopni představit přiměřené návrhy na novou a pokročilou formu přidružení.

Politika sousedství tedy funguje, ale musíme pokračovat, samozřejmě, v našich snahách učinit ji ještě lepší, ještě účinnější a ještě komplexnější. Komise minulý prosinec zveřejnila doporučení, jak posilovat Evropskou politiku sousedství, které už představil pan úřadující předseda Rady. Věřím, že jsme učinili některé velmi důležité kroky. Například našim východním partnerům chyběl regionální rozměr, ale nyní jsme zahájili program Černomořské synergie jakožto proces určený právě pro potřeby východu. Dává východu, co má k dispozici jih už dlouho v podobě Euro-středomořského partnerství, a v roce 2008 se bude konat první setkání v rámci Černomořské synergie.

Učinili jsme také pokrok směrem k otevření programů a agentur Společenství pro naše sousedy. Tento rok budeme také vyplácet první dotace z prostředků správního finančního nástroje, který je dokladem toho, že partnerům, kteří prokazují skutečné reformní nadšení, můžeme a budeme nabízet více.

Kromě toho ještě do konce roku založíme investiční finanční nástroj. Jeho účelem bude pomoci mobilizovat prostředky na politiku sousedství nad rámec našeho běžného rozpočtu, v první řadě aby umožnila financování rozsáhlých projektů v oblastech jako energetika a doprava.

Věřím, že si můžeme nárokovat určité úspěchy, ale nyní potřebujeme trvalou podporu od vás a členských států, abychom mohli učinit další vylepšení a podniknout další kroky. Mám na mysli hlavně užší hospodářskou spolupráci a intenzivnější volný obchod s našimi partnery. Jejich začlenění do vnitřního trhu EU je samozřejmě velmi mocnou reformní pákou. Z tohoto důvodu musíme postupně otvírat i náš trh, dokonce i pro to, co nazýváme citlivé zemědělské zboží a služby a v čem mají naši partneři určité konkurenční výhody. To znamená, že si musíme také položit otázku, zda jsme to připraveni udělat.

Druhá věc, kterou mám na mysli, jsou další opatření na usnadnění udělování víz, která jsou naléhavě potřebná pro ulehčení styků mezi lidmi v různých zemích. Tato opatření mohou být často přijímána v rámci stávajících pravidel za podmínky, že existuje dostatečná politická vůle využít celý jejich rozsah, a my musíme nadále rozvíjet politický rozměr politiky sousedství. To se týká zmrazených konfliktů, kterých jsme svědky v partnerských zemích za našimi východními hranicemi, konfliktů, které vážně překážejí pokroku našich partnerů v oblasti reforem a v některých případech ohrožují naši vlastní bezpečnost.

Proto musí politika sousedství pomoci vytvářet vhodnou atmosféru pro vyřešení konfliktů, jako je například konflikt na Zakavkazsku.

Ve středomořském regionu budeme přirozeně nadále usilovat o pokrok na Blízkém východě, zejména v rámci Kvarteta, a velmi doufám, že setkání v Annapolisu a následná dárcovská konference v Paříži se promítne do skutečného pokroku na Blízkém východě.

Jsme rovněž připraveni pomoci stranám konfliktu v Západní Sahaře při hledání dlouhodobého řešení. V nastávajícím období bude naše politika sousedství jednoznačně zaměřena na zavádění v praxi. Musíme všichni společně zabrat, abychom udrželi a posílili dynamiku reforem, která se objevila mezi našimi partnery.

Příští měsíc Komise přijme další sdělení o politice sousedství, v němž nastíníme kroky, které musí EU učinit v zájmu dosažení dalších hmatatelných výsledků v roce 2008 – jinak řečeno, nastíníme náš vlastní příspěvek. V dubnu pak představíme zprávy o pokroku jednotlivých zemí, v nichž budeme analyzovat, jak mohou naši sousedé dále vylepšit realizaci akčních plánů.

Začátkem prosince bude potřeba vznést určité základní otázky, jako např. zda si Komise plně uvědomuje různé schopnosti a cíle jednotlivých sousedních zemí. Jak jsem však řekla, značného pokroku můžeme dosáhnout na základě odlišného přístupu.

Domnívám se, že důležitá je také představa zodpovědnosti a místní potenciál pro zavedení zásady zodpovědnosti do praxe, stejně jako potenciál pro ještě větší zapojení občanské společnosti, což je oblast, ve které bychom stále mohli dělat mnohem víc.

Nemohu se vyhnout několika slovům o událostech v Gruzii, o kterých jsme společně diskutovali. Chceme pouze dodat, že z posledního vývoje v Gruzii máme velké obavy. S politováním sledujeme nepřiměřené použití síly ze strany gruzínských státních bezpečnostních složek při potlačování demonstrací a zastavování vysílání nezávislých televizních stanic.

Věřím, že potřebujeme nezávislé vyšetřování těchto incidentů. Jsme také nadále znepokojeni pokračujícím výjimečným stavem a omezením svobody sdělovacích prostředků, protože oklešťování ústavních práv a zastavování činnosti provozovatelů sdělovacích prostředků jsou tvrdá opatření, neslučitelná s těmi demokratickými hodnotami, které leží v základech našich dvoustranných vztahů a které Gruzie slíbila dodržovat. Proto očekáváme, že budou tato opatření bez odkladu odvolána.

Na druhé straně vítám rozhodnutí pana prezidenta Saakašviliho uspořádat v den parlamentních voleb prezidentské volby a referendum, čímž uspokojil hlavní požadavek opozice. Doufám, že to pomůže uvolnit napětí, a vyzývám všechny zainteresované strany, aby udržely politické spory v mezích normálního demokratického procesu a vrátily se z ulic k jednacímu stolu. Potřebujeme správné podmínky pro čestný a transparentní volební proces.

Chtěla jsem dodat pouze toto. Promiňte mi, že jsem si vzala více času než obvykle, ale jelikož mám specifickou odpovědnost, neboť smyslem politik jsou lidé, doufám pochopíte, že tyto věci jsou mému srdci výjimečně blízké.

Tunne Kelam (PPE-DE), zpravodaj Výboru pro regionální rozvoj, který byl požádán o stanovisko. – Vážený pane předsedající, Výbor pro regionální rozvoj vnímá posílenou Evropskou politiku sousedství v první řadě jako klíčový nástroj přiblížení našich sousedů k evropskému systému hodnot. Účinná a otevřená Evropská politika sousedství může poskytnout mnoho podnětů pro urychlení hospodářských, legislativních a sociálních reforem v zemích hraničících s EU. Tato politika by sice neměla být vnímána jako přímá cesta ke členství v EU. Proto by měla zásada podmíněnosti v přístupu EU poskytnout vhodné mechanismy povzbuzení potřebných hospodářských a demokratických změn v našich partnerských zemích, a to v souladu s jejich vlastní ochotou a pokrokem.

Evropská politika sousedství může fungovat jen jako obousměrná cesta. Na politické úrovni nám tato politika myslím může poskytnout skvělou příležitost k prohloubení pravidelného politického dialogu se zeměmi, které jsou ochotné sladit své zahraničněpolitické postoje s postoji EU – zeměmi jako Ukrajina, Moldavsko, Gruzie, Arménie a další.

Výbor pro regionální rozvoj zdůrazňuje zásadní význam programů přeshraniční a meziregionální spolupráce pro zavádění Evropské politiky sousedství. Tyto programy by měly zahrnovat hospodářské a environmentální stejně jako sociální a kulturní aspekty.

Rád bych zdůraznil další zásadu: Evropská politika sousedství by se neměla omezovat pouze na spolupráci mezi vládami a institucemi. Musí se do ní zapojit i občanská společnost a zejména musí podněcovat výměny mezi řadovými občany, nevládními organizacemi a místními orgány. Proto je důležité účinně zjednodušit vízové požadavky pro místní příhraniční dopravu a pro specifické skupiny obyvatelstva. Vyzýváme také Komisi, aby vypracovala hlavní směry pro místní a regionální orgány ve vztahu k jejich zvláštní úloze při zavádění akčních plánů Evropské politiky sousedství s cílem jejich dalšího rozvoje.

A nakonec, podle názoru Výboru pro regionální rozvoj by Evropská politika sousedství měla zahrnovat spolupráci na společném předcházení přírodním katastrofám a jejich řešení. Vyzýváme členské státy, aby zahrnuly tento aspekt do programů přeshraniční spolupráce.

Adina-Ioana Vălean (ALDE), zpravodajka Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, která byla požádána o stanovisko. – Vážený pane předsedající, naši sousedé v těchto časech globalizace a nejisté budoucnosti potřebují jasné signály od Evropské unie. Potřebují slyšet, že je považujeme za partnery. Potřebují vědět, že je podporujeme v přechodu k demokracii a lepšímu životu. Proto vítám návrh Komise posilovat Evropskou politiku sousedství tím, že bude našim partnerům nabízet nové podněty k reformám.

Jako zpravodajka Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, který byl požádán o stanovisko, chci zdůraznit význam Evropské politiky sousedství jako prostředku upevnění zóny svobody, bezpečí a spravedlnosti za našimi hranicemi. Nemůžeme si dovolit nechat své sousedy, aby se sami vyrovnávali s bezpečnostními problémy, organizovaným zločinem a nelegální migrací. V dnešním světě má každý z těchto jevů globální dosah a tyto výzvy jsou výzvami i pro nás. Evropská politika sousedství je především politikou, kterou získají všichni. Vybudovat oblast svobody, bezpečí a spravedlnosti je ve společném zájmu EU a našich sousedů a pro dobro našich i jejich obyvatel.

Předsedající. - Dozvídám se, že předsednictví Rady nebylo informováno, že tato rozprava je společnou rozpravou o Evropské politice sousedství a situaci v Gruzii.

Proto využíváme změnu řečníka, abychom dali panu Lobovi Antunesovi příležitost vyjádřit se ke druhému uvedenému tématu.

Manuel Lobo Antunes, úřadující předseda Rady. - (PT) Skutečně jsem nepochopil, proč by tato rozprava měla pokrývat současně politiku sousedství a Gruzii. Nemáme mnoho času, a proto bych rád pouze v rychlosti řekl, že 8. listopadu tohoto roku, jak víte, vydalo předsednictví prohlášení vyjadřující hluboké znepokojení nad nedávnými událostmi v Gruzii a vyzvalo k dialogu mezi zúčastněnými stranami a na hledání takových řešení současné krize, které by neporušovali demokratické zásady a základní práva, konkrétně svobodu projevu. Rádi bychom také zdůraznili, že pro vládu Gruzie je zásadní obnovit důvěru v legitimitu svých kroků a udělat co nejvíce, aby zajistila respektování zásad demokracie.

Z našeho úhlu pohledu zůstává současná situace důvodem ke znepokojení, ale velmi vítáme sdělení gruzínského parlamentu, že výjimečný stav bude odvolán 16. listopadu, tedy pozítří. Doufáme, že toto nezůstane pouze sdělením, ale že se i skutečně naplní.

Toto je důležitý krok k obnovení normálního demokratického stavu v Gruzii, neboť se plánují prezidentské volby a přirozeně musí být zaručeny všechny demokratické podmínky potřebné pro konání těchto voleb. Jsme také potěšeni, že mezi úřady a opozicí se začal vést dialog.

Mohu vás informovat, že Rada na Gruzii vyvíjí politický a diplomatický tlak, aby zajistila rychlý návrat do normálního stavu. Náš zvláštní zástupce pro region je aktivní a momentálně se nachází v Gruzii. Mohu vás také informovat, že situace v Gruzii bude na programu dalšího zasedání Rady pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy. Asi před třemi týdny jsem osobně předsedal zasedání Rady pro přidružení mezi Evropskou unií a Gruzii, kde jsem mohl zdůraznit hospodářský pokrok, kterého země dosahuje, a s jistou nadějí se zmínit o demokratickém vývoji, který považujeme za příznivý.

Upřímně doufáme, že to, co se v současnosti v Gruzii děje, není krokem zpět, protože to by přirozeně bylo nanejvýš škodlivé pro pozitivní stránky vývoje politické i hospodářské situace, které jsme vnímali jako povzbudivé. Předpokládám, že gruzínský lid a gruzínské orgány si to uvědomují. Krok zpět není ani možný, ani přijatelný.

Jacek Saryusz-Wolski, jménem skupiny PPE-DE. - (PL) Vážený pane předsedající, vážená paní komisařko, rád bych se zmínil o jednom aspektu vynikající zprávy připravené našimi kolegy panem Tannockem a panem Raimonem Obiolsem i Germãem. jde o myšlenku Parlamentního shromáždění EURO-NEST.

Hlavním záměrem EURO-NESTu, jak navrhuje zpráva, je zavést do praxe myšlenku vytváření kruhu přátel EU na parlamentní úrovni a také je spřátelit mezi sebou. To má doplnit politiku dobrého sousedství, kterou rozvíjejí výkonné orgány EU. EURO-NEST by byl parlamentním fórem pro dialog, výměnu zkušeností a multilaterální spolupráci. Není to jenom záležitost posilování styků mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty Ukrajiny, Moldavska, Ázerbájdžánu, Arménie a Gruzie, stejně jako se zástupci demokratických sil v Bělorusku. Pro nás je nejdůležitější to, že by naši sousedé měli mít dialog a spolupráci mezi sebou, že by se měli lépe poznat, rozvinout vzájemnou důvěru a využívat nejlepší příklady demokracie, svobody projevu a úcty k lidským právům.

Koncepce EURO-NEST byla podpořena většinou členů Výboru pro zahraniční věci a Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci. Doufám, že si získá rovněž podporu celého Parlamentu. Rád bych se obrátil na své kolegy ze skupiny liberálů, kteří předložili pozměňovací návrh č. 5, navrhuující nahrazení EURO-NEST existující organizací PABSEC. Rád bych řekl, že PABSEC, Parlamentní sdružení pro černomořskou hospodářskou spolupráci, plní zcela odlišnou funkci. V první řadě v této organizaci nehraje Evropský parlament žádnou roli. Děkuji svým kolegům ze socialistické skupiny za pochopení. Kompromisní formulace, která nahrazuje pozměňovací návrh č. 11 a zdůrazňuje potřebu lepší mezivládní spolupráce, umožní definovat tuto formu spolupráce správným způsobem.

Jsem přesvědčen, že EURO-NEST poskytne další impuls posilování partnerství s našimi východními sousedy a že doplní vztahy s našimi jižními sousedy v rámci barcelonského procesu. Bude to signál, že v Evropském parlamentu přistupujeme k našim sousedům s vážností, a důkaz, že bez ohledu na stranické rozdělení posilujeme vazby s našimi východními sousedy.

Marek Siwiec, jménem skupiny PSE. – (PL) Vážený pane předsedající, v předmětné zprávě je několik důležitých prohlášení, která přicházejí ve správný čas. Situace v zemích, ke kterým se zpráva vztahuje (hovořím hlavně o východní oblasti), je velmi dynamická a přináší, jak se dá očekávat, mnoho nových zkušeností. Je velmi dobré, že evropské orgány – Komise, Rada a Evropský parlament – hovoří jednotným hlasem, hlasem, který odráží funkci, kvůli níž byly tyto instituce vytvořeny, a za tato úvodní prohlášení bych paní komisařce a panu ministrovi rád poděkoval. Rád bych také poděkoval zpravodajům.

Socialistická skupina v Evropském parlamentu podporuje rozvoj Evropské politiky sousedství, posílení Evropské politiky sousedství, za podmínky, že je rozumná a účinná. Během práce na této zprávě jsme se vyhnuli mnoha zbytečným sporům. Vyhnuli jsme se ne příliš rozumné diskusi, zda je důležitější dobré sousedství s východem, nebo dobré sousedství s jihem. To by bylo jako ptát se dítěte „koho máš raději, maminku, nebo tatínka?“ Vyhnuli jsme se všem zbytečným diskusím o tom, zda Evropská politika sousedství zaujímá nebo nezaužívá místo politiky směřující k rozšiřování EU. To jsou také falešná dilemata, ale tyto záležitosti byly vyjasněny.

Evropská politika sousedství může být účinná, pokud je uskutečňována společně. „Společně“ znamená, že je uskutečňována Evropskou unií stejně jako zúčastněnými zeměmi. Nemůže být ve vztahu ke všem zemím stejná, protože tyto země mají různé stupně demokracie a mají zájem zavádět tuto politiku různými způsoby. Jak citlivá je tato záležitost, jste viděli na vlastní oči při sledování nedávných událostí v Gruzii, které byly právě předmětem diskuse. Spokojenost nad dalšími demokratickými volbami na Ukrajině pokazila skutečnost, že to byly za dva roky druhé volby v této zemi. Dalo by se říct, že spokojenost byla smíšená. Co se týká východu, naše politika se vztahuje k regionu, kterému neustále způsobují problémy intriky organizované Ruskou federací, ať už jsou zjevné, nebo skryté.

Nakonec, jak řekl pan ministr, tato politika může být úspěšná jen tehdy, pokud ji provázejí zdroje, politická vůle, účinná opatření a absence naivity, zejména pokud je její součástí zakládání nových institucí.

Anneli Jäätteenmäki, jménem skupiny ALDE. – (FI) Vážený pane předsedající, politika sousedství je jednou z priorit zahraniční politiky EU. Evropská politika sousedství je součástí širšího záměru podporovat mír, stabilitu a hospodářský blahobyt. Zavádění Evropské politiky sousedství také klade vysoké nároky na EU, neboť strategické cíle 27 členských států s ní musí být slučitelné. Je důležité vyhnout se konfrontaci západu a východu, i když členské státy EU mají evidentně v oblasti spolupráce odlišné priority.

Spolupráce je potřebná ve všech směrech. Neboť zapojeny jsou všechny členské státy EU a dále 16 partnerských zemí, je pochopitelné, že lidé mohou mít silné pochybnosti o vývoji této politiky, pokud jde o způsob zahrnutí jednotlivých partnerských zemí do této spolupráce. Síla Evropské politiky sousedství však spočívá ve skutečnosti, že poskytuje EU více zdrojů na pomoc partnerským zemím, než by tomu bylo v případě, že by ke všem zemím přistupovala samostatně a z úplně odlišných úhlů. Komplexní přístup

k Evropské politice sousedství rovněž zaručuje, že politika EU nebude závislá na regionálních a vnitrostátních preferencích jednotlivých předsednických zemí.

Moje skupina nabízí svou jednoznačnou podporu rozvoji Evropské politiky sousedství a prioritních oblastí, jak je stanovila Komise, kterými jsou hospodářská integrace, mobilita lidí, energetika (ke které bychom rozhodně přidali změnu klimatu) a finanční a technická pomoc.

(potlesk)

Adam Bielan, jménem skupiny UEN. – (PL) Vážený pane předsedající, Evropská politika sousedství získala více dynamické síly během posledního rozšiřování EU. Nyní pomáhá povzbuzovat sousední regiony, aby se posouvaly blíže k evropskému hodnotovému systému. Je to *sine qua non* naplnění cílů, které jsou v zájmu obou stran, tj. zaručení bezpečnosti a stability a prosazování hodnot, jako jsou úcta k lidským právům a úplná demokracie.

Současně stojí za to v rámci Evropské politiky sousedství zdůraznit jedinečný význam a identitu zemí jako například Ukrajiny. Tato země by měla mít ve skupině zemí zahrnutých do Evropské politiky sousedství zvláštní status a mělo by se jí dostávat přednostní pozornosti, v první řadě vzhledem ke své úloze v kulturním dědictví Evropy a ke svým historickým vazbám se sousedními zeměmi. Udělit Ukrajině privilegovaný status by bylo také mimořádně důležité proto, že tato země bude hrát rozhodující úlohu při zajišťování energetické stability a bezpečnosti celé Evropské unie.

Otázka Ukrajiny a otevření cesty jejímu plnému členství v EU by se proto měla zvažovat individuálně, přičemž by se mělo zohlednit, že Ukrajina je hlavním partnerem EU ve východním sousedství Evropy.

Marie Anne Isler Béguin, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Vážený pane předsedající, ráda bych nejprve řekla, že lituji, že tato rozprava je společná, neboť krize v Gruzii se měla stát předmětem zvláštní rozpravy. Minulý víkend mě pan předseda tohoto Parlamentu vyslal do Gruzie. Právě jsem se vrátila a ráda bych informovala o tamních událostech a různých setkáních, které jsem měla. Dvě minuty mi na to bohužel nebudou stačit.

Dříve, než budu mluvit o Gruzii, bych však ráda přivítala nový přírůstek mezi zeměmi Evropské politiky sousedství, konkrétně Mauretánii – zemi, kterou jsem nedávno navštívila v čele naší mise volebních pozorovatelů.

Dnes je jasné, že vážná krize v Gruzii nepochybně podrobila naši Evropskou politiku sousedství zkoušce. Může být tato politika sousedství skutečně užitečná? Je legitimní nyní položit tuto otázku ve světle situace v Gruzii.

Co vám mohu říci, drazí kolegové, je, že čtyři roky po nenásilné Revoluci růží jsou obce v Gruzii skutečně šokovány násilím, z něhož jsme něco zahlédli na svých televizních obrazovkách: násilí namířené proti lidu Gruzie a násilí použité na zastavení vysílání TV Imedi. Jsou šokováni, protože nechápou, co se děje.

Jsem proto Komisi vděčná, že vyzvala gruzínské orgány, aby začaly s vyšetřováním – nezávislé a transparentní vyšetřování – protože lidé chtějí vědět, co přesně se stalo a jak se to stalo.

Navštívili jsme tuto zemi a samozřejmě jsme slyšeli dvě verze událostí: verzi opozice a verzi státních orgánů. Obě dvě jsou možné. Je tedy jasné, že existují dvě verze, ale lidé žádají skutečnou transparentnost. Očividně musíme mít na paměti nejen to, jak nám připomenuli naši kolegové, že Gruzie je zranitelná – a to skutečně víme –, ale i to, že Gruzie musí ustupovat „velkému bratrovi“, který neustále čeká na její chybu.

Když nás gruzínské orgány upozorňují na všudypřítomnost Ruska, musíme vzít v úvahu věci, které se dějí. Příkladem je například naše zjednodušení vízového režimu s Ruskem, ze kterého měli prospěch držitelé ruských pasů z Abcházie a Jižní Osetie, i když tyto oblasti jsou součástí gruzínského území, což postavilo Gruzii do nepříjemného postavení.

Nic z tohoto není pro vás novinkou, paní komisařko. Co musíme dnes požadovat – pochopitelně kromě odvolání výjimečného stavu –, je okamžité obnovení svobody projevu, mediální svobody a v první řadě samozřejmě záruku konání svobodných a transparentních voleb. Gruzie je dnes schopná takové volby uspořádat. Prokázala to už minulý rok, kdy se zde konaly transparentní, demokratické komunální volby v plném souladu s mezinárodními standardy. Nyní je čas – a obracím se tímto na Radu, protože věřím, že byla na gruzínských orgánech trochu tvrdá – na nás s naší Evropskou politikou sousedství, abychom ukázali, že

můžeme být užiteční. Musíme lidu Gruzie ukázat, že Evropská politika sousedství má nějaký smysl. Evropská unie je nesmí zklamat. Toto je poselství, které bychom měli zcela jednoznačně tlumočit gruzínským orgánům.

Willy Meyer Pleite, jménem skupiny GUE/NGL. – (ES) Vážený pane předsedající, vážená paní komisařko, vážený pane ministře, nejprve bych rád poděkoval panu Tannockovi a panu Obiolsovi za představení zprávy a bez zbytečných okolků vás informoval, že moje skupina je kritická k vývoji a přístupu zvolenému v politice sousedství.

Jsmo kritičtí, protože v roce 2004, když se tvořila politika sousedství založená primárně na podpoře lidských práv, specializovaném technickém poradenství a větší vyváženosti migračních proudů obchodu a lidí, jsme jasně viděli otevírání nových možností; avšak není pochyb, že od schválení finančního nástroje se zdá, že vytváříme dojem, že máme v zásadě zájem vytvořit zóny volného obchodu, dohody o volném obchodu a kontrolu migračních toků ve stylu železné opony, zatímco všechny odkazy na podporu lidských práv a požadavky úcty k nim necháváme stranou.

Jsou tu dva jasné příklady na západě a na jihu, konkrétně konflikt na Sahaře, o kterém se zmínila paní Ferrerová-Waldnerová, a konflikt v Izraeli, či jinak řečeno, zodpovědnost Maroka a Státu Izrael za dva konflikty: okupované území Západní Sahary a palestinský konflikt.

Upřímně věřím, že v těchto oblastech by politika sousedství měla klást mnohem vyšší nároky na tyto dva státy, aby přijaly jednou pro vždy zodpovědnost za konflikty, které v prvním případě trvají už skoro sto a ve druhém čtyřicet či padesát let, aniž by byly vyřešeny.

Proto věříme, že z tohoto úhlu pohledu bychom byli rádi, kdyby Evropská unie zaujala při vytváření politiky sousedství mnohem pevnější postoj.

Gerard Batten, jménem skupiny IND/DEM. – Vážený pane předsedající, tato zpráva jasně ukazuje, jak dokonale ztratili eurofilské politické elity na tomto místě kontakt s realitou a s přáními svých voličů.

Zpráva žádá co nejrychlejší zlepšení zpracování víz, aby bylo cestování z některých nečlenských států EU jednodušší a méně náročné. To není to, co chce většina Londýňanů. Nechtějí, aby se lidem ulehčila možnost přijít do Británie: chtějí, aby se jim to zkomplikovalo. Chtějí větší výběr lidí, které pozveme do naší země, ne rozšíření současné politiky otevřených dveří.

Zpráva očekává vstup Ukrajiny do EU. Ukrajina má 46 milionů obyvatel, ti by jako občané EU měli všichni právo vstoupit do Británie. Většina mých voličů nechce, aby další miliony lidí dostali právo na vstup do Británie. Nechtějí už další nerozlišující přistěhovalectví z východní Evropy. Máme už dost přistěhovalců, kteří se v Londýně pohybují bez placení daní a pojištění; máme dost zločinců, dealerů drog, podvodníků, obchodníků s lidmi a sexuálních otroků.

Další bláznivý nápad v této zprávě je výzva na založení parlamentního shromáždění sousedství EU – dalšího debatního kroužku politiků bez kontaktu s realitou, kteří si budou vymýšlet další způsoby, jak mrhat penězi daňových poplatníků. Tito polici by samozřejmě museli být za svoji snahu pěkně odměněni.

Nikoho by nemělo překvapovat, že jedním z autorů této zprávy je člen britské Konzervativní strany, tedy strany, která doma předstírá, že je euroskeptická, ale zde je nadšeně eurofilská. Není divu, že v Londýně je pan Tannock známý jak poslanec za východní Evropu.

Jsem plně proti těmto politikám; poškozují zájmy našich voličů. To je důvod, proč budu v roce 2009 v Londýně zvolen znovu a pan Tannock možná nebude.

Philip Claeys (NI). - Vážený pane předsedající, bod odůvodnění C této zprávy říká, že Evropská politika sousedství „i nadále měla zůstat odlišena od procesu rozšíření,“ přičemž „účast v EPS nebrání východním sousedům, které můžeme jasně označit za evropské země, v perspektivě spojené s možným členstvím v EU v dlouhodobém horizontu“. Z nějakého důvodu se zdá, že toto pravidlo neplatí pro Turecko. V jeho případě je situace přesně opačná. Turecko můžeme jasně označit za neevropskou zemi, není součástí Evropské politiky sousedství, ale aspiruje na členství v EU.

Nikdy nebylo skutečně jasné, proč nebylo Turecko zahrnuto do Evropské politiky sousedství. Komise na začátku řekla, že zahrnutí Turecka jako uchazeče by nebylo vhodné. To je zvláštní, protože v jiných případech je explicitně řečeno, že politika sousedství a proces rozšiřování musí od sebe zůstat odděleny. Pro Turecko zjevně platí pravidlo *sui generis*.

Obávám se, že všechno toto souvisí s ideologickým zmatením pojmů. I při naší plné angažovanosti v jednáních o tureckém přistoupení jsme měli Turecko zahrnout do Evropské politiky sousedství – už pouze jen z rozvážnosti. Pokud by jednání musela být přerušena, což se už dávno mělo stát, Turecko by mohlo být přímo začleněno do existující struktury. Nestalo se tak a následkem toho budou v budoucnosti věci o to složitější.

Marek Siwiec (PSE). - (PL) Vážený pane předsedající, po dnešním hlasování jsem zjistil – možná jako jediný – že skupina Identita, tradice a suverenita přestala existovat ve chvíli, kdy pan předsedající Parlamentu oznámil tuto informaci. Avšak vidím, že podle seznamu přihlášených do rozpravy tato skupina stále existuje, takže si vůbec nejsem jistý, kdo udělal chybu: byl to pan McMillan-Scott, když oznámil, že skupina přestala existovat, nebo osoba, která píše tyto seznamy?

Předsedající. - Vážený pane Siwieci, elektronické zařízení ještě nebylo aktualizováno, ale pan Claeys už nehovořil *jménem skupiny*, která přestala existovat před několika hodinami – hovořil jako nezávislý poslanec.

Elmar Brok (PPE-DE). - (DE) Vážený pane předsedající, vážený pane úřadující předsedo, dámy a pánové, skutečně žasnu nad slovy pana Battena, který pochází z kosmopolitního Spojeného království a přece tu se svými falešnými obviněními šíří omezenou a xenofobní propagandu. To nemá s hrdou tradicí jeho skvělé země nic společného.

Politika sousedství se určitě nyní, kdy po přistoupení celkem dvanácti zemí vstupujeme spíše do fáze upevňování, stává hlavním zahraničněpolitickým nástrojem Evropské unie. Proto je důležité, aby nástroj Evropské politiky sousedství byl používán přiměřeným a soustředěným způsobem, a v některých ohledech se tak patrně skutečně děje.

Politika sousedství nám také nabízí solidní nástroj pro aktivní zapojení se do věcí, které se vztahují ke konfliktu na Blízkém východě, jak naznačila paní komisařka Ferrerová-Waldnerová. Věřím, že skutečnost, že tak krátce po vypuknutí napětí v Gruzii se objevují řešení a že mají být uspořádány nové volby, částečně souvisí s účinky Evropské perspektivy a politiky sousedství – což ukazuje, že jsme na správné cestě. Tato politika nám poskytuje prostředky, jak se starat o naše zájmy, upevňovat spojení, sloužit zájmům našich partnerů a podporovat rozvoj lidských práv a demokracie.

Když v tomto kontextu mluvíme o Bělorusku, paní komisařko, zdá se mi zajímavé, že se nám daří nalézat vhodnou cestu k uplatnění nástrojů pro lidská práva a demokracii v situaci, kdy nástroj sousedství prozatím stejný dosah mít nemůže. To je důležité cvičení, které musíme příští rok zopakovat.

Máme tu východní politiku sousedství a jižní politiku sousedství. Obě jsou stejně důležité, ale metoda nemusí být vždy stejná, protože východní politika sousedství má také tento rozměr evropské perspektivy, což znamená, že mohou existovat různé výchozí body a do jisté míry i různé vyhlídky. Politika, která má co do činění s dohodami o přidružení, s dohodami o partnerství a spolupráci a s cílem dostat zemi, jako je Ukrajina, do WTO, a potom vytvořit zónu volného obchodu – s kroky podporujícími takový vývoj – se mi zdá jako velmi důležitý nástroj pokroku.

Toto je politika společné zodpovědnosti. Není to záležitost stredoevropských států, které by jako jediné upíraly pohled na východ, a jihoevropanů s pohledem upřeným na jih; celé Evropské společenství je zodpovědné za obě části. Proto musím říci, že nemohu přijmout návrhy, jako je např. návrh na Středomořskou unii. Mnohem raději bych viděl lidi ve Španělsku a Francii se zajímat o Ukrajinu a Švédy a Němce projevat stejný zájem o Maroko. Toto, a ne nový rozměr Evropské unie, musí být naše politika.

(potlesk)

PŘESEDÁJÍCÍ: MANUEL ANTÓNIO DOS SANTOS

místopředseda

Jan Marinus Wiersma (PSE). - (NL) Vážený pane předsedající, dovoluji mi upřímně a s plnou podporou jménem celé své skupiny zopakovat výzvu, kterou právě nyní pan Elmar Brok adresoval všem přítomným. Ukazuje důležitost politiky sousedství pro vnější činnosti Evropské unie. Vítáme plány posílit Evropskou politiku sousedství (EPS), to však neznamená, že by EPS byla uzavřenou kapitolou. Evropská unie musí neustále hledat způsoby, jak učinit svou politiku v této oblasti účinnější.

Individuální přístup – jak už bylo řečeno – je klíčem k úspěšné politice sousedství. Evropská politika sousedství se uplatňuje na obrovském území od Maroka až po Ukrajinu. Evropský vliv není stejný ve všech těchto

zemích a ani Evropa není stejně přitažlivá pro všechny tyto země. V rámci kontextu Evropské politiky sousedství je EU povinná nabídnout partnerským zemím takovou dohodu o spolupráci, která by v maximální míře splňovala jejich očekávání. To je skutečnost, která by se podle nás měla odrážet i v prioritách Komise.

Evropské ambice Gruzie jsou odlišné od ambicí Ázerbájdžánu. Tunisko je méně důležité pro EU než Ukrajina a Libanon není stejně významný jako Maroko. A proto je třeba ke každému státu přistupovat individuálně.

Musíme soustředit svoji pozornost na země, ve kterých se hlavní cíl Evropské politiky sousedství, kterým je přiblížení sousedních zemí k Evropě, jeví jako nejdosazitelnější.

Zpráva mluví i o východních sousedech zemí Evropské politiky sousedství. Domníváme se, že je dobrou myšlenkou v rámci nedávno přijaté strategie pro země Střední Asie pracovat na vytvoření pevných vazeb s příslušnými zeměmi. Evropská unie by přitom mohla čerpat ze zkušeností s politikou sousedství.

Nepodporuji však myšlenku, aby byl zemím mimo region udělen status zemí Evropské politiky sousedství. Měli bychom se raději soustředit na jednotný přístup k zemím Střední Asie, a nikoli na vtažování určitých zemí do této politiky.

Na závěr bych ještě rád řekl, že silnější parlamentní spolupráce se zeměmi Evropské politiky sousedství bude užitečná jen v případě, když bude provázena multilaterální spoluprací s vládami daného regionu. Pokud by mělo dojít k vytvoření parlamentního shromáždění, muselo by potom existovat i shromáždění na úrovni ministrů, tak jako je tomu i v jiných regionech, kde jsme už vytvořili takováto parlamentní shromáždění. Z našeho pohledu by mohl takovýto parlament existovat jen v případě, pokud by Rada a Komise rovněž vytvořily takový orgán na mezivládní úrovni.

Lydie Polfer (ALDE). – (FR) Vážený pane předsedající, jako zpravodajka pro Zakavkazsko bych ráda využila příležitost, kterou mi dává tato zpráva vypracovaná panem Tannockem a panem Obiolsem i Germà – kterým zároveň blahopřeji k jejich práci –, abych vám sdělila své dojmy ze situace v Gruzii, které jsem nabyla během své návštěvy 5. listopadu přímo uprostřed demonstrací.

Situaci v Gruzii vidím jako velmi složitou. Velké reformy, které se uskutečnily, byly na jedné straně velmi působivé, především reformy v oblasti hospodářství a boje s korupcí; na druhé straně je třeba mít na paměti komplikovanou sociální situaci s vysokou mírou nezaměstnanosti a s třetinou obyvatel žijících pod hranicí chudoby.

Nejvíce alarmující na celé věci je velmi napjaté, skutečně agresivní politické klima s opozicí, která vznáší mimořádně vážná obvinění vůči prezidentovi, která pak veřejně odvolává, což však vyvolává jen další otázky. Vláda odpovídá opakovaným obviňováním ze zahraničního – tj. ruského – zasahování a produkuje videonahrávky, které mají tato obvinění dokazovat. Události 7. listopadu – vyhlášení mimořádného stavu, násilný zásah policie proti demonstrantům a zastavení vysílání televizní stanice – jen zdůrazňují mimořádně znepokojivou povahu celé situace. Takové činy nepochybně nezapadají do tradičního rámce evropských hodnot, které jsou zakořeněny v právních normách a základních právech; a je třeba je zdůvodnit.

Musíme věřit, že prezidentské volby naplánované na 5. leden umožní, aby se demokratická diskuse dostala na přední místo ve společnosti. Bude jen na gruzínském lidu, aby rozlišil mezi nepravdivými informacemi a fakty a aby se rozhodl, zda se bude utápět ve zklamáních nebo se začne zaměřovat na nové úkoly, které před ním stojí. Na nás však bude, abychom jej podpořili a pomáhali mu při pořádání skutečně demokratických voleb, konaných řádným způsobem a v souladu s mezinárodními standardy. Ve hře je důvěryhodnost a stabilita demokracie v Gruzii.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Vážené dámy a vážení pánové, Gruzie po růžové revoluci projevila své přání připojit se k evropským hodnotám. Z naší strany očekávala pochopení a citlivý přístup. My jsme však, naneštěstí, její přání zcela ignorovali. V loňském roce jsem vyzývala, aby byly mírové jednotky SNS nahrazeny mezinárodními mírovými jednotkami. Doporučovala jsem, aby byla přezkoumána právní legitimita vydávání ruských pasů v Abcházii a Jižní Osetii, což má za následek změnu národnostního složení občanů Gruzie. Navrhovala jsem, aby Komise a Rada přijaly stejné postupy pro usnadnění udělování víz, jaké jsou momentálně v platnosti v Rusku. Tyto výzvy na aktivnější se zapojení do řešení problémů v Gruzii však byly ignorovány. Nevšímavost a lhostejnost jen přispěly k prohloubení současné situace. Cesta demokratizace a reformem často vyvolává mezinárodní politické krize, především v této situaci, kde jsou tyto reformy uskutečňovány ve velkém sousedním státě. Evropská unie musí naslouchat Gruzii a musí projevit svou solidaritu jak svými skutky, tak i slovy. Děkuji.

Tobias Pflüger (GUE/NGL). - (DE) Vážený pane předsedající, oficiálním cílem Evropské politiky sousedství je vytvořit – cituji: „okruh stabilních, přátelských států“ sousedících s EU. Politika sousedství stojí EU značné finanční prostředky, na období let 2007 – 2013 bylo vyčleněno 12 miliard EUR. Na jaké účely? Proběhlo mnoho rozhovorů o lidských právech, ale v podstatě jde jen o prosazování zájmů EU. Nyní například probíhá rozprava o vytvoření zóny volného obchodu. Ptám se, ve prospěch koho?

Je mnoho problémů týkajících se ochrany hranic a kontroly migrace. Ve zprávě se konkrétně říká, pokud z ní mohu část citovat, že Parlament „zdůrazňuje, že je třeba zajistit, aby byly země Evropské politiky sousedství schopny lépe řídit migrační toky, účinně bojovat s nelegální migrací, ... posílit vzájemnou spolupráci v boji proti ... terorismu [a] podporovat účast sousedních zemí v Evropské agentuře pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států EU (Frontex) a v Evropském policejním úřadu (Europol)“. Jak to už řekl můj kolega Willy Meyer-Pleite, nepodporujeme žádnou z těchto aktivit, a proto nebudeme ani hlasovat ve prospěch této zprávy.

Bastiaan Belder (IND/DEM). - (NL) Vážený pane předsedající, závazek Komise vůči státu Izrael v rámci Evropské politiky sousedství je záležitostí blízkou mému srdci. Včera ho Komise osobně demonstrovala prostřednictvím svého skvělého mluvčího Dr. Andrease Eldiny.

Vynikající práce, vážený pane komisaři. Víím, že mám podporu našeho spoluzpravodaje pana Tannocka a předsednice naší izraelské delegace paní Hybáškové.

Rád bych položil jednu ožehavou otázku. Jaké konkrétní nové možnosti na posílení Evropské politiky sousedství ve vztahu s Izraelem má pan komisař na mysli, především s ohledem na vysoce rozvinutý politický a hospodářský status židovského státu? Jen krátce, není tedy vůbec vhodné uplatňovat individuální přístup v rámci Evropské politiky sousedství? Myslím si, že je. Samozřejmě, že je!

Francisco José Millán Mon (PPE-DE). - (ES) Vážený pane předsedající, pro naše sousedy je velmi důležité, aby byli v kruhu prosperujících, stabilních a mírumilovných zemí, jejichž síla je založená na demokratických modelech a ve kterých se plně respektují lidská práva.

Tato myšlenka musí být základním předpokladem Evropské politiky sousedství, politiky, jejímž cílem by měla být podpora a pomoc našim sousedům při přijímání reforem, které jsou nezbytným předpokladem pro to, aby se hodnoty, o kterých jsem se už zmínil, mohly uvést do života.

Podstatnou částí této zprávy, která by se měla schválit zítra, jsou otázky politických, hospodářských a sociálních reforem.

Další mojí úvahou je, že politika sousedství musí zohledňovat specifické charakteristiky každé země. Rozdíly se nesmí uplatňovat na základě kontinentu, ke kterému země přísluší. Sousedé jsou jednoduše tím, čím jsou: sousedé. To je důležitý fakt. Skutečnost, že některé ze států patří i do Evropy, se může projevit v potenciálním přístupu k Unii, ale nemůže to ovlivnit cíle politiky sousedství. Toto je všeobecnější tvrzení, se kterým souhlasím, protože by bylo chybou diskriminovat jednu skupinu zemí ve prospěch druhé.

Nemůže přece existovat politika sousedství pro země prvního řádu a další politika sousedství pro země druhého řádu. Sousedé na jižním pobřeží Středozemního moře s určitými obavami upozorovali, že rozšíření na dvadsetsedm může vést k určitému stupni vyloučení ze strany rozšířené Unie; politika sousedství, která upřednostňuje východní Evropu nebo Kavkaz může tyto obavy ještě zvětšovat.

Země jižního Středomoří mají dávné vazby na Unii. Mají pro nás klíčový význam v oblastech, jako jsou bezpečnost, přistěhovalectví a energie. Jak víme, mnohé z členských států mají mimořádně blízké historické, politické, lidské, kulturní a ekonomické vazby s těmito zeměmi.

Tato otázka je potom i druhým důležitým bodem mého projevu. V politice sousedství bychom neměli dělat rozdíly mezi Evropany a Neevropany. Tato politika, jak to právě řekl pan Brok, musí být politikou společné zodpovědnosti.

Vážený pane předsedající, ve světle výše uvedeného nesouhlasím s obavami vyjádřenými v bodu dva zprávy o významu územního rozsahu Evropské politiky sousedství. Navíc bych zprávu nerozděloval na dvě části, jednu o evropských sousedech a druhou o sousedech z oblasti Středomoří. Vypracování jednoho dokumentu by bylo vhodnější.

Na závěr bych rád poblahopřál pánům Tannockovi a Obiolsovi.

Hannes Swoboda (PSE). - (DE) Vážený pane předsedající, otázkou je, zda vývoj událostí v Gruzii nenaznačuje, že politika sousedství selhala. Věřím, že ne. Tento vývoj jen ukazuje, že je ještě stále potřebné rozšiřovat profil politiky sousedství, protože to, co se v Gruzii událo, bylo předvídatelné. Faktem je, že úspěchy a přínos růžové revoluce v Gruzii vybledly v průběhu ostatních měsíců a let v důsledku řady autoritativních rozhodnutí, která nepříznivě zasáhla do pravomocí soudnictví.

Tyto události spolu se sociální situací vyústily do nedávných nepokojů a já věřím, že jsme dostatečně silní, abychom spolu s prezidentem Saakašvilim zajistili dialog a transparentní a svobodné volby, které budou respektovat skutečnou svobodu projevu a jejichž výsledkem bude skutečně demokraticky zvolená vláda.

Dalším důvodem, pro který by se měla posílit politika sousedství, je bezpochyby celá rozprava o dalším rozšiřování. Naším záměrem nyní je projednat rozšíření směrem na jihovýchod, jednat se zeměmi jihovýchodní Evropy a Tureckem a dovést celý proces k úspěšnému konci. Nyní není čas na čekání na další kolo rozšiřování, ale je to čas na posilování vztahů s našimi sousedy, a některé z těchto sousedních zemí, pokud se nacházejí v Evropě, ne však všechny, budou mít možnost připojit se k Evropské unii později. Tato pevná vazba však musí být zachována.

O třetí příčině už byla řeč. Domnívám, že takovým nejasným návrhům, pokud mi dovolíte tento výraz, jakým je například Středomořská unie, jejíž hranice by procházely územím Evropské unie, Středomořská unie, ve které, jak včera na konferenci prezidentů naznačil prezident Sarkozy, by měly ostatní členské státy status pozorovatele, bychom se měli a musíme se vyhybat, a musíme se soustředit na společnou politiku sousedství a společně pracovat na upevňování vztahů.

Je na místě předpokládat vytvoření společenství EU a Černého moře a společenství EU a Středomoří, ale upevňování vztahů s těmito sousedy zůstává úkolem Evropské unie jako celku, a to bude zahrnovat i podporu úsilí Komise.

István Szent-Iványi (ALDE). - (HU) Vážený pane předsedající, cílem Unie je vytvořit se svými sousedy prostor prosperity, stability a bezpečnosti. V této oblasti už bylo dosaženo některých výrazných a spolehlivých výsledků, ale i výrazného selhání. V oblastech zmrazených konfliktů nenastal skutečný pokrok a nevidíme ani žádné návrhy na řešení krize v Podněstersku, Abcházii, Palestině nebo Západní Saahaře.

Země zapojené do politiky sousedství netvoří jednotný celek ať už geografický, kulturní, hospodářský nebo politický. Proto je potřebný individuální přístup, specifický pro každou zemi – nevíme, zda to, co je dobré pro Jordánsko, bude vyhovovat i Ukrajině.

Co nejdříve by mělo dojít k vytvoření politické a rozpočtové rovnováhy mezi východní a jižní dimenzí politiky sousedství. To však musí vést k posílení východní dimenze, protože jde o důsledek nedávného rozšíření Evropské unie a přístupu nových členských států. Dostali jsme už mnoho příslibů ze strany Komise na realizaci těchto plánů, ale nyní čekáme na jejich dodržení. Děkuji.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). - (PL) Vážený pane předsedající, aby byla Evropská politika sousedství skutečně účinná, musí být neustále monitorována a musí se přizpůsobovat geopolitické situaci. Jen tak bude schopná účinně uskutečnit úkoly, které od ní bude Evropská unie požadovat.

Evropská politika sousedství ještě stále stojí před významnými výzvami. Tyto výzvy nespočívají jen v poskytování účinné pomoci při vytváření mezistátní nebo hospodářské spolupráce. V současnosti je mimořádně důležité najít odpověď na otázku, jak můžeme zlepšit situaci v zemích, kde je svoboda ještě stále ohrožena. Mám na mysli především Rusko a Bělorusko.

Evropská politika sousedství musí být nástrojem, který má vliv na orgány zemí, ve kterých svoboda a demokracie jsou jen fraškou, kde novináři z nezávislých sdělovacích prostředků umírají za neobjasněných okolností a kde je opozice systematicky a brutálně odstraňována z veřejného života. Země, které se takto chovají, si musí být vědomy toho, že Evropská unie takové postupy odhalí a otevřeně odsoudí.

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). - (SK) Děkuji, pane předsedající. Poslední tři roky jsou důkazem toho, že Evropská politika sousedství je významným nástrojem pro stále užší spolupráci mezi zúčastněnými státy a zvyšující se stabilitu a bezpečnost našeho Společenství. Politika sousedství nám zároveň ukládá povinnost konat, především v případech, kde je dosavadní křehký systém v některé ze zúčastněných zemí ohrožen.

Rád bych upřel vaši pozornost na situaci v Gruzii, kde jsou ohroženy společně vybudovaná demokracie, ústavnost a rychlý hospodářský rozvoj. Masové demonstrace a nepokoje ještě zhoršují situaci. Jsem přesvědčený, že za tuto situaci je zodpovědná rozvrtná politika síly ze strany Ruska.

Největší pozornost by se měla věnovat posilování systému demokratických institucí. Po vyhlášení výjimečného stavu nebo nepřiměřeném zásahu ozbrojených sil proti demonstrantům je uskutečnění předčasných prezidentských voleb správným krokem.

Gruzie pod vedením prezidenta Saakašviliho je zaníceným partnerem EU a navzdory značnému počtu problémů tu zaznamenáváme výrazný pokrok v oblasti reformy a hospodářského růstu. EU, tvořená Komisí, Radou a Parlamentem, ve spolupráci s Organizací pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE) chtějí použitím mírových prostředků napjatou situaci v zemi vyřešit. Je naší povinností tyto iniciativy plně podpořit.

EU je „měkkou silou“, jinými slovy, metoda přesvědčování prostřednictvím zapojení se do dění už byla prověřena v Gruzii, když prezident Saakašvili nasměroval stupňující se proces zpět k demokracii. Domnívám se, že je obzvláště důležité, abychom systematicky prověřovali účinnost politiky sousedství v odrazu událostí v Gruzii. Gruzínské síly byly vystaveny zkoušce. V každém případě je nezbytné uskutečňovat dialog s rozdělenou opozicí, která nemůže být z tohoto procesu vyloučena. Tbilisi musí i navzdory naší podpoře dokázat sílu demokratického systému v lednových volbách.

Josep Borrell Fontelles (PSE). - (ES) Vážený pane předsedající, jako zvláštní zmocněnec španělského předsednictví Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě jsem měl možnost navštívit jednu z nejvíce konfliktních sužovaných oblastí v našem sousedství: Kavkaz; to nejlepší, co se může stát všem „zmrazeným“ konfliktům v porovnání s tím, co se děje v Gruzii, je zůstat i nadále zmrazeným, protože zatím jsme nedosáhli výrazného zlepšení situace v žádném z nich; výstižně popsané události v Gruzii však ukazují, jak těžká a náročná je cesta k demokracii.

Dnes stojí Kavkaz na prahu studené války, lokální studené války. Při příjezdu do Tbilisi vás uvítá obrovský plakát s podobiznou prezidenta Bushe, při příjezdu na hranice s Osetií zase podobizna prezidenta Putina symbolizující novou konfrontaci, kterou jsme už pokládali za překonanou.

Co se stalo, stalo se, a je naší povinností využít nyní politiku sousedství k tomu, abychom pomohli zajistit, že lednové volby budou svobodné a spravedlivé. Bude to těžký úkol. Je skutečně těžké přejít v průběhu několika měsíců z výjimečného stavu, kdy jsou demonstrace násilně potlačovány, nezávislé sdělovací prostředky zavírány použitím hrubé síly, do ovzduší svobody, které umožňuje uskutečnění svobodných a demokratických voleb; je skutečně velmi těžké si představit, že se můžeme dostat ze situace, kdy je veřejný ochránce práv napaden policií v ulicích města, do situace, kdy lidé mohou svobodně volit svého prezidenta. Takový je však stav skutečnosti.

Evropský parlament se musí spolu s OBSE prostřednictvím vyslaných pozorovatelů intenzivně zapojit do dohledu nad průběhem voleb, protože ve hře je velký pokrok směrem k demokracii v jedné konfliktní nejvíce sužované oblasti v našem sousedství.

Samuli Pohjamo (ALDE). - (FI) Vážený pane předsedající, i já bych chtěl poděkovat autorům této zprávy za jejich vynikající práci. Rád bych zdůraznil důležitost úlohy místních a regionálních orgánů a občanské společnosti při zavádění Evropské politiky sousedství.

Pokud chceme prosazovat evropské hodnoty v sousedních zemích, mimořádně důležitou úlohu při tom sehrávají kulturní a studentské výměny a společně realizované praktické projekty. Výbor pro regionální rozvoj je si rovněž vědom výborných zkušeností s uplatňováním zásady partnerství v politice soudržnosti. Tyto zkušenosti bychom měli využít i při provádění Evropské politiky sousedství.

Pocitu skutečného sblížení bude možné dosáhnout, pokud se zmírní překážky omezující dopravu v hraničním pásmu a usnadní se pohyb studentů, výzkumných pracovníků, umělců, novinářů a podnikatelů.

Bogusław Rogalski (UEN). - (PL) Vážený pane předsedající, pokud hovoříme o Evropské politice sousedství, musíme v první řadě pamatovat na podporu těch vlád, které respektují základní svobody a lidská práva, a prosazovat tato práva v zemích, kde nejsou respektována. To má zásadní význam pro stabilitu Evropského kontinentu.

Seznam zemí, které jsou součástí Evropské politiky sousedství, je dlouhý. Rád bych upřel vaši pozornost na dvě země, Ukrajinu a Bělorusko, které by se také mohly stát její součástí.

Ukrajina se musí stát naší prioritou a současná jednání s touto zemí by měla vést k uzavření dohody o přidružení, a potom umožnit této zemi stát se členem EU. Uplatňování této politiky nám bude poskytovat jakousi pojistnou politiku před rozpínavými ambicemi Ruska a jeho dalším pokusem vytvořit z Ukrajiny vazalský stát.

A nakonec Bělorusko – iniciativa Komise přizvat Bělorusko jako pozorovatele na konferenci o Evropské politice sousedství se jevila jako předčasná. Měli bychom si uvědomit, že tato země je stále pod diktátorským režimem prezidenta Lukašenka, který porušuje lidská práva a práva etnických menšin. Evropská unie by se měla zaměřit na poskytování účinnější podpory běloruskému národu a běloruské opozici. Snížení cen za vystavení víz pro Bělorusky a hlavně studenty by se mohlo stát prvním pozitivním signálem a Komise by měla okamžitě tato opatření zavést.

Jana Hybášková (PPE-DE). - Vážený pane předsedající, v první řadě bych chtěla poblahopřát Komisi ke spolupráci na tak jedinečném projektu, jakým je Evropská politika sousedství. Nyní je jasně stanoven rozdíl mezi touto politikou a nástrojem rozšíření.

Evropa v současnosti prochází intenzivním mírovým procesem, který je prozatím velmi úspěšný. Evropská politika sousedství představuje nezbytnou dávku tvůrčího myšlení, které bude chránit a zajišťovat mír a stabilitu pro naše děti. Energetická bezpečnost, přistěhovalectví a boj proti terorismu jsou klíčové otázky. Čím jasnější, přesnější, analytičtější a méně politická bude naše strategie, tím lépe budeme připraveni čelit těmto hrozbám. Dovolte mi, prosím, na závěr využít tento kontext a položit otázku týkající se právního rámce.

Zanedlouho vyprší platnost některých akčních plánů. Chtěla bych poukázat především na Akční plán EU – Izrael, jehož platnost skončí v dubnu 2008. Německé předsednictví vytvořilo skupinu. Jejím hlavním úkolem je přinášet jasné pracovní postupy do budoucnosti. Zatím je, vážená paní komisařko, vaše práce – naše práce v samotném Izraeli přijímána velmi kladně.

Rada a Komise dostaly neoficiální zprávu, která mluví o skutečnosti, že Izrael má zájem na posílení našich dvoustranných vztahů, na každoročním organizování setkání mezi EU a Izraelem a pravidelné spolupráci na vysoké úrovni. Vážená paní komisařko, ptám se, jak bude Komise reagovat na neoficiální zprávu o Izraeli, a zejména, jakým způsobem bude Komise pracovat na novém akčním plánu? Jak bude náš nový akční plán nebo posílený akční plán reagovat na naše obavy – boj proti terorismu, boj s radikalismem, xenofobií, energetickou bezpečnost a samozřejmě na otázky lidských práv a také mezinárodní otázky, Ženevské konvence? Jak se tyto skutečnosti odrazí a jaká bude reakce skupiny a německého předsednictví?

Alexandra Dobolyi (PSE). - Vážený pane předsedající, jsem velmi znepokojena situací v Gruzii a musím přiznat, že jsem negativně překvapena. Události posledního období jsou velmi nešťastné a politováníhodné pro všechny, kteří podporují demokratický vývoj v Gruzii. Zprávy takových organizací, jako jsou Amnesty International a organizace na ochranu lidských práv Human Rights Watch, a zpráva gruzínského veřejného ochránce práv jsou velmi znepokojující.

Pokud jde o současnou situaci v zemi, vítám prohlášení mluvčího gruzínského parlamentu o tom, že výjimečný stav bude v pátek zrušen a že v průběhu následujících dvou dní by se měl život gruzínských obyvatel vrátit do normálních kolejí. Podle mého názoru tato situace poškozuje reputaci vlády a prezidenta Saakašviliho, který se dostal k moci během nenásilných demonstrací v roce 2003 a které z něj učinily nejdemokratičtějšího vůdce na Kavkaze.

Skutečnost, že prezident Saakašvili už ohlásil prezidentské volby na 5. ledna 2008, je pozitivním krokem, který přispěl ke zmírnění napětí v zemi. Pokud však chce země ukázat celému světu svůj posun směrem k demokracii, musí vláda uskutečnit demokratické a svobodné volby v souladu s mezinárodními standardy. Vláda musí proto garantovat, že volební kampaň zajistí svobodu projevu pro všechny kandidáty. Vítám dialog, který probíhá mezi vládními orgány a opozicí, je to pozitivní znak. Rovněž očekávám a vyzývám všechny zúčastněné strany, aby během volební kampaně jednaly zodpovědně a aby se konstruktivně zapojovaly do naplnění výzvy, jakou jsou svobodné a demokratické volby.

Grażyna Staniszevska (ALDE). - (PL) Vážený pane předsedající, je mimořádně důležité, aby dveře Evropské unie v úzké spolupráci s politikou sousedství zůstaly pro naše východoevropské sousedy otevřeny. Členství může být dlouhodobou možností, neboť závisí na pokroku při zavádění reforem a plnění Kodaňských kritérií, ale má obrovský symbolický a politický význam. Ze zkušeností z vlastní země vím, že už samotná možnost stát se členem EU skrývá v sobě obrovskou sílu, která mobilizuje společnost, aby se vydala na cestu hospodářských reforem a demokratické změny.

Dnes Evropský parlament vysílá jasný a pozitivní signál našim východním partnerům a nyní očekáváme jejich reakci nejen ve formě politických prohlášení, ale hlavně, a to je nejdůležitější, ve formě konkrétních hospodářských a sociálních opatření. Očekáváme, že nastoupí na cestu reforem a demokracie, reforem

v oblasti systémů soudnictví, které se stanou nezávislými na politických vlivech, na cestu boje s korupcí a vytvoření příznivého prostředí pro hospodářský růst.

Jsem přesvědčena, že demokratická a bohatá Ukrajina, Moldavsko a – doufejme – že jednoho dne i Bělorusko budou země dobré nejen pro své občany, ale i pro celou Evropskou unii.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). - (PL) Vážený pane předsedající, politika sousedství je jedním z mechanismů, jejichž cílem je v sousedství EU podporovat vytvoření území, kde existuje spolupráce bez konfliktů, a zabránit vzniku kulturních a hospodářských rozdílů na hranicích s EU. Souhlasím s obavami autorů této zprávy, podle kterých by bylo chybou zahrnout do téže politiky země, které hraničí se Středozemním mořem. Mnohem prospěšnější by bylo vytvoření spolupráce EU – Středomoří.

Domnívám se, že do politiky sousedství by měly být zahrnuty jen země, které mají pozemní hranice s Evropskou unií. Účast na této politice by měla být vstřícným krokem k příslušné zemi, která se stává členem EU, obvykle jen v případě, pokud je to společným přáním samotných zemí a EU. V budoucnosti bychom se měli myslet na vytvoření specifické politiky pro oblast EU – Asie, zaměřené na spolupráci se zeměmi v Asii, které mají zájem na hospodářské a politické spolupráci s Evropskou unií, například země jako Gruzie a Arménie. Musíme rozdělit naše činnosti podle jednotlivých regionů.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Jsme si vědomi toho, že cílem Evropské politiky sousedství je vytvořit okruh bezpečnosti a stability na hranicích s Evropskou unií, úzkou spolupráci se sousedními zeměmi a umožnit těmto zemím zavedení demokratických reforem, které jsou založeny na respektování lidských práv, zákonnosti a hospodářském a sociálním rozvoji. Moje otázka zní: jakou cenu jsme ochotni zaplatit za dosažení těchto cílů?

Na základě zkušenosti z minulých období bych ráda zdůraznila, že na rozvoj Evropské politiky sousedství jsou potřebné přiměřené finanční zdroje. Podle mého názoru 11 miliard EUR na sedmileté období pro 16 zemí není skutečně moc. Důležitým prostředkem na zlepšení financování Evropské politiky sousedství je efektivnější koordinace finančních nástrojů a připravovaná reforma rozpočtových pravidel EU je vynikající příležitostí na položení solidních základů pro účinnější rozvoj Evropské politiky sousedství v budoucnosti. V žádném případě nemohu souhlasit s panem Pflügerem, že je to jen vyhazování peněz daňových poplatníků.

Druhá věc, kterou bych ráda zdůraznila, se týká vztahů mezi sousedními státy. Je důležité, aby země udržovaly mezi sebou dobré vztahy a navzájem se podporovaly. Není pochybností o tom, že v rámci spolupráce by byly schopny vyřešit většinu svých problémů. S ohledem na tyto skutečnosti by měl Evropský parlament vyjádřit svoji přímou podporu EURO-NESTu – parlamentnímu shromáždění EU a východních sousedních zemí – a stejně ukázat politické odhodlání a nabídnout finanční podporu na zavedení tohoto projektu. EURO-NEST by vytvářel nové podněty pro účinnější zavedení Evropské politiky sousedství a současně by výrazně rozšířil parlamentní dimenzi této politiky, v rámci níž by Evropský parlament mohl uskutečňovat své poslání.

Jamila Madeira (PSE). - (PT) Evropská unie má v současnosti nezastupitelnou úlohu ve světě při dosažení určité rovnováhy, která je potřebná na podporu celosvětového míru a spravedlnosti. Důvody pro spojování se s dalšími zeměmi, především prostřednictvím dvoustranných dohod, nesmějí mít nepříznivý vliv na rozvoj vícestranného přístupu, který od nás vyžaduje globální vize.

Nepopíratelný vliv všeobecně uznávaných lidských práv a garancí základních svobod ve vztazích EU se světem se musí stát i základem každého dialogu se všemi partnery ve světě, především z regionu Středomoří.

Z důvodů geografické blízkosti regionu k Evropě, jeho dávnověké příbuznosti, kulturní různorodosti a trvalé politické nestability musí EU vystupovat velmi pevně, aby zajistila tyto fundamentální zásady. Ráda bych proto poblahopřála zpravodajům k tomu, že ve své zprávě o Evropské politice sousedství přiznali této problematice velkou důležitost.

Návrh na vytvoření unie pro Středomoří, který mezitím předložil prezident Sarkozy, do tohoto kontextu vůbec nezapadá. I když je tento návrh mimořádně užitečný, protože znovu otevírá diskusi o Středomoří, navrhuje na jedné straně odstraňování současného partnerství a na straně druhé odmítá základní zásady EU, jakými jsou především svrchovanost všeobecně uznávaných lidských práv a základních svobod, které považuje za druhořadé podle pragmatického přístupu uplatňovaného případ od případu, který by posiloval vícerychlostní partnerství.

Není naším úkolem podporovat zpomalování, ke kterému se uchylují naši partneři, ani podporovat rozdělování. Musíme prosazovat rozvoj a pokrok, především v oblasti práv, a zároveň garantovat, že naše

investice se budou využívat na vytváření dalších možností pro růst a hospodářský rozvoj celého regionu jako celku.

Záruka dobudování zóny volného obchodu v regionu v roce 2010 ve všech členských zemích je proto dosažitelný cíl, avšak nikdy nesmíme opustit náš respekt k humanistickým a demokratickým hodnotám a právům.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). - (RO) Oceňuji zprávu přednesenou panem Tannockem. Potřebujeme sousedy, kteří splňují standardy Evropské unie nezávisle na tom, zda nebo kdy se stanou členy Evropské unie.

Domnívám se proto, že politika sousedství by měla být aktivní, a měli bychom proto nejen monitorovat vývoj situace, ale zároveň i podporovat příslušné země v jejich snahách o splnění požadovaných standardů.

Co se týče situace v Gruzii, rozhodnutí prezidenta Saakašviliho uspořádat předčasné prezidentské volby a referendum pro uskutečnění parlamentních voleb a odvolání výjimečného stavu jsou prospěšná pro další vývoj.

Všechny tyto kroky přispějí k nastolení demokratického prostředí příznivého pro obnovení rozhovorů a jednání zaměřených na účinné urovnání citlivé situace v Gruzii.

Podporuji myšlenku, že je třeba obnovit mechanismus zákonnosti, svobody projevu a svobody sdělovacích prostředků. Vyzývám všechny politické síly v Gruzii ke spolupráci při přípravě zákona upravujícího audiovizuální činnosti, který by měl zabránit vzniku podobných situací.

Současná vládnoucí strana, která se dostala k moci v roce 2003, iniciovala a podporovala jednotný systém reforem v klíčových oblastech, které následně přinesly viditelný hospodářský rozvoj a posunuly Gruzii směrem k fungujícímu tržnímu hospodářství a skutečné demokracii.

Ta stejná vláda podporovala vytvoření mechanismu pro účinnější zavedení akčního plánu s Evropskou unií, čímž se zintenzivnil vývoj k evropskému směřování.

Gruzie se současně stala strategickým partnerem v politice sousedství, nenahraditelným při řešení zmrazených konfliktů v regionu, dobrým zprostředkovatelem, významným partnerem v rámci regionální spolupráce a strategickým spojencem při všech společných energetických projektech a v dopravě.

Měly by se také zohlednit požadavky a postoje opozice, ale měly by se vyhodnotit v kontextu celkové politické a hospodářské situace, na mezinárodní a regionální úrovni. Domnívám se, že bychom měli pečlivě sledovat, co se odehrává v oblastech konfliktů, stejně jako postoj Ruské federace, především v kontextu blížícího se termínu pro rozhodnutí o statutu Kosova.

Kader Arif (PSE). – (FR) Vážený pane předsedající, chci nyní hovořit speciálně o regionu Středomoří, který, jak nám už naši zpravodajové připomněli – a já jim za to děkuji –, je pro Evropu velmi důležitý z pohledu zahraniční politiky. Plně podporuji výrazný evropský závazek v regionu Středomoří, ale zároveň bych však chtěl varovat před riziky oslabení středomořské politiky Evropské unie v kontextu politiky sousedství.

Nechci vidět rivalitu vznikající mezi zeměmi východní Evropy a našimi jižními sousedy. Evropská politika sousedství by měla bilaterálně doplňovat multilaterální Barcelonský proces, který, jak bych rád připomenul, vytváří referenční rámec pro vytváření struktury vztahů v regionu Středomoří od roku 1995. Z tohoto důvodu ani Evropská politika sousedství, ani žádný jiný projekt řízený v zemích Středomoří nesmí zamlžovat nebo nahrazovat barcelonské cíle, založené na třech základních zásadách, kterými jsou spoluúčast na politickém, hospodářském a sociálním rozvoji, které jsou jediným prostředkem podpory účinné regionální integrace.

Proto bych rád zdůraznil dva aspekty. V první řadě musíme udržovat rovnováhu při přidělování fondů zemím východní Evropy a Středomoří. Naše schopnost udržet silnou a ambiciózní politiku pro oblast Středomoří závisí na dosažení správné rovnováhy. Ve druhé řadě, vzhledem k plánované Evropsko-středomořské zóně volného obchodu – což je předmětem mé zprávy, kterou jsem přednesl v Parlamentu na začátku letošního roku – bych rád podtrhl důležitost koordinovaného a postupného přístupu, který umožňuje příslušným zemím zvládat tempo a intenzitu systému volného obchodu při zohlednění jejich specifických charakteristik a především křehkosti některých systémů a jejich hospodářství. Naším cílem musí zůstat obchod, který slouží rozvoji.

Na závěr bych ještě chtěl říct, že bych rád znal všechny aspekty, které byly předmětem této zprávy, protože jsou nezbytné pro stanovení jasné politiky ve středomořském prostoru, která je založena na strategické dlouhodobé vizi rozvoje a stability v tomto regionu.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). – (EL) Vážený pane předsedající, dovoluji mi poblahopřát zpravodajům k důkladnému rozboru problému. Rád bych však ještě zdůraznil, že pokud je jedním z našich cílů vytvoření zóny míru, musíme věnovat pozornost politické budoucnosti příslušných zemí.

Dovolte mi uvést Egypt jako příklad. Ví někdo z nás, co se stane v období po Mubarakově vládě? Mám obavy, že ne. Uvědomujeme si, že dříve či později převezme vládu nad Egyptem Muslimské bratrstvo, velká islámská extrémistická organizace. Musíme si proto uvědomit, že celé naše plánování v této oblasti bude ohrožováno touto situací.

Nerad bych zde znovu opakoval návrh, který jsem přednesl minulý rok během rozpravy ke zprávě. V zájmu posílení politiky sousedských vztahů jsem navrhoval vytvoření Společenství mezi těmito státy.

Na závěr mi ještě dovoluji zdůraznit, že Evropská politika sousedství byla podporována současně i s přístupovým procesem deseti nových členů s cílem ulehčit tvorbu nových dělicích čar se sousedními zeměmi. Z tohoto důvodu Evropské politické sousedství musí zůstat jednotné, geograficky soudržné a vyrovnané mezi východními a jižními částmi.

Neboť země tvořící evropské politické sousedství se kromě toho navzájem odlišují v politické, hospodářské a dokonce i kulturní oblasti, je zásada různorodosti důležitější než kdykoli předtím, nesmí se však využívat k dalšímu prohlubování rozdílů mezi těmito zeměmi.

Evgeni Kirilov (PSE). - Vážený pane předsedající, paní komisařka Ferrerová-Waldnerová měla na začátku pravdu, že Evropská politika sousedství by měla stimulovat demokratické reformy. Gruzínská vláda musí nyní plně obnovit demokratický proces v zemi a striktně dodržovat zásady právního státu ve všech svých aktivitách. Měli bychom především vyjádřit obavy z vážného ohrožení práva na svobodu projevu a přístupu k informacím. V této situaci je třeba obnovit politický dialog a nalézt kompromis mezi zájmy obyvatel a demokracie v zemi.

Jsem znepokojen především násilným zásahem policejních jednotek proti pokojným demonstrantům. Události posledních dvou dní ukazují na selhání ze strany vlády snášet kritiku. Ospravedlňování údajného pokusu o státní převrat, na přípravě kterého se mělo podílet Rusko, je přinejmenším velmi kontroverzní. Kromě toho je vysoce nepravděpodobné, že jakýkoli úspěšný opoziční protivník, kterého v současnosti nevidíme na politické scéně, bude orientován proruský.

Vítáme rozhodnutí prezidenta Saakašviliho vypsát předčasné parlamentní volby. Dnešní zpráva, že výjimečný stav bude odvolán, je rovněž pozitivním znakem. Od nynějška očekáváme, že budou splněny všechny nutné podmínky pro uskutečnění svobodných a spravedlivých voleb. Jednou z těchto podmínek je svoboda projevu, a to znamená, že všechny sdělovací prostředky, které byly během nedávného období násilně zavřeny, jako např. Imedi TV a Kafkasya TV, by měly obnovit svou normální činnost. Musíme mít v této věci úplnou jistotu.

Věřím, že prezident Saakašvili bude dostatečně odvážný, aby odvrátil negativní trendy vzniklé v průběhu posledních týdnů. Po svém zvolení nastartoval v Gruzii dobrou reformní politiku, která zasluhuje podporu. Jsem rovněž pevně přesvědčen, že Evropský parlament by měl pozorně sledovat a podporovat demokratický vývoj v zemi.

Manuel Lobo Antunes, úřadující předseda Rady. - (PT) Vážený pane předsedající, vážená paní komisařko, dámy a pánové, z časových důvodů budu velmi stručný, i když je to zároveň pro moje dobro, neboť budu přítomný i v době vyhrazené pro otázky. Byla to dlouhá a intenzivní rozprava, o které se domnívám, že obsáhla všechny zásadní aspekty politiky sousedství.

Rovněž věřím, že bylo dosaženo širokého konsensu o základních otázkách, jako požadavku, aby byla politika sousedství komplexní politikou orientovanou na sever, ale rovněž na východ a jih. Musí zohledňovat specifické charakteristiky zemí, pro které je určena. Rovněž musíme zohledňovat specifické charakteristiky a potřeby našich partnerů, protože musíme využívat potřebné nástroje v souladu s těmito potřebami a specifickými charakteristikami. Evropská politika sousedství má jediný cíl, který je pevný pro všechny partnery, a tím je vytvoření partnerství, které je povede k hospodářskému a sociálnímu pokroku a k posilování zákonnosti a jejich demokracií.

Musím říci, že na tomto a na jiných fórech slyším někdy úvahy nebo návrhy a rady, že bychom měli zvýšit finanční zdroje a možná i finanční nástroje. Jsou to velkorysé myšlenky, které chápu, musíme si však být vědomi toho, že zvyšování počtu nástrojů nebo zvyšování dotací, tj. finančních zdrojů, velmi často nefunguje, protože absorpční kapacita našich partnerských zemí je omezená. My bychom rovněž rádi viděli nárůst financování, ale pravdou je, že poskytnutí větších finančních prostředků nebude prostředkem na zefektivnění programů, ani nepovede k rychlejšímu a viditelnějším výsledkům.

Věřím, že Komise správně vybrala oblasti, ve kterých by se mělo zřídit partnerství se zeměmi, které jsou s námi v těchto sdruženích. Komise působí v mnoha oblastech, včetně budování administrativních kapacit, posilování systému soudnictví a poskytování podpory organizacím občanské společnosti pro vzdělávání a odbornou přípravu – což představuje celou škálu oblastí, kterou pokrývá politika sousedství. Jak jsem už řekl, jediným a nejdůležitějším cílem pro tyto partnery je umožnění rozvoje, který bude zároveň v souladu se zájmy Evropské unie.

Rada bude přirozeně pokračovat v pozorném monitorování návrhů, které předloží Komise ke schválení v souvislosti s Evropskou politikou sousedství, a přirozeně je připravená diskutovat a jednat s Parlamentem o předstávách, podnětech a návrzích.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. - Vážený pane předsedající, pokusím se být co nejstručnější. Chtěla bych jen říct, že to byla velmi plodná diskuse a ráda bych znovu poděkovala oběma zpravodajům za jejich práci. Bylo zřejmé, že mnozí poslanci chtěli vyjádřit svůj názor v této velmi důležité diskusi.

Ráda bych vyzdvihla několik podnětů či poznámek jako reakci na některé otázky. V první řadě, je pravda, že Mauretánie je nyní partnerskou zemí v procesu evropsko-středomořského partnerství (Euromed), ale není zemí politiky sousedství. Chtěla jsem jen objasnit situaci. Mauretánie je stále financována z fondů AKT (zemí afrických, karibských a tichomořských států).

Co se týká mé druhé poznámky, chci být jasná a srozumitelná. Ze strany některých poslanců byla vznesena kritika, že lidská práva, demokracie a právní stát nebyly našimi hlavními cíli. Naopak. Pokud se podíváte na kterýkoli z akčních plánů, jedna z jeho hlavních částí je vždy základem pro rozvoj lidských práv, demokracie a právního státu. Samozřejmě, že to vyžaduje určitý čas, a pracujeme s těmito zeměmi především na otázkách soudnictví a soudního systému, které jsou samozřejmě základem pro uskutečnění změn na místě.

Jeden z poslanců ze skupiny IND/DEM řekl, že už si nepřeje další migraci. Chci mu vzkázat, že režim usnadnění udělování víz je spojen s dohodami o zpětném přebírání osob, snažíme se tedy bojovat s nezákonným přistěhovalectvím, ale vždy se zároveň chceme pokusit o ulehčení mezilidských vztahů a někdy aplikovat myšlenky zákonného přistěhovalectví, které se v mnoha našich zemích stává nezbytným z důvodů stárnutí populace.

Za čtvrté bych ráda připomněla zmrazené konflikty: samozřejmě, že politika sousedství není schopna sama vyřešit všechny zmrazené konflikty. Proto máme zvláštní představitele generálního sekretáře Rady, pana Solanu. Prostřednictvím politiky sousedství se snažíme vytvářet co nejlepší podmínky pro jejich vyřešení. A to je mimořádně důležité: v Izraeli a Palestině, pokud hovoříme o Magrebu a pokud hovoříme o zemích východní Evropy.

Další otázka se týkala zvláštního statusu Izraele. Mohu vám říct, tak jak jsem to řekla ministryni zahraničních záležitostí Tzipi Livniové během našeho setkání v Lisabonu, že máme zvláštní reflexní skupinu. A tato reflexní skupina pracuje. Předložené návrhy jsou velmi ambiciózní, zvláště ze strany Izraele. Musíme si však být jistí, že soudržným způsobem odpovídají celkovému rámcovému konceptu politiky sousedství. V jeho rámci dokážeme udělat skutečně hodně. Momentálně o tomto problému uvažujeme a diskutujeme. Představuji si a doufám, že příští rok během zasedání Asociační rady přijdeme s návrhy na jeho vyřešení. Nezapomněli jsme tedy; pracujeme na něm.

Ještě poslední poznámka ke Gruzii: mnozí kolegové, kteří mluvili o Gruzii, včetně mé přítelkyně Lydie Polferové, řekli, že situace v zemi je velmi složitá. Všichni víme, že na jedné straně v zemi vládne obrovské napětí mezi opozicí a vládou, ale na druhé straně tam mohou existovat i jiné směry a hnutí. Považuji proto za velmi důležité, že prezident Saakašvili vypsál prezidentské volby. Oznámil vypsání referenda o datu parlamentních voleb. Věřím, že reformní aspekty, které se neustále snažíme podporovat, budou pokračovat i v budoucnosti, v opačném případě, pokud se současnou krizí nepodaří vyřešit demokratickým způsobem, bude důvěra v gruzínskou vládu poškozena. Samozřejmě, že na podporu Gruzie uděláme vše.

Můj poslední bod se týká otázky financování. Mnozí řekli, že potřebujeme více fondů. Měli byste ale vědět, že Evropský investiční fond nebo často zmiňovaný investiční nástroj jsou příležitostí pro země, které potřebují

prostředky na financování projektů v oblasti infrastruktury, energie, dopravy atd. Řekli jsme proto, že to, co máme, možná nebude stačit. Proto mějme raději více.

Předsedající. - Rozprava je ukončena.

Rád bych vám připomněl, že zpráva vypracovaná panem Raimonem Obioljsem i Germàem a panem Charlesem Tannockem bude předložena k hlasování zítra ráno a že o předloženém textu k ukončení rozpravy o stanoviscích Rady a Komise se bude hlasovat v Bruselu 29. listopadu 2007.

Písemná prohlášení (článek 142)

Marianne Mikko (PSE), písemně. – Jako předsedkyně delegace Moldavské republiky bych chtěla poděkovat panu Tannockovi, který ve své zprávě uvedl, že Moldavsko splnilo všechna kritéria nezbytná pro případné členství kodifikovaná v článku 49 Maastrichtské smlouvy. Děkuji i jeho spoluzpravodaji panu Obiolsovi i Germàovi za vypracování vyvážené a důkladné zprávy.

Moldavsko nesousedí s Evropou, Moldavsko leží geograficky v Evropě a mělo by mít právo stát se členem EU hned, jakmile splní tři kodaňská kritéria.

I když akční plán EU-Moldavsko ještě zdaleka není ukončen, musíme se ptát, jaké budou další kroky? Abychom motivovali naše partnery k uskutečnění bolestivých reforem, je potřebná silnější motivace.

Dosažení těchto cílů bude vyžadovat výrazně štedřejší finanční pomoc a pomoc jiných zdrojů ze strany Evropské politiky sousedství. Na zajištění skutečné šance pro vyřešení zmrazených konfliktů v Podněstersku a na Kavkaze bude potřebné nasazení kompletních misí EOBP (Evropská bezpečnostní a obranná politika) V současnosti nejsou k dispozici žádné zdroje na vytvoření takových misí.

Na závěr bych ráda řekla, že je velmi těžké představit si politiku, která by vyhovovala zemím ležícím v Evropě a neevropským středomořským zemím. Rozsah Evropské politiky sousedství bude v budoucnosti jednoznačně třeba upravit.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE), písemně. – (PT) Blahopřeji zpravodajům k jejich vynikající práci. Usnesení, které schvalujeme, sjednotí vize Parlamentu v této oblasti politiky sousedství a vytvoří základní linie, které jsme definovali v lednu 2006.

Z tohoto důvodu je velmi důležité, abychom schválili pozměňovací návrhy 1 a 2, za jejichž předložení chci poděkovat panu Tannockovi. Opětovně potvrzují body, které jsme už schválili a na které nemůžeme nyní zapomenout v souvislosti s našimi sousedskými vztahy na hranicích s jižním Atlantikem. Je velmi důležité, abychom si znovu připomněli specifickou situaci ostrovních států, které sousedí s našimi nejvzdálenějšími regiony – Kanárské ostrovy, Madeira a Azorské ostrovy – se kterými nás spojují historické vazby a zvláště těsná pouta. Musíme rovněž znovu přednést Komisi naši žádost o navržení a vytvoření zvláštních postupů pro rozšíření Evropské politiky sousedství tak daleko, jak to bude možné, až k našim ostrovním sousedům v Atlantiku, ležícím v blízkosti evropského kontinentu, které nebudou stavět jen na geografické blízkosti, ale i na kulturní a historické příbuznosti a společném zájmu a na vzájemné bezpečnosti.

Podobně bych i já rád využil této příležitosti, abych vyjádřil svou pochvalu nedávnému sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu o budoucích vztazích mezi EU a Kapverdskou republikou.

11. Doba vyhrazená pro otázky (otázky na Radu)

Předsedající. - Dalším bodem programu je doba vyhrazená pro otázky na Radu (B6-0382/2007).

Byly položeny tyto otázky.

Otázka č. 1, kterou předkládá **Manuel Medina Ortega** (H-0777/07)

Předmět: Přistěhovalecká politika s efektem „otočných dveří“

Někteří političtí představitelé a odborníci zvýšili šanci na dosažení dohody mezi členskými státy, které by skloubily monitorování vnějších hranic unie s novou přistěhovaleckou politikou „otočných dveří“, a umožnili tak zákonným přistěhovalcům žijícím v Unii vrátit se do země původu beze strachu, že by narazili na zavřené dveře při návratu do EU.

Považuje Komise tuto koncepci za realizovatelnou a bylo by možné vytvořit takovou politiku s pomocí přímé mezivládní spolupráce nebo by bylo potřebné k dosažení tohoto cíle vytvořit nové institucionální mechanismy?

Manuel Lobo Antunes, úřadující předseda Rady. - (PT) Jak ctihodný poslanec určitě ví, v květnu 2007 Komise předložila Evropskému parlamentu, Radě a Výboru regionů sdělení o cirkulační migraci a partnerstvích mobility mezi Evropskou unií a třetími zeměmi. Komise v tomto sdělení považuje cirkulační migraci za užitečný nástroj, který by se měl rozvíjet na úrovni Společenství, čímž by se zajistilo účinnější řízení migračních toků. Závěry z června 2007 o rozšíření a posílení globálního přístupu k migraci, možnosti zákonné migrace, včetně dobře řízené cirkulační migrace, na které upozornila Rada, mohou potenciálně přinášet prospěch všem zúčastněným stranám.

Rada se domnívá, že pro přijetí závěrů Rady nejspíše do konce roku 2007 by se měly v úzké spolupráci se všemi zúčastněnými stranami přezkoumat všechny dobře řízené možnosti cirkulační migrace. Rada Evropy ve svých závěrech z června 2007 opětovně zopakovala potřebu přezkoumat možnosti cirkulační migrace v souladu se sdělením Komise ze dne 16. května 2007. V současnosti Rada zkoumá otázky přijetí specifických nástrojů a opatření s cílem zjistit, jaká opatření by bylo možné zavést.

Komise ještě nenavrhl žádná speciální opatření.

Manuel Medina Ortega (PSE). - (ES) Vážený pane předsedající, myslím si, že portugalské předsednictví věnuje dostatečnou pozornost tomuto problému. Domnívám se, že odpověď byla velmi zřetelná.

Uvědomuji si, že portugalské předsednictví pomalu končí a i když je toto půlroční období relativně krátké, nevím, zda se domníváte, že bude ještě možné formulovat některé konkrétní návrhy před 31. prosincem nebo se budete snažit povzbudit Komisi, aby předložila konkrétnější návrhy týkající se institucionálních aspektů, o tom, zda jsou současné mechanismy dostatečné nebo zda by bylo vhodné vytvořit příslušnou instituci, která by ulehčovala okružní migraci.

Manuel Lobo Antunes, úřadující předseda Rady. - (PT) Vážený pane předsedající, rád bych poděkoval váženému poslanci za jeho laskavá slova. Předsednická období jsou z důvodu letních dovolených ve druhé polovině roku vždy o něco kratší, ať už je to dobré či nikoli, tím si nejsem jist. Ve skutečnosti bychom však chtěli do konce roku dosáhnout v této otázce většího pokroku, ale pochopitelně jsme závislí na iniciativách, které Komise hodlá předložit a které by nám umožnily konat v této věci. To je naším záměrem a naším přáním. Momentálně to nemohu zaručit, pokud to však bude možné a dostaneme příležitost, určitě jí využijeme.

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). - (ES) Vážený pane předsedající, na přistěhovaleckou politiku otočných dveří mám stejný názor jako předsednictví Rady a souhlasím i s myšlenkou modrých karet, které by měly přitáhnout vysoce kvalifikované přistěhovalce.

Přece bych se však rád zeptal předsednictví Rady, zda je přesvědčeno o tom, že bude schopno zvládat masivní příliv přistěhovačů, které Evropská unie zaznamenává každým rokem, s ohledem na fakt, že ve světě existují země, jejichž úroveň rozvoje je bídná a velmi nízká.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). - (PT) Rád bych se zeptal, zda by neměly existovat zvláštní mechanismy, které by zajišťovaly cirkulační migraci především v oblasti odborné přípravy v dotčených zemích. Mám například na mysli lékaře a zdravotní sestry z Moldavska, kteří pracují ve Spojeném království.

Manuel Lobo Antunes, úřadující předseda Rady. - (PT) O otázce cirkulační migrace se jednalo a stále se ještě jedná, a tuto otázku položila i Komise během širší diskuse o problémech přistěhovalectví v Evropě, především nezákonného a zákonného přistěhovalectví, a byla jedním z mechanismů, o kterých se mluvílo v diskusi o otázkách přistěhovalectví. Komise uvažovala o problému a vyzvala i Radu, aby učinila totéž a zapojila se do diskuse. Podle mého názoru samotný mechanismus cirkulační migrace nevyřeší všechny vzniklé problémy v této oblasti, ani problémy, které se objevily během diskuse. Je to jen opatření, které by se mohlo stát návrhem a mohlo by představovat způsob na zmírnění našeho břemene a k vyřešení otázek v oblasti přistěhovalectví, a v tomto případě dokonce zákonného přistěhovalectví, ale v žádném případě nevyřeší všechny problémy. To bude přirozeně vyžadovat širší soubor politik, o kterých, jak už jistě víte, na návrh Komise jedná Rada.

Rovněž jistě víte, že portugalské předsednictví ve svém programu dává do popředí otázku přistěhovalectví, ať už nezákonného nebo zákonného. Během následující prosincové Rady, která bude předznamenávat konec našeho předsednictví, bychom rádi předložili soubor závěrů o základních otázkách zákonného přistěhovalectví a boji proti nezákonnému přistěhovalectví, které signalizují reálný pokrok v těchto dvou oblastech.

Pokud se týká konkrétních technických otázek, kterými by se měly zabývat jednotlivé skupiny, nezahrnují proces úvah, do kterých Rada je a musí být zapojená, a jsem si jistý, že pan poslanec ocení, že v tomto okamžiku vám ještě nemohu říct, jaké jsou výsledky procesu úvah o těchto velmi specifických a ad hoc otázkách.

Předsedající. - Otázka č. 2, kterou předkládá **Claude Moraes** (H-0779/07)

Předmět: Rozdělení zátěže v oblasti azylu a přistěhovalectví

Jakého pokroku bylo dosaženo v otázce „rozdělení zátěže“ v kontextu rámcového programu Solidarita a řízení migračních toků na léta 2007 – 2013?

Jaké praktické kroky podnikly členské státy k dosažení spravedlivého rozdělení zodpovědností v oblasti azylové politiky a přistěhovalectví?

Manuel Lobo Antunes, úřadující předseda Rady. - (PT) V květnu 2007 Evropský parlament a Rada schválily tři rozhodnutí: rozhodnutí o zřízení Evropského fondu pro uprchlíky na období let 2008–2013, rozhodnutí o zřízení Fondu pro vnější hranice na období let 2007–2013 a rozhodnutí o zřízení Evropského fondu pro navrácení státních příslušníků třetích zemí do země původu pro období 2008–2013. V červnu 2007 Rada také schválila rozhodnutí zřídit Evropský fond pro integraci státních příslušníků třetích zemí na období let 2007–2013. Tato čtyři rozhodnutí jsou neoddělitelnou součástí všeobecného programu „Solidarita a řízení migračních toků“.

V souladu s cíli stanovenými Evropskou radou cílem tohoto programu je spravedlivé rozdělení zodpovědností mezi členskými státy za finanční břemeno vznikající při zavádění integrovaného řízení vnějších hranic EU a zavádění společných azylových a přistěhovaleckých politik.

Evropský fond pro uprchlíky splňuje podmínky stanovené v čl. 63 odst. 2 písm. b) Smlouvy ES o přijetí opatření na zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí při přijímání a snášení důsledků v souvislosti s přijímáním uprchlíků a vysídlených osob.

Rada se snaží vybízet k solidaritě i jinými způsoby. Například závěry Rady z 18. září 2007 o posílení řízení jižních námořních hranic Evropské unie vyzývají členské státy k poskytování bilaterální podpory členským státům, které musí čelit specifickým problémům, přičemž taková forma podpory se může poskytovat na úrovni operací v případech navrácení, podmínek pro přijímání žadatelů, pracovní odbornosti nebo dobrovolných závazků s cílem převzít zodpovědnost za lidi hledající azyl, uprchlíky, osoby požívající druhotnou ochranu a nezletilé osoby bez doprovodu.

Claude Moraes (PSE). - Toto byla komplexní zpráva o teoretickém stanovisku k rozdělení břemene. Víme, jaké nástroje máme k dispozici, ale dovoluňte mi, abych se vás upřímně zeptal, jaký postup zavádění by byl vhodný v případě Malty, ostrova Lampedusa a Kanárských ostrovů? Máte pocit, že během dalších šesti měsíců členové Rady, včetně členů rady v západní Evropě, vzali vážně závazek rozdělení břemena pro oblasti, kde vládne krizová situace? Někteří zde přítomní kolegové to znají a vidí každý den.

Nikdo nenaznačil, že by Portugalsko bylo lhostejné vůči tomuto problému, ale jak je to s Radou, která aktivně vykonává rozdělení břemena? Je tato politika realizována? Prosím o upřímnou odpověď.

Manuel Lobo Antunes, úřadující předseda Rady. - (PT) Jsem velmi rád, že mohu odpovědět na otázky ctihodného pana poslance, obvykle o této problematice mluvím jménem portugalského předsednictví a v souladu s jeho názory. Vážený pan poslanec ví, že migrace a migrační toky, hlavně nezákonné migrační toky především z regionů jižní Evropy představují nový problém, se kterým jsme se ještě před několika lety neselekávali.

Proto, samozřejmě, musíme reagovat na tento neznámý fenomén a musíme přijmout vhodná opatření. Tak jako je tomu vždy v případě takového problému, pokud se reakce na určitý problém a použité nástroje formují postupně, tak si i my jen postupně uvědomujeme jeho důležitost a závažnost. Ještě chci v této souvislosti říct, že klíčovým slovem tohoto problému pro portugalské předsednictví a pro Portugalsko jako členský stát je solidarita. A jako všichni dobře víme, pokud nějaké problémy ovlivňují jeden nebo dva členské státy, musí se tyto problémy stát problémem nás všech, a proto i v případě nezákonného přistěhovalectví je solidarita vhodným slovem, pokud si ovšem uvědomujeme, že tyto jevy často ovlivňují především jednotlivé státy.

Je pravda, že dost často vedeme jen rozhovory, a je pravda i to, že musíme a měli bychom dělat více než jen vést rozhovory. Uvědomit si, že tato otázka je globálním problémem, který ovlivňuje každého z nás, a že všichni za něj máme zodpovědnost, je prvním krokem k jeho řešení. Samozřejmě, jsme přesvědčeni, že postupně a realisticky, ale s nezbytnou dávkou naléhavosti, se můžeme odvolávat na solidaritu a zároveň ji transformovat do konkrétních činů a opatření. To je úkolem předsednictví a úkolem, který musí vykonat Portugalsko jako členský stát. Rovněž pochopíte, že není v silách jen jednotlivého státu nebo samotného předsednictví ovlivnit všechny události a všechna opatření, jak bychom si možná přáli. Mohu vás však ujistit, že existuje zvýšené a stále silnější vědomí, že musíme společně nést odpovědnost a přeměnit solidaritu na konkrétní výsledky.

Simon Busuttíl (PPE-DE). – (MT) Ve vši úctě, vážený pane úřadující předsedo, vaše odpověď mě nepřesvědčila, i když Rada ministrů o ní přemýšlí, víme, že lidé se stále topí ve Středozemním moři a že země Středozezemí nejsou schopny řešit takovéto nečekané situace; to je i důvod, proč jste mě nepřesvědčil. Položím vám nyní konkrétní otázku: Malta předložila Radě návrh o rozdělení břemena. Podle tohoto návrhu přistěhovalce zachráněné v moři mimo vody EU – například ve vodách Libye – by si měly rozdělit mezi všechny země EU. Rád bych nyní věděl, jaká byla reakce Rady.

Manuel Lobo Antunes, úřadující předseda Rady. - (PT) Velmi dobře znám tuto situaci a velmi dobře znám i problém, který předložila vláda Malty ohledně této problematiky a na vaši otázku odpovídám stejně, jako jsem odpověděl svému kolegovi: předsednictví a Portugalsko jakožto členský stát jsou si vědomi skutečnosti, že Portugalsko je jižní zemí, a proto my všichni budeme dělat všechno, co je v našich silách, abychom zajistili, že slovo solidarita se bude realizovat v praxi, přičemž nezapomínáme na existující těžkosti a problémy, i když jako mnoho jiných věcí, i tato vyžaduje houževnatost a vytrvalost.

Předsedající. - Otázka č. 3, kterou předkládá **Marie Panayotopoulos-Cassiotouová (H-0781/07)**

Předmět: Opatření na zajištění důstojných životních podmínek pro nezákonné přistěhovalce, zejména ženy a děti.

Jaká opatření má v úmyslu přijmout Rada, aby zajistila, že nezákonní přistěhovalci, zejména ženy a děti, budou žít v důstojných životních podmínkách, aby tak členské státy jednotně plnily své mezinárodní závazky?

Manuel Lobo Antunes, úřadující předseda Rady. - (PT) Vážený pane předsedající, nevím, zda je to možné nebo zda je to v souladu s předpisy, ale pokud někdo položí otázku, rád bych přesně věděl, který z vážených poslanců je jejím autorem, protože moje odpověď bude adresována v první řadě jemu.

Jak jistě víte, návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o společných standardech a postupech členských států pro navracení ohledně neoprávněně se zdržujících státních příslušníků, stanovuje zvláštní pravidla pro zacházení s příslušníky těchto zemí. Článek 13 návrhu směrnice stanovuje ochranné opatření jako podmínku pro pobyt všech osob spadajících do oblasti působnosti této směrnice do doby, než budou vráceni do země jejich původu. Článek 15, který stanovuje podmínky dočasné vazby, definuje pravidla pro zacházení se státními příslušníky třetích zemí až do jejich navracení. Čl. 15 odst. 3 stanovuje, že zvláštní pozornost je třeba věnovat situaci zranitelných osob a obsahuje zvláštní ustanovení pro nezletilé osoby. Jak jistě víte, Evropský parlament a Rada v současnosti posuzují návrh směrnice.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Děkuji, vážený pane předsedající; dovoluji mi zopakovat připomínku pana Moraese: teoreticky odpovídáte velmi dobře a detailně na naše otázky. Jaká je však zodpovědnost členských států, když ještě není dokončena vaše analýza? Jsou k dispozici nějaké mezinárodní dohody a uplatňují se stejně všemi členskými státy nebo se některé členské státy z různých příčin starají více či méně? Jaká je zodpovědnost přístupových zemí, které slouží jako tranzitní cesty pro nezákonné přistěhovalce, zejména ženy a děti? Během včerejšího zasedání jsem připomenula panu komisaři, že byl zatčen dokonce čtrnáctiletý nezákonný převaděč uprchlíků.

Manuel Lobo Antunes, úřadující předseda Rady. - (PT) Právě jsem řekl, že Rada a Evropský parlament momentálně jednají o návrhu směrnice, která tento problém řeší. Protože návrh směrnice nebyl zatím ještě schválený, nemohu přesně říct, jaká opatření navrhne na obranu a ochranu nejslabších jednotlivců, kteří naši ochranu potřebují nejvíce. Uvidíme. Návrh směrnice nyní řeší otázky ochrany nejslabších.

Mohu vám říct, že pokud my, portugalské předsednictví, mluvíme o otázce nezákonného přistěhovalectví, vždy zdůrazňujeme, že boj proti němu je založený na dvou základních zásadách: na solidaritě a úctě k lidem a na úctě k humanitárním tragédiím, které stojí v základu tohoto jevu. Neměli bychom zacházet s lidmi jak s věcmi, a ani předsednictví ani Portugalsko nepřijímá a ani nikdy nepřijalo, že humanitární rozměr by měl

být v takových situacích považovaný za druhořadý. To je naše principiální stanovisko jako předsednictví, stejné je i naše principiální stanovisko jako členského státu EU a za žádných okolností toto stanovisko neopustíme.

Předsedající. - Otázka č. 4, kterou předkládá **Georgios Papastamkos** (H-0784/07)

Předmět: Evropská bezpečnostní strategie

Jaké jsou dosavadní výsledky zavádění Evropské bezpečnostní strategie? Především, jakých výsledků bylo dosaženo při rozšiřování bezpečnostní zóny včetně okrajových regionů Evropy? Je Rada spokojená se strategiemi „Mír prostřednictvím regionální integrace“ a „Regionální integrace prostřednictvím míru“ na geopolitických hranicích EU?

Manuel Lobo Antunes, úřadující předseda Rady. - (PT) Vážený pane předsedající, ctihodný pane poslanče, během čtyřletého období, které uplynulo od přijetí Evropské bezpečnostní strategie v prosinci 2003, se zahraniční a bezpečnostní politika Evropské unie dynamicky rozvinula.

Úspěšně jsme reagovali na hrozby uvedené v Evropské strategii při zachování základní linie, která udávala náš přístup. Měli jsme však být aktivnější, důslednější i kompetentnější. Na nové hrozby terorismu, šíření zbraní hromadného ničení, regionálních konfliktů, degenerace státu a organizovaného zločinu jsme odpověděli konkrétními akcemi, které odrážely celou škálu momentálně dostupných nástrojů Evropské unie, jakými jsou diplomatické akce, občanské a vojenské mise a obchodní a rozvojové činnosti.

Aktivně jsme se zasazovali za účinný vícestranný přístup, který by podporoval a posiloval spolupráci s Organizací spojených národů v oblasti krizového řízení, války proti terorismu a nešíření jaderných zbraní. Naše operace ve vztahu k Evropské a bezpečnostní a obranné politice jsou nejviditelnějším příspěvkem ke globálnímu míru a bezpečnosti a ukazují naši ochotu převzít globální odpovědnost. Od roku 2003 jsme iniciovali 16 operací krizového řízení, čtyři vojenské a 12 civilních operací v různých částech světa. Operace v rámci bezpečnostní a obranné politiky se uskutečnily na 3 kontinentech a zahrnovaly celou škálu operací od operací výlučně vojenských, které byly současně spojeny i s reformou bezpečnostního sektoru a institucionálního rozvoje, až po politické mise na zajištění právního státu. Od Aceh po Ramaláh, od Kinšasy po Sarajevo zavádí EU do života hlavní katalyzátory míru a stability.

Tlak na EU však neustále roste. Nyní jsme se v zásadě rozhodli zorganizovat vojenskou misi do Čadu a Středoafričské republiky, jejímž cílem bude pomoci při odstraňování regionálních následků krize v Dárfúru. Jsme rovněž připraveni vést politické mise zaměřené na zajištění právního státu v Kosovu. Aktivně jsme pracovali v zájmu prosazování míru a stability v našem sousedství od západního Balkánu až po oblast Středomořího moře, přičemž jsme využívali všech způsobů, které jsme měli k dispozici. Věřím, že práce vykonaná vysokým představitelem Javierem Solanou, politikou pro rozšíření EU, Barcelonským procesem, Evropskou politikou sousedství, o které tu právě vedeme diskusi, zvláštními představiteli v Bosně a Hercegovině, Bývalou jugoslávskou republikou Makedonie a severním Kavkazem i mírovým procesem na Blízkém východě, jako i úloha EU jak člena Kvarteta a Trojky pro Kosovo, plus další mise EOBP (Evropské obranné a bezpečnostní politiky), které jsem tu uvedl, odrážejí naše odhodlání o vytvoření bezpečnosti v našem sousedství.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). - (EL) Vážený pane předsedo, děkuji za vaši odpověď. Mám pocit, že Evropská bezpečnostní strategie se jeví mnohem úspěšněji při misích uskutečňovaných mimo evropský kontinent než při naplňování výzev vznikajících v rámci EU. Věřím, že také situace, jaké vznikly v Kosovu, řízení vznikajících krizí, politika podmíněnosti v Bývalé jugoslávské republice Makedonie (FYROM), kandidátské země, jejichž politický systém je v rozkladu, a rusofobie, která zaměstnává naše kolegy z východní Evropy – jsou výzvou k vytvoření důslednější a účinnější Evropské bezpečnostní strategie.

Manuel Lobo Antunes, úřadující předseda Rady. - (PT) Právě nyní jsme v plenární sekci diskutovali o Evropské politice sousedství, která je přesně určená pro naše partnery na tomto kontinentu. Navzdory možným těžkostem a zlepšením, která se možná dala zavést, ze všeho je možné vyvodit všeobecný závěr, že Evropská politika sousedství, která je součástí naší strategie, pracovala dobře a zajistila, že mnozí naši partneři se mohou těšit ze stability, hospodářského pokroku a hospodářského a sociálního rozvoje.

Z dobře známých historických příčin mnozí z našich přátel nyní přirozeně prožívají období, která by se dala nazvat jako přechodné etapy, upevňování demokracie a upevňování právního státu, a ve většině případů se to neobejde bez těžkostí, nepokojů a problémů. A toto platí pro některé země. Nedávno jsme vedli diskusi o Gruzii, během níž jsem řekl, že přibližně před třemi týdny jsem předsedal Asociační radě s Gruzii a měl

jsem možnost informovat našich gruzínské kolegy, že jsme s potěšením shledali například významný pokrok v oblasti hospodářského rozvoje i navzdory problémům, které má tato země s Ruskem. Musíme být proto připraveni na výrazný pokrok, který očekáváme, a chceme, avšak z dobře známých příčin někdy musíme očekávat i kroky zpět, které, jak upřímně doufáme, budou jen přechodné, a věříme, že státy a země se velmi rychle vrátí na cestu pokroku a posilování právního státu.

Ve vší upřímnosti musím proto říct ctihodnému panu poslanci, že i když my občané Evropské unie někdy mluvíme velmi skromně o svých výsledcích a výsledcích naší práce, musíme být k sobě navzájem přátelštější, než tomu bylo v minulosti. Myslím, že jsme něčeho dosáhli i navzdory těžkostem.

Gay Mitchell (PPE-DE). - Vzhledem k tomu, co se říká ve Smlouvě o EU a k obsahu Reformní smlouvy o otázkách bezpečnosti a obrany, a vzhledem k tomu, co tu včera řekl francouzský prezident, stejně jako vzhledem ke skutečnosti, že Francie příští rok přebírá předsednictví, mohla by Rada říci Parlamentu, zda předpokládá vytvoření společné obranné politiky v rámci Evropské unie během funkčního období tohoto Parlamentu nebo až v období následujícího Parlamentu, a kdy s jejím vytvořením počítá?

Manuel Lobo Antunes, úřadující předseda Rady. - (PT) Jak ctihodný pan poslanec ví, Rada nekomentuje projevy hlav států členských států Evropské unie. Přirozeně však znám stanovisko prezidenta Sarkozyho, které je stanoviskem hlavy státu, velmi významného členského státu EU. Zda se budeme vyvíjet tímto směrem nebo ne, směrem k Evropě s posílenou obranou, o tom musí rozhodnout Rada, a jak si jistě dokážete představit, nemohu rozhodnutí Rady předvídat. Pokud to bude rozhodnutí Rady – a jak jistě víte, obrana je specifickou oblastí, která vyžaduje velmi silný konsensus – potom se přirozeně budeme moci po této cestě vydat, ale rozhodnutí je pochopitelně v rukou Rady. Nemám křišťálovou kouli, a proto vám nemohu říct, jak daleko se tato myšlenka rozvede. Uvidíme, ale zatím je to jen návrh ze strany prezidenta Sarkozyho, který bude nepochybně velmi pozorně vyslyšen jako všechny jeho návrhy.

Předsedající. - Otázka č. 5, kterou předkládá **Bernd Posselt (H-0788/07)**

Předmět: Přístupová jednání s Makedonií

Jak hodnotí Rada stav přiblížení Makedonie k členství v EU a kdy by podle ní bylo možné nebo vhodné stanovit datum pro začátek přístupových jednání?

Manuel Lobo Antunes, úřadující předseda Rady. - (PT) Vážený pane předsedající, ctihodný pane poslanče, rozhodnutí Rady z prosince 2005 udělit status kandidátské země Bývalé jugoslávské republice Makedonie bylo uznáním výsledků země při zavádění reform. Evropská rada uvedla, že další kroky směrem k členství v EU by se měly zvážet v první řadě na základě diskuse o strategii rozšiřování, jak to stanoví závěry Rady ze dne 12. prosince, jejíž zasedání skončilo „obnoveným konsenzem“ v oblasti rozšíření, kterého bylo dosaženo na zasedání Rady Evropy ve dnech 14.-15. prosince 2006; v druhé řadě, na základě Kodaňských kritérií, které musí Bývalá jugoslávská republika Makedonie úspěšně splnit, za třetí, na základě požadavků stabilizačního a asociačního procesu a účinného zavádění stabilizační a asociační dohody, a nakonec na základě potřeby pro další významný pokrok, který je nezbytný pro splnění dalších kritérií uvedených ve stanovisku Komise a zavádění priorit v evropském partnerství.

Komise ve svých zprávách o dosaženém pokroku detailně zkoumala dosažený vývoj. Po vyhodnocení situace v Bývalé jugoslávské republice Makedonie, jak je uvedeno ve zprávě Komise z roku 2006, během svého zasedání ve dnech 11.-12. prosince 2006 vyjádřila Rada politování nad tím, že rychlost procesu reformem se v roce 2006 zpomalila. Ve dnech 14.-15. prosince 2006 Evropská rada znovu zopakovala, že pokrok každé země směrem ke členství v Unii bude nadále záviset na snaze země plnit Kodaňská kritéria a na podmínkách pomoci v rámci stabilizačního a asociačního procesu. Rada vyzvala Bývalou jugoslávskou republiku Makedonie ke zrychlení procesu reformem v klíčových oblastech a zavedení priorit stanovených v evropském partnerství s cílem posunout se směrem k přístupovému procesu. Čtvrté setkání Stabilizační a asociační rady mezi Evropskou unií a Bývalou jugoslávskou republikou Makedonie se uskutečnilo minulý rok 24. července. Mimořádně významným poselstvím, které je uvedeno ve společném stanovisku unie pro Stabilizační a asociační radu, bylo neochvějně přesvědčení a potvrzení, že stabilita a řádné fungování demokratických institucí jsou podstatnými aspekty politických kritérií, které jsou nezbytné pro zajištění pokroku při Evropské integraci. Instrukce jako vláda, parlament a prezident musí efektivně vykonávat své funkce a spolupracovat. Musí však plnit i své diferencované úlohy a společně působit tak, jak je to stanoveno v ústavě. Je třeba vytvořit a udržovat příznivé politické prostředí, aby se země mohla soustředit na potřebné reformy, zaměřené na dosažení pokroku na cestě ke členství v Unii. Další úsilí je třeba vyvinout na vybudování důvěry mezi etnickými komunitami na všech stupních. Unie připomněla, že trvalé zavádění Ochridské rámcové dohody

bylo klíčovým prvkem politických kritérií. Bude třeba vyvinout maximální úsilí na dosažení co nejširší politické dohody o společných reformách uskutečňovaných v plném souladu se smyslem dohody.

Setkání také připomnělo důležitost dosažení pokroku v oblastech spravedlnosti a vnitřních záležitostí, především v boji s organizovaným zločinem a korupcí. Rada současně připomněla, že regionální spolupráce a dobré sousedské vztahy jsou nezbytnou součástí procesu evropské integrace. Na závěr bych ještě rád řekl, že Rada velmi důkladně zkoumá zprávu Komise zveřejněnou 6. listopadu, která bude v prosinci předmětem závěrů Rady pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Vážený pane úřadující předsedo, děkuji za vaši vyčerpávající odpověď. Mám ještě dvě stručné doplňující otázky. Za prvé, myslíte si, že datum pro zahájení přístupových jednání by bylo možné stanovit v průběhu příštího roku? Makedonie získala status žadatele už před dvěma lety a je proto skutečně nejvyšší čas začít přemýšlet o datu.

Moje druhá doplňující otázka zní: jaký přístup se přijme? Jsou nějaké pokusy spojit přístupový proces Makedonie s procesem ostatních zemí, jako například Srbska, nebo se k této zemi přistupuje zvláště, nezávisle na ostatních?

Manuel Lobo Antunes, úřadující předseda Rady. - (PT) Jak ctihodný pan poslanec jistě pochopí, nevím, zda bychom nyní momentálně byli nebo nebyli schopni určit datum zahájení přístupových jednání s Bývalou jugoslávskou republikou Makedonie na příští rok. Před zahájením takových rozhovorů musí Bývalá jugoslávská republika Makedonie splnit nelehká a náročná kritéria a podle toho, do jaké míry se jí tato kritéria a podmínky bude dařit plnit, bude se vzdalovat nebo přibližovat dni, kdy bude oznámeno zahájení přístupových jednání. Řekl bych však, že na tuto otázku by uměla lépe odpovědět kandidátská země než Evropská unie.

Pokud jde o spojení přístupových procesů, předsednictví zastává a vždy zastávalo názor, že každá kandidátská země musí být posuzována samostatně na základě toho, čeho dosáhla. Pokud se kandidátská země stane vhodným kandidátem, neboť splnila závazky a podmínky zahájení přístupových jednání, měl by jí být udělen status kandidátské země nezávisle na tom, co se odehrává v paralelních procesech ostatních kandidátských států.

Předsedající. - Otázka č. 6, kterou předkládá **Sarah Ludford** (H-0790/07)

Předmět: Ochrana tygrů

Co učinila EU a o jakých opatřeních uvažuje na podporu a pomoc Indii a ostatním zúčastněným zemím v problematice ochrany tygrů, do které by byli zapojeni a současně i zainteresováni místní obyvatelé?

Manuel Lobo Antunes, úřadující předseda Rady. - (PT) Vážený pane předsedající, ctihodná paní poslankyně, Dohoda o mezinárodním obchodu s ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin (CITES), vytváří mezinárodně právní rámec pro ochranu tygrů a ostatních ohrožených druhů. EU a její členské státy výrazně podporují CITES ve finanční i politické oblasti.

V posledních letech EU kladla zvláštní důraz na potřebu zvýšení snah při uplatňování praktických postupů při vykonávání kontrol CITES s cílem omezit nezákonné porážení a obchod se zvířaty a zajistit udržitelný obchod se živočišnými druhy. Na podporu této potřeby Komise vydala doporučení č. 207/425/ES ze dne 13. července 2007, které stanoví soubor opatření na prosazování nařízení Rady (ES) č. 338/97 ze dne 9. prosince 1996 o ochraně druhů volně žijících živočichů a rostlin a reguluje obchodování s nimi. Zatím se druh „pantera tygris“ dostal na seznam uvedený v příloze A nařízení Komise ze dne 9. srpna 2005 a také na seznam uvedený v příloze I CITES, což znamená, že exempláře tohoto druhu je možné přemisťovat jen za výjimečných okolností, které podléhají přísným kritériím. Na splnění těchto kritérií a získání rozhodnutí o povolení obchodu je třeba poskytnout záruky, že neohrozí stav zachování tohoto druhu.

Chceme upřít vaši pozornost i na potřebu mezinárodní spolupráce především v oblasti vybudování kapacit, které by ulehčovaly zavedení politik na ochranu a trvale udržitelné využívání volně žijících živočichů a rostlin v zemích, kde se tyto druhy nacházejí. EU proto podpořila rozhodnutí o asijských velkých kočkách, které bylo schváleno na 14. zasedání stran CITES začátkem tohoto roku, zaměřené na zintenzivnění postupů a snah při ochraně živočišných a rostlinných druhů.

Jsme také připraveni poskytnout pomoc Indii a ostatním státům distribuční oblasti při zavádění těchto rozhodnutí. Uvědomujeme si, že účinné zavedení opatření na ochranu druhů vyžaduje účast místní populace. Podtrhli jsme prostřednictvím CITES potřebu zabezpečit podporu a spolupráci místních a vesnických obcí

při řízení zdrojů volně žijících živočichů a rostlin a postupně i spolupráci v boji s nelegálním obchodem s těmito druhy.

Sarah Ludford (ALDE). - Velmi pěkně děkuji předsednictví za odpověď a uvedené dokumenty si přečtu.

Vážným problémem však je, že situace týkající se populace tygrů je kritická. Ve volné přírodě žije v současnosti jen okolo 3000 tygrů. Do roku 2020 mohou tato volně žijící zvířata vyhynout. Hlavní příčinou je pytláctví, jehož hnací silou je lukrativní nezákonný obchod s tygří kůží a všemi částmi jeho těla, který se začíná rozšiřovat do východní Evropy. Indické lesní úřady nejsou schopny poradit si s organizovanými skupinami pytláků z důvodů chronického nedostatku finančních prostředků. Může EU pomoci vyřešit tuto situaci? Máme konkrétní projekty?

Jeden čínský představitel nedávno řekl, že je velmi těžké odolávat tlaku na otevření trhu s tygry. Samozřejmě, že klíčem k vyřešení tohoto problému je na jedné straně vzdělání, ale i poskytnutí finančního podílu místnímu obyvatelstvu za zachování vyšší hladiny populace tygrů. Co momentálně dělá EU v oblasti konkrétních projektů?

Manuel Lobo Antunes, úřadující předseda Rady. - (PT) Ctihodná poslankyně si jistě povšimne, že jsem obšírně a detailně hovořil o mezinárodním právním rámci, ve kterém Evropská unie existuje a vykonává své aktivity. Vyjádřil jsem přirozeně ochotu, připravenost a závazek Rady v mezích tohoto mezinárodního rámce vyvíjet maximální úsilí na zajištění toho, aby byla uplatněna všechna stanovená opatření.

Velmi jasně jsem také řekl, že si uvědomujeme potřebu pracovat společně s místním obyvatelstvem, které je v přímém styku s ohroženými druhy. Boj proti pašeráctví a podobným nezákonným aktivitám není lehký, a lidé, kteří s takovými věcmi přicházejí do styku, to vědí. Jsou si vědomi toho, že je to dlouhý, ale nezbytný boj, což je hodnocení, se kterým souhlasím.

Veřejné mínění celé Evropy je s vámi, protože to, čeho jsme nedávno byli svědky v souvislosti s nezákonným obchodem s ohroženými druhy, ukazuje, že lidé si dnes většinou uvědomují potřebu věnovat více pozornosti těmto problémům, než tomu bylo v minulosti. Tlak veřejného mínění a pozornost vyvolaná touto situací jsou proto mnohem silnější než dříve. Můžete se proto spoléhat na veřejnou informovanost, která je nezbytná i proto, abychom i my jako EU a naše členské státy mohli účinněji jednat. Jak jsem už řekl, musíme si uvědomit, že je to těžký boj.

David Martin (PSE). - Vážený pane úřadující předsedo, jasně jste dal najevo, že vy a Rada jako celek jste se zavázali k ochraně tygrů. Stejně tak indický předseda vlády ve svých stanoviscích se nadšeně zavázal k ochraně tygrů. V současnosti probíhají dvoustranná jednání s Indií s cílem vytvořit dvoustrannou smlouvu mezi EU a Indií, myslíte si, že toto je předmět, který by mohl být zahrnutý do této smlouvy a že bychom mohli jít až za hranice našich současných závazků v rámci CITES, a pomoci tak se vzděláním, odbornou přípravou, ochranou – tedy opatření, o kterých hovořila paní baronka Ludfordová?

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Vážený pane předsedající, vážený pane úřadující předsedo, moje otázka souvisí s touto problematikou, ale týká se trochu jiného aspektu. Myslím si – a vy jste na to správně poukázal – že podobné otázky, o kterých tu právě diskutujeme, vyvolávají u veřejnosti silné emoce. Na druhé straně – a vy jste také poukázal na právní status – máme v Evropské unii plné právo osvojovat si nárok na zákonodárné pravomoci v každém problému, který hluboce znepokojí některého člena EU? Neměli bychom být spíše zdrženliví v těchto záležitostech?

Manuel Lobo Antunes, úřadující předseda Rady. - (PT) Velmi dobře, musím se přiznat, vážený pane předsedající, že jsem plně nerozuměl vaší druhé otázce, možná pro časové zpoždění při tlumočení.

Pokud jde o otázky ochrany tygrů a dialogu s Indií, musím ve vší upřímnosti říct, že je to specifická otázka, nad kterou jsem nevažoval, ale v budoucnu tak učiním, a proto si zaznamenám podněty ctihodného pana poslance. V našem dvoustranném dialogu s Indií – v připravovaném summitu EU-Inde – bychom také mohli projednat problematiku chráněných druhů a možnosti lepší ochrany ohrožených druhů.

Musím se přiznat, že z důvodu tlumočení, aspoň si to myslím, jsem nerozuměl vaší druhé otázce.

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Děkuji velmi pěkně a omlouvám se, že jsem mluvil moc rychle. Úmyslně jsem se snažil vyhnout se překročení časového limitu. Myslím, že je důležité, že řešíme otázky, na kterých Evropanům záleží. Na druhé straně bychom si měli být vědomi právních omezení Unie, a pokud je to v našich silách, dbát na respektování těchto omezení.

Přístup, který jste navrhl, vypadá zajímavě, neměli bychom se však nechat obviňovat z toho, že Unie si nárokuje kompetence ve všech globálních problémech.

Manuel Lobo Antunes, úřadující předseda Rady. - (PT) Souhlasím se ctihodným panem poslancem, Evropská unie nemůže a neměla by být zodpovědná za všechno a ani by neměla být ze všeho obviňována nebo za všechno posuzována. Mnohé tyto aspekty a zodpovědnosti v souladu se smlouvami leží na bedrech členských států a v tomto případě se mohou stát odpovědnostmi členského státu a státu, kde se tato situace vyskytuje.

Evropská unie není a ani nemůže být univerzálním lékem, protože existuje jedna zásada, zásada subsidiarity, která musí být vždy respektována.

Předsedající. - Otázka č. 7, kterou předkládá **Gay Mitchell** (H-0792/07)

Předmět: Centra finančních služeb ze třetích států

Zveřejní Rada stanovisko k tomu, jak se zapojuje do činnosti center finančních služeb ze třetích států v oblastech společných zájmů?

Manuel Lobo Antunes, úřadující předseda Rady. - (PT) Vážený pane předsedající, ctihodný pane poslanče, Rada v závěrech přijatých v květnu 2006 vítá Bílou knihu Komise o politice finančních služeb na léta 2005 – 2010. Rada specificky vítá, cituji: „myšlenky předložené s ohledem k narůstajícímu významu externí dimenze ve finančních službách – zejména prohloubit a rozšířit regulační dialogy s třetími zeměmi a usilovat o další otevření globálních finančních servisních center“.

Na základě iniciativy portugalského předsednictví Rada ECOFIN 9. října přezkoumala aktuální stav makroekonomických, finančních a regulačních dialogů s hlavními partnery unie – Spojenými státy, Japonskem, Ruskem, Indií a Čínou. Během diskuse byla vyzdvižnuta důležitost těchto strategických dialogů. Takovéto dialogy umožňují posílení sbližování, spolupráce a vzájemného porozumění mezi globálními partnery, a tím pomáhají ulehčovat přístup na příslušné trhy a podporovat makroekonomickou a finanční stabilitu především ve finančních službách. Výsledkem těchto dialogů byl významný pokrok v oblasti přiblížení a sjednocení účetních standardů.

Rada podporuje úsilí Komise, a domnívá se, že globalizace finančního trhu vyžaduje posílení snah s cílem dosáhnout konvergence a spolupráce na mezinárodní úrovni v souladu se strategickou vizí Komise a Rady o potřebě posílit vnější dimenzi Lisabonské smlouvy prostřednictvím podpory mezinárodního přístupu k regulační spolupráci a přiblížení a sjednocení standardů.

Důraz se kladl na důležitost zajištění jednotného přístupu v této oblasti pro Evropskou unii a uvažovalo se, že informace o vývoji takových dialogů by se měly nadále pravidelně zasílat Radě.

Gay Mitchell (PPE-DE). - Rád bych poděkoval předsednictví Rady za jeho odpověď. Ví předsednictví Rady o tom, že existuje teorie, podle níž by rozvojovému světu pomohlo, pokud by na jeho území existovalo odvětví finančních služeb? Vzhledem ke zkušenosti Portugalska hlavně z Afriky, mohl bych se zeptat předsedy Rady, zda jeho zpráva neobsahuje nějakou reakci na tyto zkušenosti a zda by nemohl zařídit, aby byly tyto návrhy přezkoumány a aby se v této činnosti i nadále pokračovalo, protože to může být způsob, jak pomoci nejen rozvojovému světu, ale při globálních výměnách, což by této části světa mohlo prospět.

Manuel Lobo Antunes, úřadující předseda Rady. - (PT) Ctihodný pan poslanec má pravdu, nemám k dispozici písemnou odpověď, kterou bych vám mohl poskytnout, ale dám vám své stanovisko. V této souvislosti jsme měli dnes ráno velmi zajímavou diskusi o globalizaci, kde jsme také diskutovali o otázkách finančních služeb a otázkách týkajících se otřesů na některých finančních trzích.

Otázka, kterou považuji za podstatnou ve vztahu k Africe a která je velmi úzce spojená s Evropsko-afriickým summitem, se týká postavení Afriky v procesu globalizace: měla by být Afrika plnoprávným partnerem, podle nás měla, měla by být Afrika aktivním partnerem při řešení problémů a výzev vzniklých v procesu globalizace, a měla by mít k dispozici účinné nástroje tak, aby skutečně byla plnoprávným partnerem v rámci globalizace, nebo chceme Afriku odsouzenou k válce, nejistotě, nízké úrovni rozvoje a chudobě?

V tomto kontextu bychom proto rádi přivítali, aby se finanční nebo jiné nástroje, iniciativy nebo mechanismy, které by mohly spojit Afriku s námi se všemi, s Evropskou unií a s dalšími velkými vznikajícími bloky, staly hlavním tématem rozhovorů a diskusí o globalizaci.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Děkuji, vážený pane předsedající a vážený pane úřadující předsedo, že jste tu zůstali s námi všemi déle nad rámec vyhrazeného času, velmi to oceňujeme.

Jaké jsou podle vás příčiny, jež zabraňují výraznějšímu pokroku v této oblasti, a myslíte si, že současný stav je postačující a že se už učinilo v této oblasti dost? Protože je to právě spotřebitelská důvěra v odvětví finančních služeb v rámci Evropy i mimo její území, o které tu právě hovoříme.

Manuel Lobo Antunes, úřadující předseda Rady. - (PT) Daný problém a vedení dialogu v této specifické oblasti, která je i součástí otázky, která mi byla položena, řídila Komise a byla za ni i odpovědná. Musím se také přiznat, že nejsem finančním odborníkem, a proto ani nemám potřebné důkladné znalosti potřebné na to, abych vám dal odbornou odpověď. Žádáte odbornou odpověď, ale já vám ji nemohu dát. Mohu vám dát jen politickou odpověď, která načrtne novou realitu, nový problém a novou výzvu, ale i novou příležitost. Tento problém by se měla a i byl zkoumán a rozvinul se do nevidaných rozměrů. V Evropské unii musíme přirozeně hledat odpovědi na vzniklé problémy, a pokud se záležitost vyvíjí a pokročí, musíme mít k dispozici i vhodné nástroje.

Nemohu vám přesně říct, jaké překážky mohly vzniknout nebo mohou vzniknout, mohu vám však říci, co já si myslím o tom, jaké jsou v této oblasti politiky Evropské unie a povinnosti Rady. Dovolte mi závěrem říct, že je pro mě velkým potěšením zůstat tu s vámi déle, protože můj mandát se blíží ke konci. Budu moci být s vámi už jen jednou, a proto musím co nejlépe využít tuto zkušenost.

Předsedající. - Otázky, které nebyly zodpovězeny pro nedostatek času, budou zodpovězeny písemně (viz příloha doslovného záznamu).

Doba vyhrazená pro otázky na Radu skončila.

(Jednání bylo přerušeno v 19:45hod. a pokračovalo od 21:05)

PŘESEDÁJÍCÍ: EDWARD McMILLAN-SCOTT

místopředseda

12. Členství ve výborech a delegacích: viz zápis

13. Obchodní a hospodářské vztahy s Ukrajinou (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem je zpráva, kterou předkládá Zbigniew Zaleski, jménem Výboru pro mezinárodní obchod, o obchodních a hospodářských vztazích s Ukrajinou (2007/2022(INI) (A6-0396/2007).

Zbigniew Zaleski (PPE-DE), zpravodaj. - (PL) Zpráva ilustruje úlohu, s níž počítáme pro Ukrajinu vzhledem k naší hospodářské činnosti a rovněž i úlohu partnera v kontextu obchodu s ostatními zeměmi. Kromě toho chceme zdůraznit úlohu, kterou Ukrajina sehrává v regionu Černého moře, tedy její politickou, hospodářskou a kulturní úlohu.

Věřím, že hospodářské aktivity a rozvoj by měly pokračovat bez ohledu na politické myšlení v zemi. Ekonomika musí být nezávislá, stát a legislativní autority by měly poskytovat podporu, obchodníci a podnikatelské skupiny by měly vytvářet hospodářské subjekty. Hospodářství by mělo být nástrojem, který občanům přinese dobré životní podmínky, a tohoto cíle je možné dosáhnout zvyšováním životní úrovně obyvatel, zlepšováním pracovních podmínek prostřednictvím vzdělání a dobrého systému soudnictví, včetně vlastnických práv. Nemůžeme připustit, aby se společný majetek využíval ve prospěch jednotlivců. Měla by se podporovat motivace lidí k čestné práci, která jim přinese materiální a jiné osobní výhody.

Pokud někdo nemá vlastní dobré modely nebo historickou zkušenost v této oblasti, stojí za to využít osvědčené postupy a zkušenosti některého ze sousedů. Z tohoto důvodu je velmi důležité začlenit Ukrajinu do společného trhu a zpřístupnit jí know-how EU. Domnívám se, že náš hospodářský model je dobrý, i když má daleko k modelu dokonalému, například pokud jde o výrobu a obchod s potravinami, ale neustále vyvíjíme úsilí, abychom byli stále lepší. Naším sousedům na druhé straně řeky Bug můžeme nabídnout osvědčené standardy a postupy.

Jakými oblastmi se zabývá zpráva? Zahrnuje oblasti jako průmysl, zemědělství, energie, finanční oblast, hraniční kontroly, dopravní infrastruktura, příklady nekorupčních činností, intelektuální vlastnictví, životní prostředí, vědecká spolupráce a vztahy se sousedy. Všechny tyto aktivity jsou součástí jednoho celku, který nazýváme hospodářstvím. Obsahuje jasně definované standardy, které tvoří její základy, a v této zprávě doporučujeme, aby byly tyto standardy vypracovány nebo přijaty.

Jaké podmínky musí Ukrajina splnit, aby mohla zahájit jednání o zlepšení styků s Evropskou unií? Základní podmínkou je podle mně v první řadě vstup do Světové obchodní organizace a během tohoto období nebo ještě před ním vyřešení problému dluhu s Kyrgyzstánem. Tento proces už probíhá. Druhou podmínkou je co nejrychlejší schválení členství ukrajinským parlamentem. Ostatní podmínky zahrnují dobré vztahy se sousedy, kterými jsou Rusko a Bělorusko, měnovou stabilitu, kvalitu finančních služeb, vybudování podílu na mezinárodních trzích a dodržování zákonnosti.

Ukrajina, která deklarovala svoji touhu stát se členem Evropské unie, čelí velkým, dokonce obrovským výzvám. Ukrajina by především měla přesvědčit Evropu svými hospodářskými, právními, finančními a politickými aktivitami, že je dostatečně oddaným partnerem EU, která se sama dříve či později zeptá, zda by nestálo za to začlenit Ukrajinu do společného evropského subjektu?

Vážený pane komisaři, naše přístupy se mohou někdy lišit, ale věřím, že máme stejný cíl, kterým je vytvořit prospěšný *modus vivendi*, prospěšný způsob spoluzití, s důležitými východními sousedy.

Myslím si, vážený pane předsedající, že jsem ušetřil čas, neboť už je večer.

Joe Borg, člen Komise. - Vážený pane předsedající, v první řadě mi dovoluji poblahopřát zpravodaji, panu Zaleskému, k jeho velmi dobré zprávě.

Rovněž bych chtěl zpravodaji poděkovat za výbornou spolupráci s útvary Komise při vypracování návrhu zprávy. Zpráva je velmi aktuální. Poskytuje komplexní přehled o klíčových otázkách v hospodářských a obchodních vztazích mezi EU a Ukrajinou.

Dovoluji mi zaměřit se na některé body, které jste také zdůraznil ve své zprávě. Ukrajinu považuji za klíčového a cenného partnera v naší susedské strategii. Souhlasíme se základním zaměřením zprávy: prostřednictvím nové lepší dohody, jejímž hlavním pilířem bude podrobná a komplexní dohoda o volném obchodu, přivést ukrajinské hospodářství co nejbliže k EU.

Komise plně souhlasí s našimi názory o potřebě posílit právní stát na Ukrajině a důležitost vstupu Ukrajiny do Světové obchodní organizace (WTO). Pevně věřím, že Ukrajina ještě stále může v tomto roce ukončit přístupový proces do WTO a my budeme úzce spolupracovat s ukrajinskou vládou až do jeho ukončení. Domnívám se, že hned po schválení přístupového balíku členy WTO, bude vícestraný přístupový proces ukončen.

Ukrajina si stanovila členství ve světové obchodní organizaci za svoji prioritu a jsme přesvědčeni, že náležitě provede vnitřní ratifikační postupy na potvrzení svého členství. Evropská unie nemá žádný zájem na dalším oddalování zahájení jednání o vytvoření dohody o volném obchodu a je připravená začít hned, jakmile členové WTO schválí přístupový balík. Pokud jde o budoucnost dohody o volném obchodu, plně souhlasíme, že by měla být komplexní organizací se širokým záběrem a se silným důrazem na regulační harmonizaci.

Pokud jde o vztahy se sousedními zeměmi, zpráva navrhuje trojstranný dialog: EU-Rusko-Ukrajina. Měli bychom být velmi obezřetní a nezdvojit procesy týkající se stejných problémů, které se už řeší na jiných fórech. Navíc vzniká otázka, zda by Evropská unie neriskovala vstupem do bilaterálních rozhovorů mezi Ruskem a Ukrajinou. Rovněž bychom měli zvážit přínos takovéhoho přístupu.

Cílem naší politiky je podporovat otevření trhů s energií pro konkurenci jako způsobu na zajištění přístupu k bezpečné energii za přiměřenou cenu. Toto bude důležitým předmětem budoucích jednání o dohodě o volném obchodu s Ukrajinou.

Pokud jde o zajištění základních potřeb obyvatelstva, právní úprava EU o liberalizaci odvětví s elektrickou energií a plynem obsahuje důležitá ustanovení zaměřená na zajištění ochrany spotřebitelů a zajištění jejich základních potřeb. Plánujeme zahájit jednání o uvedení Ukrajiny do souladu s těmito právními předpisy.

S ohledem na návrh na rozšíření VSP+ (všeobecného systému preferencí) na Ukrajinu bych rád zdůraznil, že Ukrajina nespĺnila kritéria pro dodatečné preference a že Evropská unie se zavázala, že nebude základní kritéria všeobecného systému preferencí ad hoc pozměňovat. Kromě toho by to mohlo vážně poškodit naši vyjednávací pozici pro budoucí dohodu o volném obchodu.

Na závěr mi dovoluji ještě jednou poblahopřát zpravodaji k jeho dobré zprávě. Komise zastává stejný postoj ke všeobecnému přístupu s výjimkou některých otázek, které jsem výše zdůraznil. Komise vezme zprávu v úvahu při nadcházející a budoucí spolupráci s Ukrajinou.

Jerzy Buzek, jménem skupiny PPE-DE. – (PL) Vážený pane předsedající, i když se povolební situace na Ukrajině ještě nestabilizovala, ti, kteří představují demokracii, zvítězili. Tato nová situace je nejen vítězstvím demokracie na Ukrajině, ale i vítězstvím samotné Evropské unie, která podporovala tento druh aktivity. Nyní v zájmu Ukrajiny, jejích občanů a Evropské unie musíme upevňovat všechno, čeho se s obrovskými obtížemi na Ukrajině dosáhlo. Povolební rozhodnutí musí udělat samotní občané Ukrajiny, my jí však můžeme pomoci a současně tím pomoci sami sobě.

Plně podporuji zprávu, kterou vypracoval pan Zaleski a blahopřeji mu k vypracování takového dokumentu. Pro nastolení stability na Ukrajině stejně jako pro prospěch celé Evropské unie jsou nejdůležitější tři oblasti.

První je spolupráce v oblasti energie, která je velmi důležitá pro obě dvě strany. Významným krokem je naše zapojení se do financování ropovodů, které jsou v mnoha případech ve velmi špatném stavu, stejně jako do financování nových ropovodů jako například Odesa – Brody – Gdaňsk, investice do elektrické energie a podpora energetické účinnosti. Můžeme nabídnout své vlastní technologie, vytvořit společný kapitál na zlepšení energetické účinnosti na Ukrajině, a tím pomoci své vlastní energetické bezpečnosti. A na závěr pochopitelně zvýšení bezpečnosti jaderné elektrárny na Ukrajině, což je velmi důležité pro Evropu.

Druhou oblastí je vědecká spolupráce. Ukrajina dosáhla v tomto směru významných úspěchů. Stojí za to využívat je. Navíc, výměny studentů a vědeckých pracovníků, které by mohly zmírnit jejich nedostatek v Evropské unii, kde nám v současnosti chybí sedm set tisíc vědeckých pracovníků. Měli bychom mít na mysli, že nejjistější a nejrychlejší způsob spolupráce představují: věda, vzdělávací instituce a studenti.

Třetí oblastí je spolupráce mezi místní a regionální vládou. Naše města v EU mají v tomto směru co nabídnout. Mohli bychom na Ukrajině pomáhat při vytváření demokracie na úrovni místních vlád, což se na Ukrajině už velmi dlouho nestalo.

To vše by se mělo stát součástí dlouhodobého cíle především ve formě asociační dohody s Ukrajinou. Nezáleží na tom, zda to bude trvat 10 nebo 20 let. Stojí však zato dát Ukrajině takovou příležitost. Pomůže to obyvatelům Ukrajiny a i celé Evropské unii.

Vural Öger, jménem skupiny PSE. – (DE) Vážený pane předsedající, dnes odpoledne jsme na plenárním zasedání diskutovali o Evropské politice sousedství. Evropská komise po dalším kole rozšíření v roce 2004 navrhla vybudování jednotné strategie vůči novým sousedům Unie. Evropská politika sousedství vytvořila zvláštní vazby s okruhem zemí se stejnými základními hodnotami a cíli, jako má EU.

Náš soused Ukrajina je pevnou součástí Evropské politiky sousedství. Uvědomujeme si mimořádnou geopolitickou a komerční důležitost Ukrajiny jako přirozeného mostu mezi Evropskou unií na jedné straně a Ruskem a střední Asií na straně druhé. Dnes je EU hlavním obchodním partnerem Ukrajiny; do roku 2006 dosáhl objem obchodu mezi Ukrajinou a členskými státy EU 26,6 miliard EUR.

V Evropské unii uznáváme obrovské snahy, k nimž na Ukrajině došlo v průběhu posledních let. Bývalé centrálně řízené hospodářství se rozvinulo v účinné tržně orientované hospodářství. Podle zprávy Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj OECD hospodářský růst na Ukrajině v období od roku 2000 do 2006 dosáhl přibližně 7,6 %. Je to obrovský úspěch.

V únoru 2007 jsme zahájili jednání o nové dohodě o partnerství a přidružení mezi Ukrajinou a EU. Snahy Ukrajina stát se členem EU a NATO jsou také dobře zdokumentovány. Z důvodů hospodářské a tržní politiky je členství ve Světové obchodní organizaci momentálně nejdůležitějším cílem Ukrajiny. Předpokládáme, že členství ve WTO bude schváleno pravděpodobně koncem tohoto roku. Členství Ukrajiny by potom výrazně rozšířilo rozsah spolupráce mezi EU a Ukrajinou a připravilo cestu pro jednání o vytvoření zóny volného obchodu v rámci Evropské politiky sousedství.

EU musí jednat s Ukrajinou jako se skutečným partnerem a dávat jí jasné odkazy. V tomto ohledu mohu jen přivítat výsledky summitu mezi EU a Ukrajinou konaného 14. září 2007 v Kyjevě, který znovu potvrdil pevnou a trvalou spolupráci mezi oběma stranami. Měli bychom nadále poskytovat energickou podporu Ukrajině na její cestě ke členství ve Světové obchodní organizaci, následujícímu vytvoření zóny volného obchodu a měli bychom podporovat i její evropské ambice.

Danutė Budreikaitė, skupina ALDE. – (LT) Ukrajina je významným strategickým a hospodářským partnerem EU a východním sousedem, který sehrává důležitou úlohu v rámci a mimo region.

Vztahy mezi EU a Ukrajinou se rozvinuly zejména v oblasti narůstající politické spolupráce a postupně se zvyšující hospodářské integrace. Zavedení těchto cílů přispěje k dalšímu upevnění demokracie a rozvoji

tržně orientovaného hospodářství na Ukrajině. Úspěch vývoje na Ukrajině však nezávisí jen na EU. Ukrajina musí sama udělat přímé rozhodnutí pokračovat v prozápadní orientaci a pokračovat v ní důsledně.

Ráda bych se s vámi podělila o několik myšlenek o hospodářských a tržních vztazích mezi EU a Ukrajinou.

V první řadě, zahájení jednání o vytvoření zóny volného trhu s EU je striktně podmíněno členstvím Ukrajiny ve WTO. Jednání o zóně volného obchodu nezahrnují pouze zrušení cel (které jsou předmětem jednání s WTO), ale i rozsáhlejší konvergenci – liberalizaci odvětví služeb, institucionální reformy, harmonizaci právního základu s *acquis* EU. Koordinovaná činnost mezi EU a Ukrajinou zaměřená na vytvoření zóny volného obchodu by se tedy měla rozvíjet současně se snahami Ukrajiny o členství ve WTO.

Za druhé, větší pozornost by se měla věnovat zavádění lepších řídicích postupů, intenzifikace veřejného odvětví, omezení korupce. Intenzivnější spolupráce v těchto oblastech by výrazně přispěla k vytvoření stabilnějších hospodářských a tržních vztahů mezi EU a Ukrajinou, stejně jako k posílení šancí Ukrajiny na členství v EU.

Za třetí, je velmi důležité zdůraznit fakt, že výrobci na Ukrajině nejsou ještě připraveni konkurovat výrobcům z členských států EU. Proto by se měla ustanovit přechodná období a kontrolní orgány, které by chránily ukrajinské hospodářství a společnost před negativními vlivy.

Za čtvrté, EU musí být připravená na to, že podpora liberalizace trhu s Ukrajinou může přinést problémy ukrajinským výrobcům vyvážejícím do zemí SNS; nezájem o zavedení standardů EU; snahy funkcionářů o zachování statusu quo a existujících korupčních vazeb. V zájmu usnadnění úspěšného zavádění reformy by ukrajinská vláda měla informovat podnikatele a veřejnost o výhodách liberalizace trhu a zóny volného obchodu mezi EU a Ukrajinou.

Za páté, intenzivní rozvoj vztahů mezi EU a Ukrajinou může potenciálně zvýšit politický a hospodářský tlak Ruska na Ukrajinu. V takovém případě by EU měla opustit úlohu pasivního rozhodčího, jak se v minulosti často stávalo, a měla by zaujmout úlohu obránce vlastních zájmů a zájmů Ukrajiny. Existuje možnost, že Rusko by mohlo vyvinout tlak na Ukrajinu a určité země EU v oblasti dodávek energie. EU by proto měla nejen vyvinout snahu o vyřešení těchto problémů na nejvyšší úrovni, ale současně usilovat o zapojení Ukrajiny do společného energetického trhu a zajistit bezpečnost EU a energetickou bezpečnost Ukrajiny.

Guntars Krasts, jménem skupiny UEN. – (LV) Zpráva podává přehled současného vývoje Ukrajiny jako partnera EU a úloh, které ještě musí Ukrajina vykonat, a zasluhuje pochvalu za řadu otázek, které obsahuje, i důkladnost, s níž byly vyhodnocovány. Ze zprávy je zřejmé, že její autor má hluboký a osobní zájem na utváření vztahů s Evropskou unií, což je samozřejmě kladem této zprávy. Zpravodaj důkladně a pozorně zhodnotil všechny problémy, které představují hrozbu úspěšného vývoje Ukrajiny, ale zároveň zdůraznil, že pokud nebudeme otevřeně a přímo hovořit o problémech, může být někdy velmi těžké očekávat jejich řešení. Nemůžeme si nevsimnout, že rostoucí počet hospodářských odvětví ukrajinského hospodářství je nadměrně zatěžován předpisy, státní zásahy nejsou založeny na zákonech, což má za následek neustálý růst tvorby vzájemně nekompatibilní právní úpravy, která nahrává jednotlivcům, kteří hledají mezery v zákonech, a těm, kteří se zabývají interpretací právních předpisů. To vše s vysokou mírou byrokracie významně ovlivňuje příliv investic do hospodářství země, včetně investic z Evropské unie. Nejlepším příkladem této skutečnosti je energetické odvětví. Evropská unie má zájem na transparentním dopravním systému ukrajinského zemního plynu, který je stejně jako celé energetické odvětví na Ukrajině nadměrně zatížen předpisy, uměle vytvořenými složitými strukturami a netransparentním tokem peněz. Evropská unie ještě stále nemá k dispozici údaje, které by jí umožnily vyhodnotit bezpečnost ukrajinského systému plynovodů. Toto jsou důležité otázky pro Evropskou unii, která je největším obchodním partnerem Ukrajiny. Musíme věřit, že Ukrajině se podaří překonat dlouhotrvající politickou krizi a že ukrajinská vláda se v budoucnu bude účastnit rozhovorů EU, které na základě vzájemného zájmu umožní vytvoření úzké spolupráce. Souhlasím s názorem zpravodaje, že přání Ukrajiny připojit se k Evropské unii nemůžeme pomíjet a rád bych ještě jednou důrazně řekl: jasná perspektiva členství v EU je neúčinnějším nástrojem, který Evropská unie může Ukrajině nabídnout. Děkuji.

Caroline Lucas, jménem skupiny Verts/ALE. – Vážený pane předsedající, ráda bych srdečně poblahopřála panu Zaleskému k jeho zprávě. Myslím si, že je výrazně odlišná od nedávných zpráv, o kterých se hlasovalo ve Výboru pro mezinárodní obchod. V porovnání se zprávami o dvoustranných obchodních vztazích z minulého nebo z předminulého roku jako například zprávy EU-Rusko nebo EU-Mercosur je mnohem opatrnější, pokud jde o neomezený volný trh. Myslím si, že naznačuje rostoucí konsensus ve spektru stran týkající se důležitosti aktivního zapojení se do politického průzkumu, jak nejlépe sladit pravidla obchodu se zásadami trvale udržitelného rozvoje.

Myslím si, že v tomto ohledu nás může těšit, že jsme co možná nejvíce využili různá zpoždění kola jednání WTO z Dohy, která nám do jisté míry umožnila uskutečnit tento průzkum zaměřený na hledání pravidel spravedlivého a udržitelného obchodu v našich bilaterálních vztazích. Děkuji proto zpravodaji za aktivní hledání této možnosti.

Mezi mnoha pozitivními signály, které vysílá tato zpráva generálnímu ředitelství pro obchod ohledně zahájení jednání s Ukrajinou o dohodě o volném obchodu, bych ráda vyzdvihla čtyři body.

Myslím si, že zpráva v bodě 10 správně upozorňuje, že při snahách o vytvoření udržitelného obchodu není možné se zaměřovat výlučně na vývoz a diverzifikaci vývozu. Namísto toho se zpráva soustřeďuje na důležitost rozvoje domácího trhu jako nezbytného základu každého trvale udržitelného rozvoje.

V bodě 13 zpráva navrhuje potřebu vytvoření kompromisu vůči právům investorů. Jinými slovy, trvá na tom, že na Ukrajině by měl být vytvořen právní rámec, který by podporoval ověřené postupy při společenské zodpovědnosti podniků.

V bodě 23 zpráva naznačuje významný posun zahraniční politiky v oblasti energie, která požaduje multilaterální pravidla pro přístup ke zdrojům energie, a varuje, aby nebyly podporovány závody o nejlepší podmínky pro jednostranný přístup k energiím.

Na závěr, v bodě 36 zpráva uznává, že zemědělství je zvláštní činností a není možné se k němu stavět stejně jako k průmyslovému zboží, a proto bude vyžadovat jiná celní pravidla.

Pevně věřím, že tyto a další body zůstanou v konečném textu, takže moje skupina bude moci s radostí hlasovat ve prospěch této zprávy. Chci ještě dodat, že je podle mě skutečně škoda, že generální ředitelství pro obchod vzneslo námitky vůči třem klíčovým pozměňovacím návrhům, které navrhli Zelení a podpořil je i zpravodaj, které vyzývají GŘ pro obchod, aby zahájilo jednání o dvoustranné dohodě o volném obchodu jen v případě, že ukrajinský parlament dá souhlas se zahájením přístupových jednání s WTO. I když GŘ pro obchod má určitě pravdu, že by to mohlo oddálit uzavření dvojstranné dohody o volném obchodu, jako poslanci Parlamentu musíme, jak jsme to dělali už dříve, při uzavírání dohod o volném obchodu na straně Evropské unie trvat na tom, aby se k této důležité události samozřejmě vyjádřili občané – ukrajinský národ. Rádi bychom proto zvláště poděkovali panu Zaleskému za to, že nepodleh tlaku, a ještě jednou za jeho vynikající práci.

Helmuth Markov, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Vážený pane předsedající, každý poděkoval našemu váženému kolegovi panu Zaleskému a já udělám totéž. Komise přijala jeho zprávu jednohlasně, bez jediného hlasu proti, z čehož jasně vyplývá, že pokud se budeme dostatečně snažit, bude možné vytvořit souhrnnou zprávu zástupců různých stran.

Dovolte mi uvést několik poznámek. Na Ukrajině se uskutečnily volby. Byly demokratické, spravedlivé a svobodné, ale domnívám se, že zanechaly množství nevyřešených problémů. Současný prezident měl vždy problém jednat se silnými předsedy vlády, ať už to byla Julie Tymošenková, kterou odvolal v roce 2005, nebo Viktor Janukovič, který byl ve funkci v letech 2006 a 2007.

Koaliční dohoda, která byla uzavřena mezi Červencovou aliancí Tymošenkové a blokem Naše Ukrajina, existuje na papíru jako základ pro případnou novou vládní konstalaci, k vytvoření vlády zatím ještě nedošlo. Nevíme ani, co se vlastně stane, i když termín se už blíží. Pokud bude vláda vytvořena do tohoto data, jejím prvním úkolem podle mně bude řešení ústavní reformy, protože bez reformy ústavy neexistuje žádná záruka, že vnitřní stabilita politických sil na Ukrajině bude dostatečná na to, aby zabránila dalšímu novému kolu voleb, hlavně proto, že někteří lidé už přemýšlejí nad vypsáním nových parlamentních voleb v době určené pro prezidentské volby.

Podíváme-li se na určité oblasti, jako například na hospodářskou politiku, zpráva OECD vykresluje skutečně povzbudivý obraz. Říká se v ní, že Ukrajina v období let 2000-2006 zaznamenala průměrný nárůst HDP ve výšce 8,7 %. Pokud se však podíváme za tato čísla, uvidíme obrovský obchodní schodek. Obchodní schodek Ukrajiny dosáhl více než 4,5 miliard EUR v obchodu se zeměmi SNS a téměř 4,5 miliard EUR v obchodu s Evropskou unií. Jinými slovy, stále tu existuje reálná potřeba hospodářské změny a dohody o partnerství mohou a musí být k těmto účelům využity.

Na druhé straně, ve srovnání se statistickými údaji země, jako je moje – Spolková republika Německo –, se jeví ukrajinské ukazatele jako skvělé. Míra nezaměstnanosti na Ukrajině je nižší, HDP roste rychleji, výdaje na důchody jsou vyšší a vyšší procento ze svého HDP dává země i na vzdělání, a tedy na investice do

budoucnosti, než Spolková republika Německo. Máme proto všechny důvody říct, že země je nepochybně na správné cestě.

Navzdory tomu, že jsem poukazoval na problémy v hospodářství, existují samozřejmě problémy i v jiných oblastech. Rusko jasně oznámilo a přímo stanovilo, že ceny energií s účinností od 1. ledna 2008 vzrostou o 10 %. To bude mít závažný dopad na hospodářství Ukrajiny. V současnosti Ukrajina splácí dluhy vůči Rusku dodávkami plynu ze svých vlastních podzemních ložisek. Uvidíme, jak se to vyvine. Opět se to stane politickým problémem a v zájmu udržení míru je důležité, aby Evropská unie zasáhla. Rusové mají právo zvýšit své ceny a je jisté, že Ukrajinci budou muset vyřešit, jak se vyrovnat s hospodářským poklesem.

Vezměme si jiný bod, a to sociální politiku. Všechny kandidující strany během volební kampaně odhlasovaly obrovské zvýšení výdajů do sociální sféry. Pokud se podíváte na současnou koaliční dohodu mezi Aliancí Tymošenkové a prezidentským blokem, uvidíte, že v ní není žádná zmínka o zvýšení výdajů do sociální oblasti. Vzhledem k současné výšce příjmů z veřejných financí by bylo prakticky zcela nemožné zrealizovat slibované zvýšení výdajů. To znamená, že vývoj Ukrajiny nepostupuje tak rychle, jak se tvrdí.

Dalším bodem, na který bych rád poukázal, je zahraniční politika. Všechny strany během volební kampaně slibovaly nasměrování země k Evropské unii. Strana, která vždy spojovala toto přiblížení se Evropské unii hlavně s otázkou přístupu do NATO, hlavně strana *Naše Ukrajina*, byla stranou, která utrpěla největší porážku. Absolutní většina ukrajinského obyvatelstva je proti členství v NATO. Proto žádám Evropskou unii, aby zde postupovala velmi opatrně. Většina obyvatelstva nechce, aby země vstoupila do NATO. Všechny dostupné údaje však naznačují, že chtějí vstup do WTO.

Pokud v této souvislosti uvažujeme, jak by se partnerské smlouvy měly dnes formovat, skutečné potřeby vznikají v oblastech, kde má Ukrajina stále ještě problémy, o kterých jsem hovořil. Ukrajina musí – a tu plně souhlasím s panem Zaleskim – mít evropskou perspektivu, vyhlídku vstupu do EU. Bylo by dobré, aby Evropská unie měla na východě silného partnera a bylo by to dobré i pro Ukrajinu z pohledu její všeobecné geostrategické orientace.

Bastiaan Belder, jménem skupiny IND/DEM. – (NL) Vážený pane předsedající, naše diskuse o obchodu Evropské unie a hospodářských vztazích s Ukrajinou, které jsou předmětem důkladné zprávy pana Zaleského, přichází v rozhodující době: uskutečnily se parlamentní volby a nová energická vláda bude muset rázně řešit hospodářské a politické problémy země. Mám na mysli účinné opatření proti korupci. S nadcházející zimou bude Ukrajina potřebovat silnou vládu, která bude schopná jednat s Ruskem o dodávkách a tranzitu ruského zemního plynu.

Po přečtení této zprávy mám chuť říct, že Evropa dala jasně najevo, co chce. Nyní je na řadě Ukrajina. Země musí mít nejen účinnou vládu, ale i vládu, která projeví politické odhodlání řešit problémy. Obyvatelé jsou už po pěti volbách pochopitelně unavení ze všech politických hádek. Ukrajínští politici se musí nyní přestat zabývat jeden druhým a začít se zabývat politickou a hospodářskou budoucností země.

Nyní je řada na Ukrajině, vážený pane předsedající, ale řekl bych více než jen toto. I Evropská unie musí pracovat. Souhlasím s tím, co naši zpravodajové říkají v bodě 51, že Evropské politice sousedství chybějí jasné definice a perspektivy. Perspektiva členství v EU musí být ve střednědobém nebo dlouhodobém horizontu rozšířená i na Ukrajinu. Evropská unie jako součást Evropské politiky sousedství může iniciovat nebo podporovat potřebné reformy v zemi.

Sylwester Chruszcz (NI). – (PL) Vážený pane předsedající, Ukrajina je země, která má strategický význam v rámci Evropské politiky sousedství a je důležitým partnerem pro země Evropské unie.

Všichni věříme, že nárůst obchodu mezi Ukrajinou a EU posílí hospodářský růst a spolupráci se zeměmi v regionu. Dobré hospodářské vztahy budou prospěšné pro obě dvě strany.

Hospodářský růst na Ukrajině by se měl uskutečňovat tak, aby byla přitom respektovaná demokracie a zákony země. V tomto okamžiku mám na mysli respektování práv etnických menšin a otázka, která je pro mě velmi důležitá, aktivity velebící fašismus a genocidu, by neměly být povoleny. Podporuji demokratické a hospodářské procesy našeho východního souseda.

Na druhé straně se zdá, že by bylo skutečně vhodné vyhnout se předpojaté a jednostranné podpoře kteréhokoli politického bloku na Ukrajině.

Bogdan Golik (PSE). – (PL) Vážený pane předsedající, v první řadě bych rád poblahopřál panu Zaleskému k mimořádné výstižné zprávě týkající se obchodních a hospodářských vztahů v zemi. Otázka spolupráce

s Ukrajinou je v současnosti obzvláště důležitá a všechny iniciativy pro posílení spolupráce jsou jasným znakem toho, že Evropa má zájem o tohoto východního souseda a o otevřenosti na straně Evropské unie.

Problém spočívá v tom, že doba, kdy by bylo vhodné uskutečnit myšlenku bližší spolupráce a jít až za hranice Evropské politiky sousedství, což doposud bylo určitou výhodou pro Ukrajinu, se blíží. Je nepochybné, že Ukrajina má před sebou ještě dlouhou cestu, aby se přiblížila k hospodářským, politickým a sociálním strukturám Společenství. Úlohy, kterým Ukrajina čelí, jsou důkladně posouzeny ve zprávě.

Navzdory tomu, že Ukrajina se může chlubit úspěchy v oblasti liberalizace obchodu a kapitálových toků, další reformy jsou nezbytné stejně jako posílení ukrajinské ekonomiky, včetně jejího členství ve WTO. Navzdory Evropským ambicím, které se jasně projevily během oranžové revoluce, se Ukrajina stále ještě musí jednoznačně rozhodnout, zda si zvolí evropské nebo ruské směřování. Pokud chceme, aby si Ukrajina zvolila evropské směřování, musíme to dát jasně najevo a musíme tuto volbu podporovat.

EU by měla vyjádřit svůj zájem o styky s Ukrajinou tím, že na jedné straně bude poskytovat aktivní podporu změnám v zemi, a na straně druhé tím, že bude přijímat opatření v rámci Evropské unie, jejichž cílem bude postupný přechod z politiky sousedství do politiky integrace. Na dosažení tohoto cíle bude potřeba podniknout kroky v hospodářské oblasti, stejně jako v oblasti sociální a politické. Bylo by proto vhodné podporovat nezávislost Ukrajiny na Rusku posilováním hospodářských vazeb, což znamená vytvořením zóny volného obchodu mezi EU a Ukrajinou, včetně zapojení Ukrajiny do energetické sítě Společenství, a případně financováním systému přepravy.

Užitek by mohla přinést podpora a zavedení programů, které by propagovaly Ukrajinu v Evropské unii a naopak, Evropskou unii na Ukrajině, a taktéž programů na podporu rozvoje vědy a vzdělání, což je problém, o kterém hovořil pan profesor Buzek. Nedůležitějším krokem, který by přispěl ke změně obrazu Evropské unie v očích Ukrajinců, by bylo zrušení vízové povinnosti pro cestování do Evropské unie, jakož i jednoznačné stanovisko, které je momentálně všeobecně diskutováno, že Ukrajina bude schopna vstoupit do Evropské unie, i když si to bude vyžadovat delší časové období.

Šarūnas Birutis (ALDE). – (LT) Prezident Juščenko 18. října v Portugalsku oznámil záměr Ukrajiny vstoupit do WTO v tomto roce. Ukrajina už ukončila jednání s zeměmi WTO s výjimkou Kyrgyzstánu, který stále trvá na vymáhání starých pohledávek ve výši 27 milionů USD z období sovětských dob.

Přijetí Ukrajiny do WTO přinese snížení dovozních cel a nárůst počtu dovozců. Stále je však důležité, aby Ukrajina zavedla systematické hospodářské reformy. Navzdory pozitivním změnám, jakými jsou členství ve WTO, nálada veřejnosti naznačuje, že je třeba uskutečnit důležité reformy.

Ukrajina se rychle rozvíjí. V posledních letech došlo k výraznému nárůstu HDP, stále však je ještě třeba vykonat množství práce v oblasti hospodářské produktivity a konkurenceschopnosti. Podle zprávy Světového hospodářského fóra o globální konkurenceschopnosti na léta 2007-2008 Ukrajina klesla ze 69. na 73. místo. Vliv oligarchů je rozhodně negativní.

Ukrajina je strategickým partnerem, a je proto důležité, aby se dále integrovala do důležitých odvětví, jakými jsou energie a dvoustranný obchod. Důkladně by se měla zvážit významná úloha Ukrajiny při zajištění bezpečnosti při zásobování energií v EU. Jelikož Ukrajina sehrává strategickou úlohu tranzitní země a přes její území by se mohla přepravovat ropa a zemní plyn, měla by se podporovat možnost zapojení Ukrajiny do transevropské přepravní sítě.

Věřím, že nyní po volbách do Verchovné rady se Ukrajina vydá na cestu politické stability. Domnívám se, že EU by ve vztahu k Ukrajině měla pokračovat ve své politice otevřených dveří.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, posilování a rozvoj politických a hospodářských vazeb s Ukrajinou by bylo jednoznačně v zájmu Evropské unie. Ukrajina, které pomohl pokračující proces demokratizace, se stala jedním z nejperspektivnějších obchodních partnerů Evropské unie.

Ambice země stát se členem Světové obchodní organizace si zaslouží podporu. Přijetí Ukrajiny do této organizace ukáže jednou provždy, že země přešla z centrálního plánovaného hospodářství na plně funkční tržní hospodářství.

Je stejně důležité akceptovat snahy Ukrajiny o vytvoření dobrých politických a hospodářských vazeb s Ruskem. Jelikož se Rusko nabídkou dohody o vytvoření společné zóny volného obchodu snaží získat kontrolu nad zemí v zájmu svých vlastních cílů, je důležité, aby Evropská komise zaujala jasné stanovisko podporující

Ukrajinu v jejích snahách stát se členem Evropské unie. Ukrajina by měla mít korektní politické a hospodářské vztahy s Ruskem, ale zároveň bychom měli podporovat její snahy o členství v EU.

Začátkem příštího roku vstoupí v platnost rozhodnutí o připojení Polska k Schengenské dohodě. Je důležité, že dodržování bezpečnostních předpisů na hranicích s Evropskou unií zároveň nevytvořilo novou Berlínskou zeď pro obyvatele Ukrajiny. Věřím, že Evropská komise umožní Polsku zavést tyto předpisy způsobem, který bude prospěšný i pro obyvatele Ukrajiny.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Vážený pane předsedající, vloni v březnu jsem během návštěvy parlamentu diskutovala s předsedou vlády Viktorom Janukovičem. Položila jsem mu otázky týkající se ohavného, ale lukrativního a velmi rozšířeného nezákonného obchodu s lidskými tělesnými orgány v jeho zemi. K mému překvapení tuto skutečnost nepopřel. Ve skutečnosti řekl, že je to velmi bolestivá záležitost, a požádal nás ve Výboru pro zahraniční věci o pomoc, především s překupníky orgánů, z nichž mnozí jsou z EU.

Je důležité, abychom vyslovili poklonu Ukrajině za její otevřenost, s jakou o problému hovoří, a měli bychom vyjádřit rozhodný požadavek na odstranění tohoto obchodu jako plně neslučitelného s lidskou důstojností a s užšími vztahy mezi Evropskou unií a Ukrajinou. Cílem této zprávy je pomoci Ukrajině v oblastech jako například obchod. Tato pomoc musí zahrnovat i pomoc, o kterou požádal Parlament bývalý předseda vlády. Je to naléhavý případ, protože nikdo nemůže mluvit o další spolupráci se zemí, kde nelegální obchodování se živými nebo mrtvými dárci tvoří významnou část ekonomiky. Boj proti tomuto obchodu musí sehrát významnou úlohu při spolupráci mezi EU a Ukrajinou.

Béla Glattfelder (PPE-DE). - (HU) Velmi pěkně děkuji, pane předsedající. I já se chci připojit k těm, kteří poblahopřáli panu Zaleskému k jeho vynikající zprávě. Evropská unie má zájem na tom, aby Ukrajina byla politicky stabilní a aby se rozvíjela po hospodářské stránce. Úspěšná Ukrajina může sloužit jak pozitivní příklad všem zemím této oblasti a státům bývalého Sovětského svazu posilovat demokracii v této oblasti.

Evropská unie musí pomáhat Ukrajině a povzbuzovat ji, aby svou budoucnost nevázala na Rusko, ale na Evropskou unii. Ukrajina je evropskou zemí a její zeměpisná poloha, historie a kulturní tradice ji vážou k Evropě. Musíme Ukrajině pomáhat, aby byla schopna uplatňovat pravidla WTO. Členství ve WTO může vést k dohodě s Evropskou unií o volném obchodu.

Rozšiřující se obchod je společným zájmem Evropy i Ukrajiny, je však potřeba nenarušený obchod, kde Ukrajina zajistí dodržování předpisů v sociální oblasti, v zaměstnávání, v oblasti zdraví zvířat a rostlin a právních předpisů týkajících se životního prostředí. Pokud to selže, budeme muset čelit mnoha problémům.

Dovolte mi uvést v tomto případě jako příklad Maďarsko, neboť hranicí s Ukrajinou. Maďarští chovatelé drůbeže musí vynaložit mimořádně nákladné investice, aby splnili předpisy týkající se řádného zacházení se zvířaty a životního prostředí. Pokud by se dohoda o volném obchodu vztahovala i na výrobky živočišné výroby, významný podíl maďarských výrobců by přenesl své výrobní závody na Ukrajinu, necelých 100 km od současných lokalit, kde by mohli pokračovat v konkurenceschopné výrobě při mimořádně nízkých nákladech. Avšak všechny výrobky, které by se tu vyrobily a nesplňovaly by předpisy týkající se řádného zacházení se zvířaty, by se vrátily zpět do Evropské unie po řece Tise, která z Ukrajiny teče do Maďarska, takže bychom v Maďarsku museli čelit problémům s ochranou životního prostředí.

Proto jsem toho názoru, že musíme pomoci Ukrajině, aby co nejdříve přijala všechny mezinárodní předpisy v sociální oblasti, v oblasti zdraví zvířat a ochrany životního prostředí. Děkuji vám pěkně za pozornost.

Stavros Arnautakis (PSE). – (EL) Vážený pane předsedající, chci rovněž poděkovat panu Zaleskému k jeho vynikající práci.

Ukrajina je významným obchodním partnerem EU. Podporuji její vstup do WTO a jednání zaměřená na vytvoření zóny volného obchodu s Unií.

Z tohoto důvodu je třeba nadále rozvíjet hospodářskou výkonnost Ukrajiny, aby se mohla co nejvíce přiblížit k hospodářství EU.

Kromě toho je třeba vynaložit větší úsilí na účinné řešení některých úloh na Ukrajině. Pozornost si vyžadují tyto oblasti: boj proti korupci, nezákonný obchod, posílení spolupráce s Unií v oblasti vědy, technologie a vzdělání, vytváření užších příhraničních styků.

Pokud Ukrajina bude nadále energicky podporovat reformní snahy, k nimž se odhodlala, domnívám se, že výsledky na sebe nedají dlouho čekat.

Andrzej Tomasz Zapałowski (UEN). - (PL) Vážený pane předsedající, Ukrajina v současnosti stojí před strategickým rozhodnutím: buď se rozdělení na Ukrajině stane trvalou skutečností v důsledku vytvoření oranžové koalice, nebo se vytvoří koalice *Naše Ukrajina* spolu se Stranou regionů. Rozhodnutí v této záležitosti bude mít pro budoucí vztahy mezi EU a Ukrajinou nesmírný význam. Pokud se zvolí první alternativa, je vysoce pravděpodobné, že to povede k politické spolupráci s Evropskou unií, ale i k nesmírnému hospodářskému napětí s Ruskem. Pokud se vytvoří oranžovo-modrá koalice, dosáhne se relativní ekonomické stability, ale výrazně se oddálí integrace Ukrajiny s EU.

Nejsem si jist, zda je EU v současnosti schopná poskytnout Ukrajině dostatečnou pomoc, která by nahradila této zemi ztráty způsobené konfliktem s Ruskem. Tato otázka je velmi důležitá, neboť EU musí učinit prohlášení, zda je připravena poskytnout Ukrajině výraznou finanční i politickou pomoc. Pokud naše stanovisko nebude jednoznačné, my sami vyvoláme destabilizaci vnitřní situace na Ukrajině. Chci poblahopřát panu Zaleskému k jeho zprávě.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). - (LT)

Kdyby se mě dnes někdo zeptal, která země zapojená do Evropské politiky sousedství stojí nejbližší k Evropské unii, bez váhání bych řekla: Ukrajina.

Tato obrovská země se 46 miliony obyvatel má právo být hrdá na své demokratické výdobytky, kterých dosáhla po rozpadu Sovětského svazu. Nepochybně se z ní vyvinul jeden z nejslibnějších partnerů EU. Jako zástupkyně delegace Evropského parlamentu jsem před více než měsícem měla příležitost pozorovat v této zemi volby do parlamentu a s uspokojením jsem sledovala zřetelný trend, zaměřený na rozvoj demokratických občanských institucí, demokracie se stala integrální součástí života na Ukrajině a volby v této zemi se neliší od voleb konaných v členských státech EU.

Pokud se podíváte na mapu, ihned zjistíte, že postavení Ukrajiny není lehké (na jedné straně se nachází EU a na druhé straně Rusko). Rozhodování není lehké, stejně jako není lehké dát odpověď na otázku – „Quo vadis, kam kráčíš, Ukrajině?“ Navzdory tomu je však zřejmé, že Ukrajina musí udělat nezvratné rozhodnutí.

Pokud se Ukrajina rozhodne, neznamená to, že bude muset přerušit všechny dlouhodobé obchodní a hospodářské styky s Ruskem a SNS, nebo že Rusko se nebude moci zapojit do ukrajinského hospodářství; opak je pravdou. Naproti tomu například dohoda o jednotném hospodářském prostoru SNS, který nedávno Rusko navrhlo Ukrajině, by spíše ohrožovala ambice Ukrajiny dosáhnout hospodářské nezávislosti, než aby jí to pomáhalo realizovat své ambice.

Ráda bych zdůraznila, že EU společně se svými orgány, se svými členskými státy by měla poskytnout Ukrajině politickou a diplomatickou pomoc, která by byla zaměřená na přijetí Ukrajiny do Světové obchodní organizace. Velmi důležité bude pomáhat Ukrajině i po jejím vstupu do WTO, a to například při oficiálních jednáních o dohodách o volném obchodu a při vypracování nové, podrobnější dohody mezi EU a Ukrajinou.

Na závěr bych ráda poděkovala svému polskému kolegovi panu Zaleskému za jeho znamenitou zprávu. Naším kolegům z Ukrajiny přeji všechno nejlepší, aby úspěšně ukončili vytváření nové vlády a pustili se do důležitých úkolů, které je čekají.

Bogusław Rogalski (UEN). - (PL) Vážený pane předsedající, Ukrajina je ze strategického hlediska důležitým partnerem Evropské unie. Tvoří přirozený most mezi Ruskem a střední Asií.

Ukrajina je největším obchodním partnerem EU od roku 2004, tedy od roku jejího největšího rozšíření. EU a Ukrajina mají do značné míry stejné hospodářské a obchodní zájmy a z tohoto důvodu je velmi rozumné jít cestou další integrace našich trhů, abychom získali co možná největší zisky. Na to je třeba vytvořit společnou zónu volného obchodu, ale ještě předtím musí Ukrajina ukončit proces vstupu do WTO. Měli bychom vyvinout maximální politické a diplomatické úsilí, abychom pomohli Ukrajině získat toto členství. Tato pomoc by měla být nepřetržitá, abychom pomáhali Ukrajině plnit požadavky WTO.

Měli bychom pamatovat na skutečnost, že za Ukrajinou se nachází mocná ruka Ruska, které by opět rádo vládlo nad touto částí Evropy. Proto je dobré, aby Ukrajina byla zemí s tržním hospodářstvím, které přiblíží tuto zemi k západní Evropě, což by v konečném důsledku mělo vést ke členství v Evropské unii. Zpráva pana Zaleského je z tohoto hlediska výborným krokem a já k ní rovněž blahopřeji.

Daniel Caspary (PPE-DE). - (DE) Vážený pane předsedající, dovoluji mi, abych začal svůj komentář poznámkou, že je to už druhá rozprava, která se zabývá zahraničněpolitickou záležitostí, na které nebyla zastoupená Komise v osobě žádného příslušného komisaře. V dopoledních hodinách se naše rozprava

věnovala globalizaci, a nebyl přítomen žádný příslušný komisař, a dnes večer rovněž chybějí členové Komise, kteří jsou odpovědní za tuto důležitou záležitost. Nemám nic proti našemu váženému komisaři panu Borgovi, ale podle mého názoru by bylo vhodné, kdyby Komise byla zastoupená komisařem zodpovědným za projednávanou záležitost. Byl bych rád, vážený pane předsedající, kdybyste pro budoucí rozpravy mohl tento můj požadavek tlumočit Komisi, a jsem přesvědčen, že by to posloužilo zájmům celého kolegia komisařů.

Chtl bych vyjádřit své poděkování panu Zaleskému za jeho vyváženou zprávu. Musíme zkvalitnit svou spolupráci s našimi ukrajinskými sousedy. Z tohoto hlediska je dobré, že Evropská politika sousedství se podle toho bude formovat. Z tohoto hlediska je dobré, že Ukrajina vstoupí do WTO. Z tohoto hlediska je vhodné, abychom jednali o partnerství a spolupráci, a je dobré, pokud budeme podporovat vizi usilující o zónu volného obchodu, který začne Ukrajině postupně odhalovat evropské perspektivy.

V této souvislosti mi dovolu říct, že si neumím představit členství Ukrajiny v EU v blízké budoucnosti. Velmi naléhavým požadavkem, prospěšným pro obě strany, je zkvalitnění spolupráce, o které už hovořili mnozí z kolegů. Připisuji zvláštní důležitost plodné spolupráci a pevné solidaritě s našimi východními sousedy.

Podle mého názoru je například neúnosné, aby Rusko svou spolupráci s Ukrajinou podmiňovalo tím, jaká vláda bude v Kyjevě u moci a kterou parlamentní většinu si zvolí ukrajinský národ. To se nesmí tolerovat a s takovou politikou se Rusko vydalo na špatnou cestu. My jako Evropané, jako Evropská unie, musíme podporovat ukrajinský národ v jeho dalších krocích na cestě k nezávislosti a pevně zakotvené demokracii. Zpráva pana Zaleského je mocným a důležitým příspěvkem k tomuto úsilí.

Předsedající. - Jsem přesvědčený, že máte pravdu, pane Caspary, že k rozpravě by měl zaujmout stanovisko příslušný komisař, ale z praktického hlediska to není vždy možné. Víím, že pan Borg je mimořádně zkušený komisař a politik, který nepochybně přetlumočí vaše poselství osobám, kterých se to týká.

Měl bych upozornit, že na dnešní rozpravu o globalizaci reagoval pan Barroso, takže máme různorodou, ale velmi kompetentní Komisi.

Bogusław Sonik (PPE-DE). - (PL) Vážený pane předsedající, co se týká zahraniční politiky Evropské unie, Ukrajina by měla mít přednost. Důvodem je její strategická geopolitická poloha. Na jedné straně leží v přímém sousedství Evropské unie, a na druhé straně by mohla být důležitým mostem mezi EU, Ruskem a střední Asií. Díky svému přístupu k Černému moři by mohla být v této oblasti i důležitým hospodářským partnerem.

Pokud jde o pomoc Ukrajině ze strany členských států vzhledem k jejímu vstupu do WTO, podporuji doporučení zpravodaje. Vstup do WTO přinese Ukrajině a celé oblasti značné množství výhod. Přítom však nesmíme ztratit ze zřetele skutečnost, že z historických důvodů toho musí Kyjev ještě mnoho vykonat. Evropská unie by měla podporovat Ukrajinu v opětovném vybudování země na mnoha úrovních, a to nejen pokud jde o její hospodářství nebo průmysl, ale i v oblasti sociálních věcí. Pokud bereme v úvahu celkovou politickou situaci Ukrajiny, bude zapotřebí i značná míra flexibility, pokud jde o zahraniční politiku.

V této etapě je třeba brát v úvahu i Rusko, jehož zájmy jsou v rozporu se zájmy Společenství na západ od řeky Dněpr. Demokracie na Ukrajině je velmi mladá. V posledních letech se však ukazuje, že demokratické procesy se postupně stabilizují. V současnosti však nemůžeme ignorovat skutečnost, že v závislosti na společenských postojích se může stát, že moci se ujmou protievropské síly. Z tohoto důvodu chci poblahopřát těm, kteří už v této rozpravě promluvili, a chci říct, že podporuji zprávu pana Zaleského. Je to zpráva, která se dotkla všech těchto podstatných otázek a která naznačila cestu, kterou se má EU vydat ve své politice vůči Ukrajině.

Joe Borg, člen Komise. - Vážený pane předsedající, chtěl bych poděkovat poslancům parlamentu za jejich komentáře a zajímavou rozpravu.

Dělal jsem si podrobné poznámky a hlavní myšlenky vašich zpráv budu tlumočit svému kolegovi, panu komisaři Mandelsonovi, který je dnes na důležitém mezinárodním setkání, které nemohl vynechat. Jsem si však jist, že jim bude věnovat náležitou pozornost.

Dovolu mi, abych zareagoval na některé body, které byly vzneseny v dnešní rozpravě. Nebudu se detailně věnovat rozličným bodům, ale chtěl bych podtrhnout, že máme stejný názor ohledně dvou důležitých závěrů.

Za prvé, Ukrajina je klíčovým a vzácným partnerem ve strategii sousedství Evropské unie. Máme stejný pohled na vaše klíčové poselství, které se týká pozitivní hospodářské závislosti, vztahů v oblasti energie, oblasti vědy, vztahů mezi jednotlivci a potřeby prohlubovat a posilovat naše hospodářské vztahy.

Pokud jde o vstup Ukrajiny do WTO, Komise plně souhlasí s touto záležitostí klíčového významu. Komise a členské státy jsou však toho názoru, že jednání o dohodě o volném obchodu představují závažný krok, který je třeba udělat, pokud možná co nejdříve. V důsledku toho ukončení ženevského procesu souvisejícího se vstupem Ukrajiny do WTO bude základem pro to, aby mohla začít jednání zaměřená na vytvoření rozsáhlé a komplexní dohody o volném obchodu. Doufáme, že proces související se vstupem do WTO skončí koncem tohoto roku nebo začátkem roku 2008.

Naším cílem je uzavřít takou ambiciózní oboustrannou obchodní dohodu, jakou jsme doposud ještě neuzavřeli. Dohoda se bude muset zabývat i otázkou institucionálních kapacit a potřebnými reformami, cly, policií a soudnictvím, stejně jako otázkami korupce obecně.

Pokud jde o vědecké výměny a víza, navrhol bych, aby i tyto otázky byly řešeny v rámci dohody o volném obchodu.

Dovolte mi konstatovat, že narůstající objem obchodních činností neohrožuje trvale udržitelný rozvoj. Naopak, přijímáním norem EU spíše pomáhá trvale udržitelnému rozvoji.

Pokud jde o možný vstup Ukrajiny do EU, rád bych zdůraznil, že ani jedna strana není připravená na tento krok. Novou posílenou dohodou se Ukrajina velmi těsně a v mnoha oblastech přiblíží k EU, ale pokud jde o budoucí vývoj vztahů mezi EU a Ukrajinou, vzhledem k ustanovení smlouvy nebudeme dělat žádné předčasné závěry.

Na závěr bych chtěl ještě jednou poděkovat zpravodaji za tuto kvalitní zprávu, kterou považuji za vyváženou, a při své další práci související s Ukrajinou vezmu její doporučení náležitě v úvahu.

Předsedající. - Děkuji Vám mnohokrát, pane komisaři, a děkuji všem řečníkům, kteří vystoupili v této důležité rozpravě zaměřené na mimořádně důležité téma.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek.

Písemná prohlášení (článek 142)

András Gyürk (PPE-DE), písemně. – (HU) Zpráva, o které jsme právě jednali, poukazuje na skutečnost, že Ukrajina je pro Evropskou unii strategicky důležitým partnerem; neboť může sehrát důležitou úlohu zprostředkovatele s Ruskem a dalšími středoasijskými zeměmi. Jsme přesvědčeni, že posílení hospodářských vztahů na základě zásad volného obchodu je oboustranně mimořádně výhodné. Zejména to platí pro oblast energetické politiky.

Události posledních měsíců ukázaly na skutečnost, že energetické odvětví na Ukrajině v současnosti charakterizuje nepřehlednost. Nepřehledné vztahy vytvářejí prostor pro korupci a politický nátlak. Ty však nijak nepodporují vznik tržních vztahů. Brání Ukrajině v jejím úsilí zaměřeném na integraci s Uníí a tím také ohrožují bezpečnost evropských dodávek.

Evropská unie a Ukrajina musí spolupracovat právě z tohoto důvodu, aby se zavedly zásady přehlednosti a konkurence, jakmile se začne rozvíjet spolupráce v energetické oblasti. Zároveň se musíme za každou cenu snažit udržovat naše vztahy na základech vzájemnosti.

Domnívám se, že je velmi důležité si uvědomit, že není možné mluvit o hospodářské spolupráci, která se má vyvinout mezi Evropskou uníí a Ukrajinou, bez toho, abychom nebrali v úvahu ambice Ruska. Ukrajinská vláda, která se ujímá své funkce, má před sebou důležitý úkol, a tím je zajistit, že výše uvedené zásady nebudou uskutečňovány jen v rámci dialogu s EU, ale i v celém regionu.

Gábor Harangozó (PSE), písemně. – Po rozšíření EU v roce 2004 a přístupu zemí, které měly společné vnější hranice s Ukrajinou, je zřejmé, že Ukrajina se jako celek stala pro EU strategicky důležitým partnerem a zároveň i dominantním činitelem v této oblasti. Od roku 2004 je EU nejdůležitějším obchodním partnerem Ukrajiny a rozšíření hranic Unie na východ rozhodně otevřelo nové možnosti pro trh, spolupráci v průmyslu a pro hospodářský růst v této oblasti.

Z tohoto hlediska je velmi důležité, aby Unie aktivně podporovala vstup Ukrajiny do Světové obchodní organizace (WTO), což umožní vytvořit skutečnou zónu volného obchodu mezi EU a Ukrajinou v pevném a transparentním institucionálním rámci. Obecně můžeme říct, že Unie má zájem podporovat dobré obchodní, hospodářské a sociální výsledky na Ukrajině, aby se v této oblasti zajistily obchodní vztahy a politická stabilita.

Proto podporuji hlasy, které žádají dát koordinovanou globální odpověď na politické, hospodářské a sociální výzvy ve východní a střední Evropě. Abychom byli konkrétnější, spolu s Ukrajinou bychom měli zaujmout soudržný postoj k důležitým otázkám, jako jsou spolehlivé dodávky energie, jaderná bezpečnost, zemědělské otázky a standardy ochrany dlouhodobě udržitelného životního prostředí.

14. Obnova stavů tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozezemním moři (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem jednání je zpráva, kterou předkládá Iles Braghetto, jménem Výboru pro rybolov, o návrhu nařízení Rady o stanovení víceletého plánu obnovy tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozezemním moři (KOM(2007)0169 – C6-0110/2007 – 2007/0058(CNS)) (A6-0408/2007).

Joe Borg, člen Komise. - Vážený pane předsedající, nejprve bych rád vyjádřil dík zpravodaji, panu Braghettovi, a Výboru pro rybolov za tuto zprávu, která se zabývá otázkou plánu obnovy stavů tuňáka obecného.

Tuňák obecný ve východním Atlantiku a Středozezemním moři je pro Společenství klíčovým druhem. Jak potvrdily vědecké poznatky, populacím tuňáka obecného nyní hrozí riziko zničení. Všechny státy, které se na tomto rybolovu podílejí, souhlasily s potřebou naléhavých opatření v zájmu zajištění trvalé udržitelnosti stavů tuňáka obecného a rybolovu.

Jsem přesvědčen, že plán obnovy, který přijala Mezinárodní komise pro ochranu tuňáků v roce 2006, představuje realistickou příležitost na postupnou obnovu populací tuňáka obecného v Atlantiku, pokud se bude plně respektovat. Proto je na úrovni Společenství bezodkladně potřebné přijmout rozhodující a účinná opatření. Rychlost realizace plánu obnovy Mezinárodní Komise pro ochranu tuňáků v Atlantiku je absolutně nezbytná z důvodů jejich ochrany a ochrany důvěryhodnosti politiky společného rybolovu, stejně jako pro důvěryhodnost samotných rybářů EU. Cílem je dosáhnout, aby byl návrh přijat na listopadovém zasedání Rady.

V průběhu jednání, která se konala v souvislosti s přípravami Rady, byly do původního návrhu vloženy mnohé změny, některé z nich jsou nesené stejným duchem jako vámi předložené pozměňovací návrhy. Jsem si jistý, že se shodneme, že je naléhavě třeba přijmout tato opatření k odstranění nadměrného rybolovu a na zajištění přísného dodržování opatření Mezinárodní konference na ochranu tuňáků v Atlantiku s cílem dostat stavy tuňáka obecného na dlouhodobě udržitelnou úroveň. To zároveň zlepší i výnosy rybolovu z dlouhodobého hlediska. Kromě užitku pro toto odvětví existuje i mezinárodní politický závazek, který jsme povinni splnit.

Vrátím se nyní zpět ke zprávě. Oceňuji názory Výboru pro rybolov, že je třeba, aby Společenství řešilo nadměrnou činnost svých rybářských lodí, a ztotožňuji se s nimi. Komise rovněž zastává názor, že roční plán rybolovu je účinným nástrojem zabránění nadměrnému rybolovu z důvodu nadměrné kapacity lodí Společenství.

V této souvislosti Komise může přijmout pozměňovací návrhy 1, 2, 7 a 8, týkající se vytvoření ročních plánů rybolovu, s cílem zajistit rovnováhu mezi rybolovem lodí Společenství a kvótami. Příslušné ustanovení v této otázce bylo představeno v kompromisním textu předsednictví.

Komise kromě toho žádá dotčené členské státy, aby zahrnuly do svých operačních plánů snížení své rybolovné kapacity, buď formou dočasného zastavení rybolovu, nebo vyřazení některých lodí, s cílem zajistit, že jejich kvóty na rok 2008 a na následující léta budou plně respektovány. Uznávám, že žádáme od průmyslu, aby přinesl velké oběti, jsou však nezbytné, aby se zajistila dlouhodobá udržitelnost tohoto rybolovu, lodí a pobřežních společenství. Buď krátkodobá oběť, nebo zánik stavu.

Kromě toho s vámi plně souhlasím, že s cílem zmírnit sociálně-hospodářské následky, které vzniknou omezením rybolovné činnosti, je nezbytné zajistit finanční kompenzaci pro průmysl. Do kompromisního textu předsednictví bylo vloženo i ustanovení o souvisejících opatřeních financování v souladu s pozměňovacím návrhem 5. Uvědomuji si, že existují další obavy. Jsem si vědom řady z těchto obav a vím, že je třeba se jimi zabývat.

So ohledem na pozměňovací návrh 3 mi dovoluje nejprve říci, že si velmi dobře uvědomuji, že počet klecí na výkrm tuňáka od roku 1990 výrazně vzrostl a že jejich kapacita přesahuje celkové množství dostupného celkového povoleného výlovu.

Komise ICCAT nyní přijala přísná nařízení s cílem zajistit trvale udržitelný rozvoj chovných činností týkajících se tuňáka obecného. Dalším krokem bude regulování počtu farem. Komise plně podporuje přijetí doporučení o kapacitě, které v červenci 2007 předložila pracovní skupina komise ICCAT.

V tomto doporučení se navrhuje zavádění zmrazení kapacity loďního rybolovu tuňáka obecného. Je třeba, abychom počkali na závěrečné výsledky rozpravy komise ICCAT, která se koná tento týden v Antalyi. Proto nemůže Komise v této fázi přijmout pozměňovací návrh týkající se omezení rybolovné kapacity.

Pokud jde o výjimky týkající se oblastí rybolovu a stanovené minimální velikosti, rád bych vám připomněl souvislosti, v rámci kterých je komise ICCAT přijala. Všechny smluvní strany se dohodly na tom, že tyto výjimky budou součástí balíku plánu obnovy. Tyto výjimky byly uděleny loďm rybařícím v malém rozsahu a pro některé sezónní lodě, neboť jejich vliv na výlov je nepatrný. Kromě toho tyto výjimky zahrnují soubor přísných podmínek, jako je omezený počet plavidel, omezené výlovy a vymezené přístavy. Plán obnovy se tedy může v roce 2008 zrevidovat na základě nových vědeckých poznatků nebo slabých stránek odhalených v jeho realizaci.

V této fázi má Společenství povinnost zajistit, aby byl plán obnovy zapracovaný do právních předpisů Společenství s cílem zajistit jeho úplnou realizaci. V této souvislosti nemohu přijmout pozměňovací návrhy Parlamentu o zrušení výjimek, což znamená pozměňovací návrhy 4 a 6, nebo pozměňovací návrhy 12 a 13 o změně plánu, úpravě kvót ES a zavedení nového systému plateb. Tyto pozměňovací návrhy nejsou v souladu s plány obnovy schválenými komisí ICCAT a s pravidly komise ICCAT týkajícími se plateb.

Podobně nemohu přijmout pozměňovací návrh 10 týkající se pastí, neboť návrh neobsahuje opatření na řešení této otázky. Poprvé plán obnovy reguluje činnost pastí a to v budoucnosti umožní vyhodnocování vlivu této rybolovné činnosti na stavy ryb.

Pokud jde o pozměňovací návrhy 9 a 11 související s harmonizací sankcí a možné uzavření vnitrostátního rybolovu členského státu, pokud nebude dodržovat povinnosti informování, dovoluji mi říci, že i když plně chápeme a souhlasíme s myšlenkou tohoto návrhu, nemůžeme přijmout pozměňovací návrh v tomto kontextu, neboť návrh neobsahuje opatření, která by tuto otázku řešila. Otázkou je jedna ze všeobecných politik a Komise ji přezkoumá v nadcházející reformě v roce 2008 týkající se kontrolního rámce společné politiky v oblasti rybolovu.

Dokumentování a předávání informací Komisi ve stanovených lhůtách považují za rozhodující prvek úspěchu plánu obnovy stavů tuňáka obecného a je to nezbytné i proto, abychom mohli monitorovat uplatňování kvót EU v reálném čase. Komise proto zahájila postup pro porušení předpisů proti všem sedmi členským státům, které se podílejí na rybolovu tuňáka obecného, za nedostatky v předávání informací.

Dovoluji mi na závěr říci, že máme velké obavy týkající se překračování kvót některými členskými státy, což snižuje důvěryhodnost Společenství na mezinárodní úrovni a ohrožuje úspěch obnovy stavů tuňáka obecného.

Na zasedání výboru pro dodržování kvót, které se uskutečnilo v Antalyi 8. a 9. listopadu, kritizovaly smluvní strany, zejména Spojené státy a Kanada, nedostatečné dodržování pravidel komise ICCAT. Jak se očekávalo, Evropské společenství bylo ostře kritizováno za překračování celkových povolených odlovů v roce 2007.

Smluvní strany zároveň uznaly těžkosti, které mají lodě Evropského společenství v přizpůsobování se situaci plánu obnovy stavů, který vstoupil v platnost v roce 2007, a přivítaly návrh Evropského společenství o specifickém režimu plateb. Výbor pro dodržování kvót přijal na základě návrhu ES specifické doporučení týkající se systému plateb za překročení kvóty ES v roce 2007, které dosáhlo 4 440 tun.

V souladu s tímto doporučením bude následkem nadměrného výlovu nad kvótu Evropského společenství v roce 2007 snížena roční kvóta na období let 2009 až 2011 o 1 480 tun ročně.

Kromě toho výbor pro dodržování kvót souhlasil, že údaj pro Evropské společenství byl předběžný a může se přezkoumat a případně upravit na základě probíhajících výzkumů. Toto nařízení schválí komise ICCAT na svém plenárním zasedání 18. listopadu.

Navzdory tomu musíme znovu ujistit smluvní strany ICCAT, že Evropské společenství učiní vše, co je v jeho silách, aby zajistilo, že kvóty přidělené plavidlům našich členských států budou příslušnými členskými státy a Evropskou komisí přísně monitorovány s cílem zajistit dodržování kvóty stanovené na rok 2008 a na následující léta.

Po přijetí tohoto nařízení je Komise odhodlána úzce spolupracovat s členskými státy, aby zajistila a úzce monitorovala úplnou realizaci plánu obnovy stavů tuňáka obecného. Aktivní úlohu bude rovněž sehrávat

Evropská agentura pro dozor nad rybolovem. Agentura začala s přípravnou prací pro koordinaci kontrolních a inspekčních činností členských států s cílem, aby se všechno zrealizovalo pro sezónu tuňáka obecného na rok 2008.

Iles Braghetto (PPE-DE), zpravodaj. – (IT) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, dámy a pánové, účelem opatření obnovy stavů tuňáka obecného Evropské komise navrženým ICCAT je reagovat na obavy vědců týkající se kritické úrovně stavů zapříčiněné nadměrným rybolovem.

Plán byl mnoha způsoby kritizován, což ilustruje skutečnost, že vědečtí odborníci a rybáři mají rozdílné názory týkající se potřeby ochrany stavů. Představuje však odpovídající reakci na potřeby, které nastaly, a přináší s sebou výrazné snížení kvóty výlovu v letech 2006 až 2010 až o 20 %, minimální velikost se zvyšuje na 30 kg, omezují se období rybolovu a přistupuje se ke kontrolním opatřením v boji proti ilegálnímu rybolovu.

Během práce výboru se konkrétně posílily některé prvky plánu o tyto návrhy:

- vydat ustanovení a požadovat od členských států předložení rybolovných plánů v souladu s dohodami o rybolovu, a to i v případě stavů ryb, které jsou v dobrém biologickém stavu, neboť jedním z hlavních problémů je kapacita lodí, která přesahuje dostupné kvóty;
- zavést rovnováhu v každém členském státě mezi jeho kvótami a kapacitou výkrmu a chovu;
- odstranit výjimky týkající se oblastí rybolovu a minimálních velikostí: ty jsou v rozporu s názory všech vědeckých odborníků a se stanoviskem většiny členských států. Kromě toho, tyto výjimky nejsou z biologického hlediska opodstatněné, neboť Středozemní moře a Atlantický oceán jsou obývané jednou populací ryb a výrazně deformují hospodářskou soutěž, což vede k intenzivnějšímu rybolovu v příslušných oblastech a to i plavidly, která tam tradičně neloví a snižují účinnost kontrol;
- naléhat na členské státy, aby respektovaly povinnosti sdělování informací Komisi, a ukončovat vnitrostátní rybolov, pokud státy nebudou poskytovat údaje o výloveh;
- navrhnout plán na aktivaci pastí v Atlantiku a na obnovu pastí, které již nejsou v provozu ve Středozemním moři, s cílem zachovat trvale udržitelnou a vysoce selektivní metodu lovu tuňáka;
- vydat ustanovení o finančním vyrovnání z Evropského rybářského fondu, které se bude vyplácet rybářům během období zákazu rybolovu s cílem zajistit sociálně-hospodářskou rovnováhu rybářských podniků a rybářů a chránit je;
- harmonizovat postihy s cílem zabránit rozdílům ve způsobu, kterým členské státy uplatňují toto nařízení.

Konečně postupy pro porušení nařízení zahájené v minulých měsících proti některým členským státům za nedodržení kvóty na odlov na rok 2007 jsou jistě žádoucí a potřebné, měli bychom však mít na zřeteli i krátké období na vstup stávajících ustanovení v platnost během tohoto roku.

Rovněž s ohledem na skutečnost, že řízení stavů je mimořádně složité zejména v oblastech, ve kterých je silná hospodářská soutěž s jinými loděmi mimo EU, zejména v oblasti Středozemního moře, je třeba zvýšeného respektování zásady recipacity s cílem zajistit, aby byly cíle stanovené ICCAT spravedlivě prosazovány. Tato opatření budou účinná, pouze pokud jejich zásady a jejich ustanovení budou uplatňovat členské státy stejně jako země nepatřící do EU.

Pane předsedající, na závěr bych rád zvláště poděkoval všem kolegům, kteří se zúčastnili této práce.

Carmen Fraga Estévez, jménem skupiny PPE-DE. – (ES) Vážený pane předsedající, i když se ztotožňuji s názorem, že tento plán obnovy není tak ambiciózní, jak by měl být, pravdou je, že je výsledkem těžko získaného kompromisu v ICCAT a věřím, že jeho schválením učiníme obrovský krok vpřed, a poprvé vyšel jasný signál těm, kdo jsou zodpovědní za nadměrný rybolov tohoto druhu.

V každém případě, pokud jde o Evropskou unii, vážná situace u tuňáka obecného se připisuje určitým členským státům, které dovolily a dokonce podporovaly nadměrný růst počtu rybářských lodí ve Středomoří, a Komisi, která, i když si byla plně vědoma tohoto zneužívání a trvajících neúplných podávání zpráv o úlovcích, dosud neudělala nic, aby tento stav napравила.

Tato neschopnost převzít odpovědnost vedla k zastavení rybolovu ve všech členských státech z důvodu skandálních zpráv ze srpna, že dvě země vylovily celou kvótu Evropské unie.

Z toho důvodu věřím, že je důležité, aby plenární zasedání schválilo zprávu pana Braghetta, která obsahuje můj pozměňovací návrh, takže od nyníška se bude od členských států požadovat, aby předložily plán rybolovu v předstihu a uvedly v něm 1) maximální počet plavidel a 2) zajistily, aby byl rybolov země v souladu s její kvótou. Komise naznačila, že je pro zapracování rybolovného plánu, a my doufáme, že Rada rovněž návrh podpoří.

Je mi nesmírně líto, že zpráva nestanoví žádné výjimky pro plavidla, která od nepaměti rybařila v Atlantiku a na kvótě Společenství se podílela v bezvýznamné míře a to mnohem selektivnější výbavou. Lidé, kteří provozují tento tradiční rybolov, jsou proto nuceni platit za hříchy bezbřehého lakomství na straně plavidel s kruhovými vlečnými sítěmi dvou členských států, o kterých jsme hovořili, i když se na tom nepodíleli. To je nespravedlnost, kterou, doufám, napraví i tento Parlament a Rada.

Závěrem vás tedy musím požádat a vyzvat Komisi, aby byla podniknuta všechna opatření, která zajistí, že při rozdělování kvóty pro Společenství na následující rok budou přiděleny odpovídající náhrady členským státům, které byly nuceny zastavit rybolov, neboť kvóty, na které měly nárok, byly využity jinými, přičemž příslušná tonáž bude vzata z kvót těch, kdo jsou za situaci zodpovědní, aby mohla sloužit jako řádné a účinné odškodnění.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: pan COCILOVO

místopředseda

Rosa Miguélez Ramos, jménem skupiny PSE. – (ES) Vážený pane předsedající, zastávám velmi kladný názor v souvislosti s návrhem Komise provést obnovu stavu tuňáka obecného v ICCAT do právního řádu a souhlasím s komisařem, že opatření, která obsahuje, umožní, pokud se uplatní správně, postupné obnovení stavů v Atlantiku a Středozemním moři.

Velmi důležitým činitelem pro mě je, že se v plánu respektují specifické charakteristiky tradičního rybolovu tím, že se na ně rozšířily podmínky, které zabrání tomu, aby byla jejich činnost penalizována, přičemž obsahuje zároveň snahu o spojení ochrany zdrojů se sociálně-hospodářskými hledisky.

V této věci bych ráda informovala pana komisaře, že od začátku se moje země snažila uplatňovat určitou míru flexibility nad minimální rámec pro tradiční lodě, a proto žádala o to, aby byl určitý podíl přidělený tradičním lodím zahrnutý do kvóty pod 30 kg.

Komise vyslechla žádost, pochopila, že malí tradiční rybáři nemohou platit za stav, který zapříčinily velké průmyslové lodě, a souhlasila se zavedením opatření, i když ho v plánu snížila na 2 %.

Pane komisaři, místo, na které ho zařadila, konkrétně bod 6 přílohy I, vzbuzuje pochybnosti o geografickém rozsahu použitelnosti.

Omezení opatření na rybolov v Atlantiku by znamenalo celkem zánik tradičních středomořských rybářských loďstev, které ani nemají kapacitu na to, aby mohly odplout do lovišť v Atlantickém oceánu. Otázkou je tu historická flotila, která fungovala celá století bez toho, aby způsobovala problémy se stavy; jakýkoli pokles je způsoben nadměrnou kapacitou lodí s kruhovými vlečnými sítěmi ve Středozemním moři.

Pane komisaři, opatření by se měla uplatňovat na lodě všech zemí, které jsou zapojeny do rybolovu, nejen na ty, které mají lodě v Atlantickém oceánu. Alžírsko, Tunisko nebo Turecko mají také své právo na využití některých svých kvót na ochranu svých tradičních lodí proti konkurenci ze strany průmyslových flotil a nevěřím, že tato výjimka, alespoň v této podobě, bude mít nějaký vliv na snížení účinnosti plánu obnovy stavů.

Proto žádám Komisi, aby vzala v úvahu pochybnosti, které vznikly zařazením opatření obsaženém v bodě 6 přílohy I, a žádám proto zástupce Komise, aby vyvinuli maximální úsilí na nejbližším zasedání ICCAT, aby se vyjasnilo, že 2 % úlovků může být vyloveno flotilami v Atlantickém oceánu i ve Středozemním moři.

Pokud jde o zprávu, o které dnes jednáme, ráda bych informovala zpravodaje, že moje skupina je opět proti odstranění výjimek týkajících se minimální velikosti i oblastí bez omezení, výjimek, které, jak řekl pan komisař, byly schváleny na ICCAT. Ze stejného důvodu jsme proti a budeme zítra hlasovat proti novým pozměňovacím návrhům, které předložila skupina Zelených.

Alfonso Andria, jménem skupiny ALDE. – (IT) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, dámy a pánové, nejprve bych rád poblahopřál panu Braghettovi k jeho vynikající práci ve Výboru pro rybolov, díky níž nám umožnil předložit na zítřejším hlasování vyvážený text, kterým se do určité míry na základě

předcházejících zkušeností mění nařízení o obnově stavů tuňáka obecného způsobem, který ho nepochybně vylepšuje.

Odstranění výjimek týkajících se stanovených kvót pro úlovky tuňáka, z nichž některé byly původně zachovány, a pro úlovky ve východní části Atlantického oceánu a v Jaderském moři je podle mého názoru jedním ze zásadních úspěchů tohoto parlamentního postupu. Tyto výjimky nebyly přiměřeně odůvodněné z biologického hlediska, neboť Středozemní moře a Atlantický oceán obývá jedna populace tuňáka a mohly by dokonce výrazně narušit hospodářskou soutěž, neboť by mohly vést k intenzivnějšímu rybolovu v těch oblastech, které nepodléhají omezením. Kontroly by byly také složitější a nepochybně méně účinné.

Souhlasím se zpravodajem, že je třeba zaplatit finanční kompenzaci rybářům za období zákazu rybolovu a také vítám navrhovaný plán na aktivaci pastí.

Je třeba, aby se energicky bojovalo proti ilegálnímu rybolovu, který je považován za jeden z hlavních problémů poškozujících ochranu stavů tuňáka obecného. I když návrh nařízení se problémem kontrol zabývá intenzivněji než v minulosti, přetrvávající rozdíly ve způsobu, kterým různé členské státy uplatňují právní ustanovení, by měly být podle mého názoru vyrovnané. Podle mého názoru je třeba zlepšit spolupráci mezi státy, aby se zharmonizovaly vnitrostátní právní předpisy o realizaci opatření, a to je směr, kterým se ubírají moje pozměňovací návrhy.

Podle mého názoru je třeba vyřešit i další problém: řízení stavů tuňáka obecného ve Středozemním moři vyžaduje globální strategii dohodnutou s ostatními zeměmi, které nejsou členy ICCAT a které provádějí rybolov ve Středozemním moři. Myslím, například, na japonskou flotilu, neboť jinak cíle prosazované nařízením vyjdou nazmar.

Proto závěrem doufám, že hlasováním se schválí text schválený Výborem pro rybolov.

Raül Romeva i Rueda, jménem skupiny Verts/ALE. – (ES) Vážený pane předsedající, i já bych rád začal uznáním práce vykonané naším kolegou, panem Braghettem na této zprávě. Jak jsem však uvedl během diskusí ve Výboru pro rybolov, na základě zpráv vypracovaných velkým počtem vědců, environmentálních organizací a dokonce některých oblastí odvětví, domnívám se, že název zprávy by se měl změnit.

Namísto údajného nařízení o plánu obnovy tuňáka obecného bychom ho měli nazývat plánem neobnovy nebo ještě lépe plánem na vyhubení tuňáka. Udělejme si v tom jasno: když byl tento nesprávně nazývaný plán obnovy přijat před rokem v ICCAT v Dubrovniku, Vědecký výbor varoval už tehdy a cituji, že „obecně řečeno předběžné výsledky naznačují, že je nepravděpodobné, že by přijaté opatření, i když jde o krok správným směrem, dosáhlo cíle plánu“. Dodal, že „pokud bude provedeno dokonale a pokud budou přírůstky v budoucnu přibližně na úrovni z devadesátých let a neovlivní je nedávná úroveň reprodukční biomasy, při stávajících předpisech existuje 50% pravděpodobnost, že bude dosaženo obnovy v roce 2023“.

Jinými slovy, v případě jiného než dokonalého zavedení nebo v případě nižšího zapojení, které klesne pod nedávné úrovně v souladu s omezením reprodukční biomasy, nebo v případě obou bude složité dosáhnout cíle plánu obnovy.

Opakuji, že podkladem mého projevu jsou vědecké zprávy. Jako by toho nebylo dost, plán, který byl dočasně realizován v roce 2007, fungoval v praxi tak špatně, že Evropská unie překročila svou kvótu o 26 %, což si vyžádalo nebývalý krok, soudní stíhání všech států, které porušily soulad s pravidly, konkrétně Francie a Itálie.

Rád bych samozřejmě věděl, jak další země, Španělsko, dokázala v roce 2006 vyvézt skoro 9 000 tun tuňáka, když deklarovala, že vylovila pouze 4 700 tun, jak uvedly např. organizace Greenpeace nebo Adena.

Nakonec by bylo také zajímavé slyšet, jaká opatření plánuje podniknout Komise a vlády, aby převzaly kontrolu a snížily velikost rybolovné flotily, když je přinejmenším složité uvěřit, že je možné snížit úlovky, jestliže se počet a kvalita našich plavidel zvyšuje o plavidla, která ve většině případů fungují mimo evropské dceřiné společnosti. Možná nám několik odpovědí poskytne zasedání ICCAT, které se momentálně koná v Antalyi v Turecku, kterého se účastní mí kolegyně Marie-Hélène Aubert a Michael Earle.

Podle mě je však okamžitý závěr jednoduchý a alarmující zároveň: vše naznačuje tomu, že situace stavů je mnohem horší než neoptimističtější předpovědi. Někteří dokonce říkají, že jsme už překonali hranici, odkud není návratu. Jinými slovy, za těchto okolností považuji za těžko uvěřitelné, že současný plán by se měl nazývat plánem obnovy a ne jinak.

James Nicholson (PPE-DE). – Vážený pane předsedající, rád bych nejprve rovněž poblahopřál zpravodaji k této zprávě. Dosáhnout obnovy v jakémkoli plánu obnovy je vždy složité. Neliší se to od mnoha jiných víceletých plánů obnovy, ale tentokrát se to týká stavu tuňáka obecného. Všichni upřímně doufáme, že program bude úspěšný.

Mám pouze jednu zkušenost a ta se týkala plánu obnovy stavu tresky v Irském moři. Během těch let nedostávali rybáři v té oblasti žádné odškodnění za to, že jim nebylo dovoleno lovit. Věřím, že není třeba oplácet zlé zlým: pokud stanovíme ochranu, potom věřím, že musíme být připraveni i platit odškodnění – nevěřím, že existuje jiná alternativa. Je v pořádku žádat oběť, ale oběť něco stojí.

Uznávám, že tato zpráva je mimořádně citlivá pro rybáře, kteří pocházejí ze Středomoří, a rybáře, kteří loví v Atlantickém oceánu. Takže z hospodářského a sociálního pohledu to bude pro ně mimořádně složité. Za těchto okolností to bude i velmi bolestivé nařízení pro rybáře působící v tomto regionu. Zachování a ochrana druhu tuňáka obecného je však prvořadá.

Paulo Casaca (PSE). - (PT) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, rovněž chci poblahopřát našemu zpravodaji, panu Braghettovi k vynikající práci, kterou předložil, a rád bych začal tím, že řeknu, že nejpозорuhodnějším příkladem neschopnosti současné společné politiky rybolovu zajistit dlouhodobou udržitelnost této činnosti je situace, které v současnosti čelíme a která se týká tuňáka obecného zejména ve východní části Atlantického oceánu a ve Středozezemním moři. To uznává nedávná velmi zajímavá studie vypracovaná Generálním ředitelstvím pro rybolov, a pan Borg si dal tu námahu, a uveřejnil ji, což je gesto, za které bych mu rád nyní poděkoval.

Pravdou je, že přísná opatření, kterých jsme svědky nyní v této oblasti s úplným uzavřením rybolovu před koncem roku, snaha vyřadit z provozu podstatnou část loďstva a vyhlídka úplného zmrazení činnosti, i když patrně nedosáhne svého cíle, jsou přímým důsledkem pohledu společné politiky rybolovu, ve které jsou rozhodnutí řízení odtržena od jejich uplatňování a kontroly a kde jsou rybolovné komunity a zodpovědnosti příslušných orgánů narušeny výhradní pravomocí Evropy, kterou navíc strana, která ji obhajovala, sama nerespektovala.

Z hlediska životního prostředí dlouhodobě udržitelná, přitom hospodářsky méně výnosná tradiční plavidla na lov udicemi musí soutěžit s moderními technologiemi a mimořádně sofistikovanými zdroji, které byly krátkodobě nesrovnatelně výnosnější, ale ekologicky neudržitelné, a několik diskriminačních opatření proti tomuto druhému typu plavidel se objevuje až nyní. Rád bych podpořil a zdůraznil svou plnou podporu tomu, co tu řekla moje kolegyně, paní Miguélezová, v tom smyslu, že je nezbytné upřednostňovat tradiční metody rybolovu.

Bezprostřední hrozba zániku komerčního rybolovu tuňáka obecného by nás měla přivést k úvahám o tom, co je třeba naléhavě udělat v souvislosti se společnou politikou rybolovu jako celku.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). – (EL) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, souhlasím s většinou stanovisek pana Braghetta k obnovení stavu tuňáka. Myslím si, že všichni chceme moře s uspokojivými stavy ryb.

Dovolte mi však vyjádřit dvě obavy. Za prvé, existují plány na vytvoření systému, ve kterém by rybářské lodě předkládaly podrobný plán lovu tuňáků, aby se zajistila lepší kontrola. Myslím si, že situace vytvořená tímto plánem rybolovu by byla zvládnutelná pouze pro velká plavidla pro lov tuňáka, která loví výhradně tuňáka, ne pro malé stroje určené pro lov tuňáka i jiných ryb.

Všichni chceme kontrolovat rybolov tuňáka, ale nechceme vyřazovat národy s malými plavidly. Kromě toho tu existuje silná rybolovná tradice.

Za druhé, odkazuji na pozměňovací návrh 3, který spojuje kapacitu výkrmu a chovu s vnitrostátní kvótou. Chov tuňáka obecného v EU se provádí v jiných zemích než v zemích, které mají vysoké kvóty.

Například moje země není jednou z těch zvýhodněných zemí, pokud jde o kvóty. Na druhé straně máme konkurenční výhody, pokud jde o chov tuňáka. Proč bychom měli snižovat kapacitu našich jednotek na úroveň naší kvóty?

Na závěr mi dovolte připomenout nepřijatelnou skutečnost, že lov tuňáka byl v září zakázán proto, že dvě země EU vylovily množství, které bylo určeno všem členským státům dohromady. Tyto země se musí podrobit přiměřeným sankcím. Na druhé straně, země ochuzené o svá práva lovit ryby v tomto roce by měly

být příští rok první, které by měly dostat podíl, o který byly ochuzeny. Zatím bychom měli nalézt způsoby rychlé kontroly výlovu ryb.

Robert Navarro (PSE). – (FR) Vážený pane předsedající, dovoluji mi začít tím, že poděkuji panu zpravodaji Braghettovi za vynikající práci, kterou odvedl. Neboť jednání ICCAT stále probíhají, nevíme ještě, jaký osud čeká naše rybáře příští rok. Víme však, že letos v létě se stalo něco velmi závažného a že bychom měli podniknout důkladný přezkum opatření na monitorování úlovků. Těší mě, že Komise má v rukou tento úkol, i když se obávám, že některá opatření navržená minulý měsíc, jejichž cílem je zabránění ilegálnímu rybolovu, v Radě dost dobře neprojdou.

Doufám, že ať se stane cokoli, Evropská agentura pro dohled nad rybolovem bude úspěšná při realizaci řádné koordinace evropských snah na provedení potřebných kontrol, neboť národní systémy monitorování nefungují. Pro naše španělské, portugalské a řecké přátele je také velmi dobré, že se ostře ohradili proti jednání francouzských a italských lodí a selhání při monitorování v těchto dvou zemích. Každý zná skutečný obraz! Všichni si uvědomujeme, že každá země tajila nelegální činnosti vlastního rybolovného loďstva příliš dlouho. To je důvod, proč – ať se nám to líbí nebo nelíbí – potřebujeme přísnější kontrolu na evropské úrovni, a to je důvod, proč jsem přesvědčen o potřebě evropské pobřežní stráže.

Rovněž je třeba, abychom jednali o sankcích za tento nadměrný rybolov. Je velmi pravděpodobné, že se ICCAT rozhodne penalizovat Společenství a my potom budeme muset penalizovat členské státy, které jsou vinny. Francouzská vláda halasně odmítla jakýkoli kompromis a varovala, že budou padat hlavy. Osobně doufám, že tyto sankce, které by nebyly potřebné, kdyby byly systémy monitorování účinné, budou přísné, ale spravedlivé a vyvážené. Rovněž doufám, že ti, kteří se podílejí na tradičním rybolovu tuňáka a kteří mají menší vliv na stavy, nebudou potrestáni za chyby jiných.

Nakonec, neboť odborníci jasně řekli, že kapacity evropského loďstva jsou nepřiměřené vzhledem ke stavům tuňáka obecného, chci využít této příležitosti a zeptat se komisaře, jaké zdroje mají být přiděleny na přeškolení těch rybářů, kteří budou muset opustit odvětví.

Joe Borg, člen Komise. - Vážený pane předsedající, nejprve bych rád poděkoval všem váženým poslancům za zajímavé poznámky, které uvedli.

Z této rozpravy vyplynulo uznání skutečnosti, že máme společný cíl, kterým je účinné řešení nepříjemné situace stavu tuňáka obecného. Nejlepším způsobem řešení špatného stavu je realizace plánu obnovy ICCAT. Proto děkuji Parlamentu za jeho návrh týkající se vnitrostátních plánů rybolovu, který je účinným nástrojem na řešení dodržování souladu týkajícího se nadměrné kapacity.

Pokud jde o výjimky, Komise nemůže upravovat obsah plánu přijatého ICCAT. Na těch výjimkách se dohodly všechny smluvní strany. Dovolte mi připomenout, že tyto výjimky byly uděleny pro lodě určené k rybolovu v malém rozsahu a pro některé sezónní lodě, neboť jejich vliv na výlov je nepatrný. Kromě toho, tyto výjimky zahrnují soubor přísných podmínek, jako je omezený počet plavidel, omezené úlovky a vymezené přístavy. Plán obnovy se tedy může v roce 2010 přezkoumat na základě nových vědeckých poznatků nebo slabých stránek zjištěných při jeho zavádění.

Pokud jde o připomínku, kterou uvedla paní Miguélezová Ramosová, která chtěla další rozšíření o dva specifické případy v Atlantickém oceánu a v Jaderském moři, jedná se o specifické, malé a nevýznamné případy. Jejich rozšíření tak, aby pokrývaly jiné oblasti, si vyžaduje změnu dohody o plánu obnovy ICCAT. To se určitě nemůže uskutečnit tento rok. Nechci znovu otvírat plán ICCAT. Revize je naplánovaná na rok 2008, ale s ohledem na kritiku obou existujících výjimek se domnívám, že bude mimořádně složité ještě je rozšířit.

Nadměrná kapacita se bude řešit prostřednictvím národních plánů, které mají předkládat členské státy, které budou muset vyvážit kapacitu výkrmu úlovky. Kromě toho, v rámci jednání v Radě jsme dokázali zavést zlepšená kontrolní opatření, abychom umožnili lepší dodržování stanovených kvót. Kromě toho, v roce 2008 hodláme soustředit své snahy na prosazení kontrol obecně.

Rovněž trváme na tom, aby byly v rámci Evropského fondu pro rybolov přiděleny zdroje na odstavení plavidel v těch členských státech, v nichž je nadměrná kapacita, zejména s ohledem na rybolov tuňáka obecného.

Pokud jde o otázku zajištění toho, aby ostatní rybolovná plavidla dodržovala nařízení ICCAT, což jsou – jinak řečeno – rybolovná plavidla patřící třetím zemím, ustanovení ICCAT platí pro všechny partnery ICCAT, a my ode všech očekáváme, že budou dodržovat smluvní podmínky plánu obnovy stavů tuňáka obecného.

Pokud nebudou, budeme o tom s nimi jednat v rámci ICCAT i v rámci dvoustranných jednání. Pokud odmítnou dodržovat své závazky, zvážíme podniknutí jiných opatření.

Pokud jde o otázku nadměrného rybolovu dvou zemí, už jsem řekl, že podporuji vnitrostátní plány rybolovu předložené v kompromisním návrhu předsednictví, který doufám schválí všechny členské státy na listopadovém zasedání Rady.

Objemy ulovené nad rámec musí být zaplacený a o tom se také rozhodlo v Antalyi. Výsledkem bude roční snížení o 1 480 tun během let 2009 až 2011. Kompenzace pro státy, které nedosáhly rybolovné kvóty, se uplatňují s účinností od roku 2008.

Předsedající. - Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek ve 12:00 hod.

Písemná prohlášení (článek 142)

Francesco Musotto (PPE-DE), písemně. – (IT) Zpráva pana Braghetta obsahuje řadu věcí na zamyšlení, pokud jde o realizaci plánu obnovy stavů tuňáka obecného. V plánu se ukládají zásadní omezení rybolovu s ohledem na potřebu ochrany stavů ohroženého druhu. Navzdory riziku, že iniciativa nebude účinná, pokud Evropská unie nedokáže přijmout opatření na snížení jeho sociálně-hospodářského vlivu. Všechna čest zprávě, která poukazuje na tyto nedostatky a navrhuje přiměřené nástroje efektivní realizace doporučení Komise a ICCAT.

Pokud jde o sociálně-hospodářské aspekty, lov tuňáka je tradiční činností a je jediným zdrojem příjmu tisícovek rodin: pokud by se měl plně ukončit, rybáři by museli dostávat finanční kompenzaci z Evropského fondu pro rybolov.

Členské státy musí uplatnit i pokuty za nezákonný rybolov, který je skutečnou příčinou ochuzení stavů. Nemá smysl stíhat čestné rybáře, pokud nejsou nástroje na zastavení predátorů na moři.

Nakonec je třeba vyžadovat reciprocitu od zemí mimo EU: nemá smysl obětovat naše rybáře kvůli ochraně druhů, pokud jiné země, a tím myslím Libyi a Turecko, stejně jako Čínu a Japonsko, neuplatňují ve svých mořích stejně přísná omezení. Pokud by měli konkurenční náskok před evropskými rybáři, problém ochuzování stavů tuňáka by se nevyřešil.

15. Čtvrtletní statistika volných pracovních míst ve Společenství (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem programu je zpráva, kterou předkládá Alexandru Athanasiu, jménem Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o čtvrtletní statistice volných pracovních míst ve Společenství (KOM(2007)0076 - C6-0090/2007 - 2007/0033(COD)) (A6-0335/2007).

Joe Borg, člen Komise. - Vážený pane předsedající, cílem tohoto nařízení je stanovit právní rámec shromažďování čtvrtletní statistiky o volných pracovních místech. Čtvrtletní údaje o volných pracovních místech rozdělené podle hospodářské činnosti potřebuje Komise a Evropská centrální banka pro tvorbu hospodářské a měnové politiky. Umožňují monitorování krátkodobých trendů na trhu práce a pomáhají hodnotit hospodářský cyklus. Z důvodu jejich významu byla tato statistika zařazena do souboru základních evropských hospodářských ukazatelů stanovených ve sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o statistice eurozóny z roku 2002. Čtvrtletní údaje o volných pracovních místech jsou jediným z ukazatelů, pro které ještě nebyl vyvinut právní základ. Navrhovaný právní akt poskytne mechanismus na garantování harmonizovaného souboru včasných údajů o volných pracovních místech ve všech členských státech.

Vím, že o několika záležitostech, které řeší tento právní akt navrhovaný Komisí, se vedla rozprava a že bylo přijato několik změn. Pozměňovací návrhy navrhované ve zprávě Parlamentu zahrnují změny zavedené Radou a text, který máte dnes před sebou ke schválení, odráží kompromis dosažený mezi třemi zúčastněnými orgány – Evropskou komisí, Radou a Evropským parlamentem. Mezi těmito třemi orgány existuje rovněž shoda, že právní předpisy by měly vstoupit v platnost co nejdříve. To otevírá cestu přijetí nařízení v prvním čtení. Jsem vděčný zpravodajci, panu Athanasiovi, za jeho dobrou spolupráci a jeho porozumění týkající se této záležitosti.

Alexandru Athanasiu (PSE), zpravodaj. – (FR) Vážený pane předsedající, zástupcové Rady a Komise, dámy a pánové, rád bych začal tím, že poděkuji svým kolegům, kteří mě pověřili vypracováním této zprávy, a stínovému zpravodaji za příspěvky.

Ve společnosti, ve které žijeme, se sběr údajů stal jistě důležitým nástrojem analýzy. Údaje o volných pracovních místech se používají nejen jako měřítko stavu hospodářství, ale i k vymezení určitých politik a při jejich tvorbě. V současnosti mají statistiky o volných pracovních místech přímý vliv na finanční trhy. Ratingové agentury očekávají tyto údaje a používají je při přípravě poradenství, které poskytují.

Vážený pane předsedající, statistika je, pokud to tak mohu říci, náročný předmět. Rád bych citoval známý výrok G. O. Ashleyho: „Podobně jako jiné okultní techniky věštění, i statistická metoda má vlastní argot, který je úmyslně vytvořen tak, aby skrýval její metody před laiky.“ Ve spolupráci na tomto textu ve Výboru pro zaměstnanost a sociální věci jsme se se svými kolegy snažili zdůraznit tři hlediska.

Za prvé, jde o politické hledisko nařízení: další utvrzení, i když v kontextu statistického nástroje jako je tento, ohledně koncepce volného pohybu evropských občanů a jejich bezpodmínečný, neomezený a ničím nekomplikovaný přístup k zaměstnání. Dále je tu sociální hledisko: usnadnit všem lidem v Evropě hledání zaměstnání a přístup k informacím o volných pracovních místech v celé Evropské unii. Nakonec, a za to musíme poděkovat Komisi a Radě, jde o technické hledisko kvality údajů. Máme tu systém, který má harmonizované postupy a účinné aktualizované režimy shromažďování statistických informací, jinými slovy, zlepšený přístup k získávání přesných údajů.

Jak víte, vážený pane předsedající, dámy a pánové, předtím jsme měli jen džentlmenskou dohodu, jinak řečeno dobrovolný základ pro získávání statistických informací. Přesná analýza však závisí na tom, aby byl sběr těchto informací povinný a soudržný. Proto je nařízení lepším právním základem než směrnice, neboť ustanovení nařízení jsou na rozdíl od ustanovení směrnice v celé Unii stejné: členské státy nemají pravomoc uplatňovat je neúplně nebo selektivně a nemají na výběr, pokud jde o metody prosazování stanovených cílů.

Jedním z cílů lisabonské strategie je přivést na trh práce více lidí a zároveň je třeba vytvořit více pracovních míst, a tím potřebu nejlepšího možného systému informací o nabídce a poptávce po pracovní síle. Kvalita informací může být klíčem k úspěchu a my všichni dnes víme, že informace jsou moc. To se uplatňuje v hospodářství stejně jako všude jinde, a proto bylo potřebné vyvinout a zveřejnit strukturální ukazatele volných pracovních míst schopné měřit, jak úzký je trh práce a kde se nacházejí nedostatky schopnosti.

Komise a Evropská centrální banka také potřebuje čtvrtletní údaje o volných pracovních místech s cílem monitorovat pohyb v počtu volných pracovních míst v jednotlivých odvětvích hospodářství. Čísla o volných pracovních místech jsou součástí souboru hlavních evropských hospodářských ukazatelů a jsou potřebná na vyhodnocení převládajících podmínek na trhu práce EU a v rámci eurozóny podle akčního plánu EMU.

Vážený pane předsedající, zakončím citací Abbého Pierra, který řekl, že většina politiků zná chudobu jen ze statistik a nad statistikami nikdo nepláče. Neměli bychom být nuceni přesvědčovat někoho o potřebě technicky účinnějšího mechanismu na shromažďování všech potřebných statistických údajů. Jako politici můžeme dělat svou práci tak, že lidem usnadníme hledání udržitelného zaměstnání. Tyto statistiky nám umožní jejich úsilí ulehčit.

José Albino Silva Peneda, jménem skupiny PPE-DE. – (PT) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, dámy a pánové, nejdříve bych rád poděkoval zpravodaji, panu Athanasiovi, s nímž jsem se měl příležitost několikrát v posledních měsících setkat a který nyní předkládá výsledky toho, co považuji za kvalitní práci.

Sledoval jsem obsah zprávy, o které dnes diskutujeme, a jednání s Komisí a Radou od června tohoto roku, a jménem PPE-DE mohu nyní bezpečně říci, že byl vytvořen kvalitní a velmi rozumný kompromisní dokument. Pokud by Parlament přijal pozměňovací návrhy k návrhu Komise na tomto plenárním zasedání, jak doufám, víme, že Rada se už vyjádřila, že rovněž přijme stejný pozměňovací návrh nařízení.

Věřím, že se tato zpráva stane užitečným nástrojem určení těch odvětví a regionů EU, ve kterých jsou potřební pracovníci, a tím i nástrojem získávání zdrojů a lepšího řízení odborné přípravy. Chtěl bych také upozornit na to, co je podle mě důležitým hlediskem: obsah této zprávy nepředstavuje větší byrokratickou zátěž nebo více zbytečných právních předpisů, neboť ve svém současném znění se vyhýbá zdvojování iniciativ a zahrnutí nástrojů, které už fungují.

Přítom zpráva představuje i dobrý kompromis mezi potřebou poskytovat informace pro statistické účely a potřebou zajistit, aby podniky, zejména malé a střední, nebyly přetěžovány zbytečnými byrokratickými postupy.

Proto věřím, že byly splněny všechny podmínky k tomu, aby bylo nařízení přijato hned v prvním čtení, což tomuto Parlamentu doporučuji.

Proinsias De Rossa, *jménem skupiny PSE*. - Vážený pane předsedající, protože mám dnes večer k dispozici celé čtyři minuty, což je o 400 % více, než mám k dispozici obvykle, musím se vyvarovat pokušení být příliš mnohomluvný. Doufám tedy, že se to podaří.

Navzdory výlučně technické povaze tohoto navrhovaného nařízení by se neměla podceňovat jeho hodnota pro Evropu a členské státy. Znovuzavedením lisabonské agendy pro více a lepších pracovních míst z roku 2005 vzniká potřeba přesné, včasné a srovnatelné statistiky o volných pracovních místech v Evropě podle regionu a hospodářské činnosti. Je to velmi důležité, pokud máme plánovat potřeby trhu práce a potřeby těch, kteří na trh práce vstupují.

Vítám skutečnost, že v tomto případě jednáme o nařízení a nikoli o směrnici, neboť zajišťuje po svém schválení rychlejší zavedení. A, samozřejmě, je přímo a stejně platné pro všechny členské státy, a proto nejsou pravděpodobné odlišné definice nebo výklady v jednotlivých členských státech. Není například potřeba jejich provádění ve vnitrostátních právních předpisech, a tím se předchází těmto druhům zpoždění.

Nařízení je výborným příkladem toho, jak může EU přidat hodnotu práci členských států, které by se jinak nedosáhlo, kdyby pracovaly samostatně nebo i společně. Navzdory tomu trvalo dva roky, než tento právní předpis dospěl do této fáze, a proto doufám, že dosáhne dohody s Radou a že bude schválen v této etapě prvního čtení.

Vím, že v Irsku neposkytujeme údaje o volných pracovních místech, ale práce ústředního statistického úřadu je ve vývoji. Ústřední statistický úřad (CSO) je velmi uznávaný a doufáme, že přibližně do roka bude Irsko schopné se plně zapojit do systému.

Rovněž vítám návrh zahrnout i osobní služby, volná pracovní místa v zemědělských podnicích atd., zaměstnavatele s méně než 10 zaměstnanci a povahu smlouvy o pracovním poměru. Myslím si, že je to zvláště důležité s ohledem na rostoucí obavy týkající se kauzalizace zaměstnanosti a obav v některých oblastech, které vyplývají ze snahy o flexikuritu.

Doufám, že dokážeme dosáhnout dohody a že umožníme vytvoření společné statistiky v celé Evropské unii.

Marian Harkin, *jménem skupiny ALDE*. - Vážený pane předsedající, nejprve bych chtěl blahopřát zpravodaji k jeho vynikající práci na tomto návrhu nařízení o čtvrtletní statistice volných pracovních místech ve Společenství.

Dovolte mi nejprve říci, že vysoce kvalitní, aktuální a relevantní statistiky podporují dobrá politická rozhodnutí. To platí zejména na úrovni EU, kde se zabýváme 27 různými zeměmi, které se všechny snaží v tomto zvláštním kontextu dosáhnout lisabonských cílů. K dosažení těchto cílů může být členskými státům poskytnuta pomoc s cílem vytvořit více a lepších pracovních míst a to podle mě bude hodno tohoto úsilí.

Plně podporuji myšlenku, že požadované informace mohou být sestaveny samotnými členskými státy podle tohoto nařízení s cílem zajistit porovnatelnost údajů, stále však potřebujeme, aby Komise koordinovala harmonizaci statistických informací. V této souvislosti jsem přesvědčen, že potřebujeme nařízení a nikoli směrnici, ale že navrhované nařízení představuje potřebné minimum k dosažení našich cílů a nejde nad tento rámec.

V této souvislosti si myslím, že není potřebné jít nad tento rámec, i když musím říct, že mě zvláště těší, že žádáme členské státy, aby posílaly informace o službách osobní péče, domácích činnostech a činnostech sociální práce bez ubytování. Tyto informace mají obrovský význam z důvodu rostoucího počtu poskytovatelů péče v EU. Stárnutí našeho obyvatelstva je zásadní demografickou výzvou a péče je důležitým prvkem řešení této výzvy. Ti z nás, kteří mají to štěstí, že budou dlouho žít, budou pravděpodobně potřebovat péči nějakého druhu a to je určitě rostoucí trh pro pracovní příležitosti v rámci EU. I když většina práce spojená s péčí je neplacená a většina také neplacená zůstane, možnosti zaměstnání v této oblasti porostou. Proto potřebujeme spolehlivé, dobré statistiky s cílem připravit se na vyrovnání se s péčí vyplývající z demografické výzvy.

Na závěr, jak jsem již uvedl, v celkovém nebo globálním kontextu: vysoce kvalitní, relevantní, včasné, srovnatelné a soudržné informace jsou mimořádně cenným nástrojem při tvorbě dobré politiky samozřejmě za předpokladu, že my jako politici tyto informace používáme.

Ewa Tomaszewska, jménem skupiny UEN. – (PL) Vážený pane předsedající, zavádění lisabonské agendy, pokud jde o nárůst počtu vysoce kvalitních pracovních míst, si vyžaduje určité nástroje. Jeden z nich poskytují čtvrtletní statistiky o volných pracovních místech ve Společenství. Eurostat musí mít právní základ pro sběr údajů o volných pracovních místech. Nepsaná dohoda není dostatečná a nezaručuje srovnatelnost a úplnost údajů.

Nyní několik konkrétních údajů. První pozměňovací návrh v praxi znamená nárůst byrokratické zátěže kladené na malé podniky, ale právě v těchto podnicích stále narůstá podíl zaměstnanců, a proto jsou informace o situaci v těchto podnicích stále užitečnější.

Podporuji druhý pozměňovací návrh, který do zavádění nařízení zapojuje sociální partnery.

Pozměňovacím návrhem 3 se upravuje postup na předkládání údajů i v případě, že jsou poskytovány dobrovolně, a proto je tento pozměňovací návrh nezbytný.

Rovněž podporuji pozměňovací návrh 17, který zaručuje zveřejnění údajů, a tím vytváří možnost jejich používání na dosažení praktických závěrů.

Rád bych zpravodaji poblahopřala.

Jiří Maštálka, jménem skupiny GUE/NGL. – (CS) Dámy i pánové, i já bych se chtěl připojit k těm, kteří chtějí poblahopřát panu zpravodaji a poděkovat mu za předložený dokument. Stejně jako zpravodaj i já podporuji názor, že vytváření kvalitní a srovnatelné statistiky volných pracovních míst je evropskou prioritou. Stejně tak jsem si jist, že sbírání těchto statistických údajů pouze na úrovni džentlmenských dohod je nedostatečné a že je nutné přijmout nařízení na evropské úrovni, které zajistí kvalitní a srovnatelné informace z jednotlivých členských států. Totiž pouze Komise může koordinovat nezbytnou harmonizaci statistických informací na úrovni Společenství.

Tento názor jsem ostatně před nedávnem prosazoval i ve svém stanovisku k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o statistice Společenství v oblasti veřejného zdraví a bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Byl jsem velmi potěšen i výsledky dialogu mezi zpravodajem, Komisí a předsednictvím. Kompromisní návrhy, které z těchto jednání vzešly, také výrazně zvýšily kvalitu předkládaného dokumentu. Stejně jako stínová zpravodajové z ostatních politických skupin i já jsem je za GUE/NGL s potěšením spolupodepsal.

Z těchto kompromisních návrhů byl chtěl zejména vyzdvihnout jako velmi přínosný požadavek na zahrnutí údajů o jednotkách s méně než 10ti zaměstnanci, ale i požadavek na rozlišení volných pracovních míst na dobu určitou a na dobu neurčitou, stejně jako zpřístupnění těchto informací co největšímu počtu evropských občanů.

Chtěl bych v závěru ocenit i definici kritérií hodnocení kvality, protože pouze relevantní, přesné, aktuální a srozumitelné informace o volných pracovních místech mohou pomoci v boji s nezaměstnaností ve Společenství.

Derek Roland Clark, jménem skupiny IND/DEM. -Vážený pane předsedající, informace o změnách volných pracovních míst na stanovení nedostatku pracovních míst zní dobře. Neslouží však jistě pouze pro tvorbu statistik? Musí umožňovat zaměstnavatelům zaplnit volná pracovní místa a zaměstnancům je hledat, a to co nejrychleji, tedy čtvrtletně.

V současnosti sestavují vnitrostátní statistiky členské státy samy, čehož chce Komise využít k vytvoření společného rámce jediného nařízení Evropské unie, možnost C. Takže posedlost ES harmonizováním změni jednoduchý systém na systém byrokratický a časově náročný.

Skutečným účelem je centralizovaná kontrola. Brzy se staneme svědky požadavku, aby zaměstnavatelé a zájemci o zaměstnání informovali některou kancelář EU? Nevede to nakonec k dohledu nad pracovními místy? Určitě to vede k plánovanému evropskému hospodářství, v němž se rozplyne sen o Evropě s plnou zaměstnaností a rostoucí inovací.

Jediným způsobem, jak si udržet konkurenceschopnost na globalizovaném trhu je zůstat svobodný, připravený zaplnit mezeru, připravený využít nabízené příležitosti, připravený na cokoli. Sloupce statistických údajů na množství papíru nebo uzamčených na pevných discích to neuciní – jsou to muži a ženy na zemi, kteří vidí šanci a chopí se jí dříve než ostatní. Pokud chce druhé místo, nechte zaměstnavatele pročítat statistiky. Mezitím někdo jiný, kdo se vyzná, využije šance a ovládne trh.

A co hůř, pozměňovací návrh č. 8, bude-li přijat, umožní, aby agentury, které shromažďují informace, odmítly vnitrostátní údaje, které jim nepřipadají vhodné, a nahradily je údaji vlastními. Mohou tak vytvářet nepravdivý obraz, který by odpovídal centralizovaným kontrolorům ES, ale který klame lidi. Tolik pokud jde informování občanů!

A konečně pozměňovací návrh č. 3, který podporuje vyřazení zemědělství, rybolovu a lesnictví z těchto kritérií. A to proč? Nevím mnoho o lesnictví, ale čísla ve Spojeném království v zemědělství a rybolovu jsou otřesná. Od roku 1973, kdy jsme se připojili ke SZP, opustilo půdu více britských zemědělců a více jich spáchalo sebevraždu než v kterémkoli jiném srovnatelném období našich dějin. Naše rybářské lodě, jejichž počet od roku 1973 poklesl přibližně na čtvrtinu své velikosti, jsou důkazem devastace způsobené prohnitou společnou politikou rybolovu.

Není divu, že někteří lidé chtějí udržet tato čísla mimo celoevropské statistiky; není přece třeba znepokojovat občany?

Zdzisław Kazimierz Chmielewski (PPE-DE). - (PL) Vážený pane předsedající, každá snaha o zjednodušení v EU si zaslouží respekt, zejména pokud jde o otázky zaměstnanosti. Věřím, že zaměstnanost představuje nejdůležitější vazbu v sociální a hospodářské transformaci integrované Evropy. Zpravodaj nalezl klima očekávání, které provází tuto právní iniciativu a dal své zprávě velmi dostupný a skutečně zajímavý formát.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady nahrazuje existující postupy na základě džentlmenské dohody o sběru údajů o volných pracovních místech rozhodnutím zavést pro tuto činnost právní rámec. To je příležitost zlepšit další část procesu integrace informací, které mimochodem tvoří součást základních evropských hospodářských ukazatelů. S tím vznikla potřeba právního základu, který by pomohl při tvorbě potřebných metodických pilířů na shrnutí rostoucího množství údajů.

Toto nařízení také slibuje vytvoření jiného druhu přínosu. Umožňuje dosažení vyšších standardů kvality a srovnatelnosti statistiky. Rovněž usnadní tvorbu účinných politik zaměstnanosti na základě spolehlivých údajů a to na vnitrostátní i mezinárodní úrovni. Zároveň se umožní monitorování a zavádění takových politik v jednotlivých zemích. Vlády takzvaných nových zemí EU uvedly, že díky čtvrtletní statistice budou mít k dispozici společný systém ukazatelů, což je důležité pro monitorování trhu zaměstnanosti. Rovněž s určitou úlevou shledávám, že zavádění tohoto nařízení nebude vyžadovat další finanční prostředky na čtvrtletní sběr údajů.

V odůvodnění svého stanoviska týkajícího se tohoto návrhu polská vláda poznamenala, že sjednocení údajů na evropské úrovni spolu s monitorováním jejich kvality by mělo vést ke zvýšeným vědomostem o měnící se úrovni poptávky po specifických odbornostech a účinnějšímu sledování situace na polském trhu práce. Rovněž ulehčí přesnější stanovení výhledů vývoje zaměstnanosti a platů. Srovnatelnost údajů na evropské úrovni umožní vyhodnocovat rozsah neshod na vnitrostátních trzích práce na pozadí ostatních zemí EU. Má také konkrétní praktické výsledky, pokud jde o vzájemný vztah politiky zaměstnanosti a nabídky a plánování vývoje odborné přípravy budoucích zaměstnanců.

Bogdan Golik (PSE). - (PL) Vážený pane předsedající, rád bych vyjádřil podporu návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o čtvrtletní statistice o volných pracovních místech ve Společenství. Nemůže být pochyb o tom, jak důležité je, aby byly tyto údaje shromažďovány systematicky a jednotně při plnění stanovených norem ve všech členských státech. Hodnota informací získaných tímto způsobem je nepopiratelná, pokud jde o hodnocení situace na trhu práce v Evropské unii, stejně jako pro fungování Evropské centrální banky.

V současné situaci, když se tyto údaje sbírají na základě nepsané dohody, se jasně ukazuje, že tato metoda je neúčinná a musí se změnit. Pouze schválením tohoto nařízení, kterým se ustanovují stejná pravidla na vypracování vysoce kvalitních statistik v rámci Společenství, bude možné dostatečně pochopit činitele, jejichž kombinací se vytváří celková situace a podmínky na trhu práce, a analyzovat je.

Tímto nařízením se nejen ukládá členským státům, aby vytvářely statistiky v souladu s přesně definovanými standardy, ale pomáhá jim v této úloze tím, že k tomuto poskytuje hotové nástroje. Sjednocení tohoto výzkumu na evropské úrovni pomůže rozšířit naše vědomosti o změnách v poptávce po konkrétních pracovních místech na vnitrostátních trzích a umožní vytvářet mnohem přesnější prognózy v oblasti budoucího vývoje zaměstnanosti a mezd.

Proto je důležité, aby tento dokument, který zřetelně a průhledně vymezí všechna pravidla týkající se sběru údajů o volných pracovních místech v rámci celého Společenství, vstoupil v platnost.

Předsedající. - Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek ve 12.00 hod.

16. Kolektivní přeshraniční správa autorských práv (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem programu je rozprava o ústním dotazu pana Giuseppe Garganiho jménem Výboru pro právní záležitosti o dalším postupu v návaznosti na usnesení EP o kolektivní přeshraniční správě autorského práva (zpráva Lévaiové (A6-0053/2007)) (O-0068/2007 - B6-0381/2007) adresovaným Komisi.

Cristian Dumitrescu (PSE), autor. - (FR) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, 13. března 2007 přijal Evropský parlament na plenárním zasedání usnesení k doporučení Komise ze dne 18. října 2005 o kolektivní přeshraniční správě autorského práva a práv s ním souvisejících pro zákonné on-line hudební služby.

V tomto usnesení Parlament vyzval Komisi, aby objasnila, že usnesení z roku 2005 se uplatňuje výhradně na on-line prodej prodeje hudebních nahrávek, a aby co nejdříve po konzultaci se zainteresovanými stranami předložila návrh pružné rámcové směrnice, kterou má přijmout Parlament a Rada v rámci postupu spolurozhodování o kolektivní přeshraniční správě autorského práva a práv s ním souvisejících pro zákonné on-line hudební služby, a brala při tom v úvahu specifickou digitální éru a ochraňovala evropskou kulturní rozmanitost.

Parlament také zdůraznil, že navrhovaná směrnice by v žádném případě neměla poškozovat konkurenceschopnost tvůrčích podniků, účinnost služeb poskytovaných kolektivními správci práv nebo konkurenceschopnost podniků zaměřených na uživatele, zejména malé nositele práv a uživatele, a že by měla na druhé straně zaručit nositelům práv vysoký stupeň ochrany a rovného zacházení; zaručit, aby měla zákonná ustanovení skutečný, významný a přiměřený dopad na účinnou ochranu všech kategorií nositelů práv; zdůrazňovat využívání alternativního řešení sporů; zajistit demokratické, transparentní a odpovědné řízení kolektivních správců práv; podpořit kreativitu a kulturní rozmanitost; dovolit pouze spravedlivou a kontrolovanou soutěž bez územních omezení, ale s nezbytnými a vhodnými kvalitativními kritérii; zohlednit zájmy uživatelů a trhu; odpovídajícím způsobem uspokojit budoucí potřeby efektivního on-line trhu a podpořit rozvoj zákonných on-line hudebních služeb.

Dnes se Evropský parlament ptá Komise, jaké kroky podnikla ve smyslu požadavků tohoto usnesení.

Joe Borg, člen Komise. - Vážený pane předsedající, rád bych poděkoval Evropskému parlamentu za projevený zájem týkající se přeshraniční správy autorského práva a doporučení o on-line hudebních službách z roku 2005. Cílem tohoto doporučení Komise z roku 2005 o on-line hudebních službách je umožnit hudebnímu trhu v Evropě rozvoj v digitálním prostředí. Jeho cílem je vytvořit rámec, ve kterém se vytvoří nejlepší nový on-line model poskytování licencí k hudebním dílům na základě vzájemných dohod jednotlivých subjektů na trhu. To by mělo umožnit autorům, skladatelům a hudebním vydavatelstvím získat spravedlivý podíl na distribuci svých on-line děl.

Doporučení nepředepisuje žádný konkrétní model EU poskytování licencí a zavádění jeho zásad se ponechává na trhu. Přesně dva roky od schválení doporučení Komise posuzuje vývoj on-line postupů poskytování licencí v hudebním odvětví v Evropě. Zainteresované strany jsou vyzývány, aby předložily připomínky ke vznikajícím trendům v poskytování licencí k 1. červenci 2007. Komise obdržela 88 odpovědí od zúčastněných stran, jako jsou organizace kolektivních správců, autoři, tvůrci a uživatelé hudby v členských státech. Jejich přezkum stále probíhá. Až po hloubkovém přezkoumání Komise posoudí další opatření na úrovni politik o provozu on-line organizací kolektivní správy. Z dosud analyzovaných výsledků vyplývá, že většina zúčastněných stran nevidí potřebu pro rámcové směrnice a dávají přednost tržnímu řešení před regulačními zásahy.

V souvislosti s otázkou, zda je doporučení z roku 2005 omezeno na on-line prodej některých nahrávek, by Komise ráda poznamenala, že zásady o transparentnosti a správě stanovené v doporučení by se neměly omezovat na on-line prodej hudby a měly by se vztahovat na všechny činnosti organizací kolektivní správy.

Závěrem se domnívám, že vydávání zákonů na podporu nějakého konkrétního modelu poskytování licencí se při proměnlivosti on-line trhu s hudbou jeví jako unáhlené. Komise bude sledovat vývoj a informovat o něm Parlament a Radu, jak předpokládá doporučení. Veškerá další opatření, pokud budou potřebná, budou úzce koordinována s Evropským parlamentem a Radou.

Manolis Mavrommatis, jménem skupiny PPE-DE. - (EL) Vážený pane předsedající, Evropský parlament 13. března 2007 schválil usnesení o kolektivní přeshraniční správě autorských práv.

Parlament ve svém usnesení vyzývá Komisi, aby co nejdříve předložila návrh rámcové směrnice, kterou se řídí kolektivní přeshraniční správa autorského práva a práv s ním souvisejících pro zákonné on-line hudební služby. Rovněž vyzval Komisi, aby objasnila, zda se doporučení z roku 2005 v této oblasti vztahuje výhradně na on-line prodej hudebních nahrávek.

Může Komise informovat Parlament o opatřeních, která doposud podnikla v reakci na žádost Parlamentu?

Může Komise informovat Parlament, zda se řídí stejnými hlavními směry a pokyny vydanými předsedou Barrosem o jednotném, demokratickém, rychlém vývoji sjednocené Evropy? Kdy začne Komise respektovat procesní pravidla Parlamentu a stanovisko schválené většinou jejích 785 poslanců?

Usnesení ze dne 13. března odráží jasné stanovisko Evropského parlamentu o kolektivní přeshraniční správě autorského práva. Doporučení Komise bylo prvním krokem směrem k budoucí správě různých postupů v 27 členských státech. Jménem Výboru pro kulturu a vzdělávání, který je podle mého názoru příslušným výborem, jsem podporoval význam zajištění rovného zacházení se všemi držiteli práv, ať už jde o spisovatele, skladatele, vydavatele, producenty nahrávek nebo účinkující.

Jinak řečeno, tato otázka se týká milionů držitelů práv v celé Evropě. Situace v současnosti, pokud jde o on-line služby, není považována pro uživatele práv ani pro držitele práv za dostatečně efektivní. Proto jsme se všichni snažili představit Komisi a Radě návrhy, o kterých věříme, že přinesou změnu k lepšímu v kolektivní správě autorských práv.

Úzká spolupráce mezi správci práv musí být zachována ku prospěchu všech stran. Pirátství je největším problémem, kterému dnes čelí hudební průmysl. Tři důvody pro šíření pirátství v mezinárodním měřítku jsou technologická zařízení na nízkonákladové ilegální kopírování, nepříznivé hospodářské podmínky a šíření po internetu.

Všichni musíme mít na paměti, že šíření hudebního pirátství má největší vliv na malé země, ve kterých je hudební průmysl zejména místní a regionální povahy. Konkrétně, pirátství umožňuje úbytek legálního trhu s hudbou a jeho výsledkem je pokles oprávněného prodeje; ovlivňuje proto životaschopnost vnitrostátního průmyslu hudebních nahrávek.

Pirátství jistě způsobuje ztráty autorských práv skladatelů a textařů písní, ale rovněž obírá stát o daň z příjmu a DPH. Boj proti pirátství se proto musí zahrnout do hlavních cílů Komise v případném legislativním návrhu o kolektivní správě autorského práva.

Proto bych rád vyzval Komisi, aby co nejdříve podnikla opatření ve smyslu žádosti Parlamentu a předložila návrh rámcové směrnice s cílem regulovat kolektivní přeshraniční správu autorského práva.

Nakonec, jak jsem vždy říkal, hudba není zboží a je povinností nás všech chránit a posilovat tvořivost v Evropě. Směrnice, která s největší pravděpodobností nevstoupí v platnost do roku 2010, je pohromou pro miliony umělců v EU.

Katalin Lévai, jménem skupiny PSE. – (HU) Velmi pěkně vám děkuji. Ráda bych zdůraznila, že jde o mimořádně důležitou oblast, neboť příjem ze zboží a služeb chráněných autorským právem a s ním souvisejícími právy se podílí na HDP Evropské unie 5 – 7 %. To ukazuje význam toho, aby byla také práva přiměřeně spravována.

Jak víte, Evropská komise v roce 2005 přijala doporučení o přeshraniční správě pro zákonné on-line hudební služby. V té době komisař McCreevy popsals toto nařízení jako „*nástroj měkké právní úpravy*, který poskytuje trhu příležitost vyvíjet se správným směrem“.

Nařízení má dalekosáhlé důsledky pro trh s autorskými právy a mnoho subjektů na trhu už na jeho základě jedná. Jednoznačně překračuje interpretaci a doplnění stávajících pravidel a jeho vliv má všechny vlastnosti plné regulační iniciativy.

V souvislosti s tímto doporučením se objevila řada obav včetně toho, že by mohlo mít za následek nekontrolovatelnou hospodářskou soutěž a že tržní síly by se soustředily v rukou několika velkých společností správců a vytvořily by se monopoly. To je právě důvod, proč jsem si myslela, že bych měla udělat doporučení ve zprávě z vlastní iniciativy, aby byl on-line hudební trh regulován jiným způsobem.

Doporučení, které přijala Komise, zbavilo Evropský parlament a členské státy příležitosti významným způsobem ovlivnit změny týkající se hospodářské soutěže a kulturní rozmanitosti v Evropě.

Právě z tohoto důvodu jsem mohla získat podporu celého Parlamentu a všech politických stran pro svou zprávu, abychom využili rozhodovacího trojúhelníku tak, aby Parlament nemohl být vynechán z právní úpravy týkající se tak důležité oblasti, a doporučila jsem, aby Komise navrhla rámcovou směrnici.

Podle mého názoru musí tato směrnice splňovat tyto požadavky: musí zaručovat držitelům práv vysokou úroveň ochrany a rovného zacházení. Musí vycházet ze solidarity a přiměřené, spravedlivé rovnováhy mezi nositeli práv v rámci správcovských společností. Musí zajistit demokratické, transparentní a odpovědné řízení správcovských společností mezi jiným vytvořením minimálních norem pro organizační struktury, průhlednost, zastupování, pravidla autorského práva týkající se šíření, odpovědnost.

V organizacích správce práv musí být zajištěna úplná transparentnost. Musí se tu podporovat tvořivost a kulturní rozmanitost. Dovolit je možné pouze spravedlivou a kontrolovanou soutěž bez územních omezení, ale s nezbytnými a vhodnými kvalitativními kritérii pro kolektivní správu autorského práva a zachování hodnoty práv.

Uživatelům je třeba zajistit vysoký stupeň právní jistoty a zachovat dostupnost celosvětového repertoáru. Žádáme vás proto, nebo já vás žádám, abyste přemýšleli, zda by na správu této důležité oblasti nebyla potřeba směrnice.

Manuel Medina Ortega (PSE). - (ES) Vážený pane předsedající, odpověď komisaře Borga na otázku položenou panem Dumitrescem mě naplňuje obavou: komisař mluvil o ponechání záležitosti v rukou trhu. Ale o čem to tedy hovoříme?

Hovoříme o právech, jejichž vývoj trval dvě století: o právech tvůrců, autorů, skladatelů, umělců. A nyní nám někdo řekne, že tato práva se mají regulovat trhem: jakým trhem? Trhem zlodějů, trhem lidí, kteří se zbavili producentů a tvůrců jejich duševního vlastnictví používáním nových prostředků komunikace? O jakém druhu práv tu hovoříme?

Práva regulují veřejné orgány; konkrétně v evropské aréně máme orgány, tedy Komisi, Radu a Parlament: Komisi s jejím právem na iniciativu, Radu a Parlament prostřednictvím postupu spolurozhodování.

Zdá se mi, že není teď vhodný čas na to, abychom se vydali po cestě, která povede ke zničení duševního vlastnictví. A pokud se ztratí duševní vlastnictví, ztratí se i duševní tvorba.

Někteří z moudrých mužů a žen, kteří dnes mluvili o výhodách informační společnosti, říkají, ano, skladatelé a autoři se mohou toulat po ulicích a dělat koncerty jako ve středověku. Změníme naše autory na středověké pěvce a básníky, kteří budou hrát na ulici s čepicí na zemi a doufat, že jim někdo hodí almužnu?

Myslím si, že je čas, aby orgány Evropské unie reagovaly rozhodně na ochranu této evropské tradice, jejíž politický základ je velmi důležitý a je rozhodující pro udržení duševní tvořivosti. Jen prostřednictvím společností autorů, kolektivní správy těchto společností můžeme právě nyní hájit práva na duševní vlastnictví proti skutečným zlodějům v podobě vysílacích společností, které používají duševní tvořivost ke svému vlastnímu prospěchu.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). - (PL) Vážený pane předsedající, reakcí na nařízení Komise o kolektivní přeshraniční správě autorského práva a práv s ním souvisejících pro zákonné on-line hudební služby bylo usnesení Parlamentu o tom, že na regulování této otázky by se měla vytvořit rámcová směrnice. Komise však neuskutečnila potřebnou a rozsáhlou konzultaci se zainteresovanými stranami, jak se požadovalo, včetně Parlamentu, což bylo porušením demokratických postupů. Je zcela nepřijatelné ignorovat institucionální trojúhelník a namísto toho uplatňovat takzvaný přístup měkké právní úpravy bez předchozí konzultace a bez oficiální účasti Parlamentu a Rady na dané otázce.

Toto nařízení, jehož cílem je v praxi vytvořit více svobody pro majitele autorských práv k volbě instituce, která poskytuje kolektivní správu v závislosti na požadavcích, by mělo dalekosáhlé následky pro autorská práva a související trhy a potenciálně ohrozilo nejen pravidla hospodářské soutěže, ale i kulturní rozmanitost. Následkem toho by se síla trhu soustředila v rukou několika největších subjektů, které potom budou moci obcházet svět dvoustranných dohod a udělovat licence celému evropskému trhu.

Stojí za to si připomenout, že 5 – 7 % HDP EU pochází z prodeje zboží nebo služeb, které jsou chráněny autorskými právy nebo podobnými právy. Vnitrostátní organizace kolektivní správy by nezmizely; autoři by stále byli členy místních organizací kolektivní správy a výnosy by se stále rozdělovaly prostřednictvím společností zajišťujících výběr začleněných do nových licenčních platforem.

Pokud jde o otázku práv, ráda bych zdůraznila, že není důvod myslet si, že tento více územní licenční model je špatný pro kulturní rozmanitost nebo pro práva umělců, pokud je výhodný pro nositele práv, kteří získají více peněz než podle starého územního modelu. Smysl kulturní rozmanitosti a práv umělců je i v lepším finančním ohodnocení autorů, které jim umožní pokračovat v tvorbě.

Dovolte mi poslední poznámku. Komise aktivně podporuje rozvoj vlastního on-line trhu udělování licencí pro hudbu. Tímto stylem bude Komise úzce monitorovat vývoj tohoto rozvíjejícího se trhu a přitom bude opatrně zvažovat otázky nastolené ve zprávě paní Lévaiové ze dne 5. března 2007.

Pokud do roku 2010 například zjistíme, že se na internetu objevují monopolistické licenční struktury, že repertoár dostupný na internetu neodráží přiměřeně kulturní rozmanitost Evropy a že samotný trh neposkytuje licenční struktury EU, které jsou přizpůsobeny éře internetu, potom Komise zváží přiměřené alternativní prostředky k dosažení těchto cílů.

Joe Borg, člen Komise. – Vážený pane předsedající, nejprve bych chtěl poděkovat všem poslancům, kteří přispěli do diskuse, za jejich názory. V každém případě je předám svému kolegovi, komisaři McCreevymu.

Rád bych se vyjádřil k některým bodům, o kterých se diskutovalo. Co se týká potřeby legislativního zásahu, dovolil bych si tvrdit, že díky doporučení Komise z roku 2005 týkajícího se udílení hudebních licencí on-line se již dosáhlo významného pokroku na trhu. Toto doporučení dalo organizacím kolektivní správy podnět k zavedení licenčních platforem v rámci celé EU, pomocí nichž může být jejich repertoár zpřístupněn všem on-line obchodům v Evropě.

Dovolte mi uvést tři relevantní příklady. Britské a německé společnosti vytvořily platformu pro udílení licencí v rámci celé EU pro repertoár EMI, CELAS. Britské a španělské společnosti spolupracují na platformě, která bude spravovat anglicko-španělský repertoár na úrovni EU, a francouzské a španělské společnosti zveřejnily platformu na společné udílení licencí, která zajistí v rámci EU přístup k francouzsko-španělskému repertoáru. Za těchto okolností není podle Komise potřeba se předčasně uchýlovat k legislativnímu zásahu.

Rád bych také podotkl, že doporučení Komise z roku 2005 týkající se udílení hudebních licencí on-line již vedlo k výraznému pokroku na trhu. Toto doporučení podpořilo organizace kolektivní správy v zavedení licenčních platforem v rámci celé EU, pomocí nichž může být jejich repertoár zpřístupněn všem on-line obchodům v Evropě. Odkazuji se na tři právě uvedené příklady. Samotný společný podnik CELAS může udílet licence přibližně 25 % všech hudebních děl pro jakýkoli on-line maloobchod v Evropě, například pro iTunes, Sony's CONNECT, nebo eMusic, a to prostřednictvím jediné transakce.

Co se týká kulturní rozmanitosti, rád bych uvedl, že naše doporučení kulturní rozmanitosti neškodí. Existují jasné ukazatele, že nové platformy pro anglo-americkou, francouzskou a španělskou hudbu jsou platformy otevřené. Tyto platformy mohou obsahovat i repertoáry jiných hudebních vydavatelů nebo celý repertoár existujících společností.

Vnitrostátní organizace kolektivní správy by nezmizely; autoři by stále byli členy místních organizací kolektivní správy a výnosy by se stále rozdělovaly prostřednictvím společností zajišťujících výběr začleněných do nových licenčních platforem.

Pokud jde o otázku práv, ráda bych zdůraznila, že není důvod myslet si, že tento více územní licenční model je špatný pro kulturní rozmanitost nebo pro práva umělců, pokud je výhodný pro nositele práv, kteří získají více peněz než podle starého územního modelu. Smysl kulturní rozmanitosti a práv umělců je i v lepším finančním ohodnocení autorů, které jim umožní pokračovat v tvorbě.

Dovolte mi poslední poznámku. Komise aktivně podporuje rozvoj vlastního on-line trhu udělování licencí pro hudbu. Tímto stylem bude Komise úzce monitorovat vývoj tohoto rozvíjejícího se trhu a přitom bude opatrně zvažovat otázky nastolené ve zprávě paní Lévaiové ze dne 5. března 2007.

Pokud do roku 2010 například zjistíme, že se na internetu objevují monopolistické licenční struktury, že repertoár dostupný na internetu neodráží přiměřeně kulturní rozmanitost Evropy a že samotný trh neposkytuje licenční struktury EU, které jsou přizpůsobeny éře internetu, potom Komise zváží přiměřené alternativní prostředky k dosažení těchto cílů.

Předsedající. - Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek, 29. listopadu v Bruselu.

Písemná prohlášení (článek 142)

Jacques Toubon (PPE-DE), písemně. – (FR) Účelem otázky pana Dumitresca je připomenout Komisi její povinnosti. Svým doporučením ze září 2005 a svým rozhodnutím zpochybnit územní kompetenci kolektivních správců práv Komise pokazila vztah mezi držiteli práv a vnitrostátními společnostmi pro výběr a to se stalo mimo kontext jakéhokoli zákonodárného nebo harmonizačního opatření.

Pod rouškou přizpůsobení se digitálnímu prostředí Komise vnesla do evropského systému autorského práva a práv s ním souvisejících zmátek. To následně podpořilo koncentrování a přístup založený na formátu na úkor umělců a ve prospěch průmyslníků a jiných hospodářských subjektů.

Je velmi potřebné, aby Komise zastavila podnikání náhodných iniciativ bez vážného posouzení dopadu; je třeba přezkoumat situaci ve všech odvětvích umění a kultury spolu se všemi zúčastněnými stranami a přijmout komplexní politiku, která bude odrážet požadavek kulturní rozmanitosti, stejně jako hodnoty Evropy a cíle lisabonské strategie na základě vědomostního a inovačního hospodářství; je třeba, aby Parlamentu a Radě představila soudržné návrhy směrnic respektující zásady, které jsem uvedl.

17. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

18. Ukončení zasedání

(Jednání skončilo ve 23:30 hod.)